Český statistický úřad

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE LIBERECKÉHO KRAJE

2025

Regionální statistiky

Liberec, 30. 10. 2026

Kód publikace: 330243-26

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v Liberci

Ředitel odboru: Dagmar Dvořáková

Kontaktní osoba: Ondřej Beneš, e-mail: ondrej.benes@csu.gov.cz

© Český statistický úřad, Liberec, 2026

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ na internetu: csu.gov.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | **csu.gov.cz**

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 056 789 | e-mail: infoservis@csu.gov.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@csu.gov.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | e-mail: esds@csu.gov.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@csu.gov.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673
e-mail: infoservispraha@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/praha**

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/stredocesky**

České Budějovice | Žižkova 1a, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/jihocesky**

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108
e-mail: infoservisplzen@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/plzensky**

Karlovy Vary | Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary, tel.: 353 114 525
e-mail: infoserviskv@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/karlovarsky**

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176
e-mail: infoservisul@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/ustecky**

Liberec | nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec, tel.: 704 675 184
e-mail: infoservislbc@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/liberecky**

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 762 322
e-mail: infoservishk@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/kralovehradecky**

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480
e-mail: infoservispa@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/pardubicky**

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 080
e-mail: infoservisvys@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/vysocina**

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel: 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/jihomoravsky**

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 511
e-mail: infoservisolom@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/olomoucky**

Zlín | třída Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 936
e-mail: infoserviszl@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/zlinsky**

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel: 595 131 230
e-mail: infoservisov@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/moravskoslezsky**

ISBN 978-80-250-3687-7 (pdf)

© Český statistický úřad, Liberec, 2026

Obsah

Úvod....5
Shrnutí hlavních poznatků....5
1. Demografický vývoj....10
Sídelní struktura....10
Počet a pohyb obyvatel....13
Věková struktura obyvatel....26
Cizinci....30
2. Sociální vývoj....34
Zaměstnanost, ekonomická aktivita....34
Zaměstnanost cizinců....41
Nezaměstnanost....42
Mzdy....50
Vzdělávání....53
Zdraví....57
Státní sociální podpora....59
Sociální služby, příspěvek na péči, držitelé průkazů osob se zdravotním postižením....60
Důchodci, důchody....63
Kultura....68
Kriminalita, dopravní nehody, požáry....70
3. Ekonomický vývoj....76
Makroekonomický rámec....76
Místní rozpočty....81
Věda, IT....83
Ekonomické subjekty....87
Zemědělství....90
Lesnictví....98
Průmysl....101
Energetika....102
Stavebnictví, stavební povolení....106
Bytová výstavba....110
Ceny nemovitostí....113
Doprava....116
Cestovní ruch....117
4. Životní prostředí....124
Půdní fond....124
Chráněná území....126
Ekologické zemědělství....127
Vodovody a kanalizace....128
Emise....130
Odpady....132
Výdaje na ochranu životního prostředí....134
5. Mezikrajské srovnání....137
Demografický vývoj....137
Sociální vývoj....139
Ekonomický vývoj....144
Životní prostředí....152

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.
Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.
Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.
Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.
Zkratka „i. d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit.

Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 15. 10. 2026. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Hodnotové údaje jsou uvedeny v běžných cenách, pokud není uvedeno jinak.

Úvod

Nové zpracování tradiční analytické publikace přináší obraz vybraných tendencí demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje Libereckého kraje v roce 2025, s návazností na vývoj v předchozích letech. Zahrnuje oblasti, kde můžeme vývoj kvantifikovat pomocí statistických ukazatelů, přičemž klademe důraz na jevy v kraji významné.

Vzhledem k tomu, že od ustavení krajů v současné podobě uplynulo 25 let, snažíme se postihnout vývoj i v celém čtvrtstoletí jejich existence. Kraje vymezil ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, který nabyl účinnosti 1. ledna 2000. Česká republika tehdy byla rozdělena na 14 krajů (včetně Prahy). Dne 12. dubna 2000 byl Parlamentem přijat zákon č. 128/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), který upravuje postavení a orgány samosprávných krajů. Krajská samospráva pak začala fungovat od 1. ledna 2001, a to po prvních volbách do krajských zastupitelstev 12. listopadu 2000. V prosinci 2000 pak zastupitelstva krajů zvolila rady a hejtmany.

Území některých krajů se od roku 2000 změnilo. K 1. lednu 2005 přešlo 25 obcí z Kraje Vysočina do Jihomoravského kraje a 3 obce z Moravskoslezského kraje do Olomouckého. K 1. lednu 2016 se vlivem zrušení vojenského újezdu Brdy a zmenšení ostatních vojenských újezdů změnilo území několika krajů. Podrobněji se územními změnami zabýváme na začátku kapitoly 1 Demografický vývoj.

Podle zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů, se území České republiky člení na správní obvody krajů, které jsou složeny ze správních obvodů obcí s rozšířenou působností (s výjimkou hlavního města Prahy). Správní obvody obcí s rozšířenou působností jsou vymezeny výčtem obcí a vojenských újezdů. Těmito správními obvody jsou vymezeny rovněž okresy (v hlavním městě Praze jsou na úrovni okresů obvody). V návaznosti na tento zákon vstoupily v platnost vyhlášky Ministerstva vnitra, které správní obvody přesně vymezují. V důsledku toho došlo s účinností od 1. 1. 2021 ke změně území okresů Nymburk, Kolín, Domažlice, Plzeň-jih, Semily, Jablonec nad Nisou, Vsetín a Zlín. Změnila se také území správních obvodů obcí s rozšířenou působností Český Brod, Lysá nad Labem, Turnov, Jablonec nad Nisou, Havlíčkův Brod a Jihlava. S účinností od 1. 1. 2023 došlo na základě vyhlášky Ministerstva vnitra v Olomouckém kraji k přesunu obce Přemyslovice ze správního obvodu ORP Prostějov do správního obvodu ORP Konice. Na úrovni krajů naopak od roku 2016 k žádné územní změně nedošlo.

V textu uvádíme nejen vývoj na území kraje, ale i srovnání s ostatními kraji Česka. Mimo to jsme opět zařadili samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování ročních dat nebyly v době uzávěrky v některých oblastech ještě k dispozici kompletní údaje za rok 2025. Proto v některých tématech (především makroekonomika, některé sociální statistiky a údaje o emisích) uvádíme časový pohled pouze do roku 2024. Stejně jako v předešlých letech jsme se z územního hlediska v textu neomezili na kraj jako celek, ale snažili se opět postihnout i rozdíly uvnitř jeho území, a to z pohledu okresů, správních obvodů obcí s rozšířenou působností nebo velikostních skupin obcí.

Obdobné analytické materiály s jednotnou osnovou byly zpracovány i na všech dalších krajských pracovištích ČSÚ. Tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Více informací v podrobnějším územním členění můžete najít v DataStatu (https://data.csu.gov.cz/datastat/dash), případně můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální krajské údaje průběžně zveřejňujeme také na internetové adrese www.csu.gov.cz/liberecky. Komplexní pohled na vývoj v kraji a jeho dílčích územních celcích poskytuje Statistická ročenka Libereckého kraje, kterou pravidelně vydáváme ve druhé polovině měsíce prosince. Přehled vybraných ukazatelů o vývoji regionu v průběhu roku nabízí Statistický bulletin Libereckého kraje, který vychází vždy 95. kalendářní den po skončení příslušného čtvrtletí.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- K 31. 12. 2025 žilo na území Libereckého kraje celkem 448 610 obyvatel, z toho 50,8 % žen.
- 76,7 % krajské populace žilo ve městech.
- Nejméně lidnatou obcí je obec Troskovice s 77 obyvateli, nejvíce obyvatel žilo ve městě Liberci (108 214 osob, tj. 24,1 %).
- Pokles počtu obyvatel kraje v roce 2025 ve výši 884 osob výrazně ovlivnilo záporné saldo přirozené měny (-1 701 osob).
- Stěhováním v roce 2025 kraj získal 817 obyvatel – saldo zahraniční migrace bylo kladné (1 211 osob), saldo vnitřní migrace dosáhlo záporné hodnoty (-394 osob).
- V roce 2025 bylo v kraji uzavřeno 1 716 manželství, meziročně o 5,5 % méně. Průměrný věk při prvním sňatku činil u nevěst 32,2 let, u ženichů 34,9 let.
- Počet rozvodů v roce 2025 meziročně vzrostl o 11,0 % na 977 rozvodů. Průměrný věk při prvním rozvodu dosáhl u žen 42,3 let a u mužů 44,9 let.
- Během roku 2025 se v kraji živě narodilo 3 055 dětí, meziročně o 6,1 % méně a nejméně od roku 1960. Porodnost v kraji pak nepřetržitě klesá od roku 2016. Většina dětí (53,6 %) se narodila mimo manželství. Prvorodičkám bylo v průměru 28,7 let.
- V roce 2025 v kraji zemřelo 4 756 osob, meziročně o 0,5 % více. Nejčastější příčinou úmrtí zůstávají nemoci oběhové soustavy, relativní podíl úmrtí v souvislosti s touto příčinou však dlouhodobě klesá. Druhou nejčastější příčinou úmrtí jsou novotvary, v posledních dvou letech podíl úmrtí na tyto nemoci mírně vzrostl.
- Naděje dožití v případě mužů narozených v kraji v roce 2025 činí 77,05 let, pravděpodobná délka života u žen je 82,96 let.
- Obyvatelům Libereckého kraje bylo v průměru 43,5 let, meziročně o 0,3 roku více. Průměrný věk žen činil 44,9 let, průměrný věk mužů pak 42,0 let.
- Hodnota indexu stáří dosáhla 141,6 seniorů na 100 dětí do 14 let, index ekonomické závislosti (počet osob do 19 let a nad 65 let na 100 osob ve věku 20–64 let) činil 73,2.
- K 31. 12. 2025 žilo na území kraje 41 254 cizinců, tj. 9,2 % populace kraje. Meziročně se počet cizinců v regionu zvýšil o 1,6 %. Největší část cizinců (tj. 59,5 %) tvořily osoby s ukrajinským státním občanstvím.

Sociální vývoj

- Pracovní sílu v kraji v roce 2025 tvořilo 215,3 tis. osob, tj. 58,7 % 15leté a starší populace.
- Většinu pracovní síly představovali zaměstnaní (96,1 %, tj. 207,0 tis. osob). Téměř 34 % zaměstnaných pracovalo ve zpracovatelském průmyslu. Druhé a další zaměstnání mělo v kraji 4,3 tis. zaměstnaných, meziročně o 19,8 % méně.
- Míra zaměstnanosti (podíl počtu zaměstnaných na počtu všech osob 15letých a starších) činila 56,4 %, tj. mezi kraji 2. nejnižší hodnota.
- Míra ekonomické aktivity (podíl počtu zaměstnaných a nezaměstnaných na 15leté a starší populaci) dosáhla 58,7 %, tj. 2. nejnižší hodnota mezi kraji.
- Počet nezaměstnaných tvořilo 8,3 tis. osob, z toho 52,6 % představovaly ženy.

- Obecná míra nezaměstnanosti v roce 2025 činila 3,9 %, meziročně o 0,7 p. b. více. Mezi kraji je to 4. nejvyšší hodnota.
- Podle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí, resp. Úřadu práce bylo v Libereckém kraji k 31. 12. 2025 kvalifikovaným odhadem evidováno 26 611 pracovněprávních vztahů cizinců v postavení zaměstnanců; cizinců podnikatelů je v kraji zaznamenáno 3 593.
- Podle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí bylo k 31. 12. 2025 v kraji registrováno 16 932 uchazečů o zaměstnání, meziročně o 20,5 % více. Podporu v nezaměstnanosti pobíralo 26,5 % žadatelů. 31,0 % uchazečů bylo v evidenci úřadů práce dlouhodobě.
- Podíl nezaměstnaných ke konci roku 2025 dosáhl 5,48 %, meziročně o 1,02 p. b. více.
- V kraji bylo ke konci roku 2025 k dispozici 2 544 volných pracovních míst. Na jedno volné pracovní místo připadalo 6,66 uchazeče.
- Průměrná hrubá měsíční nominální mzda v roce 2025 v kraji činila 44 006 Kč, meziročně nominálně o 6,2 % více, reálně (vlivem inflace) však o 3,6 % více.
- Průměrná hrubá měsíční mzda získaná v rámci strukturálního šetření mezd (výběrové šetření Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva financí) v roce 2025 v kraji dosáhla 47 771 Kč, medián mezd činil 42 886 Kč.
- Ve školním roce 2025/2026 bylo v kraji evidováno 232 mateřských, 198 základních, 48 středních a 6 vyšších odborných škol. Meziročně méně dětí a studentů bylo vykázáno v případě mateřských, základních a vyšších odborných škol, naopak počet středoškoláků byl proti školnímu roku 2024/2025 vyšší.
- Trvalé bydliště v kraji mělo v roce 2025 celkem 9 991 studentů veřejných a soukromých škol v ČR. Podle místa studia se nejvíce studentů z našeho kraje vzdělávalo na vysokých školách v Praze a v Liberci.
- Na 7 fakultách Technické univerzity v Liberci v roce 2025 studovalo bez ohledu na místo bydliště 6 596 studentů, meziročně o 366 studentů více.
- Ve zdravotnických zařízeních kraje v roce 2024 působilo 1 796 lékařů (přepočtené počty), z toho 14,0 % představovali zubní lékaři.
- V kraji v roce 2024 fungovalo 188 samostatných ordinací praktických lékařů pro dospělé, 71 ordinací praktického lékaře pro děti a dorost a 204 ordinací stomatologů. Počty těchto ordinací v kraji obecně spíše klesají.
- V roce 2024 bylo v Libereckém kraji zdravotními pojišťovnami vynaloženo na zdravotní péči 19,7 mld. Kč, meziročně o 11,1 % více.
- V roce 2025 bylo v kraji vyplaceno 480,6 tis. dávek státní sociální podpory, z toho 21,6 % představoval rodičovský příspěvek. V přepočtu na 1 obyvatele činily výdaje dávek státní sociální podpory 6 096 Kč.
- Ke konci roku 2025 bylo v Libereckém kraji k dispozici 22 domovů pro seniory, 24 domovů se zvláštním režimem a 10 domovů pro osoby se zdravotním postižením. Držitelem průkazu se zdravotním postižením bylo 17 661 osob.
- V prosinci 2025 bylo v kraji v průměru 16,9 tis. příjemců příspěvku na péči (osob závislých na pomoci jiné osoby), meziročně jich o 1,3 % více. Nejvíce těchto osob spadalo do kategorie druhého stupně (středně těžké) závislosti (5,1 tis., tj. 30,0 %).
- Ke konci roku 2025 bylo v kraji 120 542 příjemců důchodů, nejpočetnější skupinou byli příjemci starobních důchodů (včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým), když tvořili 81,4 % všech příjemců penzí.

- Ke konci roku 2025 předčasný důchod v kraji pobíralo 31,9 % starobních důchodců (včetně souběhu), vyšší podíl předčasných důchodců je patrný na straně mužů (33,7 % starobních důchodců) než žen (30,7 %).
- Průměrný měsíční starobní důchod sólo (bez souběhu s vdovským a vdoveckým) v roce 2025 činil 20 912 Kč, meziročně o 2,1 % více.
- V roce 2025 bylo v kraji registrováno 7 924 trestných činů, v přepočtu na 1 000 obyvatel 17,7 trestných činů (4. nejvyšší hodnota mezi kraji). Objasněno bylo 3 723 skutků.
- Na území kraje bylo v roce 2025 šetřeno 4 638 dopravních nehod, v přepočtu na 1 000 obyvatel 10,4 nehod, tj. 2. nejvyšší hodnota mezi kraji.
- Na území kraje v roce 2025 vzniklo 834 požárů, které způsobily přímou škodu v hodnotě 166,8 mil. Kč, tj. 200,0 tis. Kč na 1 požár. Včasným zásahem byly uchráněny hodnoty v částce 977,7 mil. Kč.

Ekonomický vývoj

- Hrubý domácí produkt v Libereckém kraji v roce 2024 činil 253,1 mld. Kč, meziročně nominálně vzrostl o 8,8 %, reálný růst dosáhl 3,7 %. V přepočtu na 1 obyvatele připadlo 563 289 Kč HDP, tj. 3. nejnižší hodnota mezi kraji.
- Hrubá přidaná hodnota dosáhla 231,1 mld. Kč, meziročně o 8,1 % více. V krajské struktuře hrubé přidané hodnoty dlouhodobě převažuje sekundární sektor.
- Investice vyjádřené tvorbou hrubého fixního kapitálu dosáhly v kraji 57,7 mld. Kč, v přepočtu na 1 obyvatele 128 304 Kč, tj. mezi kraji nejnižší hodnota.
- V roce 2025 bylo možné sledovat dosud nejvyšší příjmy i výdaje územních rozpočtů, jejich saldo však bylo záporné a činilo -1 296 mil. Kč.
- V oblasti výzkumu a vývoje v roce 2024 v kraji pracovalo 2 250 osob (přepočteno na plnou pracovní dobu), v 50,2 % se jednalo o výzkumné pracovníky. Objem výdajů určených na výzkum a vývoj se meziročně zvýšil o 7,4 % na rekordních 3 857,3 mil. Kč, tato částka představovala 1,5 % regionálního HDP.
- Vybavenost domácností informačními technologiemi se v našem kraji obecně pohybuje pod republikovými průměry.
- V kraji bylo v roce 2025 registrováno 106 209 ekonomických subjektů, u 59,3 % byla zjištěna aktivita v rámci statistických zjišťování nebo z administrativních zdrojů. Ve struktuře ekonomických subjektů převažují fyzické osoby (76,7 %), v rámci nich pak živnostníci (91,6 % fyzických osob). Do skupiny právnických osob patřilo 24 725 subjektů, z toho téměř 57 % tvořily obchodní společnosti.
- Pro zemědělství kraje je významnější rostlinná produkce, která v roce 2024 tvořila 52,4 % produkce zemědělského odvětví. Meziročně více klesl objem živočišné (-9,5 %) než rostlinné produkce (-6,2 %).
- V kraji bylo k 31. 5. 2025 obhospodařováno 101 318 ha zemědělské půdy, meziročně o 2,5 % více. Největší část této výměry představovaly trvalé travní porosty (61,0 %), orná půda tvořila 38,1 %. Ladem bylo ponecháno 1 444 ha půdy, 1,4krát méně než v roce 2024.
- Podle soupisu k 31. 5. 2025 bylo v kraji k dispozici 37 133 ha osevní plochy, její výměra se od roku 2017 do roku 2024 pravidelně snižovala. Více než polovina uvedené plochy byla oseta obilovinami, nejčastěji pšenicí.
- V roce 2025 proti roku 2024 zemědělci v kraji sklidili více většiny obilovin, řepky, brambor a chmele. Meziročně horší výsledky byly patrné v případě sklizně luskovin, řepy cukrové, kukuřice na zeleno nebo trvale travních porostů.

- V kraji bylo ke konci roku 2025 chováno 45 445 kusů skotu, 17 083 kusů prasat a 34 494 kusů drůbeže. Meziročně se navýšily pouze stavy prasat.
- Lesní pozemky se v roce 2025 rozkládaly na rozloze 141 661 ha; při zalesňování jsou používány převážně jehličnaté dřeviny, hlavně smrk.
- V roce 2025 bylo v kraji vytěženo 869,2 tis. m^3 dřeva bez kůry, o 2,6 % více než v roce 2024; z téměř 90 % se jednalo o jehličnaté dřeviny.
- V Libereckém kraji mělo sídlo 98 průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci (meziročně o 9 méně), které zaměstnávaly 36 562 osob (o 11,6 % méně). Průměrná mzda v těchto podnicích dosáhla 48 843 Kč (meziročně o 5,5 % více). Tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy za rok 2025 činily 184 865 mil. Kč (běžných cen) a meziročně poklesly o 9,3 %.
- V roce 2025 se v kraji spotřebovalo 2 409,7 GWh elektřiny netto, meziročně o 1,7 % více. Domácnosti se na uvedené spotřebě podílely z 32,2 %, jejich spotřeba meziročně vzrostla o 6,0 %.
- Spotřeba zemního plynu v roce 2025 v kraji dosáhla 273,9 mil. m^3, meziročně o 6,2 % více. Domácnosti odebraly 25,1 % uvedeného objemu, jejich spotřeba meziročně vzrostla o 9,9 %.
- V roce 2025 v kraji sídlilo 11 středních a velkých stavebních podniků. Základní stavební výroba dosáhla objemu 4 533 mil. Kč, meziročně o 32,9 % více.
- V kraji bylo v roce 2025 vydáno 2 844 stavebních povolení, o 6,1 % méně než v roce 2024. Orientační hodnota stavebních povolení se zvýšila pouze nepatrně, tj. o 0,05 % na 13 140 mil. Kč; na 1 stavební povolení v průměru připadlo 4 620 tis. Kč.
- V průběhu roku 2025 byla zahájena výstavba 959 bytů (meziročně +6,8 %), dokončeno bylo 1 145 bytů (meziročně +19,0 %). V přepočtu na 1 000 obyvatel bylo v kraji dokončeno 2,6 bytů, nejvíce v obci Bedřichov (27,8 bytů).
- Průměrné kupní ceny za 1 m^2 rodinných domů se v kraji v roce 2025 meziročně zvýšily o 9,7 %, byty byly dražší o 13,8 %.
- V Centrálním registru vozidel bylo v roce 2025 evidováno 265 470 osobních aut; tento počet se každoročně zvyšuje.
- Ubytovací služby v kraji v roce 2025 nabízelo 920 hromadných ubytovacích zařízení (meziročně o 6 subjektů méně), návštěvnost těchto zařízení se naopak zvýšila, a to o 5,3 % na 1 235 090 hostů.

Životní prostředí

- Zemědělská půda v roce 2025 představovala 139 133 ha (nejmenší výměra byla evidována v posledních dvou letech), z toho 43,1 % tvoří půda orná, její výměra se snižuje dlouhodobě.
- Na 35,2 % území kraje se rozprostírají chráněná území.
- V režimu ekologického zemědělství bylo v roce 2025 obhospodařováno 36 184 ha půdy.
- Specifické množství vody fakturované domácnostem na osobu a den v našem kraji činilo 85,9 litrů, meziročně +1,4 litru.
- V roce 2024 bylo v regionu vyprodukováno 216 789 tun komunálního odpadu, tj. 482 kg na 1 obyvatele, což mezi kraji znamená nejnižší hodnotu.
- V souvislosti s ochranou životního prostředí vynaložili investoři se sídlem v kraji v roce 2025 celkem 5 952,0 mil. Kč, tj. meziročně o 19,4 % více.

1. Demografický vývoj

Od vzniku Libereckého kraje v roce 2000 do současné doby došlo jen k několika dílčím územním změnám. Obec Častolovice se v roce 2005 přičlenila k městu Česká Lípa a od té doby má kraj 215 obcí. V roce 2006 tři obce nově získali statut města (Ralsko, Lučany nad Nisou a Osečná). Tři obce změnily okresní příslušnost: Jablonné v Podještědí a Janovice v Podještědí se v roce 2007 přesunuli z okresu Česká Lípa do okresu Liberec a v roce 2021 se Harrachov přesunul z okresu Semily do okresu Jablonec nad Nisou. Pouze dvě obce změnily příslušnost mezi správními obvody obcí s rozšířenou působností (SO ORP): Velký Valtinov se v roce 2005 přesunul z SO ORP Liberec do SO ORP Česká Lípa a Frýdštejn v roce 2021 z SO ORP Turnov do SO ORP Jablonec nad Nisou. Počet obyvatel kraje po většinu doby od jeho vzniku rostl, celkově o 19 598 obyvatel, tj. o 4,6 %, když jednoznačně nejvyšší nárůst byl zaznamenán v roce 2022 po vypuknutí války na Ukrajině (+2,7 %), od roku 2023 dochází již k mírnému poklesu. Přírůstek stěhováním byl až na pět výjimek (2001, 2004, 2012, 2013 a 2020) vždy kladný, to přirozený úbytek je častější (2000 až 2004 a od 2020), celkově tak došlo k poklesu obyvatelstva v kraji v sedmi rocích. Počet sňatků se až do roku 2009 pohyboval vždy nad 2 000, a také v letech 2015 až 2019 a 2022, od následujícího roku jejich počet rychle klesal. U rozvodů je tvar křivky podobný, jejich počet je však v průměru o 900 nižší. V Libereckém kraji se kromě posledních 4 let narodilo vždy alespoň 4tisíc dětí, v letech 2007 až 2010 dokonce přes 5 tisíc dětí. Od roku 2016 porodnost neustále klesá a v roce 2025 se narodilo pouze 3 055 dětí. Počet zemřelých se pohybuje od 4 143 v roce 2006 do 5 880 v roce 2021. Také další dva covidové roky 2020 a 2022 bylo více než 5 tisíc zemřelých. Naděje dožití u mužů se od roku 2002 zvýšila ze 71,43 roků na 77,05 roků, u žen ze 78,26 roků na 82,96 roků s tím, že k malým poklesům došlo pouze v pandemických letech 2020 a 2021. Průměrný věk se také od roku 2002 významně zvýšil – u mužů z 37,1 na 42,0 let a u žen ze 40,1 na 44,9 let. Celkový průměrný věk pak vzrostl z 38,6 na 43,5 let. Podíl cizinců se za čtvrtstoletí navýšil 4,7krát z 2,1% podílu obyvatelstva na 9,2% podíl. K významnějším nárůstům docházelo v letech 2006 až 2008 a po několikaleté stagnaci zase v posledních 10 letech s vrcholem v roce 2022 (9,5% podíl, meziročně o 73,5 % cizinců více).

Sídelní struktura

Sídelní strukturu kraje tvoří 4 okresy, největším okresem co do rozlohy je okres Česká Lípa.

V Libereckém kraji ke konci roku 2025 žilo celkem 448 610 obyvatel. Sídelní strukturu kraje tvoří 4 okresy, největším okresem co do rozlohy je okres Česká Lípa (33,9 % rozlohy kraje), nejmenším pak okres Jablonec nad Nisou (13,9 %). Nejlidnatějším okresem je okres Liberec se 181 092 obyvateli (40,4 % krajské populace), nejméně obyvatel na svém území evidoval okres Semily (72 478 osob, tj. 16,2% podíl). Administrativně je Liberecký kraj rozdělen do 10 správních obvodů obcí s rozšířenou působností (obce III. stupně) a 21 správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem (obce II. stupně). Na území regionu je 215 obcí, z toho 39 měst a 4 městyse (Holany, Zásada, Libštát a Zdislava). Jako zatím poslední získala status městyse 19. 10. 2016 obec Zdislava.

Liberecký kraj je svojí rozlohou 3 163 km^2 druhým nejmenším krajem, tvoří pouze 4,0 % území Česka.

Liberecký kraj je svojí rozlohou 3 163 km^2 druhým nejmenším krajem, tvoří pouze 4,0 % území Česka. Stejná pozice mu patří také v počtu obyvatel (448 610 osob k 31. 12. 2025, tj. 4,1 % republikové populace). Hustota zalidnění 141,8 obyvatel na 1 km^2 převyšuje republikový průměr (138,4 obyv./km^2). Mezi okresy kraje dominuje nejvyšší koncentrací obyvatel na 1 km^2 okres Jablonec nad Nisou (211,5 obyv./km^2), následován okresem Liberec (183,0 obyv./km^2). Naopak v okrese Česká Lípa připadá na 1 km^2 pouze 95,3 obyvatele a v okrese Semily 109,4 obyvatele.

Hustota zalidnění za Liberecký kraj je mezi kraji 6. nejvyšší.

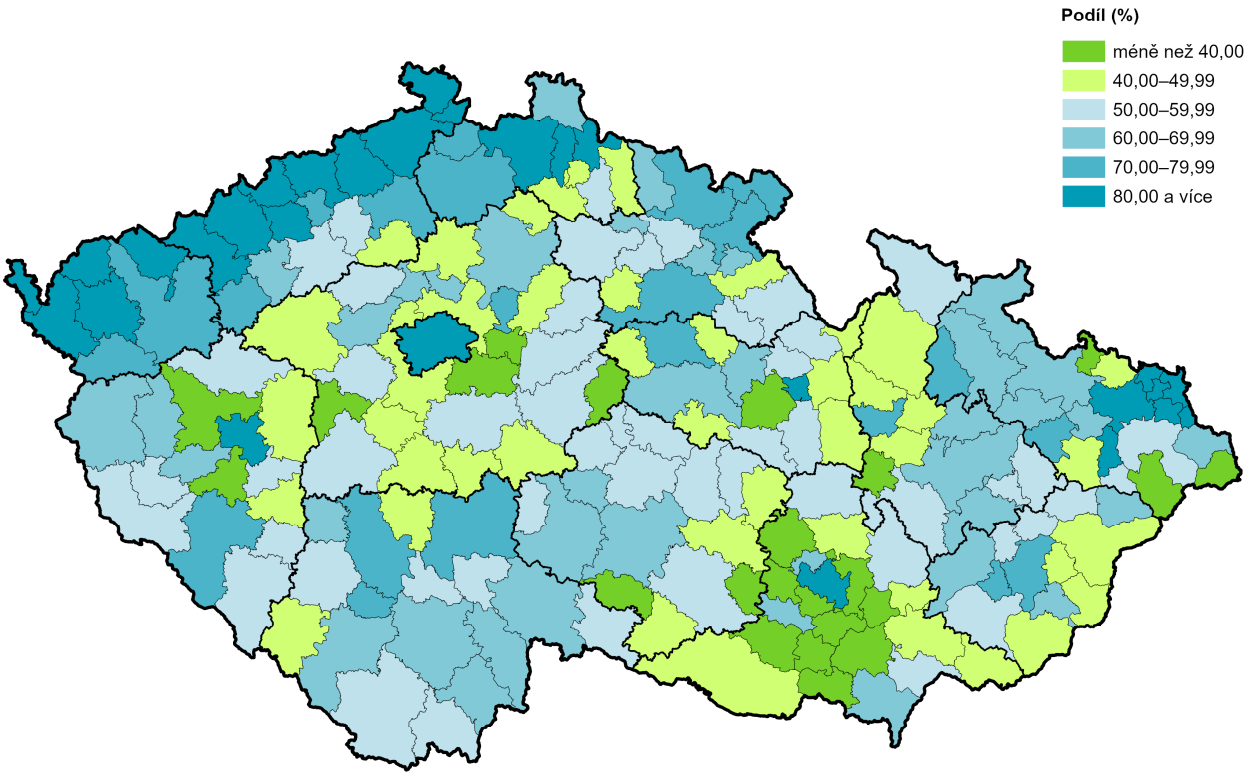
Nejmenším krajem Česka je z pohledu rozlohy hlavní město Praha (496 km^2), počtem obyvatel pak Karlovarský kraj (292 027 obyvatel). Na opačné straně žebříčku se co do rozlohy i počtu obyvatel umístil Středočeský kraj (10 929 km^2 a 1 477 134 obyvatel). Z hlediska hustoty zalidnění vykázalo nejvyšší hodnotu hlavní město Praha, kde na 1 km^2 žije 2 835,7 osob. Naopak v Jihočeském kraji je zalidněnost nejnižší a činí pouze 64,9 obyv./km^2. Méně než 100 osob na 1 km^2

eviduje také Kraj Vysočina (75,9 obyvatel), Plzeňský (80,4 obyvatel) a Karlovarský kraj (88,2 obyvatel). Hustota zalidnění za Liberecký kraj je 6. nejvyšší. Pomineme-li hlavní město Praha, vykazuje v rámci 77 okresů nejvyšší hustotu zalidnění okres Brno-město (1 756,4 obyv./km^2), nejnižší okres Prachatice (37,0 obyv./km^2). Hustota zalidnění za okres Jablonec nad Nisou byla v tomto srovnání 12. nejvyšší, hustota za okres Česká Lípa 31. nejnižší.

Ve 39 měst kraje k 31. 12. 2025 žilo 343 940 osob (76,7 %).

Ve 39 městech kraje k 31. 12. 2025 žilo 343 940 osob (76,7 %). Podíl městského obyvatelstva se v našem regionu z dlouhodobého pohledu mírně snižuje. Největším městem kraje je Liberec (108 214 obyvatel), který společně se sousedním Jabloncem nad Nisou (46 206 obyvatel) vytváří jednu sídelní aglomeraci, ve které žije více než třetina obyvatel kraje. Hranici 10 tisíc obyvatel překročila ještě také města Česká Lípa, Turnov a Nový Bor. Naopak nejmenším je město Osečná s 1 199 obyvateli. Na území 4 městysů pak bylo evidováno 2 622 obyvatel (0,6 %) a ve zbývajících 172 obcích mělo bydliště 102 048 obyvatel kraje (22,7 %). Nejméně obyvatel žilo v roce 2025 v obci Troskovice (77 osob). Méně než 100 obyvatel měla také obec Janovice v Podještědí (90 osob) a přesně 100 obyvatel žilo v obci Holenice.

Podíl městského obyvatelstva v obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2025

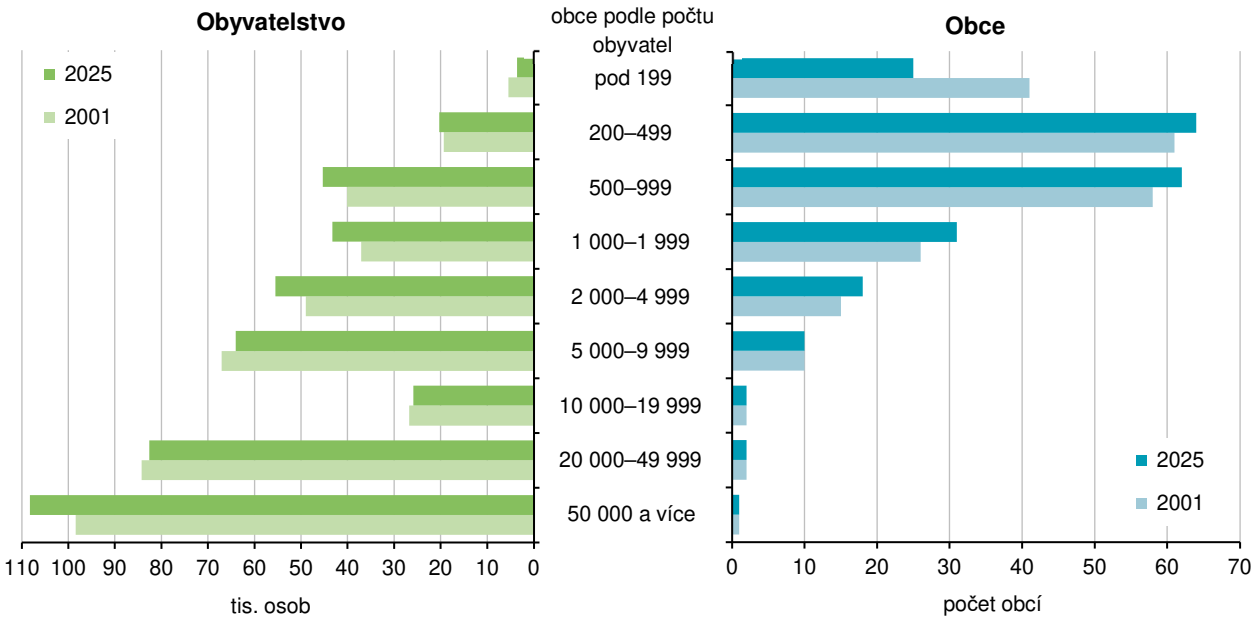

Zdroj: ČSÚ

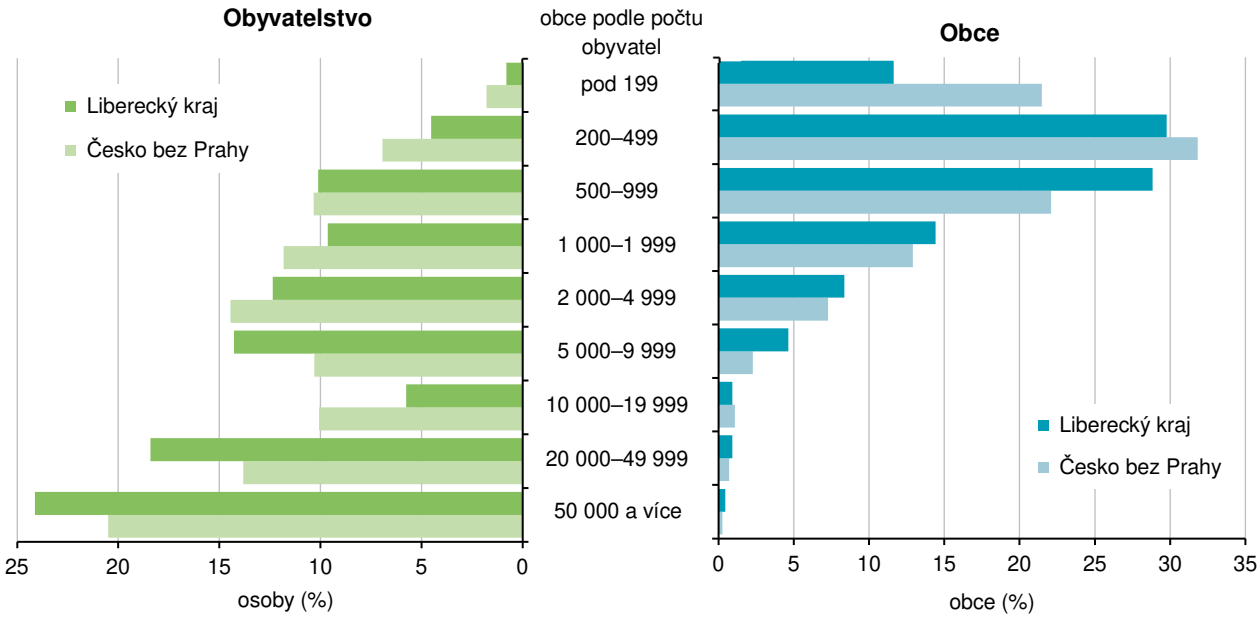
V regionu byly nejpočetněji zastoupeny obce z kategorie 200 až 499 obyvatel, ve kterých žilo 4,5 % populace.

Z hlediska velikosti byly v regionu nejpočetněji zastoupeny obce z kategorie 200 až 499 obyvatel a v 64 takto velkých obcích ke konci roku 2025 žilo 20 305 obyvatel (4,5 % krajského úhrnu). Největší velikostní skupinu s 50 000 a více obyvateli reprezentuje pouze město Liberec se 108 214 obyvateli (24,1 % krajské populace). Do kategorie méně než 200 obyvatel v Libereckém kraji patřilo 25 obcí, ve kterých k 31. 12. 2025 pobývalo 3 572 osob (0,8 % obyvatel kraje).

Graf 1.1 Sídelní struktura Libereckého kraje v letech 2001 a 2025 (k 31. 12.)

Graf 1.2 Sídelní struktura Libereckého kraje a Česka bez Prahy k 31. 12. 2025

Počet obyvatel v krajích se mezi roky 2025 a 2024 významně nezměnil.

Počet obyvatel v krajích se mezi roky 2025 a 2024 významně nezměnil. Nižší počet obyvatel evidovalo 8 regionů včetně Libereckého – pokles se pohyboval v rozmezí od -0,5 % v Moravskoslezském do -0,1 % v Jihočeském kraji. V 6 regionech došlo k přírůstku populace, nejvýraznější nárůst evidoval Středočeský kraj (+0,7 %). Počet obyvatel však ve všech krajích výrazně vzrostl v roce 2022 a ve většině z nich také v roce 2023. Do počtu obyvatel byly v těchto letech zahrnuty osoby s udělenou dočasnou ochranou s obvyklým pobytem v České republice. Tyto změny nastaly v důsledku válečného konfliktu na Ukrajině a budou se pravděpodobně promítat do demografických statistik i v následujících letech. Také Liberecký kraj zaznamenal v letech 2022 a 2023 nárůst počtu obyvatel (+2,7 %, tj. +11 607 osob), který byl ovlivněn výraznou zahraniční migrací.

Počet a pohyb obyvatel

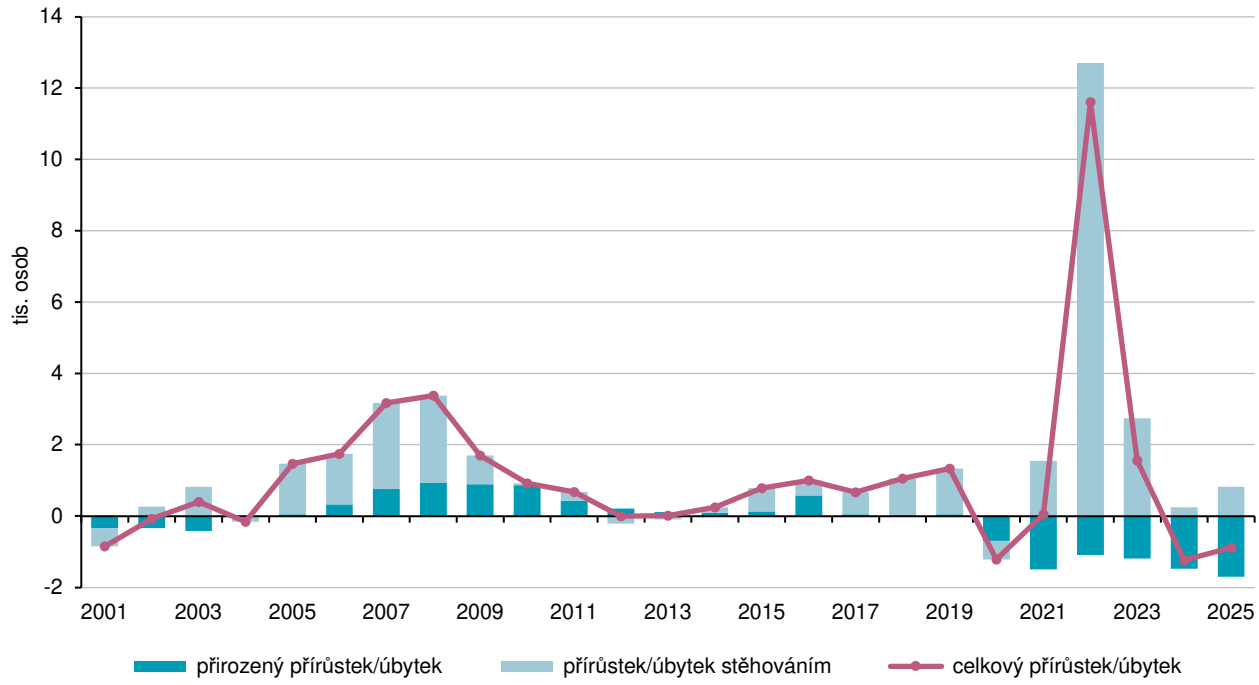
V Libereckém kraji ke konci roku 2025 žilo celkem 448 610 obyvatel.

K 31. 12. 2025 žilo na území Libereckého kraje celkem 448 610 obyvatel, z toho 50,8 % představovaly ženy. Proti roku 2024 se počet obyvatel našeho regionu snížil o 884 osob. Tento výsledek ovlivnilo záporné saldo přirozené měny, které dosáhlo hodnoty -1 701 obyvatel. Počet přistěhovalých převýšil počet vystěhovalých o 817 osob.

Meziroční snížení počtu obyvatel bylo zaznamenáno ve 3 okresech našeho kraje, ve všech okresech bylo vykázáno záporné saldo přirozené měny.

Snížení počtu obyvatel bylo zaznamenáno ve 3 okresech našeho kraje. K poklesu došlo v okrese Česká Lípa (-656 osob na 102 204 obyvatel, tj. v přepočtu na 1 000 obyvatel -6,4 osob), druhý v pořadí se umístil okres Jablonec nad Nisou (-212 osob na 92 836 obyvatel, v přepočtu na 1 000 obyvatel -2,3 osob) a v okrese Semily se počet obyvatel snížil o 153 (tj. -2,1 ‰) na 72 478 osob. Celkový přírůstek obyvatel tak zaznamenal pouze okres Liberec (+137 osob na 181 092 obyvatel, tj. +0,8 ‰). Ve všech okresech bylo vykázáno záporné saldo přirozené měny, nejvyšší pokles evidoval okres Liberec (-531 obyvatel). Přírůstek obyvatel stěhováním byl zjištěn v okresech Jablonec nad Nisou (+122 osob), Semily (+162 osob) a Liberec (+668 osob). Okres Česká Lípa stěhováním ztratil 135 obyvatel. Jednoznačně významnější roli měla v kraji i v jednotlivých okresech zahraniční migrace, kterou region v roce 2025 získal 1 211 obyvatel, z toho 797 v okrese Liberec. Saldo vnitřního stěhování dosáhlo kladné hodnoty pouze na Semilsku (+81 osob), na Českolipsku (-203 osob), Jablonecku (-143 osob) a Liberecku (-129 osob) byla jeho hodnota záporná.

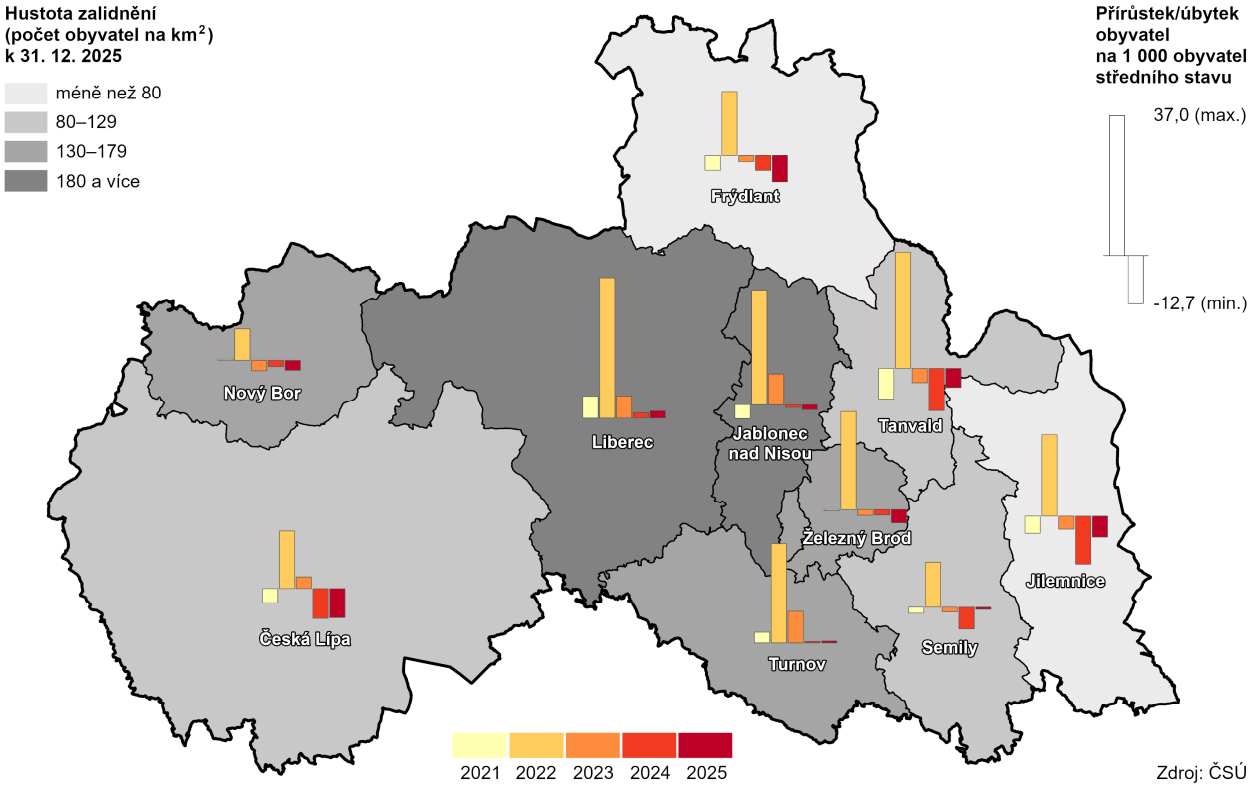
Graf 1.3 Pohyb obyvatel v Libereckém kraji

Mezi roky 2021 a 2023 se populace Libereckého kraje rozrostla o 13 158 obyvatel.

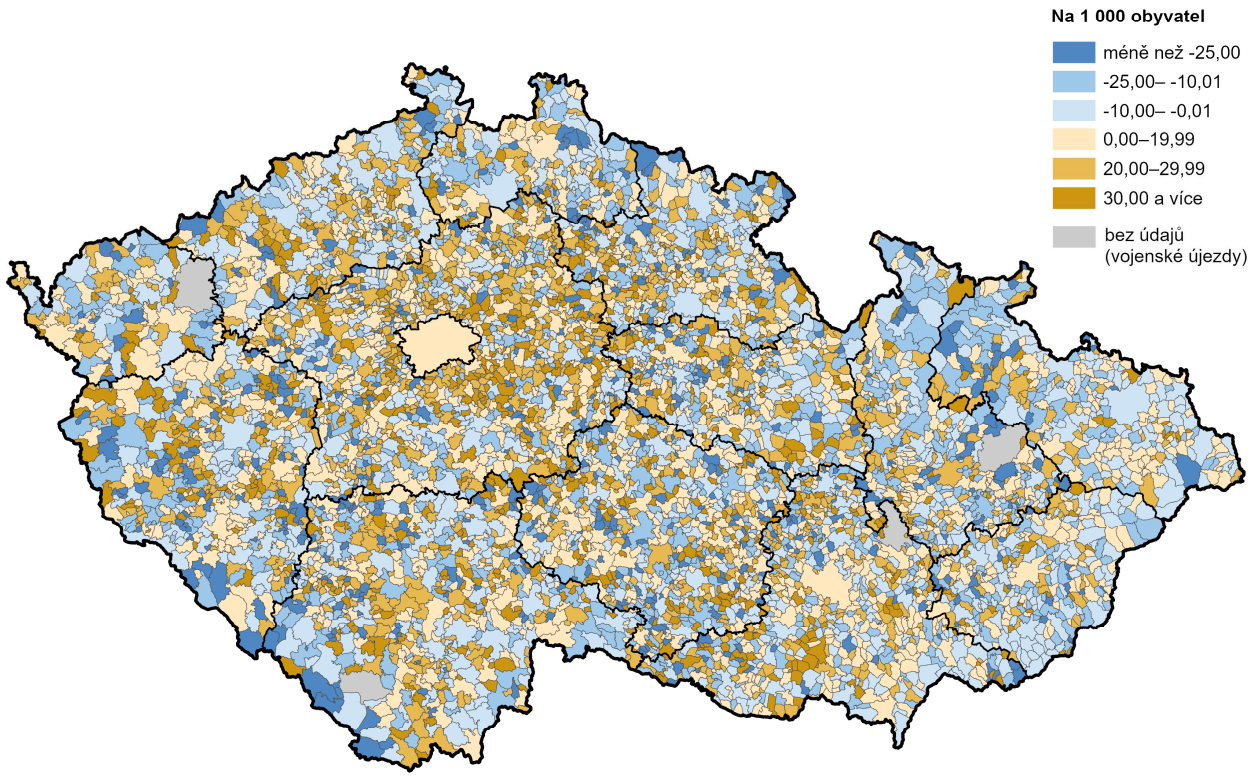
Mezi roky 2021 a 2023 se populace Libereckého kraje rozrostla o 13 158 obyvatel (+3,0 %), z toho 88,2 % představoval přírůstek počtu obyvatel zjištěný mezi roky 2021 a 2022. Na tomto výsledku se podílel především velmi vysoký nárůst obyvatel zahraniční migrací, kdy údaje za rok 2022 zahrnovaly osoby s udělenou dočasnou ochranou v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace. V následujících letech dochází k postupnému poklesu počtu obyvatel – mezi roky 2023 a 2025 o 2 118 osob.

Pohyb obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností Libereckého kraje v letech 2021 až 2025

Zdroj: ČSÚ

Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Sňatky

V uplynulém roce bylo v Libereckém kraji uzavřeno 1 716 sňatků, v přepočtu na 1 000 obyvatel dosáhla sňatečnost hodnoty 3,8 ‰.

Po výrazném 15,8 % meziročním nárůstu počtu uzavřených sňatků v roce 2022 (oživení sňatečnosti po předchozím propadu během pandemie covidu-19) se v následujících letech počet uzavřených manželství v našem kraji postupně snižoval. V uplynulém roce bylo v Libereckém kraji uzavřeno 1 716 sňatků, tj. ve srovnání s rokem 2024 o 99 událostí a 5,5 % méně. V roce 2025 bylo dokonce dosaženo historického minima počtu sňatků, naopak nejvyšší počet manželství byl v regionu uzavřen v roce 1990 (3 948 sňatků). V přepočtu na 1 000 obyvatel dosáhla sňatečnost v Libereckém kraji v roce 2025 hodnoty 3,8 ‰ a z pohledu dostupných dat tak poprvé skončila pod hranicí 4 ‰.

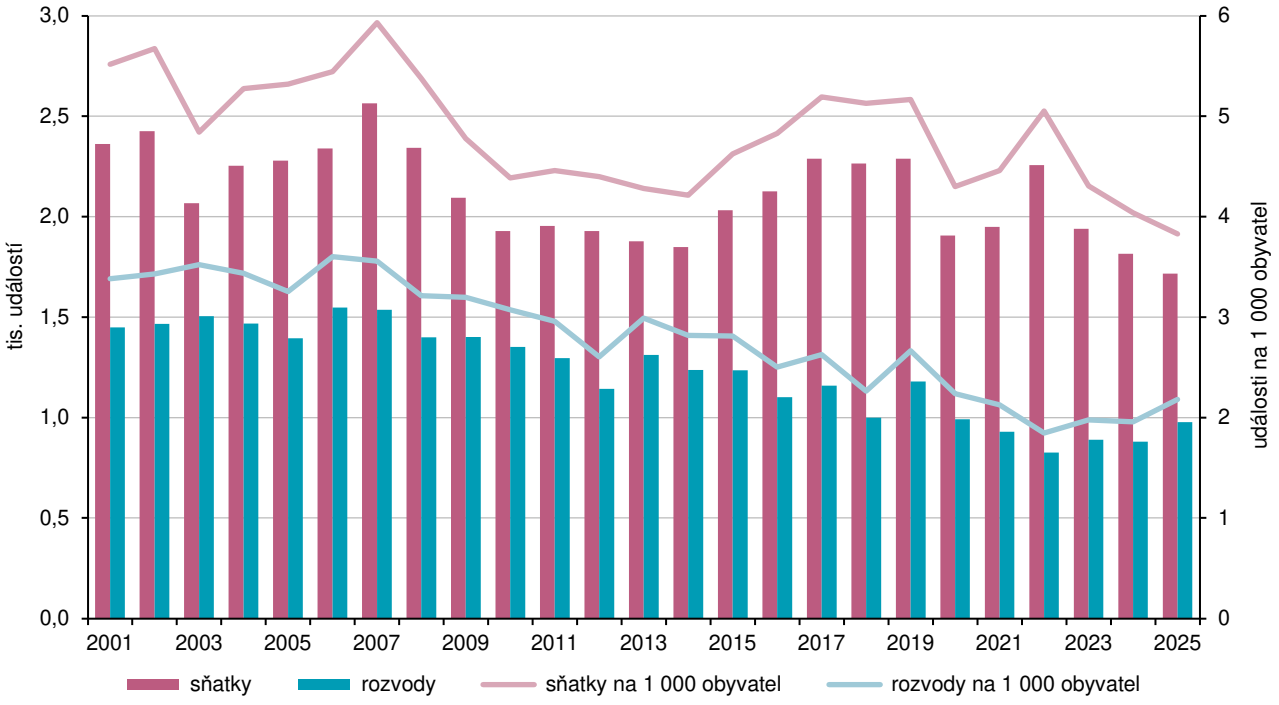
Ve většině případů vstupovali ženichové i nevěsty do manželství poprvé, první sňatek uzavírali muži v průměru ve 34,9 letech, ženy pak ve 32,2 letech.

Ve většině případů vstupovali ženichové i nevěsty do manželství poprvé (69,8 % ženichů a 71,3 % nevěst). V 1 013 případech (59,0 %) byli oba snoubenci svobodní. První sňatek uzavírali muži v Libereckém kraji v průměru ve 34,9 letech, ženy pak ve 32,2 letech. Jak u mužů, tak u žen se jednalo o 3. nejvyšší krajskou hodnotu. Nejmladší ženichové byli z tohoto pohledu evidováni v Kraji Vysočina (33,5 roku), nevěsty ve Zlínském kraji (30,7 roku), naopak nejstarší ženichy evidoval Ústecký kraj (35,7 roku) a nejstarší nevěsty Karlovarský region (32,3 roku). Od roku 2019 se průměrný věk při prvním sňatku u žen i mužů v našem kraji navýšil o shodných 2,1 roku. Meziročně pak toto navýšení činilo 0,7 roku u mužů a 0,3 roku u žen. Sňatky, ve kterých byl v páru starší ženich, se na celkovém počtu uzavřených manželství v kraji v roce 2025 podílely 68,5 %, ve 22,4 % sňatků byla starší nevěsta a v 9,0 % byli snoubenci stejně staří.

Ve sledovaném roce byl mezi muži v regionu ve srovnání se ženami mírně vyšší podíl svobodných snoubenců.

Ve sledovaném roce byl mezi muži v regionu ve srovnání se ženami mírně vyšší podíl svobodných snoubenců (69,8 % ženichů a 69,3 % nevěst), naopak mezi ženami byly vyšší měrou zastoupeny ovdovělé snoubenky (1,1 % ovdovělých ženichů a 1,5 % nevěst). Podíl rozvedených byl v případě obou pohlaví shodný a činil 29,1 %.

Graf 1.4 Sňatky a rozvody v Libereckém kraji

Mezi snoubenci s cizím státním občanstvím (145 ženichů a 154 nevěst) dominovali Ukrajinci.

Státní občanství většiny snoubenců, kteří v roce 2025 uzavřeli v našem kraji sňatek, bylo české (91,6 % ženichů a 91,0 % nevěst). Mezi snoubenci s cizím státním občanstvím (145 ženichů a 154 nevěst) dominovali Ukrajinci (42,8 % ženichů a 59,7 % nevěst s cizím státním občanstvím), které s odstupem následovaly snoubenci mající slovenské občanství (20,0 % ženichů a 17,5 % nevěst s cizím státním občanstvím).

Rozvody

Rozvodovost na 1 000 obyvatel dosáhla v kraji 2,18 ‰.

Počet rozvedených manželství se v roce 2025 meziročně zvýšil o 97 událostí (+11,0 %) na 977 rozvodů. Rozvodovost na 1 000 obyvatel dosáhla v kraji 2,18 ‰, v mezikrajském srovnání šlo o 3. nejvyšší hodnotu při republikovém průměru 1,95 ‰.

Pro muže i ženy se nejčastěji jednalo o první rozvod. V největší míře se rozváděla 20 a více letá manželství.

Pro muže (78,5 % rozvodů) i ženy (77,1 % rozvodů) se nejčastěji jednalo o první rozvod. Z hlediska délky trvání manželství se v největší míře rozváděla 20 a více letá manželství (26,8 % rozvodů), následovaná soužitím trvajícím 5 až 9 let (23,2 % rozvodů). Manželství, která trvala méně než 1 rok, se na celkovém počtu rozvodů podílela 4,7 %. Většina, tj. 56,9 % rozvádějících se manželství měla v péči alespoň jedno nezletilé dítě – v případě 27,2 % rozvodů se jednalo o jedno dítě, 26,4 % dvě děti a u 3,3 % rozvodů se jednalo o manželství se 3 a více nezletilými dětmi. Průměrný věk při prvním rozvodu činil u mužů 44,9 roku (meziročně +0,5 roku) a u žen 42,3 let (+0,8 roku).

Rozvodovost v našem kraji za posledních 7 let poklesla.

Rozvodovost v našem kraji za posledních 7 let poklesla, ve srovnání s maximálním počtem rozvodů evidovaným v roce 2019 (1 180 událostí) se jedná o 17,2% snížení. Její vývoj byl však kolísavý a nepřetržitě se počet rozvodů snižoval pouze v tzv. covidovém období, tj. v letech 2020 až 2022. Nejméně rozvodů bylo, s ohledem na opatření spojená s pandemií covid-19, zaznamenáno v roce 2022 (826 událostí). V následujících letech počet řízení ukončených rozvodem kolísal. Průměrný věk při prvním rozvodu se od roku 2019 navýšil o 1,0 rok u mužů a o 1,3 roku u žen.

V roce 2025 bylo v Česku rozvodem ukončeno 21 231 manželství, nejvýraznější nárůst byl patrný v Libereckém regionu.

Celorepublikově se počet rozvodů v rámci posledních 7 let každoročně snižoval mezi roky mezi roky 2019 a 2023, v roce 2024 a 2025 je pak možné sledovat meziroční nárůst rozvodovosti. V roce 2025 bylo v Česku rozvodem ukončeno 21 231 manželství (meziročně +2,1 %). Meziročně více rozvodů zaznamenalo 7 krajů, nejvýraznější nárůst byl patrný právě v našemm regionu (+11,0 %). Ve zbývajících 7 krajích se rozvodovost ve srovnání s rokem 2024 snížila, největší pokles byl zjištěn ve Zlínském kraji (-3,7 %).

Porodnost

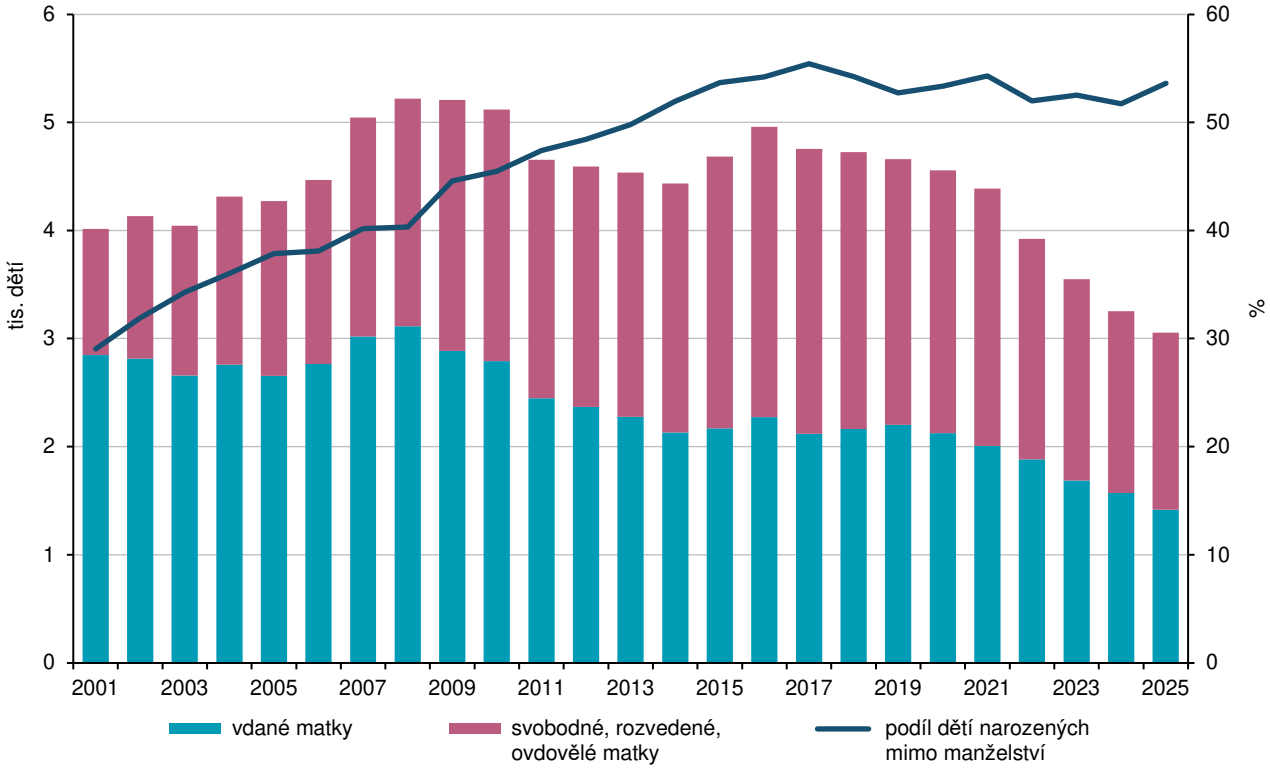
V průběhu roku 2025 se v kraji živě narodilo 3 055 dětí.

V průběhu roku 2025 se v Libereckém kraji živě narodilo 3 055 dětí, meziročně o 198 dětí (6,1 %) méně a nejméně v časové řadě od roku 1960. Porodnost v kraji pak nepřetržitě klesá od roku 2016.

Každoroční pokles počtu živě narozených v období let 2019 až 2025 zaznamenal pouze kraj Ústecký a Liberecký.

Vývoj porodnosti v posledních sedmi letech je ve všech regionech více či méně podobný. V převážné většině krajů je patrný nárůst porodnosti mezi roky 2022 a 2021, což opět patrně souvisí s lockdownem během období covidu. Některé z krajů pak zaznamenaly meziroční nárůst živě narozených také v roce 2019 i 2020. Každoroční pokles počtu živě narozených v období let 2019 až 2025 zaznamenal pouze kraj Ústecký a Liberecký.

Graf 1.5 Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v Libereckém kraji

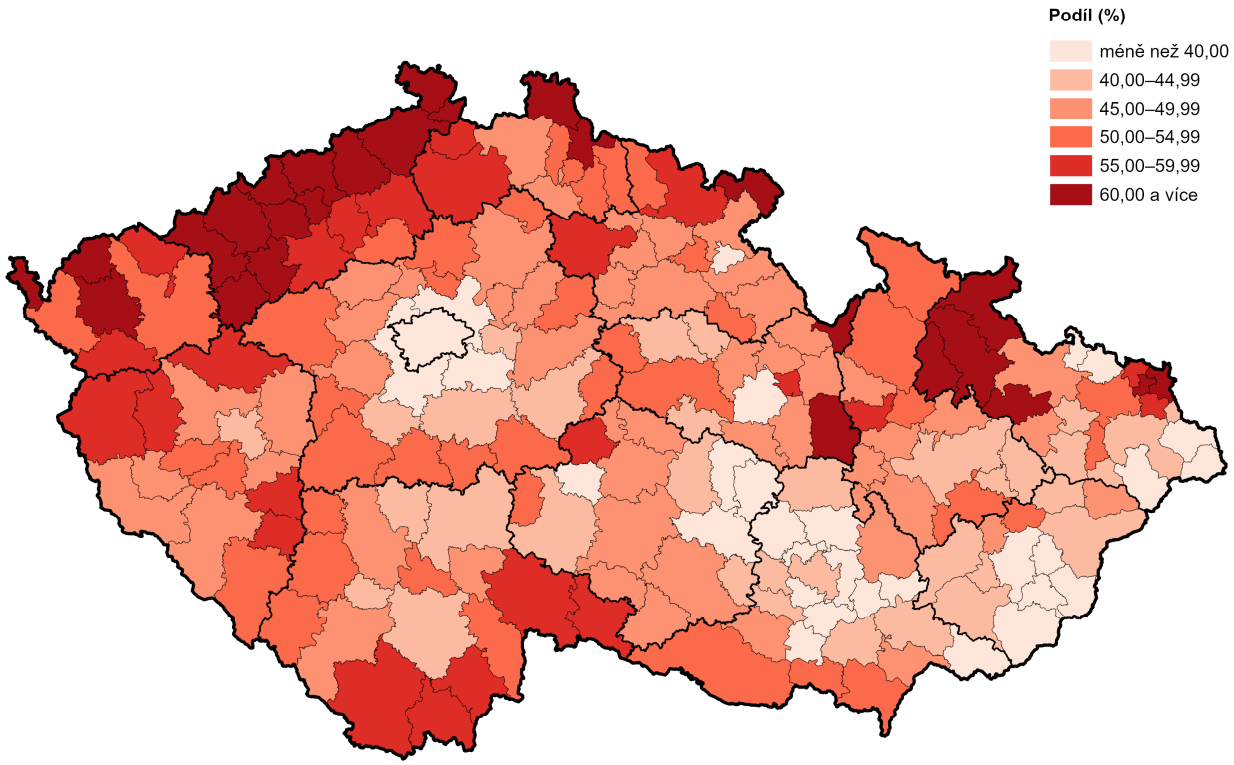
Téměř 46 % živě narozených dětí přišlo na svět v pořadí jako první, dalších 37,4 % jako druhé a jako třetí se rodičům narodilo 11,5 % dětí.

Nadpoloviční většinu živě narozených tvořili v našem regionu také v roce 2025 chlapci (1 547 dětí, tj. 50,6 %). V okresech Česká Lípa a Jablonec nad Nisou však mezi živě narozenými převažovala děvčata, a to z 51,2 %, resp. z 51,5 %. Téměř 46 % živě narozených dětí přišlo na svět v pořadí jako první (1 396 dětí), dalších 37,4 % jako druhé (1 142 dětí). Jako třetí se rodičům narodilo 351 dětí (11,5 %). Zbývajících 166 dětí (5,4 %) bylo čtvrtým a dalším dítětem. Mimo manželství (děti narozené svobodným, rozvedeným a ovdovělým matkám) se v roce 2025 v našem kraji živě narodilo 1 638 dětí (z toho 1 522 dětí svobodným matkám), tzn. 53,6 % jejich celkového počtu. Ve srovnání s rokem 2024 se tento podíl navýšil o 1,9 procentního bodu, proti roku 2019 to bylo o 0,9 p. b. více. Nejvyšší podíl dětí narozených mimo manželství dlouhodobě zaznamenává okres Česká Lípa, naopak je tomu nejčastěji v okrese Semily. Mezi kraji Česka se hodnota ukazatele zjištěná v roce 2025 pohybovala v rozmezí od 37,3 % v hlavním městě Praze do 63,7 % v Ústeckém kraji. Nižší hodnoty jsou typické pro moravské regiony s výjimkou kraje Moravskoslezského, který naopak ve sledovaném roce vykázal 5. nejvyšší hodnotu. Podíl v případě Libereckého kraje byl 3. nejvyšší.

Průměrný věk matky při narození dítěte činil v kraji 30,4 roku.

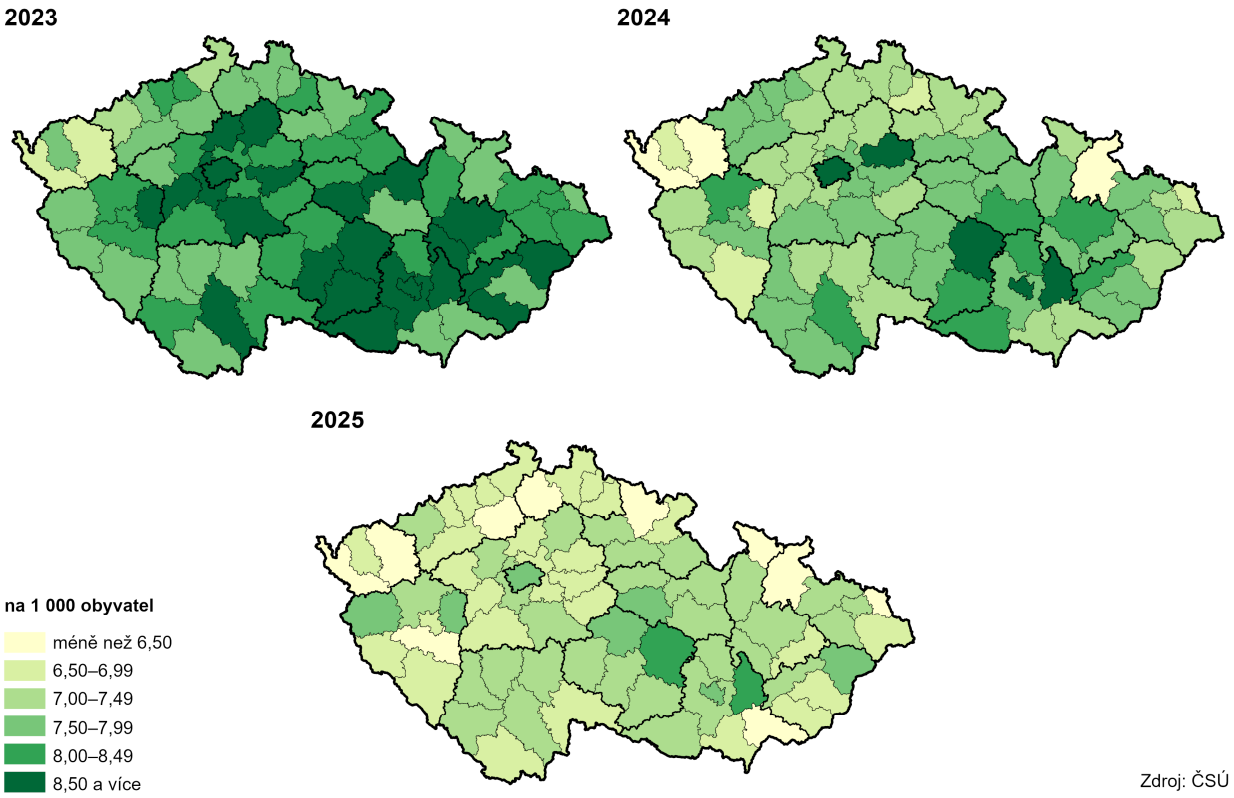
Průměrný věk matky při narození dítěte činil v Libereckém kraji ve sledovaném roce 30,4 roku. Prvorodičkám bylo v průměru 28,7 roku (meziročně o 0,2 roku více). V porovnání s rokem 2019 se průměrný věk prvorodiček v kraji navýšil o 0,5 roku. Nejmladší mamince bylo v roce 2025 v kraji 14 a nejstarší 48 let. Nejmladšímu otci pak bylo 16 let a nejstaršímu 74 let. Nejvyšší věk prvorodiček v roce 2025 vykázalo hlavní město Praha (30,8 roku), nejmladší maminky při narození prvního dítěte evidovali v Ústeckém kraji (27,6 roku). Věk zjištěný v našem regionu byl 3. nejvyšší s tím, že stejná hodnota byla vykázána také v Kraji Vysočina a Moravskoslezském regionu.

Živě narození mimo manželství ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Živě narození v okresech v letech 2023 až 2025

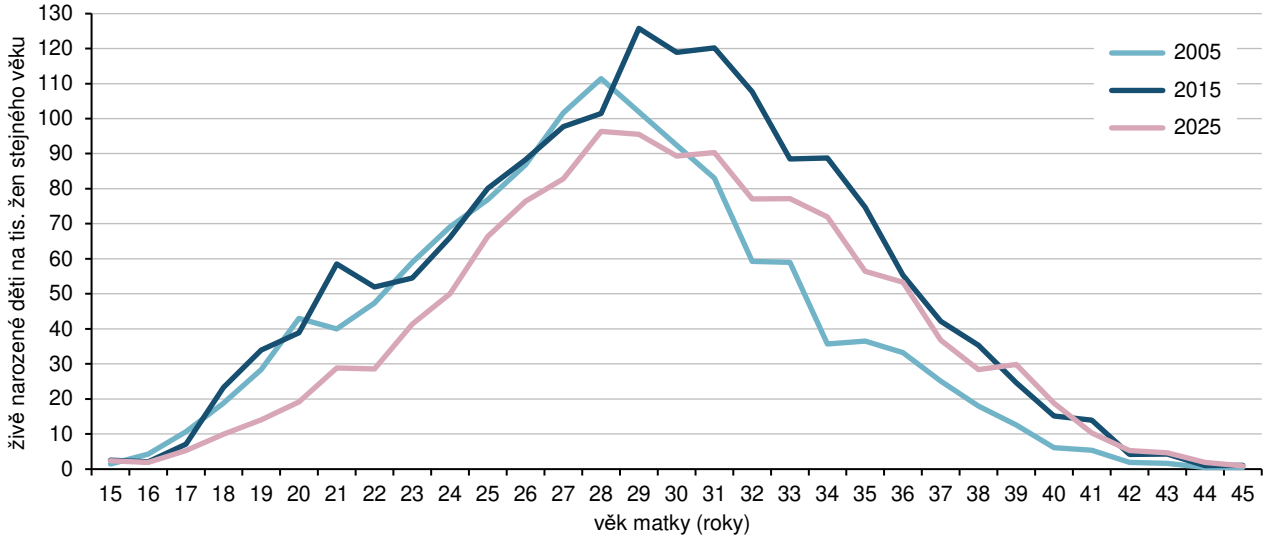

Zdroj: ČSÚ

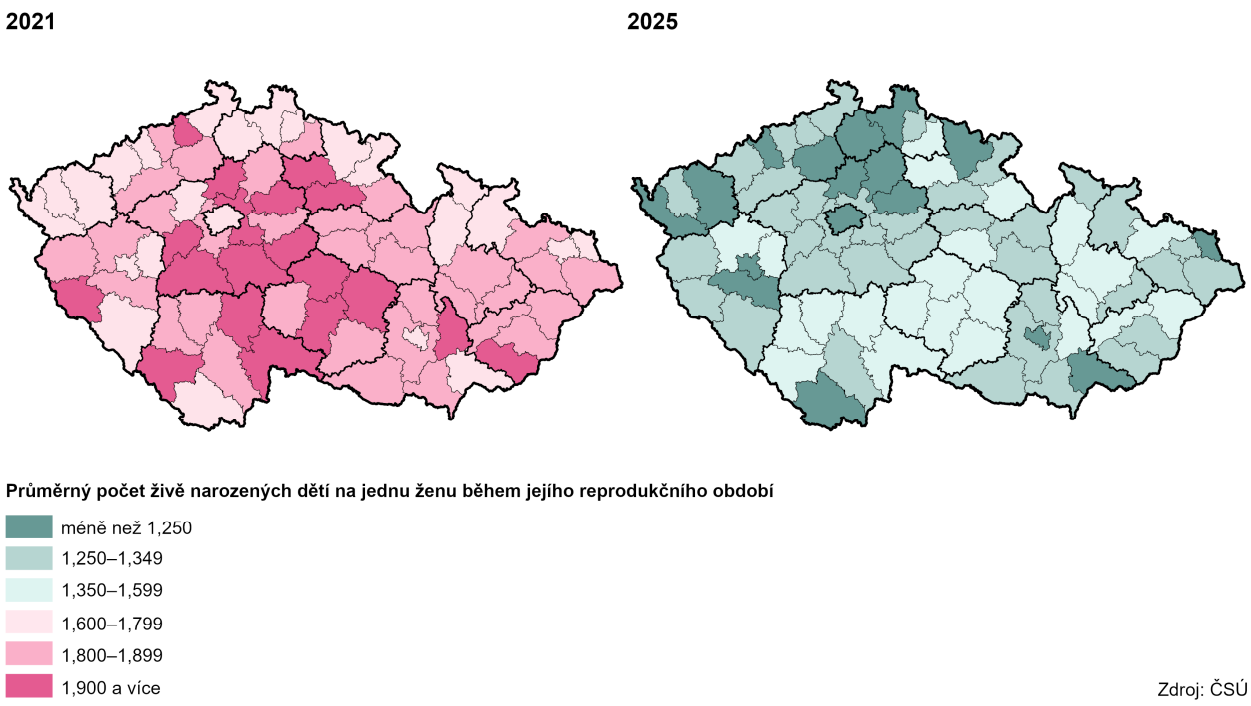
Úhrnná plodnost žen v kraji dosáhla hodnoty 1,28 dítěte na jednu ženu.

Úhrnná plodnost žen v Libereckém kraji se již počtvrté v řadě meziročně snížila a v roce 2025 dosáhla hodnoty 1,28 dítěte na jednu ženu, což je nejméně za posledních deset let. Současně tato hodnota odpovídá republikovému průměru. V mezikrajském srovnání se Liberecký kraj zařadil na 5. nejnižší pozici, když poslední příčku obsadil kraj Karlovarský následovaný hlavním městem Prahou (shodně 1,16 dítěte na jednu ženu). Nejvyšší úhrnná plodnost byla zjištěna v Kraji Vysočina (1,43 dítěte na jednu ženu). V případě všech regionů byla v horizontu poslední dekády nejvyšší míra plodnosti žen vykázána v roce 2021 a pohybovala se v rozmezí od 1,71 dítěte v Karlovarském do 1,97 dítěte v Kraji Vysočina. V následujících letech se pak hodnota tohoto ukazatele ve všech krajích každoročně snižovala, výjimkou byl pouze Karlovarský kraj, který v roce 2025 zaznamenal meziroční mírný nárůst plodnosti o 0,01 dítěte.

Graf 1.6 Míry plodnosti podle věku matky v Libereckém kraji

Úhrnná plodnost v okresech v letech 2021 a 2025

Zdroj: ČSÚ

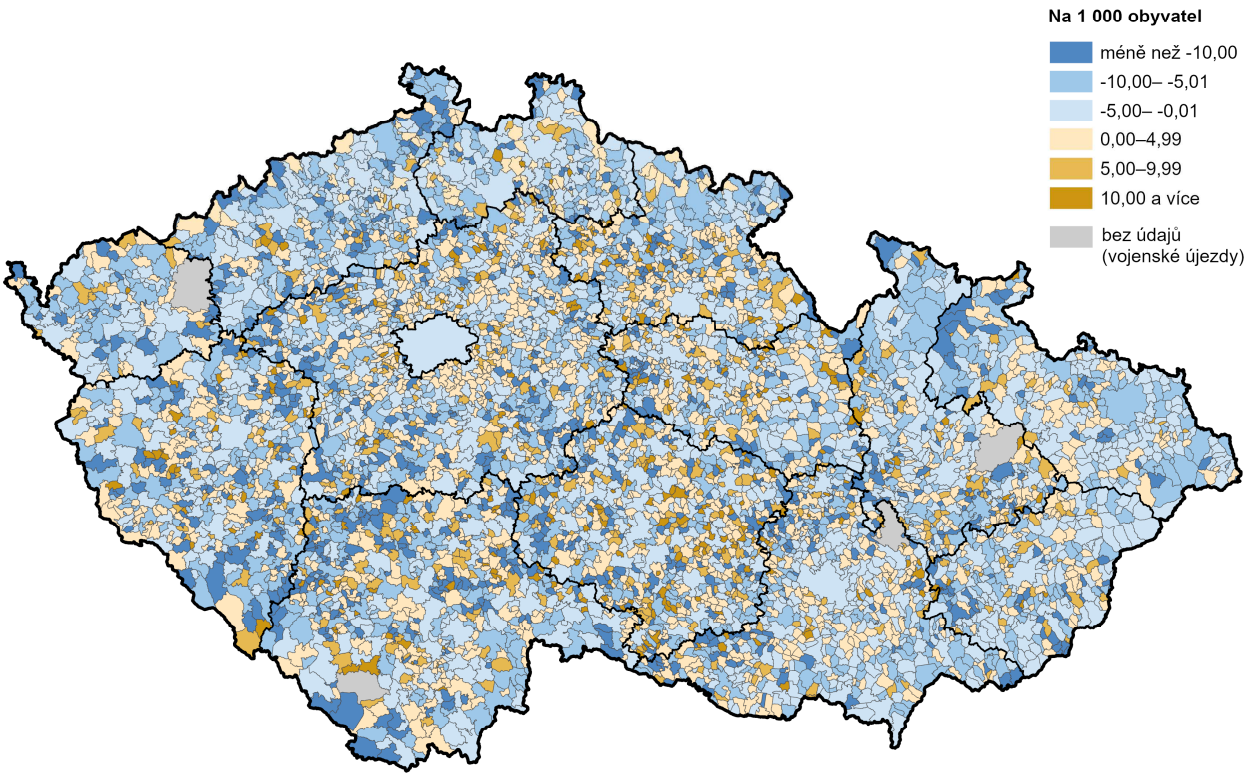
Z pohledu krajů se nejvíce dětí narodilo v hlavním městě Praze.

V úhrnu za Česko přišlo v roce 2025 na svět 77 636 živě narozených dětí, proti roku 2024 o 6 675 dětí (7,9 %) méně. Z pohledu krajů se nejvíce dětí narodilo v hlavním městě Praze (10 946 živě narozených, tj. 14,1 % republikového počtu). Více než 10 000 živě narozených zaznamenal ještě také kraj Středočeský (10 201 dětí, tj. 13,1 %). Nejnižší počty narozených vykázal kraj Karlovarský (1 798 dětí, tj. 2,3 %) a Liberecký (3,9 %). V přepočtu na 1 000 obyvatel se v Česku živě narodilo 7,1 dětí. Nad tímto průměrem se hodnota ukazatele pohybovala v hlavním městě Praze (7,8 ‰), v Kraji Vysočina (7,6 ‰), v Jihomoravském, Olomouckém (shodně 7,3 ‰) a Pardubickém kraji (7,2 ‰). I v tomto případě evidoval nejméně živě narozených Karlovarský kraj (6,2 ‰), hodnota za náš region ve výši 6,8 ‰ byla společně s hodnotou za Ústecký kraj druhá nejnižší.

Porodnost se meziročně snížila ve všech krajích.

Porodnost se meziročně snížila ve všech krajích. Nejvyšší absolutní úbytek počtu živě narozených byl vykázán v hlavním městě Praze (-1 139 dětí), relativní v kraji Ústeckém (-11,2 %). Nejmenší propad byl evidován v Karlovarském kraji (-16 dětí a -0,9 %).

Přirozený přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Úmrtnost

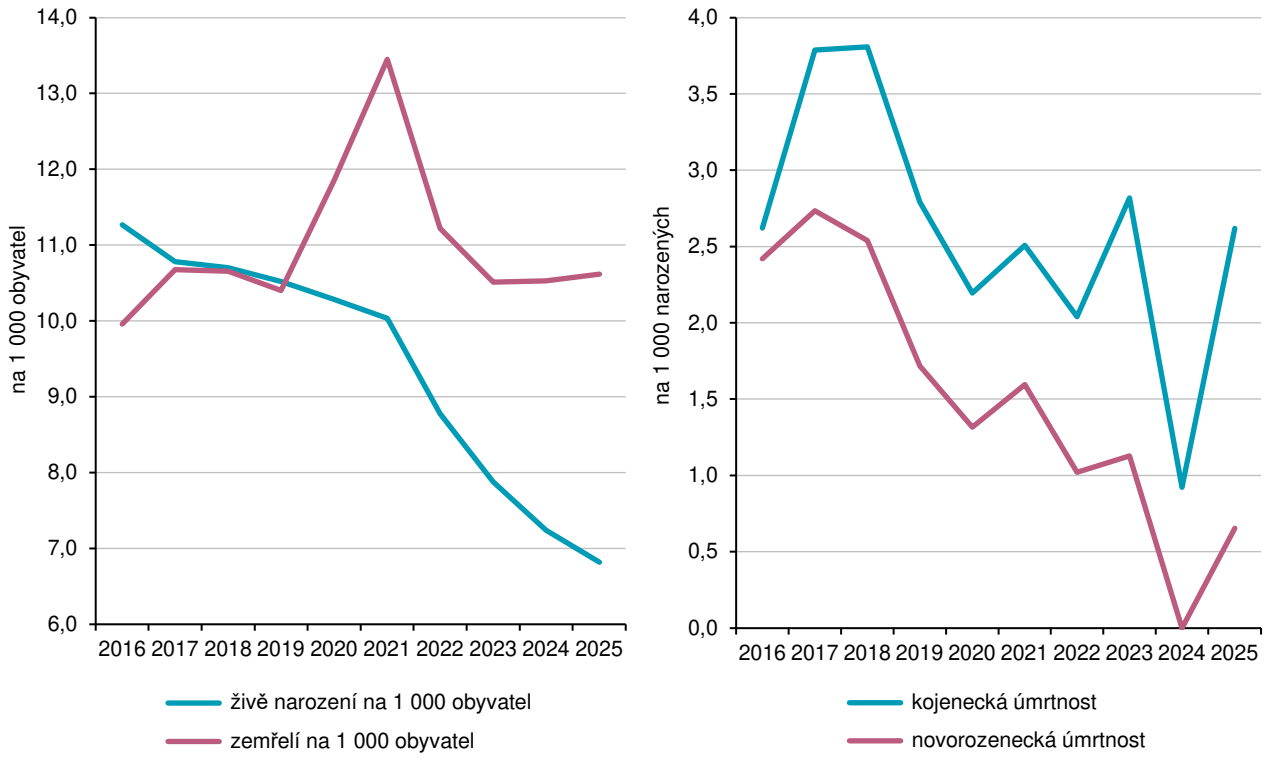
V roce 2025 v Libereckém kraji zemřelo 4 756 osob.

V roce 2025 v Libereckém kraji zemřelo 4 756 osob (z toho 2 491 mužů, tj. 52,4 % z celkového počtu zemřelých), ve srovnání s rokem 2024 bylo vykázáno o 26 úmrtí více (+0,5 %). V období let 2019 až 2025 bylo nejvíce zemřelých evidováno v covidových letech 2020 a zejména 2021 (5 252 osob resp. 5 880 osob), jednalo se o absolutně nejvíce úmrtí v časové řadě od začátku 60. let minulého století. V následujícím tříletém období pak dochází k poklesu úmrtnosti. Zlom nastává v roce 2025, kdy, jak již bylo výše zmíněno, sledujeme mírný nárůst počtu zemřelých.

V přepočtu na 1 000 obyvatel zemřelo 10,6 osob, tj. při srovnání krajů 6. nejnižší hodnota.

V přepočtu na 1 000 obyvatel zemřelo 10,6 osob, tj. při srovnání krajů 6. nejnižší hodnota. Hrubá míra úmrtnosti se pohybovala v rozmezí od 8,7 ‰ v hlavním městě Praze do 11,7 ‰ v Ústeckém kraji. Více než jednu třetinu zemřelých v Libereckém kraji představovaly osoby ve věku 70–79 let, dalších 30,7 % připadlo na osoby ve věku 80–89 let. Nejvíce žen zemřelo ve věkové kategorii 80–89 let (855 žen, tj. 37,7 % z celkového počtu 2 265 zemřelých žen). Muži naopak nejčastěji umírali ve věku 70–79 let (955 mužů, tj. 38,3 % z celkového počtu 2 491 zemřelých mužů). Mezi zemřelými však bylo bohužel také 8 dětí do 1 roku (z toho 2 děti do 28 dnů od narození) a 5 dětí ve věku 1–14 let. Kojenecká úmrtnost v našem kraji dosáhla 2,6 ‰.

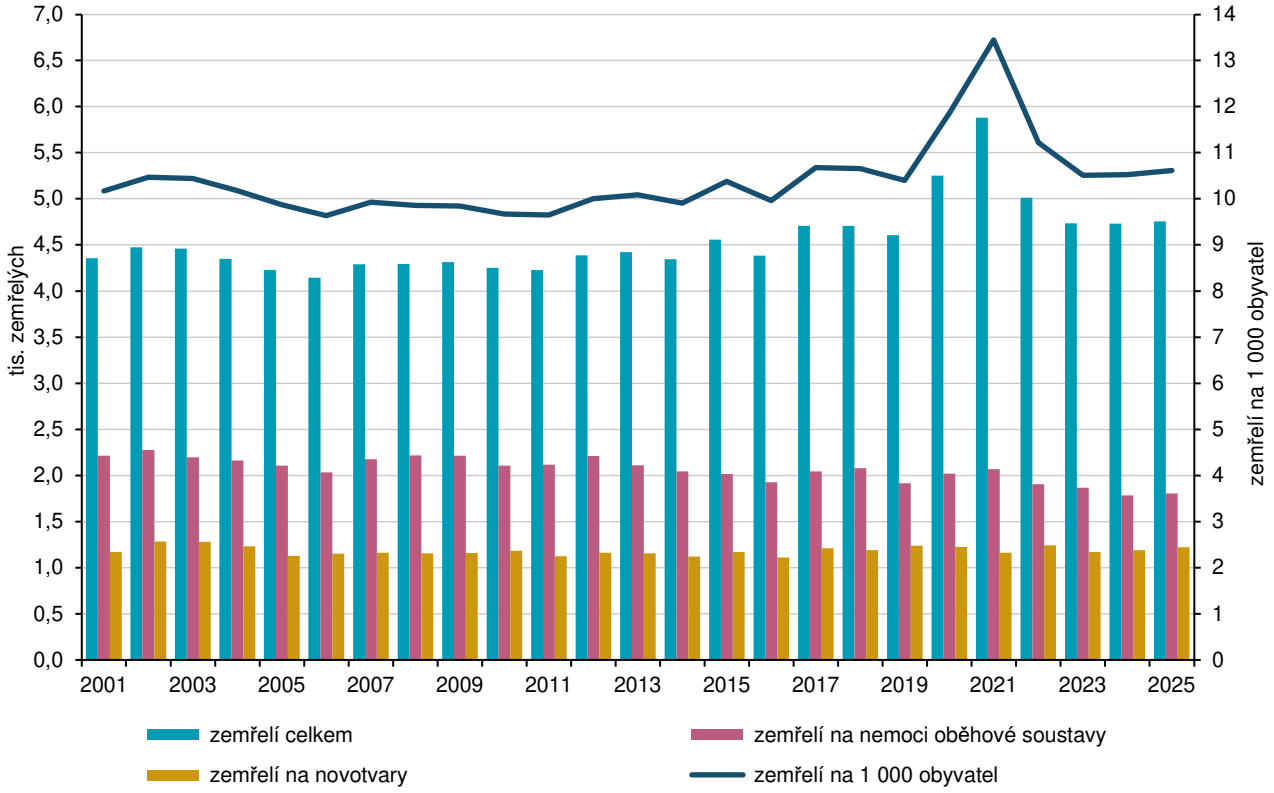
Graf 1.7 Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v Libereckém kraji

Nejčastější příčinou úmrtí v kraji jsou dlouhodobě nemoci oběhové soustavy.

Nejčastější příčinou úmrtí v Libereckém kraji jsou dlouhodobě nemoci oběhové soustavy. Každý rok na tyto příčiny zemře okolo dvou tisíc lidí, v roce 2025 na tuto nemoc skonalo 1 803 osob, což je 2. nejmenší zjištěná hodnota od 90. let minulého století (nejméně zemřelých v důsledku této příčiny bylo zjištěno v roce 2024). Relativní podíl úmrtí z těchto příčin dlouhodobě klesá – od roku 2013 se pohybuje pod hranicí 50 %, v posledních šesti letech poklesl pod 40 %. V roce 2025 na tuto příčinu zemřelo 37,9 % osob (v Česku 37,2 %). Formy ischemické choroby srdeční způsobily 40,4 % těchto úmrtí, infarkt myokardu zapříčinil 10,9 % úmrtí. Druhou nejčetnější příčinou úmrtí byly nadále novotvary. V roce 2025 v Libereckém kraji na nádorová onemocnění zemřelo 1 221 osob, tedy 25,7 % zemřelých (hodnota za Česko 25,0 %), v posledních dvou letech se podíl těchto úmrtí opět dostalo nad 25% hranici. Z pohledu přesně specifikované příčiny se nejčastěji jednalo o úmrtí na zhoubné novotvary průdušnice, průdušky a plíce (248 případů, tj. 20,3 % zemřelých na novotvary). Další nejčastější příčinou úmrtí na zhoubné novotvary v roce 2025 byly novotvary tlustého střeva a konečníku (117 případů, tj. 9,6 %) a slinivky břišní (99 případů, tj. 8,1 %).

Graf 1.8 Zemřelí v Libereckém kraji

Na nemoci dýchací soustavy v Libereckém kraji v roce 2025 zemřelo 8,5 % celkového počtu zemřelých.

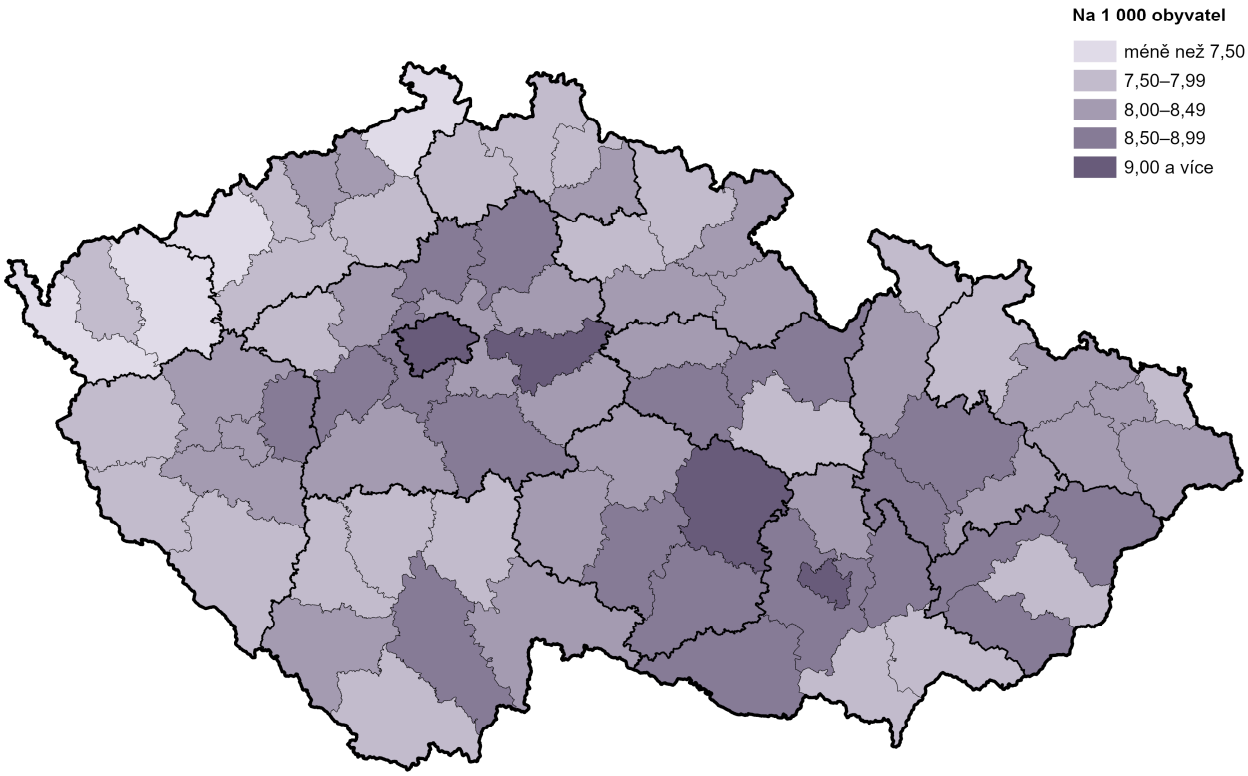
Na nemoci dýchací soustavy v Libereckém kraji v roce 2025 zemřelo 406 osob (meziročně o 23 osob méně), což je 8,5% podíl na celkovém počtu zemřelých. Jedná se tak o 2. nejvyšší hodnotu od 90. let minulého století (nejvyšší počet byl evidován v roce 2024, tj. 429 zemřelých). Příčinou řady úmrtí jsou také poranění, otravy a úmyslné sebepoškozování (sebevraždy). V důsledku tzv. vnějších příčin ve sledovaném roce v kraji zemřelo 278 osob, tj. 5,8 % (meziročně o 19 osob více). Sebevraždou život ukončilo 76 osob (27,3 % všech úmrtí z vnějších příčin), z toho 61 mužů.

Covid-19 byl významnou příčinou úmrtí v letech 2020 až 2022, když na tuto nemoc zemřelo postupně 389 osob (7,4 %), 1 078 osob (18,3 %) a 270 osob (5,4 %). Byla to tak třetí, třetí a čtvrtá nejčastější příčina úmrtí. Od roku 2023 již nelze covid-19 považovat za významnou příčinu, na kterou by lidé umírali, počet zemřelých za poslední 3 roky činil 125 osob.

Podíl sebevražd na vnější příčiny úmrtí byl v kraji nejvyšší v okrese Semily.

Také v okresech Libereckého kraje byly nejčastější příčinou úmrtí nemoci oběhové soustavy. Nejvyšší podíl zemřelých osob na následky těchto nemocí byl v roce 2025 vykázán v okrese Semily (43,1 %), nejnižší v okrese Jablonec nad Nisou (35,6 %). Druhou nejčastější příčinou byly ve všech okresech novotvary, třetí v případě okresu Jablonec nad Nisou, Liberec a Semily byly nemoci dýchací soustavy, ovšem v okrese Česká Lípa nemoci endokrinní, výživy a přeměny látek. Na čtvrtém místě se v okrese Jablonec nad Nisou, Liberec a Semily umístily vnější příčiny nemocnosti a úmrtnosti, v okrese Česká Lípa to pak byly se shodným počtem úmrtí nemoci dýchací a trávicí soustavy. Podíl sebevražd na vnější příčiny úmrtí byl však nejvyšší v okrese Semily (36,2 %) a nejnižší v okrese Česká Lípa (21,3 %).

Zemřelí v okresech v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Naděje dožití

Muž narozený v Libereckém kraji v roce 2025 má potenciálně před sebou 77,05 let života, žena by mohla žít 82,96 let.

Muž narozený v Libereckém kraji v roce 2025 má potenciálně před sebou 77,05 let života, žena narozená ve stejném roce by mohla žít 82,96 let. Naděje dožití pravidelně roste, výjimkou však byly pandemické roky 2020 a 2021, kdy se nárůst úmrtnosti v důsledku covidu-19 projevil snížením očekávaných hodnot střední délky života. Pozitivní výsledky v tomto směru přinesl opět rok 2022 – naděje dožití mužů při narození se meziročně zvýšila o 0,22 roku na 74,88 let, stejný ukazatel u žen zaznamenal nárůst o 0,27 roku na 81,02 let. Tento trend pokračoval také v následujících letech a rok 2023 již přinesl u obou pohlaví vyšší naději dožití, než byla v roce 2019. V roce 2025 se pak hodnota ukazatele meziročně navýšila o 0,39 roku u mužů a o 0,21 roku u žen.

V rámci mezikrajského srovnání byla v roce 2025 nejpříznivější situace u obou pohlaví vykázána v hlavním městě Praze.

V rámci mezikrajského srovnání byla v roce 2025 nejpříznivější situace u obou pohlaví vykázána v hlavním městě Praze – muži by se zde mohli dožít 79,22 let, ženy 84,56 let. Na opačném konci žebříčku se v případě naděje dožití mužů s věkem 75,39 let a v případě žen s věkem 81,01 let umístil Ústecký kraj. Liberecký kraj v případě mužů vykázal 5. nejnižší hodnotu, u žen se pak jednalo o 4. nejnižší hodnotu. Nejmenší rozdíl mezi nadějí dožití žen a mužů byl zjištěn v Královéhradeckém kraji (5,29 roku), největší ve Zlínském kraji (6,60 roku). Rozdíl zjištěný v našem kraji byl 5. nejvyšší a činil 5,90 roku.

Muž žijící v kraji, který v roce 2025 dovršil 65 let, má před sebou 16,77 roku života, žena má před sebou 20,38 let.

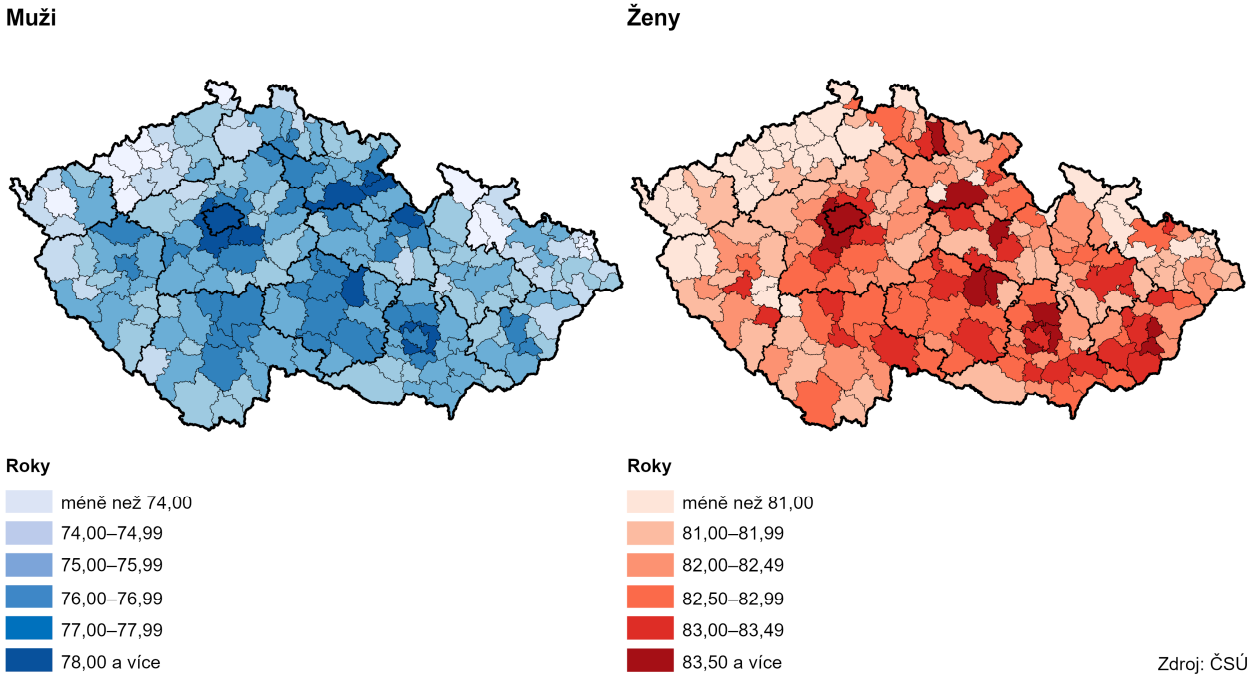
Muž žijící v Libereckém kraji, který v roce 2025 dovršil 65 let, má před sebou pravděpodobně nejméně ještě 16,77 roku života, tj. meziročně o 0,29 roku více. Stejně stará žena má před sebou 20,38 let, což je o 0,06 roku více než ve srovnání s hodnotou ukazatele v roce 2024. S uvedenými hodnotami Libereckému kraji

v mezikrajském srovnání patřila u mužů i žen 4. nejhorší pozice. Také v případě tohoto ukazatele byly maximální hodnoty vykázány ve sledovaném roce 2025.

Nejvyšší hodnoty naděje dožití ve věku 65 let byly zjištěny u mužů i žen v hlavním městě Praze.

Nejvyšší hodnoty naděje dožití ve věku 65 let byly zjištěny u mužů i žen v hlavním městě Praze (18,29 let, resp. 21,75 let), nejnižší v Ústeckém kraji (15,71 let, resp. 19,34 let). Nejvíce se naděje dožití žen a mužů ve věku 65 let vzájemně přiblížila v Královéhradeckém kraji, rozdíl činil 3,29 roku. Naopak nejvíce se střední délka života mužů a žen lišila ve Zlínském kraji, a to o 4,09 roku. Rozdíl vykázaný v Libereckém kraji ve výši 3,61 roku byl 5. nejnižší.

Naděje dožití při narození podle pohlaví ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v letech 2021 až 2025

Zdroj: ČSÚ

Migrace

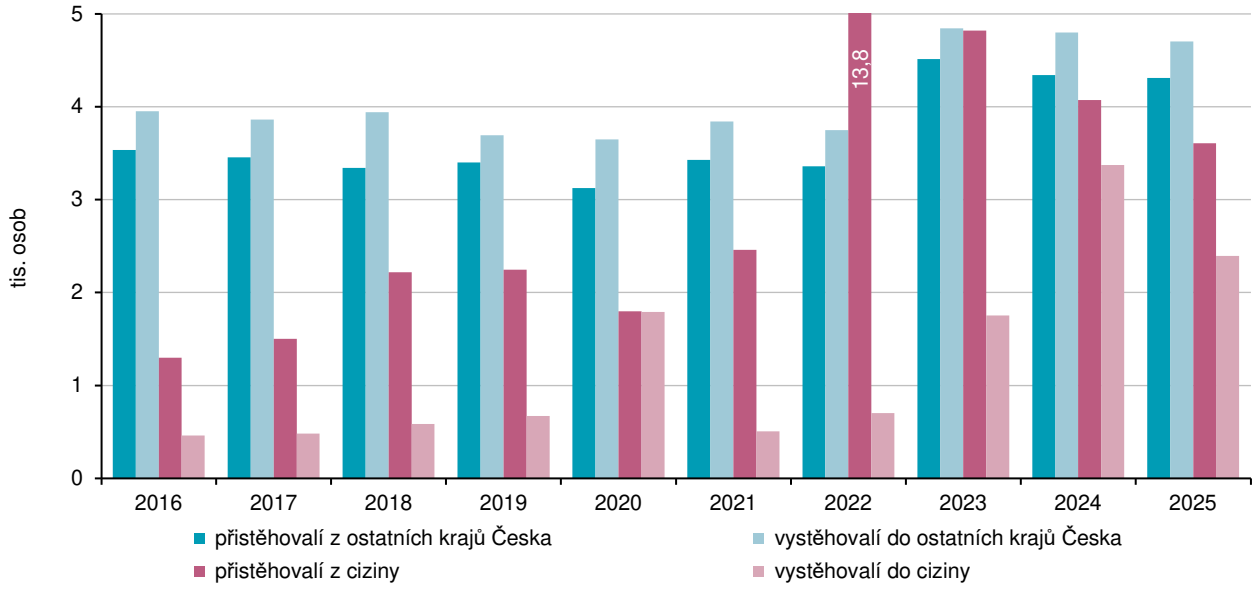
Do Libereckého kraje se v průběhu roku 2025 přistěhovalo 7 915 osob, z kraje se vystěhovalo 7 098 osob.

Do Libereckého kraje se v průběhu roku 2025 přistěhovalo 7 915 osob, tj. o 499 osob méně (-5,9 %) než v roce 2024. Z ostatních krajů Česka našlo bydliště v našem kraji 4 309 osob (meziročně o 32 osob a 0,7 % méně) a ze zahraničí 3 606 osob (-467 osob, -11,5 %). Z kraje se v loňském roce vystěhovalo 7 098 osob, tj. meziročně o 1 073 osob (13,1 %) méně. Do jiných krajů Česka zamířilo 4 703 osob (-96 osob, -2,0 %) a do zahraničí 2 395 osob (-977 osob, -29,0 %). Celkově stěhováním náš kraj získal 817 obyvatel. Saldo zahraniční migrace bylo kladné a činilo 1 211 osob, saldo vnitřní migrace tak bylo záporné a dosáhlo 394 osob.

Mezi přistěhovalými převažovali muži, z hlediska věku se jednalo nejčastěji o osoby 15 až 24leté.

Mezi přistěhovalými převažovali z 53,9 % muži. Z hlediska věku se jednalo nejčastěji o osoby 15 až 24leté (28,1 %) a dále osoby ve věku 30 až 39 let (17,8 %). V přepočtu na 1 000 obyvatel bylo v roce 2025 v kraji evidováno 17,7 přistěhovalých (v porovnání s předchozím rokem o 1,1 osoby méně). Mezi vystěhovalými naopak převažovaly ženy (55,1 %). Více než 42 % vystěhovalých bylo ve věku 20 až 39 let. Na 1 000 obyvatel tak v roce 2025 připadlo 15,8 vystěhovalých, meziročně -2,3 osoby.

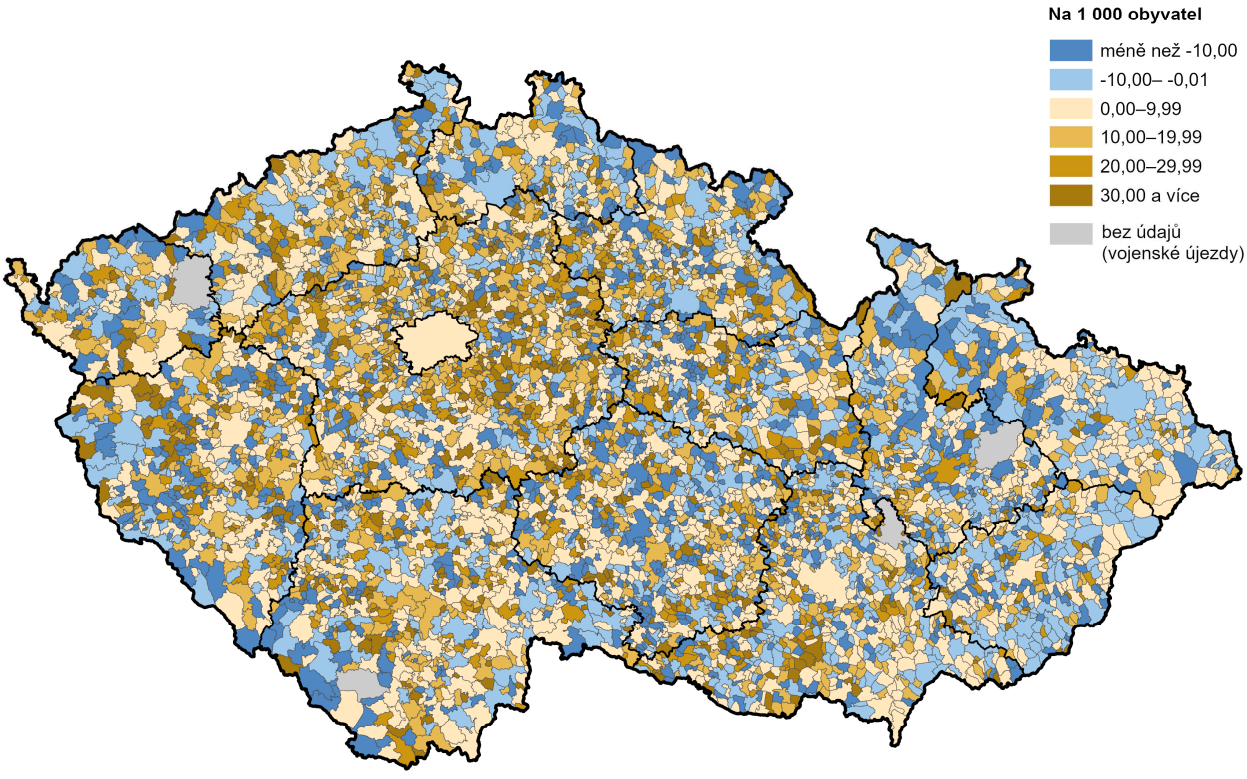
Graf 1.9 Migrace v Libereckém kraji

Přírůstek stěhováním za rok 2025 v Libereckém kraji dosáhl 817 osob.

Přírůstek stěhováním za rok 2025 v Libereckém kraji, jak již bylo výše zmíněno, dosáhl 817 osob s tím, že v případě mužů byl zaznamenán migrační přírůstek +1 079 osob a v případě žen naopak migrační úbytek -262 osob. Ve věkové struktuře populace „získané“ stěhováním tvořili největší část mladiství mezi 15 a 24 lety (920 osob), naopak nejvýraznější úbytek byl zaznamenán mezi osobami ve věku 25 až 29 let (-117 osob). Z hlediska hlavních věkových skupin největší část obyvatel „získaných“ stěhováním tvořily osoby 15 až 64leté (79,2 %), děti do 14 let představovaly 11,1 % a 65leté a starší osoby 9,7 % migračního přírůstku.

Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v obcích v roce 2025

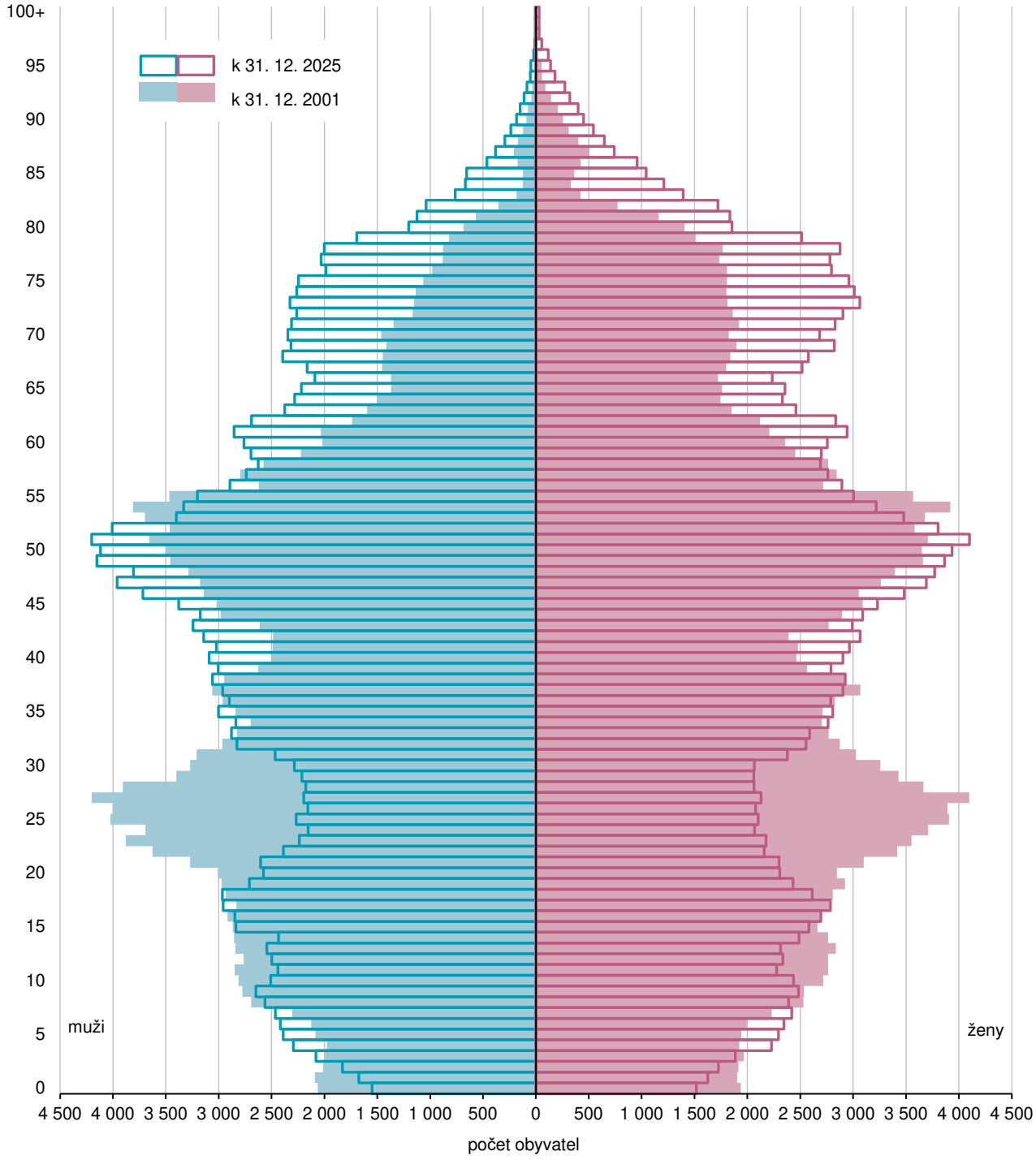
Zdroj: ČSÚ

Věková struktura obyvatel

Věková skupina dětí ve věku 0–14 let představovala 15,0 % populace kraje.

Ke konci roku 2025 bydlelo na území Libereckého kraje 67 107 dětí ve věku 0–14 let (tj. meziročně méně o 2 270 osob), z toho 51,2 % představovali chlapci. Podíl této věkové skupiny na celkovém počtu obyvatel kraje dosáhl 15,0 % a v porovnání s předchozím rokem se snížil o 0,5 p. b. Populaci ve věku 15–64 let reprezentovalo 286 452 osob (meziročně +787 osob, zvýšení podílu o 0,3 p. b. na 63,9 %) a také v této skupině převažovali muži (51,1 %). Kategorie obyvatel ve věku 65 let a více čítala 95 051 osob (+599 osob, nárůst podílu o 0,2 p. b. na 21,2 %) a v tomto případě měly většinové zastoupení ženy (57,8 %).

Graf 1.10 Věkové složení obyvatel Libereckého kraje v letech 2001 a 2025

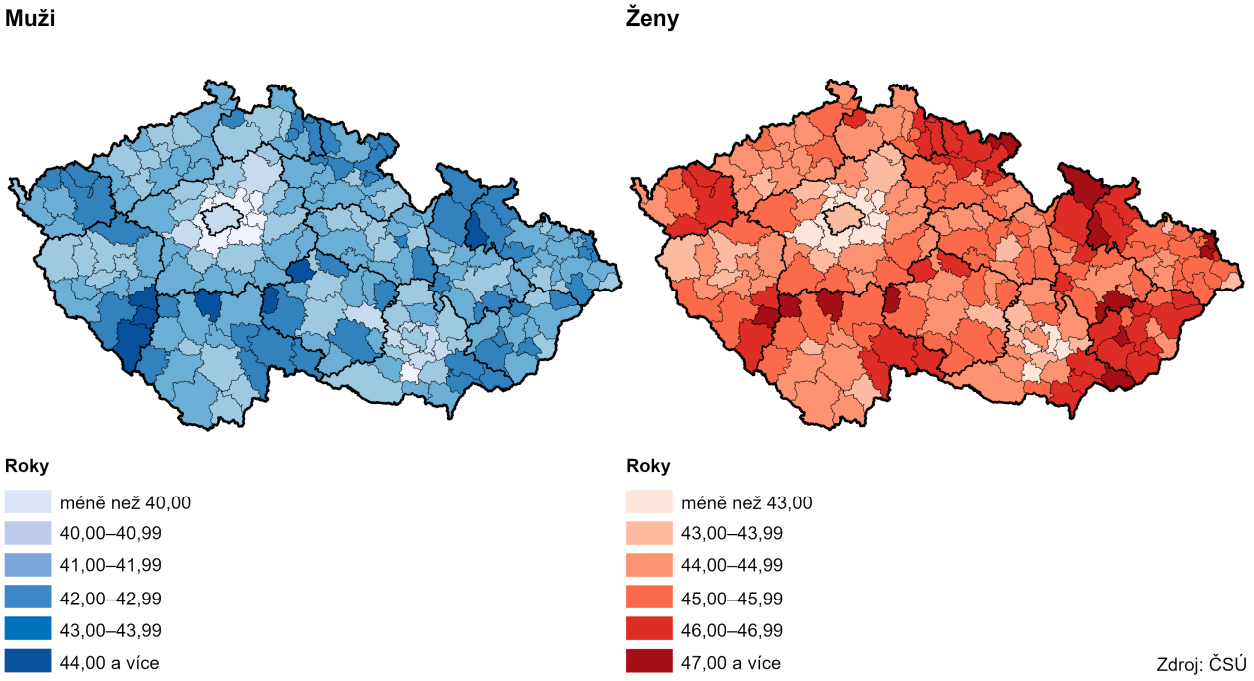
Průměrný věk obyvatel Libereckého kraje ke konci roku 2025 činil 43,5 let.

Průměrný věk obyvatel Libereckého kraje ke konci roku 2025 činil 43,5 let. Při porovnání s předchozím rokem se tak zvýšil o 0,3 roku, ve srovnání s rokem 1991 obyvatelstvo našeho kraje zestárlo o 7,8 let. V porovnání s průměrným věkem za celou republiku je obyvatelstvo našeho regionu starší o 0,2 roku, mezi kraji se pak jedná o 8. nejvyšší průměrný věk. Stejně „starou“ populaci evidoval také Ústecký kraj. Nejnižší průměrný věk vykázal Středočeský kraj (42,0 let), nejvyšší Zlínský kraj (44,4 let).

V případě okresů kraje nejnižší průměrný věk zaznamenal okres Liberec, nejvyšší okres Semily.

V případě okresů Libereckého kraje nejnižší průměrný věk zaznamenal okres Liberec (42,9 let) a v rámci 77 okresů České republiky se umístil na 15. pozici. Druhým nejmladším územním celkem je okres Česká Lípa (43,5 let, 31. příčka), třetím okres Jablonec nad Nisou (43,8 let, 42. příčka). Okresu Semily s průměrným věkem 44,5 let patřila 63. příčka, jednalo se tedy o 15. nejvyšší průměrný věk obyvatel napříč okresy. Prvenství v republikovém meziokresním srovnání náleží okresu Praha-východ (39,7 let), poslední místo okresu Jeseník (45,5 let). Mezi 215 obcemi našeho kraje se průměrný věk pohyboval v intervalu od 37,6 let v obci Radvanec (okres Česká Lípa) do 54,3 let v obci Troskovice (okres Semily).

Průměrný věk obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností podle pohlaví v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Průměrný věk žen dosáhl 44,9 let, průměrný věk mužů 42,0 let.

V populaci Libereckého kraje k 31. 12. 2025 převažovaly z 50,8 % ženy a jejich průměrný věk dosáhl 44,9 let. Průměrný věk mužů činil 42,0 let a byli tak oproti ženám o 2,9 roku mladší. Muži i ženy v průměru za celé Česko dosáhli o 0,2 roku mladšího věku. Mezi kraji se průměrný věk žen pohyboval v intervalu od 43,3 let ve Středočeském kraji do 46,1 let ve Zlínském kraji. Nejmladší muže vykázalo hlavní město Praha (40,5 let), nejstarší Karlovarský kraj (42,8 let).

Věkový medián činil v regionu 45,0 let.

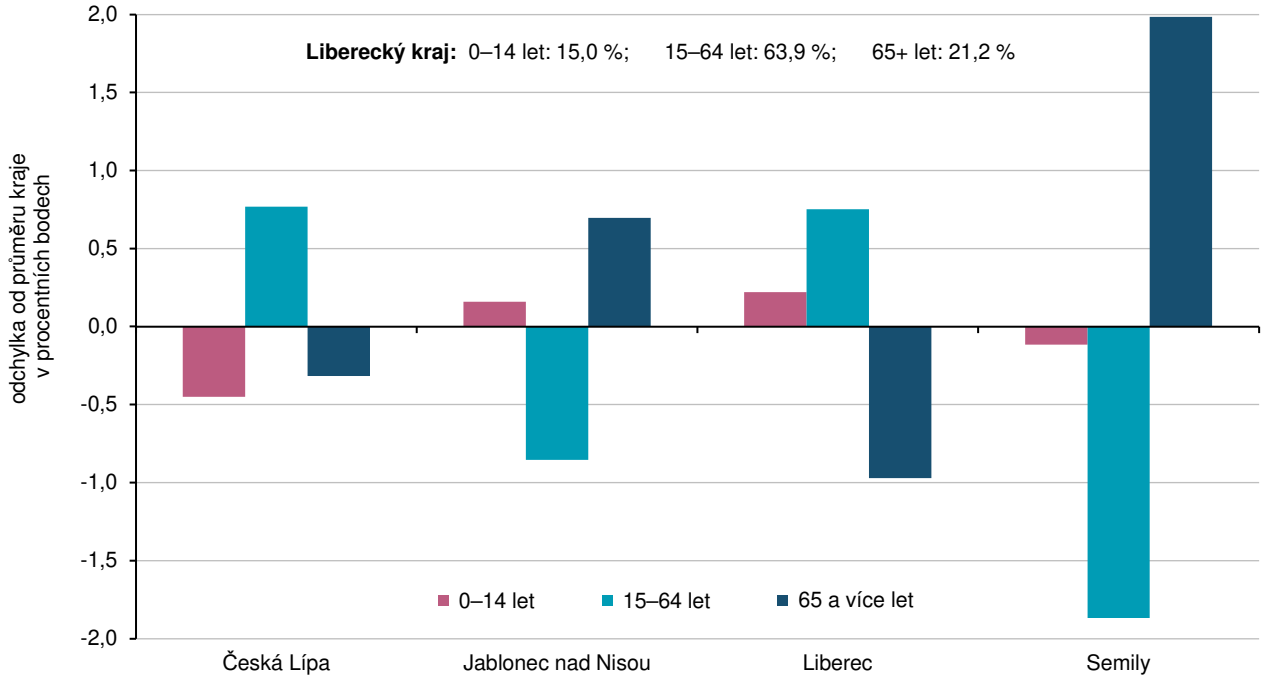
Věkový medián, který rozděluje danou populaci na dvě stejně početné části (počet obyvatel mladších, než mediánový věk je tak stejný jako počet osob starších než mediánový věk), činil v našem regionu 45,0 let (v případě žen 46,5 let, v případě

mužů 43,4 let). Nejvyšší hodnoty dosáhl věkový medián ve Zlínském kraji (46,2 let), nejnižší v hlavním městě Praze (42,0 let). Napříč okresy Česka se pohyboval mezi 41,3 lety v okrese Praha-východ a 47,6 let v okrese Jeseník.

Hodnota indexu stáří se meziročně zvýšila a ke konci roku 2025 připadlo na 100 dětí 141,6 seniorů.

Hodnota indexu stáří (počet osob ve věku 65 let a více na 100 dětí ve věku 0–14 let) se meziročně zvýšila a ke konci roku 2025 připadlo na 100 dětí 141,6 seniorů. Velmi výrazný rozdíl je patrný v případě indexu stáří u žen a mužů. Zatímco na 100 chlapců ve věku 0–14 let připadlo na konci loňského roku 116,9 seniorů, na 100 dívek ve stejném věku 167,5 seniorek. Důvodem je převaha žen v nejvyšších věkových kategoriích.

Graf 1.11 Srovnání věkové struktury obyvatel v okresech Libereckého kraje k 31. 12. 2025

Mezi okresy Libereckého kraje byla nejvyšší hodnota indexu stáří zjištěna v okrese Semily a patřila mu tak 60. pozice v republikovém žebříčku okresů.

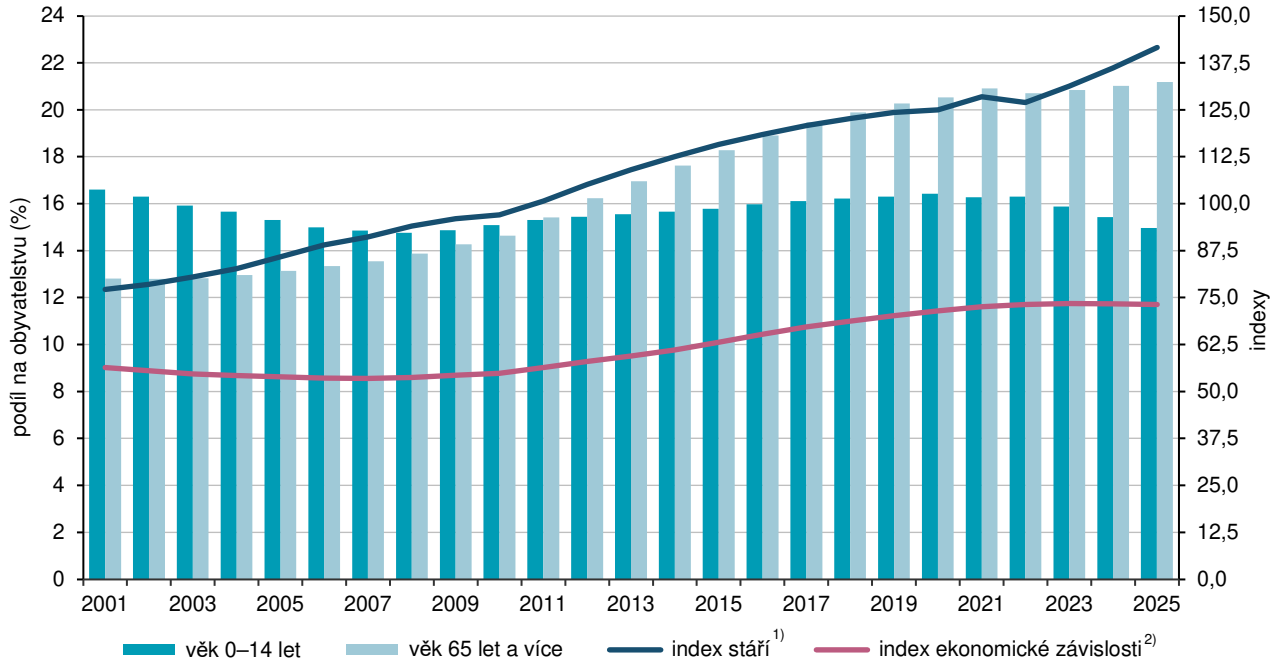
Mezi okresy Libereckého kraje byla nejvyšší hodnota indexu stáří zjištěna v okrese Semily (156,1) a patřila mu tak 60. pozice v republikovém žebříčku okresů. Krajská hodnota tohoto ukazatele byla překročena také v okresech Jablonec nad Nisou (144,8 a 40. pozice) a Česká Lípa (143,8 a 37. pozice). V okrese Liberec na 100 dětí připadlo 133,2 seniorů (16. pozice). Celookresní žebříček vedl okres Praha-východ (79,4), pod hranicí 100 se pohyboval už pouze okres Praha-západ (85,1). Poslední příčka patřila okresu Jeseník (187,2 seniorů na 100 dětí). Mezi kraji Česka se hodnota indexu stáří pohybovala od 113,0 ve Středočeském kraji do 159,7 seniorů na 100 dětí v Karlovarském kraji. V tomto srovnání se náš kraj umístil na 5. nejlepší pozici. V průměru za celé Česko pak na 100 dětí připadlo 138,0 seniorů.

Index ekonomické závislosti dosáhl hodnoty 73,2 a Liberecký kraj tak vykázal mezi kraji 7. nejvyšší hodnotu.

Dalším ukazatelem, kterým je možné popsat demografickou situaci v rámci daného území, je index ekonomické závislosti. Ten vyjadřuje poměr mezi osobami ve věku 0–19 let a 65 let a více na obyvatele ve věku 20–64 let. K 31. 12. 2025 tak v Libereckém kraji připadlo na 100 osob ve věku 20–64 let 73,2 osob ve věku do 19 let a nad 65 let. Nejvíce je z tohoto pohledu zatížen okres Semily (hodnota 78,0 znamená 2. nejvyšší hodnotu mezi okresy Česka), který následoval okres Jablonec nad Nisou (75,7 a 63. pozice). Okres Liberec na 100 osob ve věku 20 až 64 let evidoval 71,4 osob do 19 let a nad 65 let (21. pozice), okres Česká Lípa 71,0 osob (16. pozice). Na prvním místě celorepublikového meziokresního žebříčku se nejlépe

s hodnotou 63,7 umístilo hlavní město Praha, žebříček uzavíral okres Jindřichův Hradec (78,2). Ve srovnání krajů Česka dosáhl index nejvyšší hodnoty v Královéhradeckém kraji (76,8 osob), nejnižší v hlavním městě Praze. Průměr za Česko činil 71,7 osob do 19 let a nad 65 let na 100 osob 20 až 64letých. Liberecký kraj vykázal 7. nejvyšší hodnotu.

Graf 1.12 Věková struktura a věkové indexy obyvatel v Libereckém kraji (k 31. 12.)

1) počet osob ve věku 65 let a více na 100 osob ve věku 0–14 let

2) počet osob ve věku 0–19 let a 65 let a více na 100 osob ve věku 20–64 let

Index závislosti mladých dosáhl k poslednímu dni roku 2025 v našem kraji hodnoty 36,5.

Index závislosti mladých ilustruje, kolik osob ve věku 0 až 19 let připadá na 100 osob ve věku 20 až 64 let. Tento index dosáhl k poslednímu dni roku 2025 v našem kraji hodnoty 36,5 osob. Nejvíce dětí a mladistvých připadlo na 100 osob 20 až 64letých v okrese Jablonec nad Nisou (37,2), následoval okres Liberec a Semily (shodně 36,7). Okres Česká Lípa pak na 100 osob 20 až 64letých evidoval 35,3 dětí a mladistvých do 19 let. V porovnání všech 77 okresů Česka byla nejnižší hodnota indexu vykázána v okrese Karviná (32,8), nejvyšší v okrese Praha-západ (45,3). V rámci krajů Česka se tento index pohyboval v rozmezí od 33,7 v Karlovarském kraji a hlavním městě Praze do 39,5 ve Středočeském kraji. Hodnota za náš kraj byla 3. nejvyšší, republikový průměr činil 35,9 dětí a mladistvých do 19 let na 100 osob ve věku 20 až 64 let.

Index závislosti seniorů v roce 2025 dosáhl v našem kraji hodnoty 36,7.

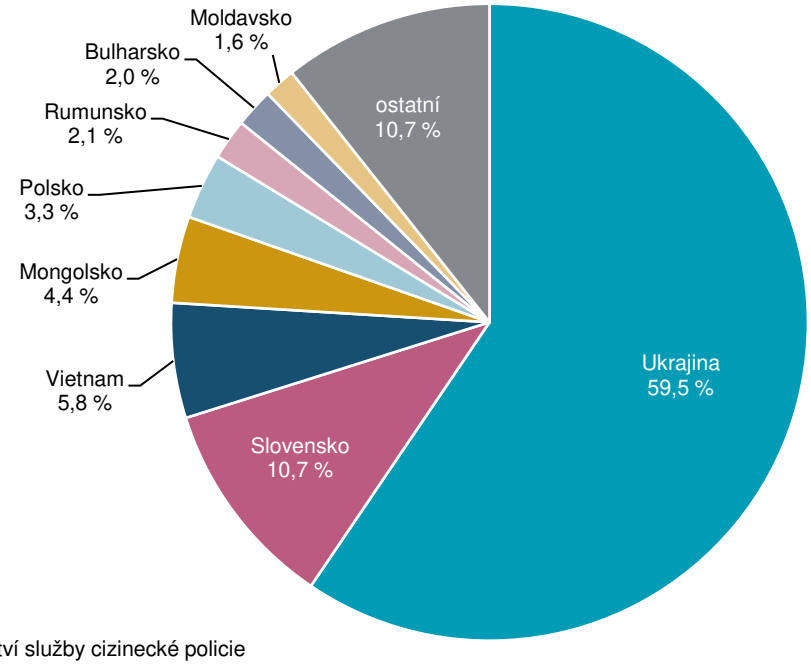
Počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 20 až 64 let charakterizuje index závislosti seniorů. Hodnota tohoto indexu v roce 2025 činila v našem kraji 36,7 seniorů, v okrese Semily dosáhla 41,2, v okrese Jablonec nad Nisou 38,4, v okrese Česká Lípa 35,7 a v okrese Liberec 34,6 seniorů na 100 osob 20 až 64letých. Nejméně seniorů na 100 osob ve věku 20 až 64 let bylo zaznamenáno v okrese Praha-východ (26,0), naopak tomu bylo v okrese Jeseník (43,5). V rámci mezikrajského srovnání byla nejnižší hodnota vykázána v hlavním městě Praze (30,0), nejvyšší v Královéhradeckém kraji (40,3). Hodnota za Liberecký kraj byla 6. nejnižší, průměr za Česko dosáhl 35,7 seniorů na 100 osob ve věku 20 až 64 let.

Cizinci

Na konci roku 2025 na území Libereckého kraje pobývalo 41 254 cizinců.

Podle údajů Ředitelství služby cizinecké policie pobývalo na konci roku 2025 na území Libereckého kraje 41 254 cizinců, tj. meziročně o 650 osob více (+1,6 %). Více než polovina cizinců pobývala v okrese Liberec (51,1 %, 21 092 osob), nejméně cizinců setrvávalo v okrese Semily (9,6 %, 3 959 osob). Na populaci kraje se cizinci podíleli 9,2 % (meziročně +0,2 p. b.) a jedná se druhou nejvyšší hodnotu po roce 2022 (9,5 %), kdy se v souvislosti s ruskou agresí na Ukrajině jejich počet v kraji meziročně rozrostl o 18 077 osob (+73,5 %) a od tohoto roku se nadále drží nad hranicí 40 tis.

Graf 1.13 Cizinci podle státního občanství v Libereckém kraji k 31. 12. 2025

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

Ze zemí Evropské unie pocházelo 21,3 % cizinců, zbývajících 78,7 % připadalo na cizince z ostatních zemí.

Ze zemí Evropské unie pocházelo 21,3 % cizinců, zbývajících 78,7 % připadalo na cizince z ostatních zemí. Nejpočetnější skupinou byly z hlediska státního občanství Ukrajinci, jejichž podíl na celkovém počtu cizinců v kraji dosáhl 59,5 % a na počtu cizinců mimo Evropskou unii se podíleli ze 75,6 %. Těchto 24 532 Ukrajinců znamená také druhou nejvyšší hodnotu po roce 2022, kdy se jejich počet v souvislosti s válečným konfliktem na Ukrajině v našem regionu meziročně více než ztrojnásobil na 26 065 osob. Poslední evidovaný počet Ukrajinců je tak o 5,9 % nižší, meziročně se však jejich počet zvýšil o 649 osob (+2,7 %). Více než 54 % osob ukrajinského státního občanství žije na území okresu Liberec.

V pořadí druhými nejčastěji zastoupenými cizinci byly osoby se slovenským občanstvím.

V pořadí druhými nejčastěji zastoupenými cizinci byly osoby se slovenským občanstvím (10,7 % všech cizinců), jejich počet v Libereckém kraji se meziročně zvýšil o 11 osob (+0,3 %) na 4 408 osob. Osoby s vietnamským občanstvím tvořily 5,8 % cizinců, jejich počet zaznamenal nárůst o 87 osob (+3,8 %) a v regionu tak žilo 2 405 osob tohoto občanství. Čtvrtou nejpočetnější zahraniční menšinou jsou Mongolové (1 810 osob představuje 4,4 % cizinců), meziročně jich však ubylo o 14,5 % (-306 osob). Tito občané jsou nejvíce soustředěny do okresu Česká Lípa, kde jich žije drtivá většina v rámci kraje (92,4 %) a v rámci Česka je to každý devátý Mongol (11,2 %). Na pátém místě jsou cizinci polského občanství, kterých bylo 1 382, tj. 3,3 %.

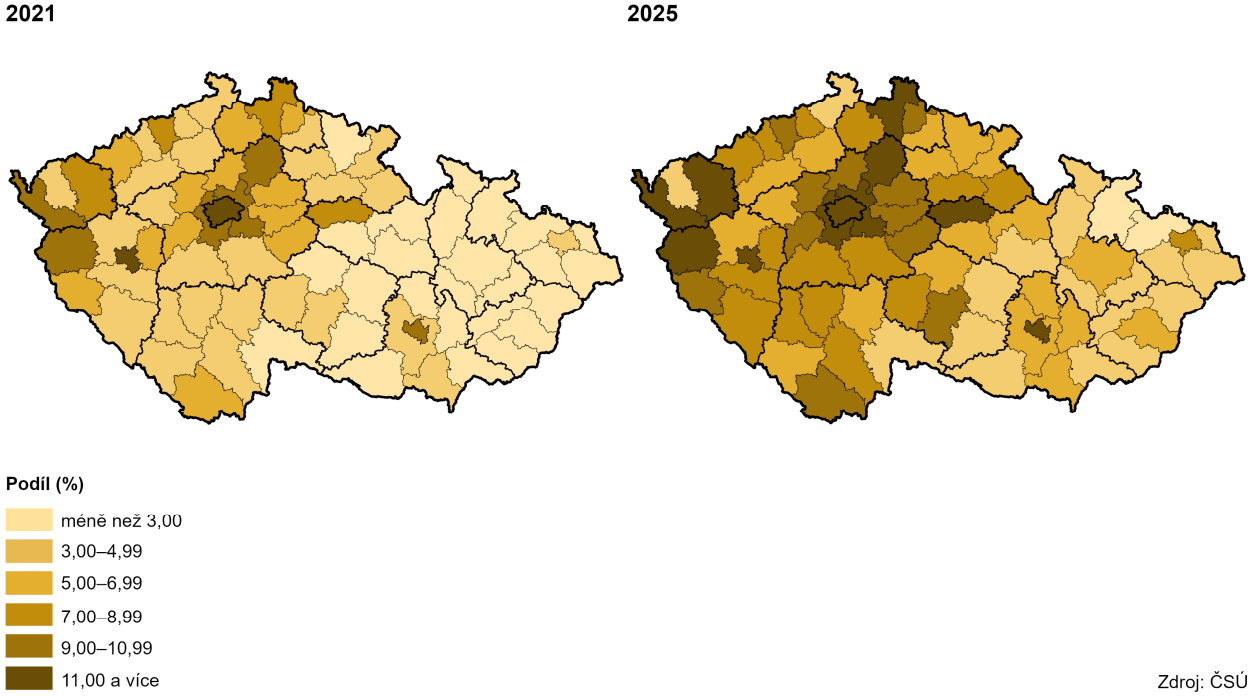
Více než 38 % cizinců v Libereckém kraji pobývalo na základě trvalého pobytu.

Více než 38 % cizinců v Libereckém kraji (15 850 osob) pobývalo na základě trvalého pobytu. Zbývajících 61,6 % cizinců (25 404 osob) zde žilo na základě některého z přechodných typů pobytu (občané tzv. třetích zemí s dlouhodobými vízy, dlouhodobým pobytem či udělenou dočasnou ochranou a občané EU a jejich rodinní příslušníci s registrovaným přechodným pobytem).

Na konci roku 2025 tvořili cizinci 10,4 % celkového počtu obyvatel Česka.

Na konci roku 2025 žilo v úhrnu na území Česka 1 131 197 cizinců, kteří tak tvořili 10,4 % celkového počtu obyvatel. Největší část z nich byla evidována na území hlavního města Prahy (32,4 % republikového počtu cizinců, tj. 366 227 osob a 26,0% podíl na populaci tohoto regionu), nejméně pak ve Zlínském kraji (27 432 osob, tj. 2,4 % na celkovém počtu cizinců v Česku a 4,8% podíl na populaci kraje). Počet cizinců v Libereckém kraji byl v mezikrajském srovnání 6. nejnižší a na republikovém počtu cizinců se podílel 3,6 %. Podíl na celkovém počtu obyvatel kraje představoval v mezikrajském srovnání 5. nejvyšší hodnotu. Nejmenší měrou se cizinci podíleli na populaci Moravskoslezského kraje (4,6 %)

Cizinci v okresech v letech 2021 a 2025

Zdroj: ČSÚ

Počet cizinců se v Česku meziročně zvýšil o 3,4 %, relativní i absolutní nárůst vykázaný v Libereckém kraji byl 2. nejnižší.

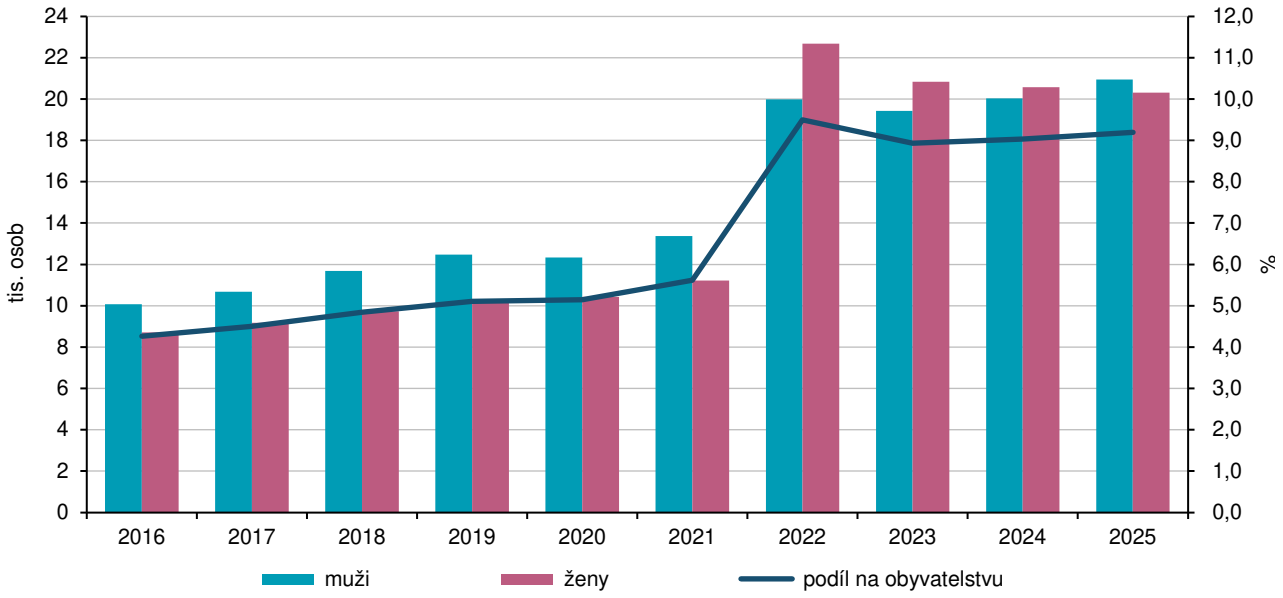
Počet cizinců se v Česku meziročně zvýšil o 3,4 % (+37 108 osob). Stejný vývoj byl zaznamenán také ve všech krajích. Nejvýraznější relativní přírůstek vykázal Olomoucký (+5,9 %), následoval Středočeský kraj (+5,6 %). Absolutně se pak počet cizinců navýšil nejvíce v hlavním městě Praze (+11 904 osob). Relativní i absolutní nárůst vykázaný v Libereckém kraji byl po Kraji Vysočina (+0,3 % a +83 osob) 2. nejnižší.

Počet cizinek se mezi roky 2021 a 2022 více než zdvojnásobil, počet cizinců-mužů vzrostl mezi těmito roky zhruba o 50 %.

Z hlediska pohlaví převažovali v roce 2025 mezi cizinci v našem kraji po třech letech opět muži (50,8 %). Od začátku ruské agrese, tedy od roku 2022 do roku 2024 však dominantní postavení v regionu měly ženy a jejich podíl dosáhl nejvyšší hodnoty právě v roce 2022 (53,2 %). Počet cizinek se mezi roky 2021 a 2022 více než zdvojnásobil, počet cizinců-mužů vzrostl mezi těmito roky zhruba o 50 %. Od roku

2022 počet mužů (s výjimkou roku 2023) narůstá, počet žen každoročně klesá. V roce 2025 se pak počet cizinců-mužů meziročně zvýšil o 4,5 %, počet cizinek byl naopak o 1,3 % nižší.

Graf 1.14 Cizinci v Libereckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

Největší část cizinců z hlediska věku tvořily po celé sledované období 15 až 64leté osoby.

Největší část cizinců z hlediska věku tvořily po celé sledované období 15 až 64leté osoby, jejich podíl na celkovém počtu cizinců v roce 2025 činil 78,5 %. Jejich zastoupení se však od roku 2022 snížilo pod, do té doby běžnou, 80% hranici. Naopak vyšší zastoupení v populaci cizinců od roku 2022 zaznamenaly děti. V roce 2022 se osoby ve věku 0 až 14 let na celkovém počtu cizinců v kraji podílely dokonce 18,2 %, což bylo meziročně o 6,2 p. b. více. Zastoupení cizinců-dětí však postupně klesá a v roce 2025 tvořily již „jen“ 14,1 % všech cizinců. Podíl seniorské části populace cizinců se v zásadě nezměnil nijak významně a v současné době tyto osoby představují 7,4 % cizinců, tedy podobně jako tomu bylo před vypuknutím války.

Průměrný věk cizinců žijících v kraji ke konci roku 2025 činil 36,9 let.

Průměrný věk cizinců žijících v Libereckém kraji ke konci roku 2025 činil 36,9 let. Při meziročním srovnání se tak zvýšil o 0,2 roku, ve srovnání s rokem 2022, tedy jakýmsi milníkem, pokud jde o zahraniční migraci a počet cizinců, je to o 1,8 roku více. Před rokem 2022 se tento průměr pohyboval okolo 38 let. Cizincům-mužům v průměru bylo 36,1 roku, průměrný věk cizinek byl ještě o 1,6 roku vyšší. Napříč kraji byl nejvyšší průměrný věk cizinců celkem i v případě obou pohlaví zjištěn v Karlovarském kraji (39,7 roku celkem, 39,1 roku u mužů a 40,4 roku u žen), nejnižší hodnoty pak vykázal Kraj Vysočina (35,3 roku celkem, 35,0 let u mužů a 35,7 roku u žen). V porovnání s průměrným věkem za Česko jsou cizinci z našeho regionu starší o 0,5 roku, mezi kraji se jedná o 4. nejvyšší průměrný věk.

Nejvyšší průměrný věk v Libereckém kraji evidovali cizinci z okresu Semily, nejnižší z okresu Česká Lípa.

V případě okresů Libereckého kraje nejnižší průměrný věk cizinců zaznamenal okres Česká Lípa (35,6 let) a v rámci 77 okresů Česka se umístil na 11. pozici. Nejvyšší věk v našem kraji evidovali cizinci z okresu Semily (38,2 roku, 16. nejvyšší průměrný věk mezi 77 okresy Česka). Prvenství v republikovém meziokresním srovnání náleží okresu Chrudim (34,6 roku), poslední místo okresu Děčín (41,3 roku).

Hodnota indexu stáří se v případě cizinců v kraji meziročně zvýšila o 5,8 osob a ke konci roku 2025 připadlo na 100 dětí 52,6 seniorů.

Hodnota indexu stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0–14 let) se v případě cizinců v našem kraji meziročně zvýšila o 5,8 osob a ke konci roku 2025 připadlo na 100 dětí 52,6 seniorů. Nízká hodnota indexu je dána skutečností, že v populaci cizinců převažují děti nad seniory. Významný rozdíl je však patrný v případě indexu stáří u žen a mužů. Zatímco na 100 cizinců-chlapců ve věku 0–14 let připadlo na konci loňského roku 44,8 seniorů, na 100 cizinek-dívek ve stejném věku 60,4 seniorek. Důvodem je převaha cizinek-žen v nejvyšších věkových kategoriích.

Nejvyšší hodnota indexu stáří u cizinců byla v Libereckém kraji zjištěna v okrese Semily.

V rámci meziokresního srovnání Libereckého kraje byla nejvyšší hodnota indexu stáří zjištěna v okrese Semily (64,3), nejnižší v okrese Česká Lípa (37,3). Celorepublikový žebříček vedl okres Havlíčkův Brod (25,4), poslední příčka patřila okresu Karlovy Vary s 98,0 seniory na 100 dětí. Mezi kraji Česka se hodnota indexu stáří pohybovala od 29,6 v Kraji Vysočina do 79,8 seniorů na 100 dětí v Karlovarském kraji. V tomto srovnání se Liberecký kraj umístil na 4. nejhorší pozici. V průměru za celé Česko pak na 100 dětí připadlo 46,4 seniorů.

V kraji připadlo na 100 cizinců ve věku 20–64 let 41,4 osob ve věku do 19 let a nad 65 let.

Dalším ukazatelem, kterým je možné popsat demografickou situaci v rámci daného území, je index ekonomické závislosti. Ten vyjadřuje poměr mezi osobami ve věku 0–19 let a 65 let a více na obyvatele ve věku 20–64 let. K 31. 12. 2025 tak v Libereckém kraji připadlo na 100 cizinců ve věku 20–64 let 41,4 osob ve věku do 19 let a nad 65 let. Nejvíce je z tohoto pohledu zatížen okres Česká Lípa (49,4), který následoval okres Jablonec nad Nisou (46,3). Okres Semily evidoval na 100 osob ve věku 20 až 64 let 43,2 osob do 19 let a nad 65 let, okres Liberec pouze 36,6 osob. Ve srovnání krajů České republiky dosáhl index nejvyšší hodnoty v Karlovarském kraji (44,3 osob), nejnižší v Jihomoravském kraji (31,5 osob). Průměr za Česko činil 35,2 osob do 19 let a nad 65 let na 100 osob 20 až 64letých. Liberecký kraj vykázal 4. nejvyšší hodnotu.

2. Sociální vývoj

Počet zaměstnaných v roce 2001 v Libereckém kraji dle Výběrového šetření pracovních sil dosáhl 202,3 tis. osob a jejich počet se nepravidelně pohybuje v intervalu od 193,8 tis. osob v roce 2012 do 210,3 tis. osob v roce 2018. Více se měnil poměr zaměstnaných v sektorech národního hospodářství, který se postupně přesouvá ve prospěch terciérní sféry na úkor sekundární sféry. Míra ekonomické aktivity před čtvrtstoletím dosahovala přes 60 %, postupně pomalu klesala a v posledních letech (kromě roku 2025) se pohybovala po úrovní 58 %. Nezaměstnanost evidovaná Úřadem práce se také nepravidelně mění v určitých vlnách. Pokud vezmeme v úvahu prosincové hodnoty, tak od roku 2005 (5,74 %) nejprve dva roky klesala, aby zejména na přelomu nultých a desátých let dosahovala nejvyšších hodnot (maximum v roce 2013 – 8,46 %). Následně několikaletým klesáním se dostala až na minimum v roce 2019 (2,95 %). Od té doby zase postupně roste. Průměrná hrubá měsíční mzda přepočtená na plně zaměstnané od roku 2001 vzrostla 3,3krát z tehdejších 13 222 Kč na 44 006 Kč. Nejrychleji mzda rostla hned na začátku století, když se do roku 2008 zvýšila o 54,1 % na 20 373 Kč, zatímco za další stejně dlouhé období s nejpomalejším růstem pouze o 20,9 % na 24 641 Kč. Počty učitelů na ZŠ od školního roku 2005/2006, kdy jsou dostupné údaje, vzrostly o 16,1 % z 2 854 přepočtených plných úvazků, nejprve však do školního roku 2012/2013 klesaly až na 2 579 úvazků. Počty žáků se za 20 let zvýšily pouze o 5,1 %, jejich počty také do stejného školního roku klesaly, maximum však dosáhly v roce 2022/2023 (43,7 tis. žáků). V roce 2001 bylo v kraji 1 372 přepočtených lékařů a do roku 2023 jejich počet narostl o 44,6 % na 1 983 lékařů. V roce 2024 však došlo k poklesu o 9,4 %. Počet obyvatel na 1 lékaře se tak snížil z 312,0 na 227,1 v roce 2023, o rok později to bylo 250,2 obyv./1 lékaře. Počet příjemců důchodů také vlivem prodlužující se naděje dožití za 25 let vzrostl ze 103 179 osob o 16,8 %, nejvyšší počty byly evidovány v předcovidovém období, kdy několik let dosahovaly 123,5 tis. příjemců. Průměrná výše všech typů důchodů za uvedené období vzrostla trojnásobně z 6 607 Kč na 19 929 Kč. Meziročně o více než 10 % důchody vzrostly v letech 2008, 2022 a 2023, naopak téměř celá 10. léta rostly velmi pomalu. Počet registrovaných trestných činů se v prvním desetiletí pohyboval okolo 14,5 až 16,5 tis. skutků za rok. Poté dochází až na výjimky k pravidelnému poklesu kriminality, když poslední čtyři roky zaznamenala 7,4 až 8,4 tis. přečinů za rok. Vůbec nejméně trestných činů bylo evidováno v covidovém roce 2022, a to 6,6 tisíc. Za čtvrtstoletí tak kriminalita klesla téměř o polovinu.

Zaměstnanost, ekonomická aktivita

VŠPS poskytuje údaje o ekonomické aktivitě obyvatelstva, míře zaměstnanosti a nezaměstnanosti.

Údaje o ekonomické aktivitě obyvatelstva a míře zaměstnanosti a nezaměstnanosti jsou získávány z Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS), které probíhá od roku 1993. Řídí se definicemi a doporučeními Mezinárodní organizace práce (ILO), respektuje obsahovou náplň celoevropského šetření Labour Force Survey a jeho data jsou mezinárodně srovnatelná.

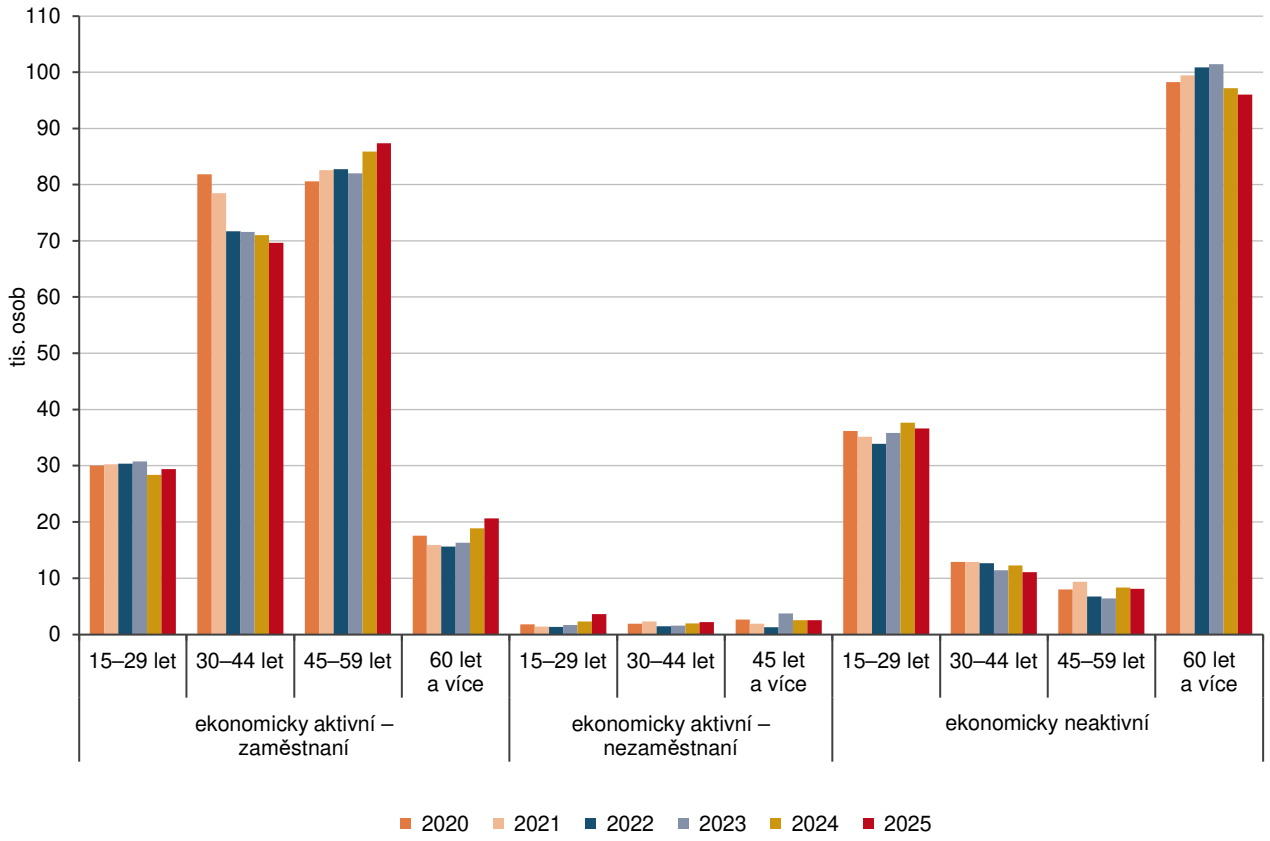
Populaci osob ve věku 15 let a více tvoří pracovní síla a obyvatelstvo mimo pracovní sílu. Pracovní silou se rozumí zaměstnaní v národním hospodářství a nezaměstnaní. Skupinu obyvatel mimo pracovní sílu tvoří v základním dělení důchodci, žáci, studenti a osoby pečující o rodinu.

Pracovní síla v kraji v roce 2025 tvořila 58,7 % populace starší 15 let. Její největší část tvořily osoby ve věku 45 až 59 let.

V roce 2025 žilo podle výsledků VŠPS v Libereckém kraji 367,1 tis. osob ve věku 15 let a více. Pracovní sílu tvořilo 215,3 tis. osob, tj. 58,7 % 15leté a starší populace. Proti roku 2024 se pracovní síla v kraji navýšila o 4,5 tis. osob (+2,1 %). Zaměstnaní se na pracovní síle podíleli 96,1 % (207,0 tis. osob), zbývající 3,9 % představovali nezaměstnaní (8,3 tis. osob). Meziročně se počet zaměstnaných navýšil o 1,4 % (2,9 tis. osob), počet nezaměstnaných se zvýšil o necelou čtvrtinu (+23,5 %). Počet obyvatel mimo pracovní sílu čítal v roce 2025 151,8 tis. osob, tj. ve srovnání s předchozím rokem o 3,5 tis. osob (-2,3 %) méně. Z hlediska věkové struktury tvoří největší část pracovní síly osoby ve věku 45 až 59 let (41,6 %) a dále osoby 30 až 44leté (33,4 %). Osoby nad 60 let věku se na pracovní síle v kraji v roce 2025

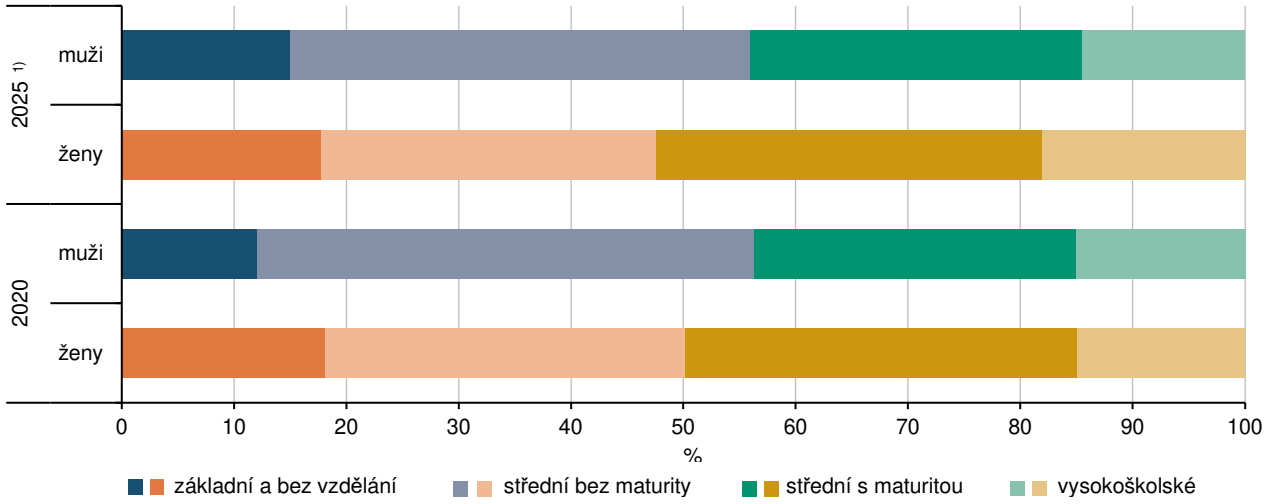
podílely z 9,8 % a 15 až 29leté osoby z 15,3 %. Podobná věková struktura je patrná také v případě zaměstnaných osob, když největší část představují osoby 45 až 59leté (42,2 %) a osoby ve věku 30 až 44 let (33,6 %). Ovšem ve struktuře nezaměstnaných má většinové zastoupení nejmladší skupina osob (43,3 %), následují osoby 30 až 44leté (26,4 %) a pak teprve osoby ve věku 45 až 59 let (25,8 %).

Graf 2.1 Obyvatelstvo v Libereckém kraji podle ekonomické aktivity a věku[1)]

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil [1)] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Graf 2.2 Obyvatelstvo ve věku 15 a více let podle pohlaví a vzdělání v Libereckém kraji

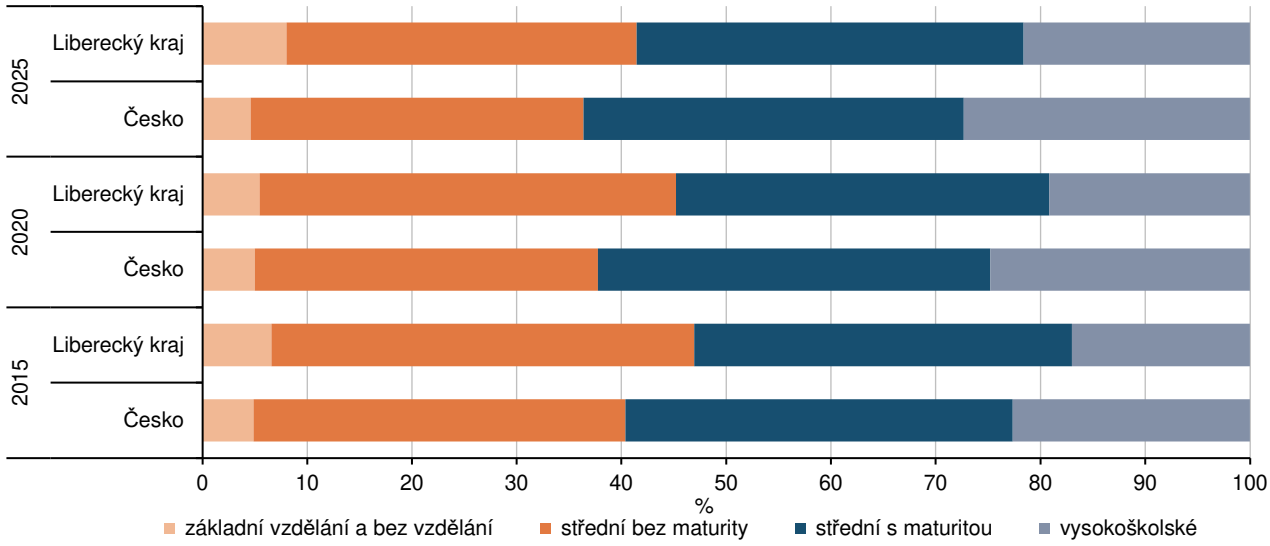

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil [1)] od roku 2023 jsou data zpracovávána dle nové metodiky

Z hlediska vzdělání jsou mezi zaměstnanými nejvíce zastoupeny osoby se středním vzděláním s maturitou (37,5 %).

Podrobnější pohled na věkovou strukturu zaměstnaných naznačuje, že největší část představují osoby ve věku 45 až 49 let (16,3 % zaměstnaných v kraji), naopak nejméně (a v zásadě logicky) se na zaměstnanosti podílejí mladí mezi 15 a 19 lety (0,5 %). Mezi roky 2024 a 2025 zaznamenala největší absolutní přírůstek věková kategorie 50 až 54 let (+3,0 tis. osob) a 20 až 24 let (1,9 tis. osob) a v této kategorii byl nejvyšší relativní nárůst (+21,0 %). V některých pětiletých věkových skupinách došlo ke snížení počtu zaměstnaných, absolutně nejvíce to bylo ve věku 45 až 49 let (-1,4 tis. osob, tj. -4,0 %), relativně nejvíce ve věku 15 až 19 let (-13,3 %, tj. -0,2 tis. osob). Z hlediska vzdělání jsou mezi zaměstnanými v našem regionu nejvíce zastoupeny osoby se středním vzděláním s maturitou (37,5 %) a se středním vzděláním bez maturity (33,5 %). Je to vůbec poprvé, kdy převážil podíl zaměstnaných s maturitou. Základní vzdělání případně bez vzdělání mělo 6,9 % zaměstnaných, naopak vysokoškolsky vzdělána byla více než pětina zaměstnaných (21,9 %). Meziročně se snížil pouze počet osob se středním vzděláním bez maturity (-7,3 tis. osob, tj. -9,5 %). Naopak nárůst byl patrný u zaměstnaných se středním vzděláním s maturitou (+5,8 tis. osob, tj. +8,0 %), vysokoškoláků (+2,5 tis. osob, tj. 5,9 %) i osob bez nebo se základním vzděláním (+1,7 tis. osob, tj. +13,9 %).

Graf 2.3 Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle vzdělání v Libereckém kraji a v Česku[1)]

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1)] od roku 2023 jsou data zpracována dle nové metodiky, data za rok 2022 byla přepočítána zpětně jen pro účely meziročního srovnání roků 2023 a 2022

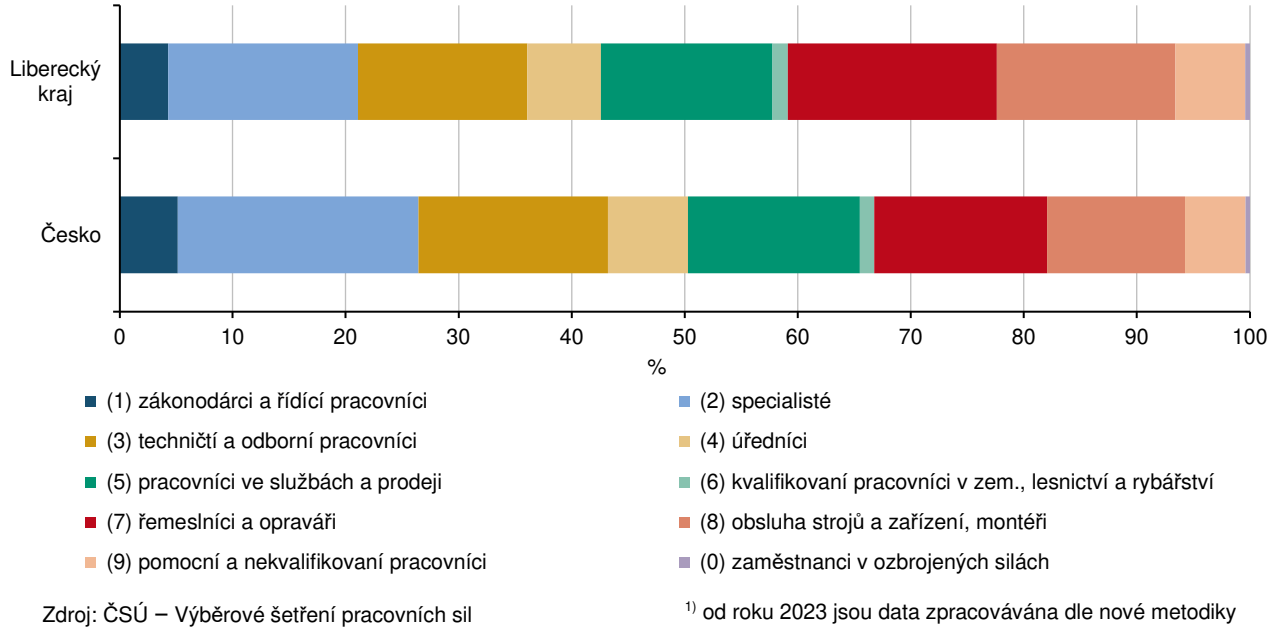
Zaměstnaní nejčastěji pracovali ve zpracovatelském průmyslu.

Většina zaměstnaných osob v Libereckém kraji v roce 2025 pracovala ve zpracovatelském průmyslu (33,6 %). S výrazným odstupem následovala odvětví velkoobchod a maloobchod; opravy motorových vozidel, kde působilo 10,4 % zaměstnaných. Třetím v pořadí pak bylo odvětví zdravotní a sociální péče s 8,4 % zaměstnaných.

Většina zaměstnaných v kraji je v postavení zaměstnance, zaměstnavatelé tvořili jen 2,3 %.

Z hlediska postavení byla většina (84,8 %) zaměstnaných v kraji zaměstnancem, 12,5 % pracovalo na vlastní účet a v postavení zaměstnavatele bylo 2,3 % zaměstnaných. Podle klasifikace zaměstnání (CZ-ISCO) bylo nejvíce, tj. 18,5 % zaměstnaných zařazeno do třídy 7 – řemeslníci a opraváři. S menším odstupem (16,8 %) následovala třída 2 – specialisté. Třetí v pořadí byli s 15,8% podílem zaměstnaní v třídě 8 – obsluha strojů a zařízení, montéři. Více než 10% zastoupení bylo také v třídě 5 – pracovníci ve službách a prodeji (15,2 %) a v třídě 3 – techničtí a odborní pracovníci (15,0 %).

Graf 2.4 Zaměstnaní podle hlavních tříd klasifikace zaměstnání CZ-ISCO v Libereckém kraji a v Česku v roce 2025[1)]

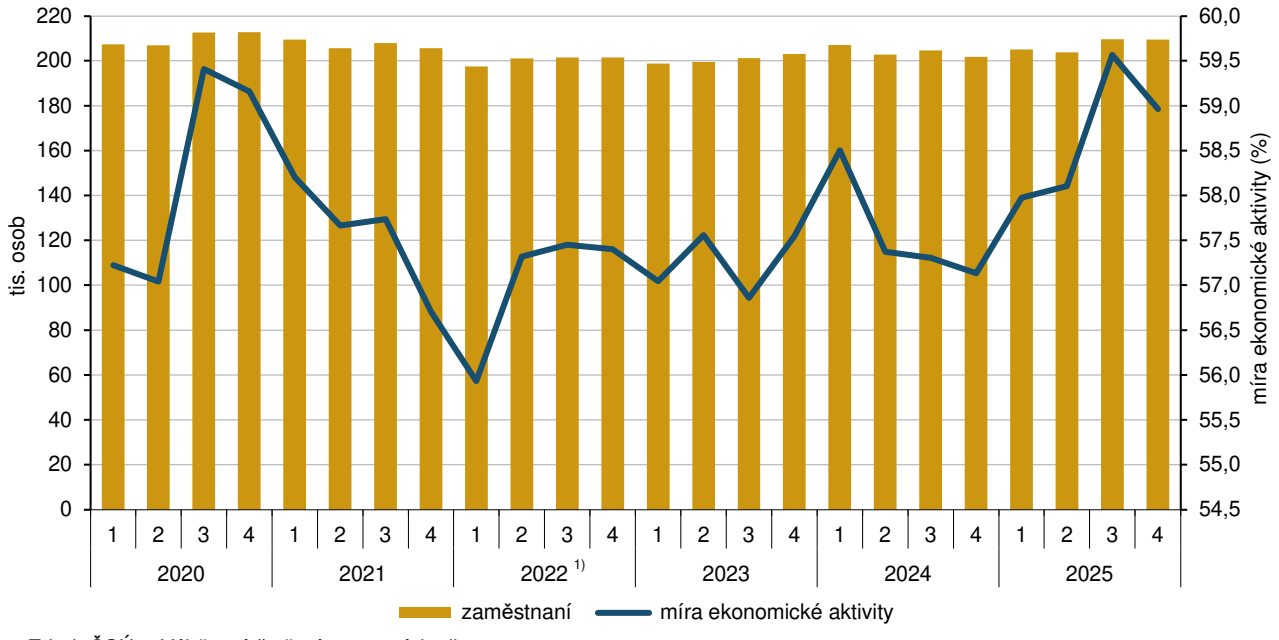
Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1)] od roku 2023 jsou data zpracovávána dle nové metodiky

Míra zaměstnanosti v kraji činila 56,4 %.

Míra zaměstnanosti, tj. podíl počtu zaměstnaných na počtu všech osob 15letých a starších, v roce 2025 v Libereckém kraji činila 56,4 %, tedy proti roku 2024 o 0,6 p. b. více. Napříč krajiy se míra zaměstnanosti v roce 2025 pohybovala v rozmezí od 56,2 % v Ústeckém kraji do 65,2 % v hlavním městě Praze a republikový průměr činil 59,3 %. Hodnota za Liberecký kraj byla v tomto srovnání 2. nejnižší.

Graf 2.5 Zaměstnaní a míra ekonomické aktivity v Libereckém kraji podle čtvrtletí

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1)] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Míra ekonomické aktivity v roce 2025 v kraji dosáhla 58,7 %, což je 2. nejnižší hodnota mezi kraji.

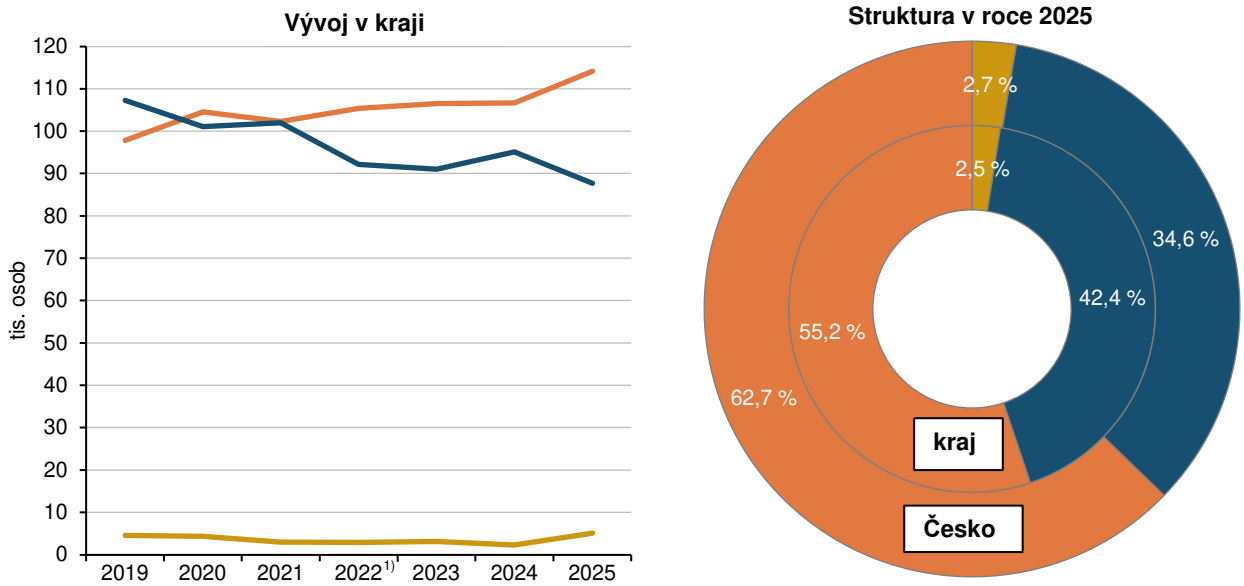
Míra ekonomické aktivity, tj. podíl počtu zaměstnaných a nezaměstnaných (pracovní síly) na počtu všech osob 15letých a starších, v Libereckém kraji v roce 2025 dosáhla 58,7 %. Meziročně se tento podíl navýšil o 1,1 p. b. V porovnání s ostatními kraji Česka byla uvedená hodnota také 2. nejnižší, tentokrát po Zlínském kraji

(58,3 %). Nejvyšší míru ekonomické aktivity vykázalo opět hlavní město Praha (66,4 %) a celorepublikový průměr činil 61,0 %.

Nejvyšší míra ekonomické aktivity byla zjištěna ve věkové skupině 45 až 49 let a v porovnání podle vzdělání u vysokoškolsky vzdělaných osob.

V rámci jednotlivých věkových skupin byla nejvyšší míra ekonomické aktivity v případě Libereckého kraje zjištěna u osob ve věku 45 až 49 let, u kterých dosáhla 94,5 %. Více než 90% hodnota byla dosažena ještě také u osob ve věku 50 až 54 let (93,0 %) a 40 až 44 let (92,8 %). Přímá úměra je pak u hodnoty míry ekonomické aktivity patrná v případě vzdělání. Nejvyšší hodnoty tak bylo dosaženo ve skupině vysokoškolsky vzdělaných osob (77,6 %), nejnižší u osob se základním vzděláním nebo bez vzdělání (28,7 %). Mezi pohlavími je míra ekonomické aktivity výrazně odlišná s tím, že vyšší je na straně mužů (66,0 %) než žen (51,8 %). V případě mužů je nejvyšší míra ekonomické aktivity ve věku 30 až 34 let (97,7 %), u žen je maximální hodnota dosažena ve věku 45 až 49 let (92,5 %). Vyšší míra ekonomické aktivity mužů než žen je ve všech věkových skupinách, nejmenší rozdíl o 1,2 p. b. je patrný u nejmladší pracovní síly, tedy 15 až 19letých, avšak ekonomická aktivita je zde velmi nízká (8,3 % u mužů a 7,1 % u žen). Nejvýraznější rozdíl v míře ekonomické aktivity o 30,4 p. b. je mezi muži a ženami ve věku 30 až 34 let, což je dáno skutečností, že ženy se nejčastěji kolem 30. věku života stávají matkami a pečují o rodinu. Přímá úměra mezi mírou ekonomické aktivity a úrovní vzdělání platí také u obou pohlaví. Ve všech vzdělanostních kategoriích je vyšší míra ekonomické aktivity na straně mužů, a kromě vysokoškolsky vzdělaných (o 6,7 p. b.) poměrně výrazně – nejvíce u středoškoláků s maturitou (o 17,8 p. b.).

Graf 2.6 Zaměstnané osoby s obvyklým bydlištěm v Libereckém kraji podle odvětvových sektorů

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Druhé a další zaměstnání mělo v kraji 2,5 % zaměstnaných.

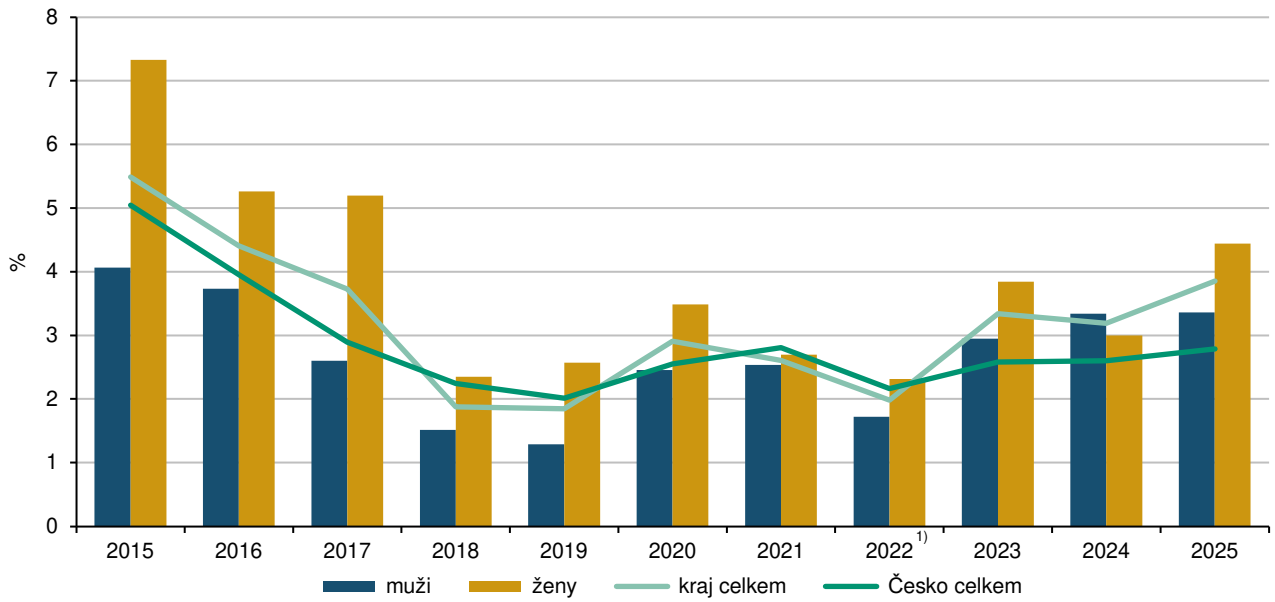
Druhé a další zaměstnání mělo v roce 2025 v Libereckém kraji 4,3 tis. zaměstnaných osob (2,5% podíl je nejméně ze všech krajů), meziročně to znamená 19,8% pokles (-1,1 tis. osob). Více zaměstnaných s druhým a dalším zaměstnáním bylo na straně žen (52,5 %, tj. 2,3 tis. osob). Ve srovnání s rokem 2024 se počet těchto zaměstnaných snížil u obou pohlaví – v případě žen o 19,4 % (-0,5 tis. osob) a v případě mužů o 20,3 % (také -0,5 tis. osob). Nejvíce zaměstnaných majících druhé a další zaměstnání bylo evidováno v hlavním městě Praze (31,1 tis., tj. 18,3 %

celorepublikového úhrnu 169,5 tis. zaměstnaných). Více než 20 tis. těchto zaměstnaných vykázal již jen Jihomoravský kraj (22,2 tis., tj. 13,1 %). Druhým krajem s nejméně vícenásobně pracujícími je Ústecký kraj (4,8 tis., tj. 2,8 %). Převaha žen mezi zaměstnanými s druhým (a dalším) zaměstnáním byla vedle našeho regionu evidována již jen ve 2 dalších, kterými jsou Kraj Vysočina (56,0 %) a Středočeský kraj (52,6 %), naopak nejvíce mužů (61,9 %) bylo zaznamenáno v Pardubickém kraji.

Mezi nezaměstnanými převažovaly osoby se základním vzděláním nebo bez vzdělání.

Většinu nezaměstnaných v Libereckém kraji v roce 2025 (8,3 tis. osob) tvořily s mírnou převahou ženy (4,4 tis. osob, tj. 52,6 %). V porovnání s rokem 2024 vzrostl počet nezaměstnaných de facto pouze u žen, když se jejich počet zvýšil o 1,6 tis. osob (+55,2 %), zatímco u mužů zůstala hodnota na 3,9 tis. osobách s minimálním relativním navýšením o 0,7 %. Z hlediska vzdělanostní struktury nezaměstnaných v případě žen převažovaly osoby se základním vzděláním včetně bez vzdělání (1,5 tis. osob, tj. 33,2 %), zatímco tito muži měli stejnou hodnotu s osobami se středním vzděláním bez maturity (1,2 tis. osob, tj. 30,8 %). Vyšší počet nezaměstnaných mužů než žen byl patrný pouze u středního vzdělání s maturitou (1,1 ku 0,8 tis. osob) a jejich podíl na všech nezaměstnaných tak v případě mužů činil 26,8 % a v případě žen 17,9 %. Dlouhodobě nezaměstnaných (déle než 1 rok) tvořilo v roce 2025 v Libereckém kraji 2,6 tis. osob, tj. 31,6% podíl všech nezaměstnaných.

Graf 2.7 Roční průměrná obecná míra nezaměstnanosti v Libereckém kraji

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

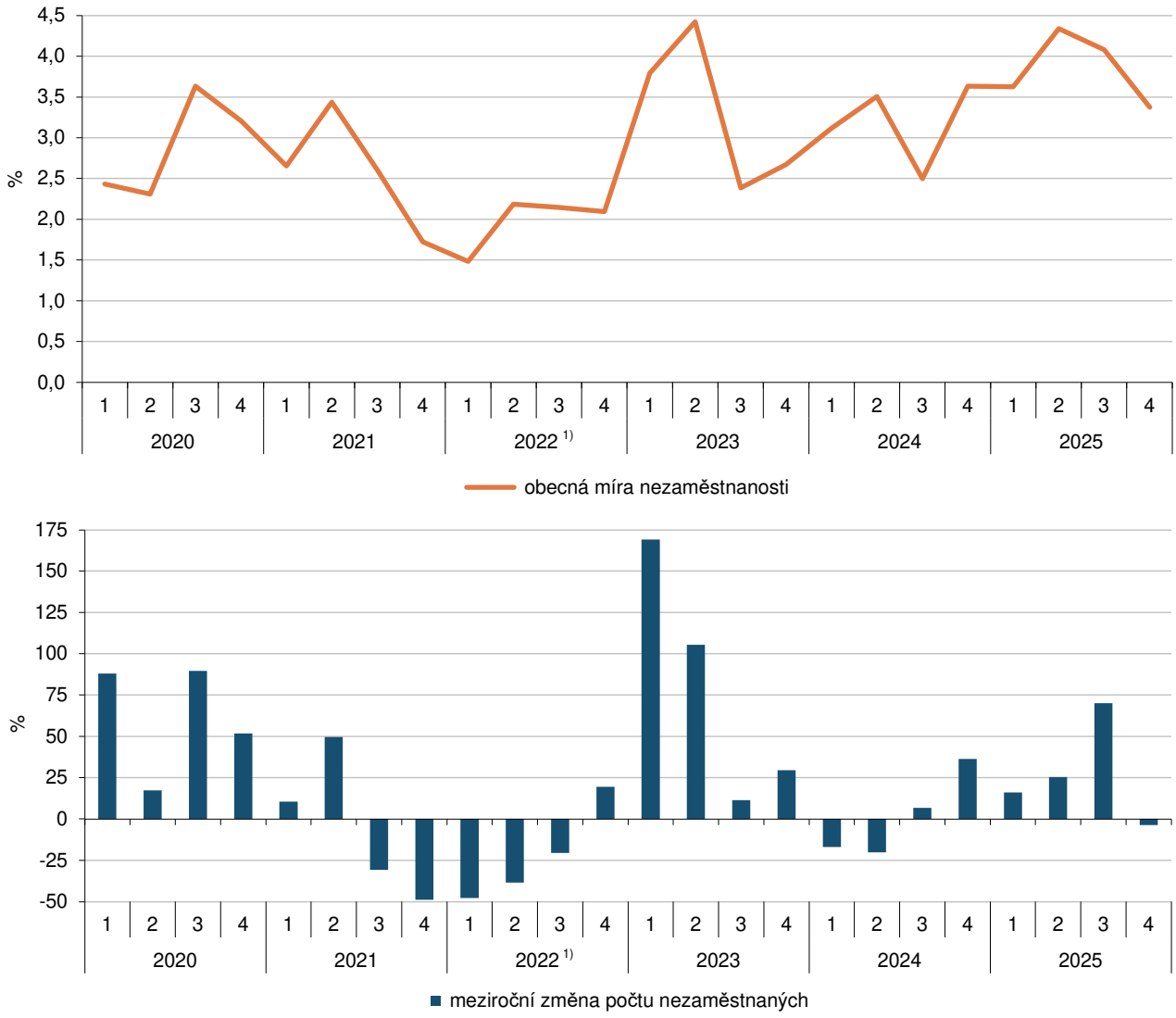
Obecná míra nezaměstnanosti v kraji činila 3,9 %, jedná se o 4. nejvyšší hodnotu.

Obecná míra nezaměstnanosti v roce 2025 v našem kraji činila 3,9 %, meziročně se tak její hodnota navýšila o 0,7 p. b., v porovnání s ostatními kraji republiky se jedná o 4. nejvyšší hodnotu a je také o 1,1 p. b. vyšší než celorepublikový průměr. Nezaměstnanost žen v kraji byla v průměru 4,4 %, nezaměstnanost mužů 3,4 %. Napříč regiony Česka se pak obecná míra nezaměstnanosti pohybuje v rozmezí od 1,5 % ve Středočeském kraji do 4,8 % v Ústeckém kraji. Ve většině krajů obecná míra nezaměstnanosti meziročně vzrostla, nejvíce ve Zlínském kraji o 1,0 p. b., výjimku tvořily kraje Královéhradecký (-0,3 p. b.), Jihočeský (-0,6 p. b.) a Olomoucký (-0,8 p. b.).

Mimo pracovní sílu bylo v kraji 151,8 tis. osob, největší část představují osoby ve věku 65 let a více.

Mimo pracovní sílu bylo v roce 2025, jak již bylo výše zmíněno, v našem kraji 151,8 tis. osob ve věku 15 let a více, tj. 91,5 tis. žen (60,3 %) a 60,3 tis. mužů (39,7 %). Věková struktura těchto osob v zásadě zrcadlí hlavní důvody ekonomické neaktivity těchto osob, když největší část představují osoby ve věku 65 let a více (56,5 %), tedy osoby, které jsou již v penzi. S výrazným odstupem následují mladí lidé ve věku 15 až 24 let (22,2 %), kteří s největší pravděpodobností dosud studují. Vyšší zastoupení pak také mají osoby ve věku 25 až 39 let, kam nejčastěji spadají ženy na mateřské a následně rodičovské dovolené, ty se v roce 2025 v našem kraji na celkovém počtu osob mimo pracovní sílu podílely 7,8 %. Věková struktura osob mimo pracovní sílu z pohledu pohlaví v zásadě odpovídá výše uvedené celkové struktuře, tzn., že nejvyšší zastoupení mají v případě mužů i žen mimo pracovní sílu osoby starší 65 let (58,0 %, resp. 55,5 %) a následují mladí lidé mezi 15 a 24 roky (27,3 % mužů a 18,8 % žen). Logicky nejvýraznější rozdíl je v zastoupení osob ve věku 25 až 39 let, který je významně vyšší na straně žen (11,2 %) než mužů (2,7 %). Ženy mají vyšší zastoupení také ve zbylé věkové kategorii 40 až 64 let, tj. 14,5 % proti 12,0% zastoupení mužů.

Graf 2.8 Obecná míra nezaměstnanosti a změna počtu nezaměstnaných ve čtvrtletích v Libereckém kraji

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Zaměstnanost cizinců

V Libereckém kraji bylo ke konci roku 2025 kvalifikovaným odhadem evidováno 26 611 pracovněprávních vztahů cizinců.

Podle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí, resp. Úřadu práce bylo v Libereckém kraji k 31. 12. 2025 kvalifikovaným odhadem evidováno 26 611 pracovněprávních vztahů cizinců v postavení zaměstnanců, tj. meziročně o 4,5 % a 1 157 vztahů více. Jeden cizinec však může mít více zaměstnání, proto jejich počet bude ve skutečnosti nižší a zároveň může být také evidován na Ministerstvu průmyslu a obchodu jako cizinec s platným živnostenským oprávněním. Cizinců podnikatelů je v kraji zaznamenáno 3 593, což je o 377 osob (+11,7 %) více než v roce 2024.

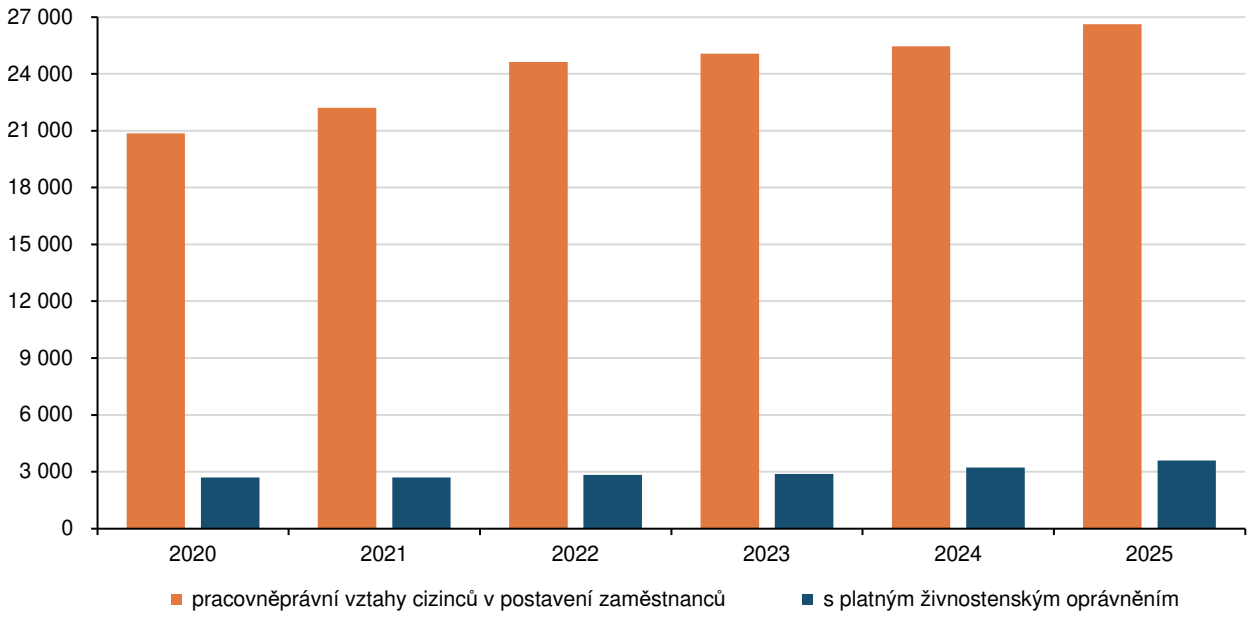
Počet pracovněprávních vztahů cizinců evidovaný na území kraje byl v mezikrajském srovnání 5. nejnižší.

V porovnání s ostatními kraji byl v roce 2025 počet pracovněprávních vztahů evidovaný na území Libereckého kraje 5. nejnižší. Nejvyšší hodnotu (313 892 vztahů) vykázalo hlavní město Praha, dále Středočeský (152 858) a Jihomoravský kraj (105 400), nejméně kraje Zlínský (19 802), Olomoucký (20 459) a Karlovarský (21 077). Stejné umístění na nejvyšších příčkách je shodné v případě podnikajících cizinců (hl. m. Praha 62 829, Středočeský 18 068, Jihomoravský 12 825), zatímco na druhém konci žebříčku jsou kraje v jiném pořadí - nejméně cizinců podnikajících na základě živnostenského oprávnění bylo zaznamenáno v Kraji Vysočina (2 481), pak teprve následovaly kraje Zlínský (2 580), Olomoucký (3 097) a Liberecký.

Počet pracovněprávních vztahů cizinců se zvýšil ve všech krajích.

Počet pracovněprávních vztahů cizinců se zvýšil ve všech krajích České republiky. Přírůstek v zaměstnanosti se napříč kraji pohyboval v rozmezí od +4,5 % v našem kraji do +16,4 % v hlavním městě Praze, v absolutních hodnotách to jsou shodné kraje, přičemž pražská hodnota 44 154 představuje 49,1 % nárůstu celé republiky. Podnikajících cizinců je také meziročně více ve všech krajích – hlavní město Praha má opět téměř polovinu všech nových cizinců s platným živnostenským oprávněním (46,0 %, tj. o 6 341 více), relativně nejvíce to bylo v Jihomoravském kraji (+14,0 %). Nejméně jich přibylo v Karlovarském kraji (+188 absolutně a +3,5 % relativně).

Graf 2.9 Zaměstnaní cizinci v Libereckém kraji (stav k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo průmyslu a obchodu

Mezi zaměstnanými cizinci v kraji z 52,4 % převažovali muži.

Mezi zaměstnanými cizinci v Libereckém kraji z 52,4 % převažovali muži (meziročně o 0,5 p. b. více). Na konci roku 2025 bylo na úřadech práce registrováno 12 657

pracovních smluv žen s cizí státní příslušností (47,6 % z celkového počtu), ve srovnání s rokem předchozím se jejich počet zvýšil o 3,5 % (+424 vztahů). Naopak počet pracujících cizinců-mužů registrovaných na úřadech práce meziročně vzrostl o 5,5 % (+733 vztahů). V případě držitelů živnostenského oprávnění měly ženy zastoupení výrazně nižší – 949 žen představovalo 26,4 % z počtu cizinců s živnostenským oprávněním v kraji. Meziročně se počet cizinek majících živnostenský list zvýšil o 87 osob, tedy o 10,1 %. Na straně mužů došlo k navýšení ve výši 12,3 %, tedy +290 osob.

Nejvíce zaměstnaných cizinců (50,2 %) pocházelo z Ukrajiny.

Každý druhý pracovněprávní vztah k 31. 12. 2025 měl v kraji občan Ukrajiny, když jich bylo evidováno 13 351 (50,2 %). Oproti předchozímu roku jich přibylo 1 120, tedy 9,2 %. S velkým odstupem následují Slováci (14,8 %), Poláci (9,9 %), Rumuni (5,9 %) a Bulhaři (4,2 %). Cizinců-podnikatelů je také nejvíce s ukrajinským státním občanstvím (1 452, tj. 40,4 %), ale na druhém místě jsou Vietnamci (19,0 %) a dále Slováci (15,4 %), Rumuni (3,7 %) a Poláci (3,5 %). Ukrajinců v tomto případě meziročně přibylo 287, tj. o 24,6 %.

87,4 % zaměstnaných cizinců mělo podle typu registrace informační kartu.

Pracovněprávní vztahy cizinců v evidenci úřadů práce v Libereckém kraji ke konci roku 2025 měly podle typu registrace nejčastěji informační kartu (občané EU/EHP a cizí státní příslušníci dalších států, kteří nepotřebují pracovní oprávnění, jsou v postavení zaměstnanců a mají volný přístup na trh práce). Těchto osob bylo evidováno 23 253 (87,4 %) a meziročně se jejich počet zvýšil o 5,7 % (+1 251 osob). Druhou nejpočetnější skupinou byly osoby se zaměstnaneckými kartami (3 082 osob, tj. 11,6% podíl), které svým držitelům povolují současně zaměstnání i pobyt. Jejich počet se meziročně snížil o 6,1 % (-199 osob). Platné povolení k zaměstnání mělo v prosinci 2025 pouze 266 cizinců (1,0 %), meziročně se jejich počet zvýšil o 62,2 % (+102 osob). Počet cizinců s modrou kartou, která jeho držitele opravňuje k výkonu vysoce kvalifikovaného zaměstnání, se v roce 2025 ve srovnání s předchozím rokem zvýšil z 6 na 9 osob a jediný cizinec (meziročně stejně) měl kartu vnitropodnikově převedeného zaměstnance, tzn. povolení k dlouhodobému pobytu občana země mimo EU, který byl převeden ze své země původu na pobočku na území Česka.

Nezaměstnanost

V Libereckém kraji bylo na konci roku 2025 registrováno 16 932 uchazečů o zaměstnání.

K poslednímu dni roku 2025 bylo na úřadech práce v Libereckém kraji registrováno celkem 16 932 uchazečů o zaměstnání, tj. o 20,5 % více než v předchozím roce. Většinu neumístěných žadatelů o práci tvořily ženy (53,3 %). Mezi dosažitelné uchazeče ve věku 15–64 let, kteří mohli bezprostředně nastoupit do zaměstnání při nabídce vhodného pracovního místa, patřilo celkem 15 658 osob (meziročně +23,0 %), tedy 92,5 % z celkového počtu nezaměstnaných. Ve srovnání s předchozím rokem se na úřadech práce v Libereckém kraji zvýšil také počet uchazečů z řad absolventů a mladistvých (+29,7 % na 1 166 osob), kteří tak představovali 6,9 % nezaměstnaných. Počet uchazečů se zdravotním postižením také vzrostl (+15,0 % na 2 076 osob). Jejich zastoupení je poměrně vysoké a nějakou formu zdravotního postižení měl v kraji uznanou přibližně každý osmý uchazeč, na celkovém počtu neumístěných uchazečů se tyto osoby podílely 12,3 %.

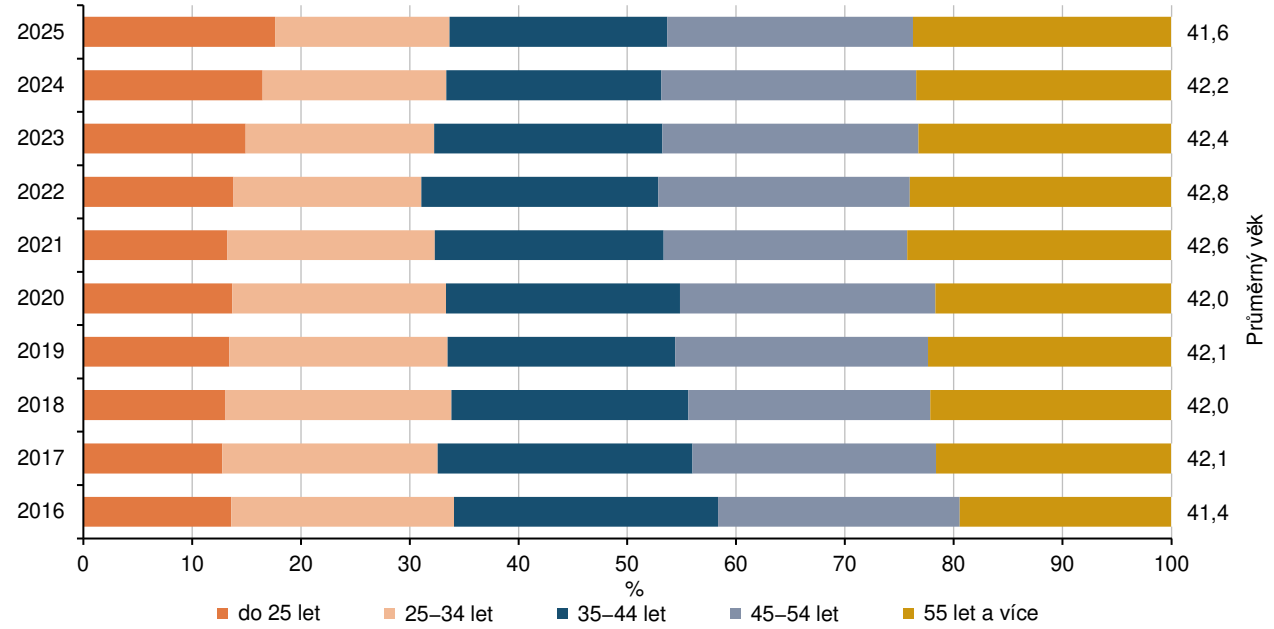
Dlouhodobě se počet uchazečů o zaměstnání v kraji zvyšuje.

Z dlouhodobého pohledu se počet uchazečů od roku 2019 (9 341 evidovaných osob) v kraji každoročně zvyšuje s výjimkou roku 2021. Největší meziroční nárůst byl zaznamenán v roce 2020 (+32,4 %), dále následoval pokles o 8,1 %. Za uvedených 6 let tak došlo k nárůstu počtu uchazečů o zaměstnání o 81,3 %.

Z věkového hlediska převažují ve struktuře uchazečů o zaměstnání osoby 50 až 54leté.

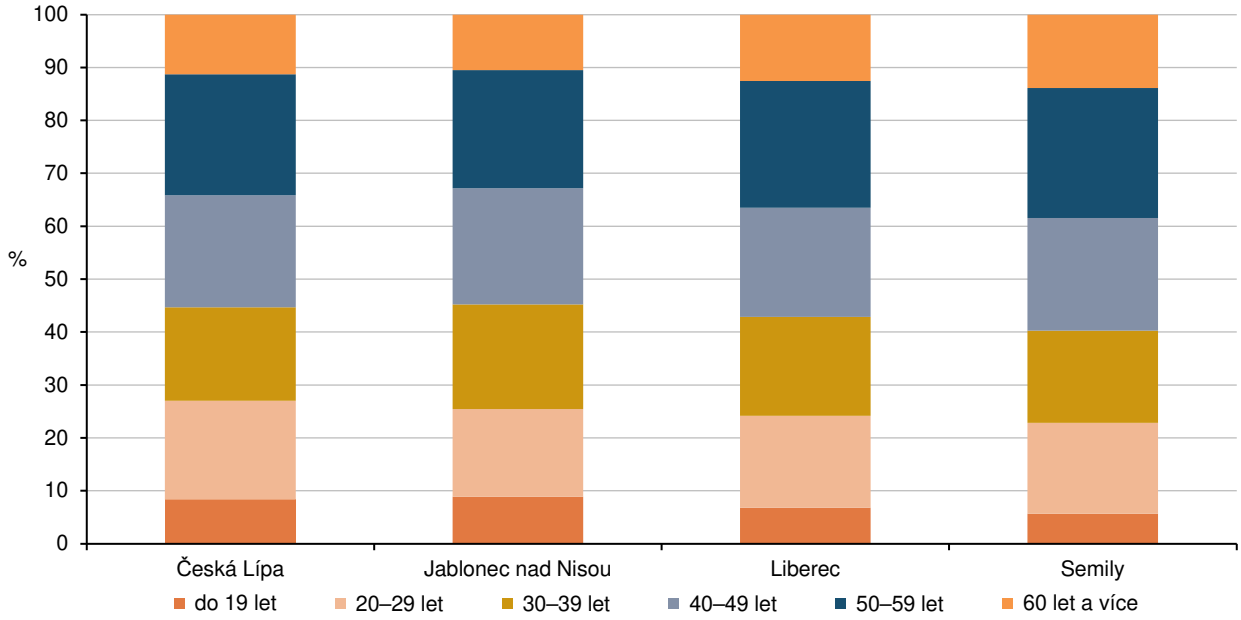
Z hlediska věku převažovaly ve struktuře uchazečů o zaměstnání v kraji v roce 2025 osoby 50 až 54leté (1 992 osob, tj. 11,8 % všech uchazečů). Více než 10% zastoupení pak měly také osoby ve věku 55 až 59 let (11,7 %), 60 až 64 let (10,8 %), 45 až 49 let (10,8 %), 40 až 44 let (10,3 %) a 20 až 24 let (10,2 %). Uchazeči do 19 let představovali 7,4 % nezaměstnaných. V průměru pak bylo uchazečům 41,6 let, tj. 4. nejnižší věk mezi kraji (republikový průměr činil 42,1 let). Nejstarší uchazeče o zaměstnání evidovaly úřady práce v Moravskoslezském kraji, bylo jim v průměru 43,4 let. Průměrně nejmladší strukturu uchazečů o zaměstnání vykázal Ústecký kraj (41,1 let).

Graf 2.10 Uchazeči o zaměstnání podle věkových skupin v Libereckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Graf 2.11 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle věku v okresech Libereckého kraje k 31. 12. 2025

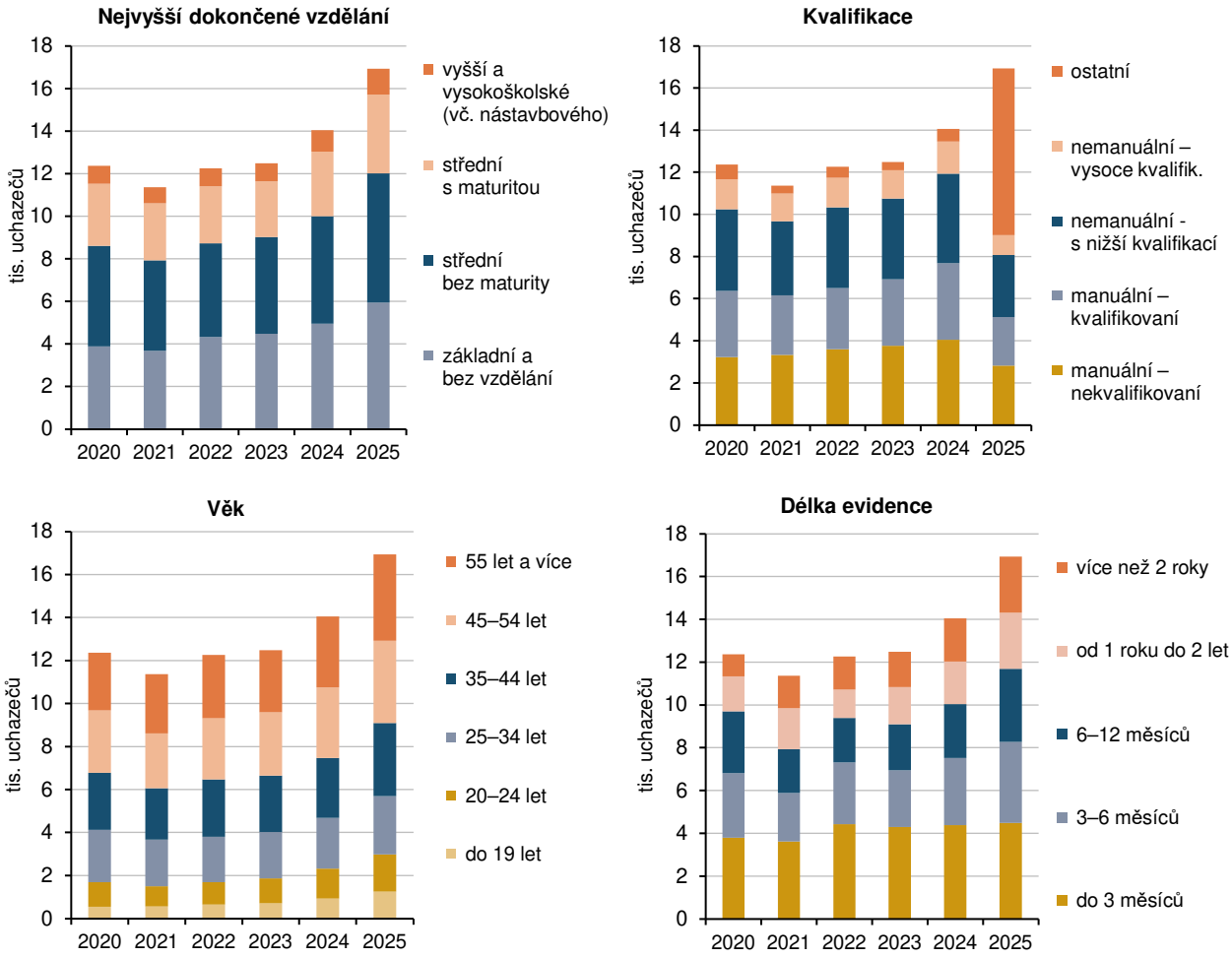

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Největší část uchazečů o zaměstnání byla vyučena nebo měla základní vzdělání.

Největší část uchazečů o zaměstnání byla vyučena (32,5 % všech uchazečů), dalších 31,7 % mělo pouze základní vzdělání. S výrazným odstupem pak následovali uchazeči mající úplné střední odborné vzdělání s maturitou (bez vyučení), ti tvořili 14,9 % nezaměstnaných. Vysokoškolské vzdělání uvedlo 6,3 % žadatelů o práci, ještě nižší bylo zastoupení uchazečů bez vzdělání včetně neúplného základního vzdělání (3,4 %). Ze struktury uchazečů podle klasifikace zaměstnání vyplývá, že největší část (16,7 %) neumístěných žadatelů o práci spadala do třídy 9, tj. pomocní a nekvalifikovaní pracovníci. 11,8 % uchazečů pak bylo zařazeno do třídy 5, tj. pracovníci ve službách a prodeji. Necelá polovina uchazečů (46,7 %) však tuto strukturu neměla uvedenou.

Graf 2.12 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v Libereckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Dlohodobě nezaměstnaní tvořili z celkového počtu 31,0 %, mezi okresy kraje jich bylo nejvíce evidováno v okrese Liberec.

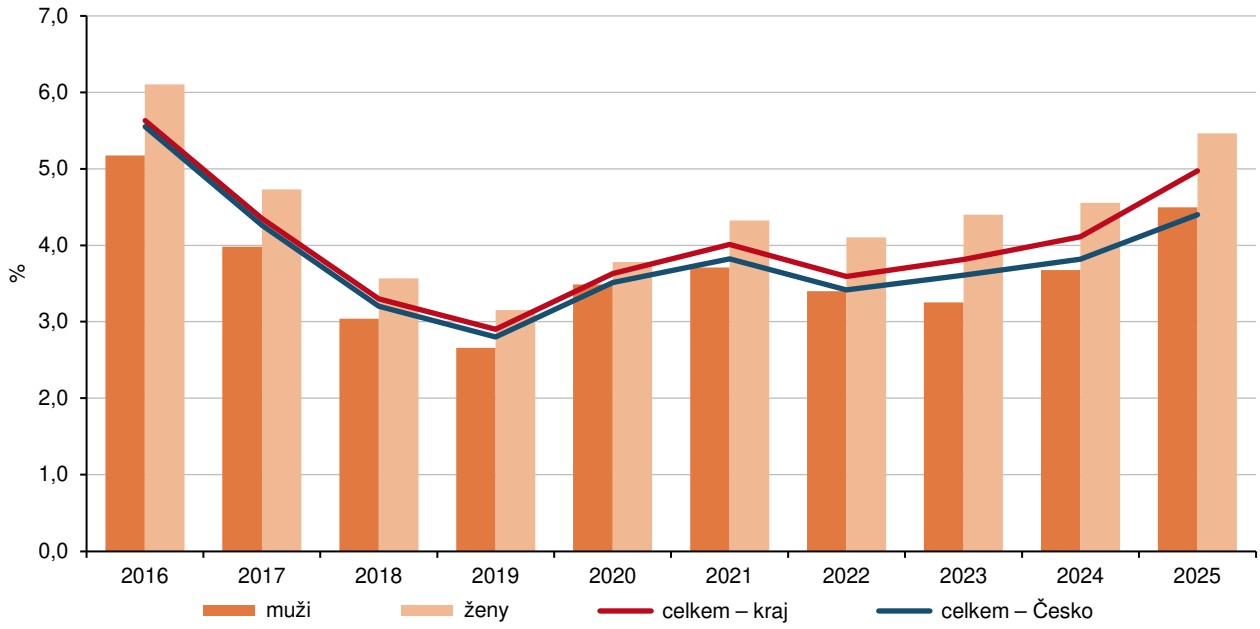
Velká část uchazečů o zaměstnání byla na konci roku 2025 v evidenci úřadu práce maximálně 3 měsíce (26,5 % všech uchazečů), 22,3 % pak 3 až 6 měsíců. Dlouhodobě nezaměstnané (tzn. nezaměstnané déle než 1 rok) reprezentovalo ve sledovaném roce 5 243 osob, tedy 31,0 % nezaměstnaných. Meziročně se počet dlouhodobě nezaměstnaných navýšil o 30,9 %, zatímco za 6 let od roku 2019 o 222,4 %. Za toto sledované období má počet dlouhodobě nezaměstnaných podobný průběh jako všech uchazečů o zaměstnání, když každý rok roste s výjimkou roku 2022 (-16,6 %), přičemž nejvyšší nárůst je z roku 2020 (+64,0 %). Podíl dlouhodobě nezaměstnaných na jejich celkovém počtu se tak pohyboval v rozmezí od 17,4 % v roce 2019 do 31,0 % v roce 2025. V průměru za Českou

republiku činil podíl dlouhodobě nezaměstnaných v roce 2025 33,9 %. V rámci krajů bylo nejvyšší zastoupení dlouhodobých žadatelů zjištěno v Moravskoslezském kraji (42,0 %), naopak nejnižší procento těchto nezaměstnaných vykázaly úřady práce v Královéhradeckém kraji (27,8 %). Hodnota za Liberecký kraj byla 6. nejvyšší. Mezi okresy Libereckého kraje bylo nejvíce dlouhodobě nezaměstnaných evidováno v okrese Liberec (2 266 osob), nejméně v okrese Semily (714 osob). V případě podílu byla nejvyšší hodnota zjištěna v okrese Jablonec nad Nisou (35,0 % všech nezaměstnaných evidovaných v tomto okrese), nejnižší v okrese Česká Lípa (27,4 %).

Nárok na podporu v nezaměstnanosti mělo 26,5 % žadatelů.

Nárok na podporu v nezaměstnanosti v roce 2025 doložilo 4 489 uchazečů, tj. 26,5 % všech žadatelů. Meziročně se jejich počet snížil o 1,9 %. Nejnižší počet uchazečů s podporou v nezaměstnanosti byl v kraji mezi roky 2019 a 2025 vykázán v roce 2019 (3 729 osob), nejvíce v roce 2024 (4 576 osob). Pokud jde o podíl uchazečů s nárokem na podporu, ten se v uvedeném období pohyboval v rozmezí od 39,9 % v roce 2019 do již uvedených 26,5 % v posledním roce. Při srovnání krajů České republiky je patrné, že nejvyšší podíl uchazečů s podporou vykázal v roce 2025 Kraj Vysočina (31,7 %), nejnižší Ústecký kraj (18,5 %). Zastoupení těchto uchazečů v našem kraji bylo v mezikrajském žebříčku 7. nejnižší. Nejčastěji uchazeči v našem kraji pobírali podporu ve výši 5 až 10 tis. Kč (36,2 % uchazečů s nárokem), následovali uchazeči pobírající částku 10 až 15 tis. Kč (31,6 %). Průměrná výše podpory v nezaměstnanosti v našem regionu pak dosáhla částky 12 096 Kč (tj. o 208 Kč pod republikovým průměrem). Nejvyšší průměrná podpora byla vyplácena uchazečům z hlavního města Prahy (14 831 Kč), nejnižší uchazečům z Ústeckého kraje (11 550 Kč). Částka vyplácená v našem kraji byla 7. nejvyšší.

Graf 2.13 Podíl nezaměstnaných osob[1)] v Libereckém kraji – roční průměry

[1)] podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

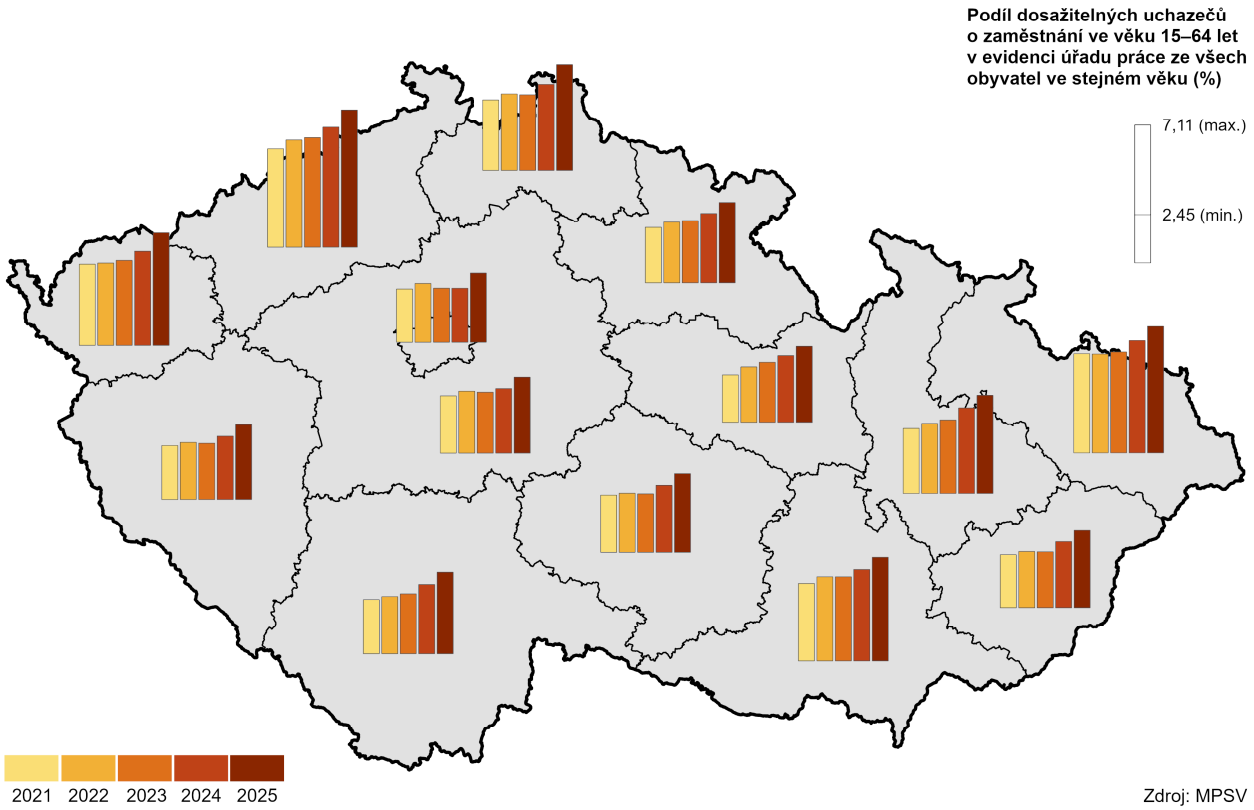
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Podíl nezaměstnaných k 31. prosinci 2025 v kraji dosáhl 5,48 %.

Podíl nezaměstnaných k 31. prosinci 2025 v Libereckém kraji dosáhl 5,48 % a jedná se o nejvyšší nezaměstnanost na konci roku od roku 2015. Ve srovnání s koncem prosince 2024 byl podíl vyšší o 1,02 p. b. Během období let 2019 až 2025 se podíl

nezaměstnaných zvýšil o 2,54 p. b., když právě prosinec 2019 zaznamenal vůbec nejnižší hodnotu nezaměstnanosti (2,95 %) v Libereckém kraji ze všech prosincových hodnot.

Podíl nezaměstnaných osob v krajích v letech 2021 až 2025 (k 31. 12.)

Zdroj: MPSV

Nejméně nezaměstnaných bylo na konci roku v hl. m. Praze, nejvíce v Ústeckém kraji.

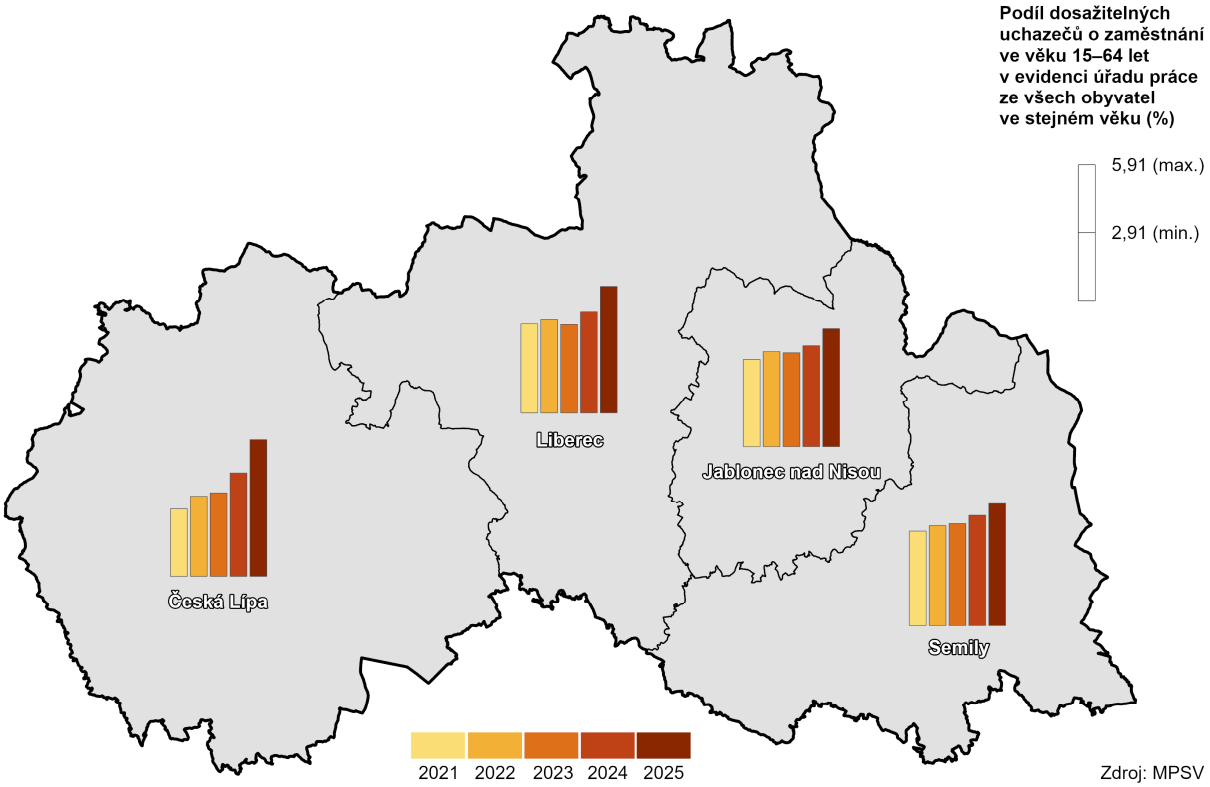
Krajské hodnoty podílu nezaměstnaných se ke konci roku 2025 pohybovaly v rozmezí od 3,58 % v hlavním městě Praze do 7,11 % v Ústeckém kraji (průměr za celou ČR činil 4,78 %). Podíl nezaměstnaných osob pod hranicí čtyř procent vykázaly ještě kraje Plzeňský (3,87 %), Pardubický (3,92 %), Středočeský (3,95 %) a Zlínský (3,99 %), šestiprocentní hranici nezaměstnanosti překročil už pouze Moravskoslezský kraj (6,56 %). Ve srovnání s koncem roku 2024 se podíl nezaměstnaných osob zvýšil ve všech krajích, když nejvýraznější zvýšení vykázal právě náš region, nejméně se nezaměstnanost zvedla v Pardubickém kraji (+0,48 p. b.).

Mezi okresy Česka se nejlépe umístil okres Jablonec nad Nisou, nejhůře okres Česká Lípa.

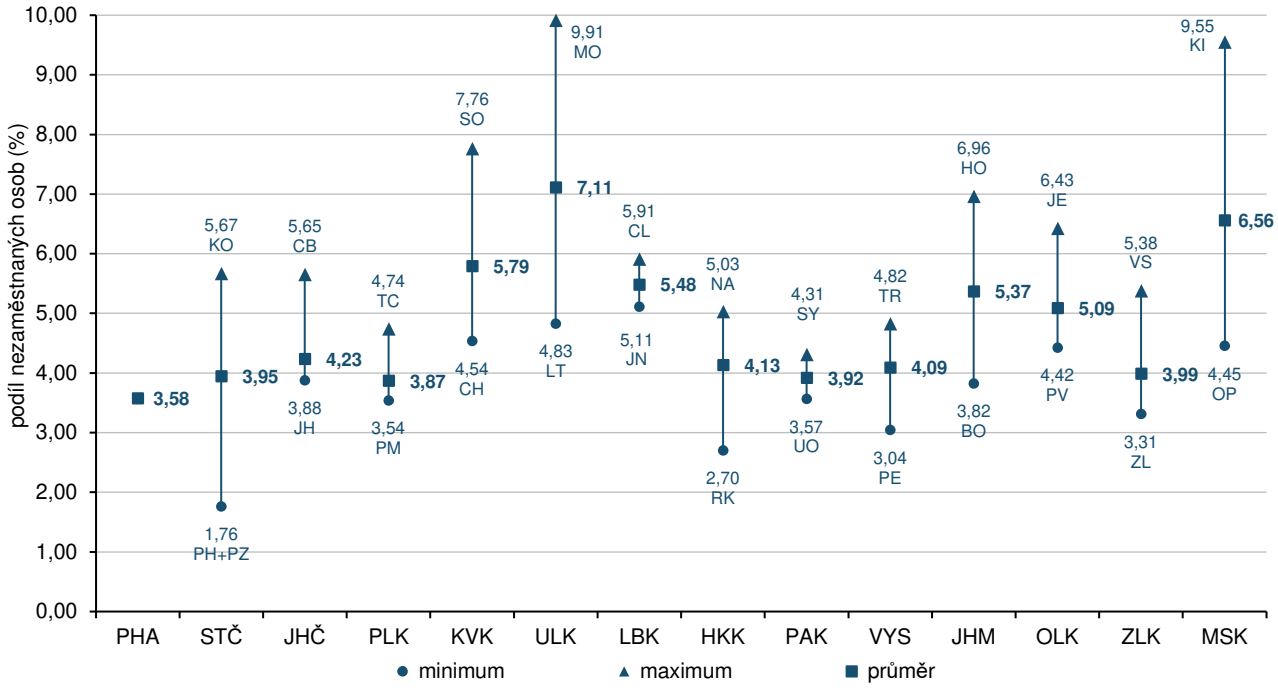
Mezi 75 okresy[1] Česka (vč. Prahy) se nezaměstnanost ke konci roku 2025 pohybovala v rozmezí od 1,76 % v okrese Praha-východ společně s Prahou-západ do 9,91 % v okrese Most. Z okresů Libereckého kraje se v uvedeném žebříčku z pohledu hodnoty podílu nezaměstnaných nejlépe umístil okres Jablonec nad Nisou (50. pozice, 5,11 %), následoval okres Semily (51. pozice, 5,29 %), okres Liberec (56. pozice, 5,50 %) a nejméně příznivé umístění získal okres Česká Lípa (62. pozice, 5,91 %). Meziročně se podíl nezaměstnaných nejvíce navýšil v okrese Česká Lípa (+1,43 p. b.), dále v okresech Liberec (+1,12 p. b.), Jablonec nad Nisou (+0,74 p. b.) a nejméně v okrese Semily (+0,51 p. b.).

[1] Od ledna 2025 začalo MPSV publikovat sloučená data za okresy Praha-východ a Praha-západ a také za okresy Plzeň-jih a Plzeň-sever.

Podíl nezaměstnaných osob v okresech Libereckého kraje v letech 2021 až 2025 (k 31. 12.)

Graf 2.14 Rozptyl podílu nezaměstnaných v okresech podle krajů k 31. 12. 2025

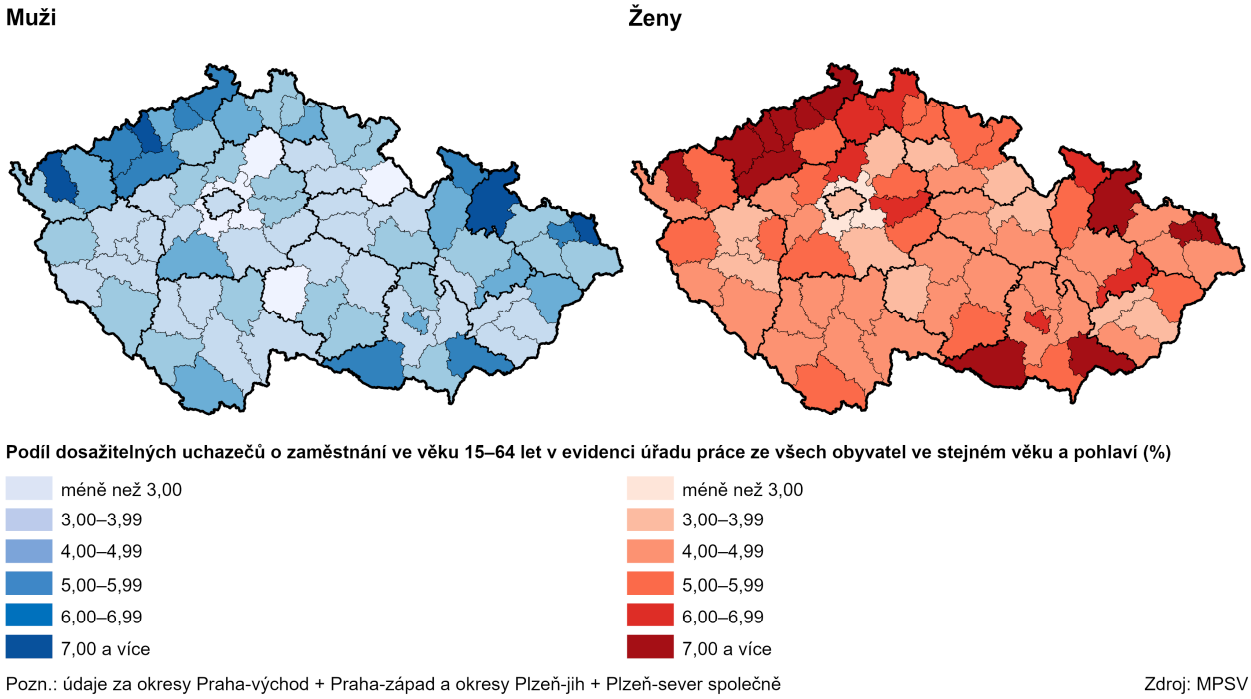
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Podíl nezaměstnaných žen dosáhl v kraji hodnoty 5,97 %.

Podíl nezaměstnaných žen dosáhl v Libereckém kraji ke konci roku 2025 hodnoty 5,97 % a byl o 0,96 p. b. vyšší než podíl nezaměstnaných mužů. Nejvyšší nezaměstnanost žen evidoval Ústecký kraj (7,97 %), zatímco u mužů to byl Moravskoslezský kraj (6,59 %). Nejnižší nezaměstnanost obou pohlaví mělo hlavní

město Praha s hodnotami 3,97 % a 3,18 %. Liberecký kraj se umístil v případě žen na 4. resp. 5. nejvyšší příčce v případě mužů. Oproti konci roku 2024 se nezaměstnanost žen zvýšila o 1,13 p. b., což znamenalo jednoznačně nejvyšší zvýšení mezi kraji. Nejnižší zvýšení bylo zaznamenáno v Olomouckém kraji (+0,55 p. b.). Podíl nezaměstnaných mužů se v našem kraji meziročně zvýšil o 0,91 p. b. na 5,01 % a tentokrát se jednalo o 2. nejvyšší meziroční navýšení za Karlovarským krajem (+1,09 p. b.). V tomto období se nezaměstnanost mužů nejméně zvýšila v krajích Pardubickém a Vysočina (shodně o 0,40 p. b.).

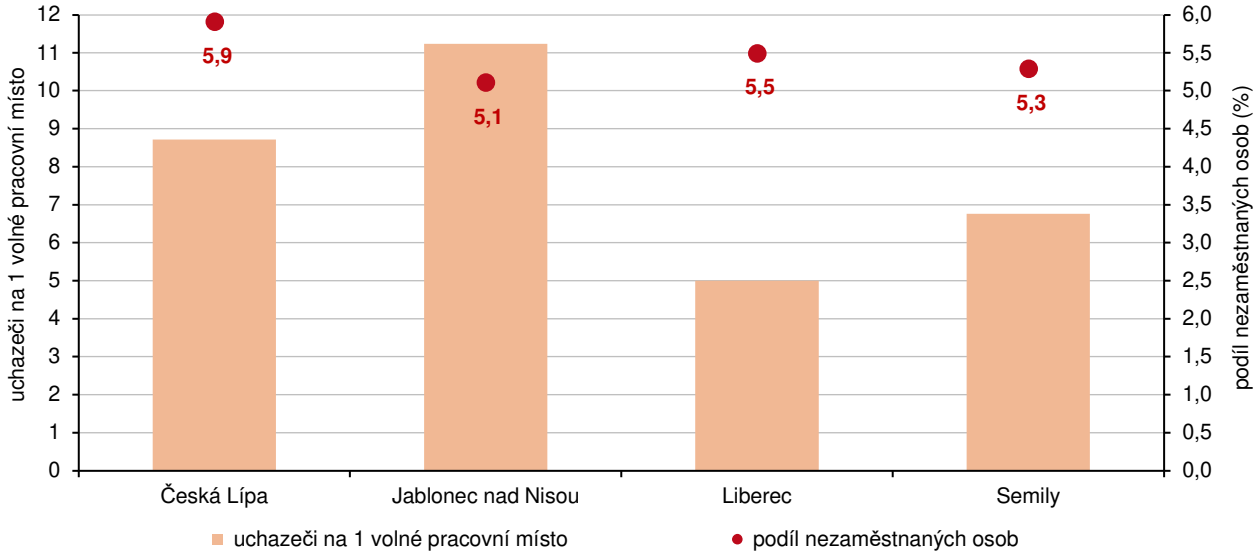
Podíl nezaměstnaných osob podle pohlaví v okresech k 31. 12. 2025

Pozn.: údaje za okresy Praha-východ + Praha-západ a okresy Plzeň-jih + Plzeň-sever společně

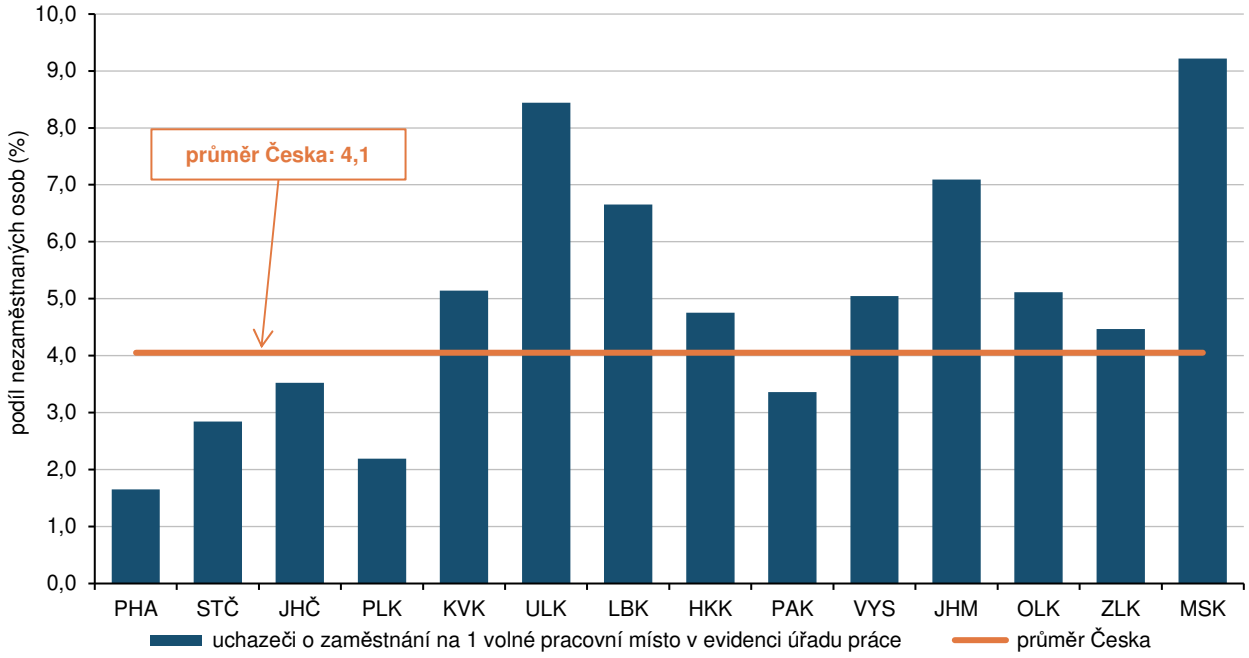
Zdroj: MPSV

Graf 2.15 Počet uchazečů na 1 volné pracovní místo a podíl nezaměstnaných osob v okresech Libereckého kraje k 31. 12. 2025

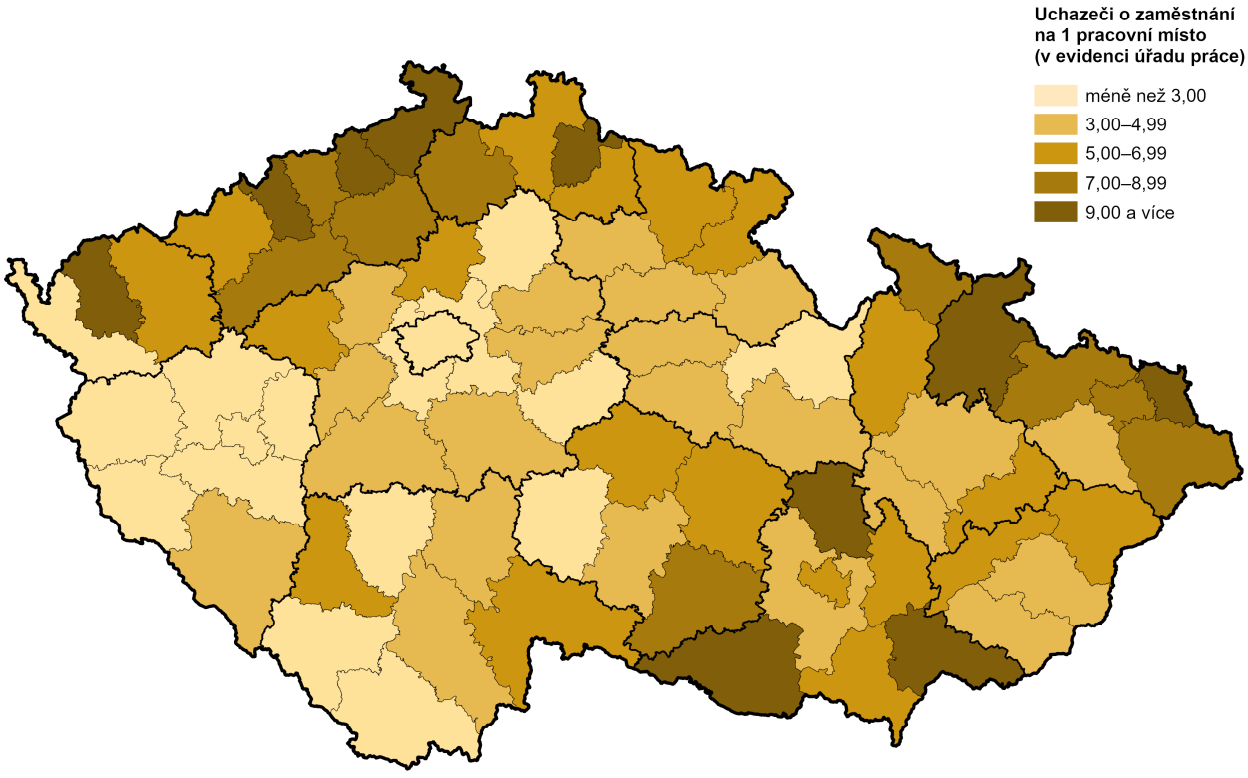
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Graf 2.16 Uchazeči o zaměstnání na 1 volné pracovní místo podle krajů k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Uchazeči o zaměstnání na pracovní místo v evidenci úřadu práce v okresech k 31. 12. 2025

Pozn.: údaje za okresy Praha-východ + Praha-západ a okresy Plzeň-jih + Plzeň-sever společně

Zdroj: MPSV

Ke konci roku bylo v kraji evidováno 2 544 volných pracovních míst, více než polovina z nich byla v okrese Liberec.

Ke konci roku 2025 evidovaly úřady práce v Libereckém kraji celkem 2 544 volných pracovních míst, o rok dříve jich bylo 5 334, ale tato čísla nelze porovnávat, neboť od roku 2025 se změnila metodika, kdy volné pracovní místo může být v evidenci úřadu práce po dobu maximálně 6 měsíců. Více než polovina pracovních míst byla k dispozici v okrese Liberec (1 409 míst), nejmenší nabídka byla v okrese Jablonec

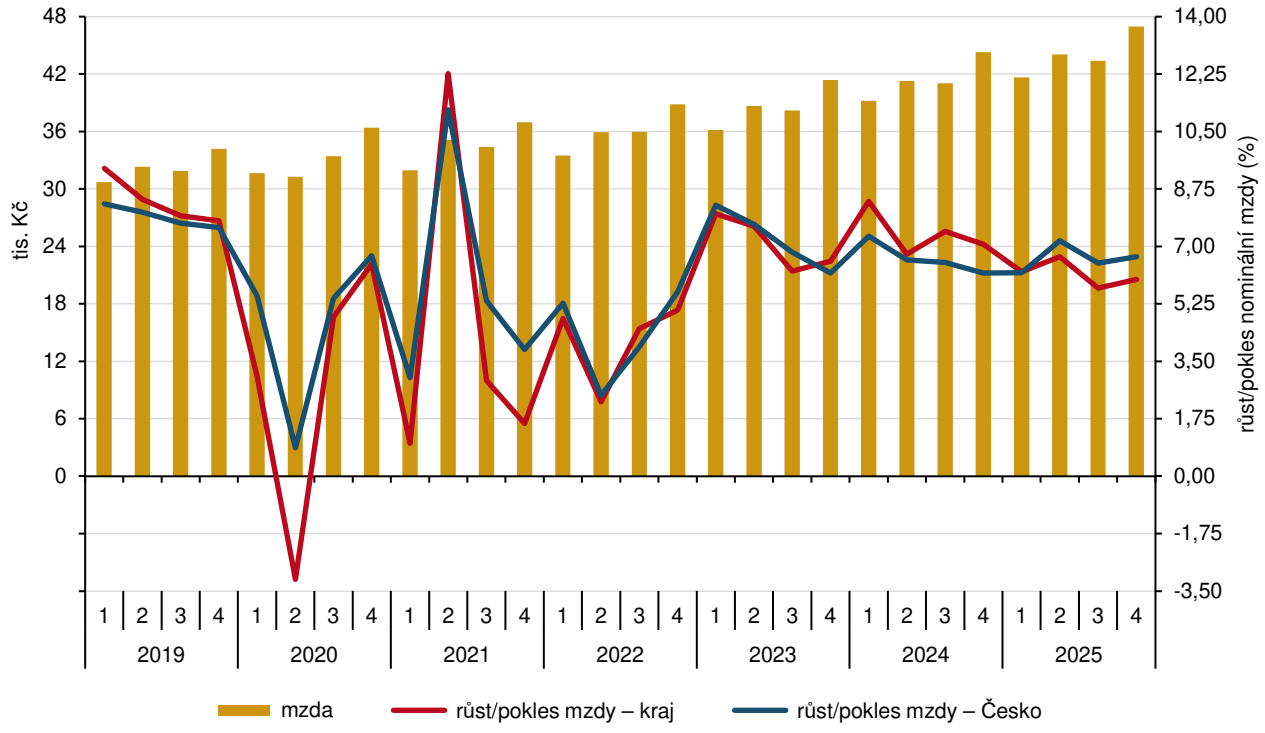
nad Nisou (287 míst). Na 1 volné pracovní místo ke konci roku 2025 tak připadalo 6,66 uchazeče, proti roku 2024 o 4,02 osoby více, ale ze stejného důvodu je nelze porovnávat. Napříč kraji se tento ukazatel v roce 2025 pohyboval v rozmezí od 1,65 uchazeče v hlavním městě Praze do 9,22 uchazečů v Moravskoslezském kraji. Hodnota vykázaná za Liberecký kraj byla 4. nejvyšší. V rámci okresů Libereckého kraje nejméně uchazečů na jedno volné pracovní místo v evidenci úřadu práce připadlo v okrese Liberec (5,00 uchazečů), následoval okres Semily s 6,76 uchazeči, okres Česká Lípa s 8,71 uchazeči a nejhorší situace v tomto ohledu byla v okrese Jablonec nad Nisou, kde připadalo 11,23 uchazečů na jedno volné místo.

Mzdy

Průměrná hrubá měsíční nominální mzda v Libereckém kraji v roce 2025 dosáhla 44 006 Kč.

Průměrná hrubá měsíční nominální mzda (v přepočtu na plně zaměstnané) v Libereckém kraji v roce 2025 dosáhla 44 006 Kč (o 4 664 méně než činil průměr České republiky). Mezi kraji se jednalo o 6. nejnižší mzdu. Nejvyšší průměrnou mzdu zaznamenalo hlavní město Praha (63 022 Kč), nejnižší Karlovarský kraj (41 903 Kč). Proti roku 2024 se průměrná mzda v našem kraji navýšila o 2 556 Kč, relativní nominální přírůstek tak činil 6,2 % (celorepublikový přírůstek dosáhl 6,6 %). Průměrná hrubá mzda každoročně roste, v roce 2019 dosáhla v našem kraji na 32 269 Kč, za 6 let se tak zvýšila o 36,4 % a o 11 737 Kč.

Graf 2.17 Průměrná hrubá měsíční mzda[1)] a její meziroční změny podle čtvrtletí v Libereckém kraji

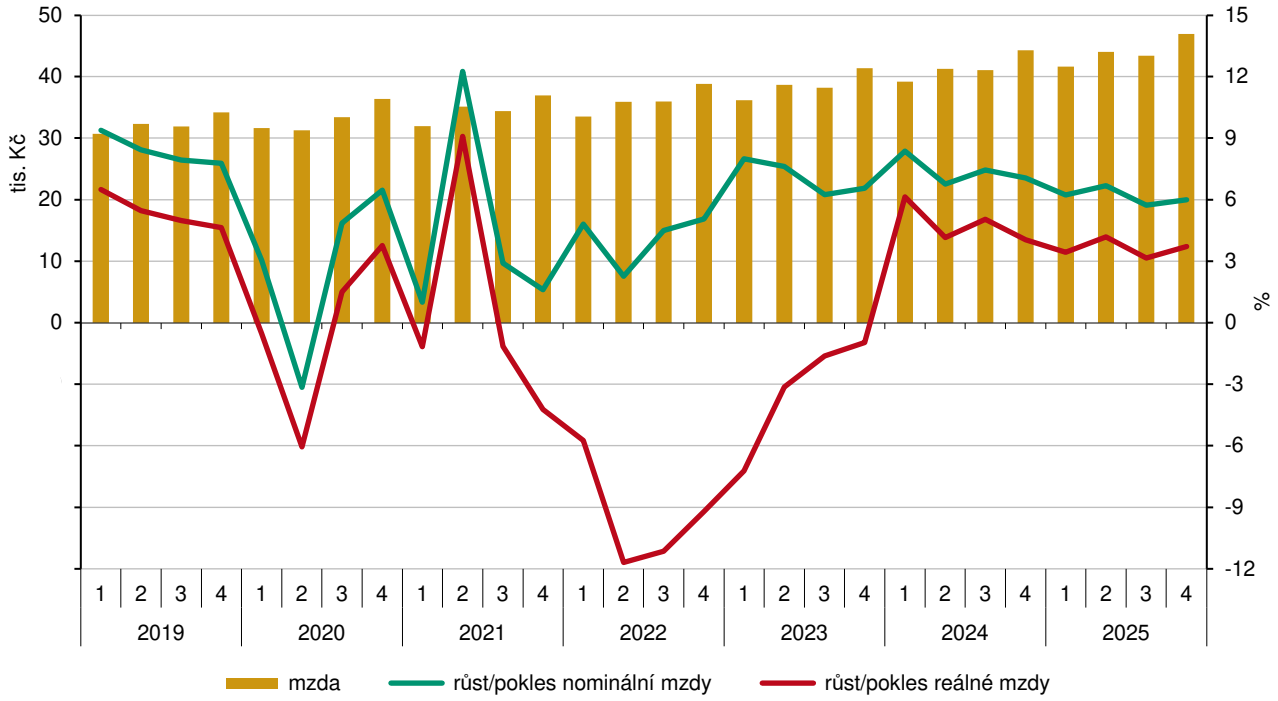
[1)] podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2025 předběžné údaje

V letech 2022 a 2023 zvýšená cenová hladina reálně snížila kupní sílu mezd zaměstnanců.

Mzdový vývoj zejména v letech 2022 a 2023 do značné míry ovlivnil vývoj inflace, kdy průměrný roční index spotřebitelských cen dosáhl na 15,1 %, resp. 10,7 % a tato zvýšená cenová hladina reálně snížila kupní sílu mezd zaměstnanců. V následujících dvou letech již došlo ke stabilizaci vývoje inflace na 2,4 %, resp. 2,5 %. V důsledku těchto meziročních nárůstů spotřebitelských cen klesla v roce 2022 průměrná mzda v kraji reálně o 9,5 % a o 3,3 % v roce 2023 (v celé republice -9,4 %, resp. -3,2 %). V roce 2024 již reálné mzdy dosáhly nárůstu, když se v kraji zvýšili o 4,9 % a v roce 2025 o 3,6 %. Republikové hodnoty byly vyrovnanější, když

mzdy reálně vzrostly o 4,1 %, resp. 4,0 %. Ze čtvrtletního pohledu reálné mzdy začaly meziročně klesat již od 3. čtvrtletí 2021 a tento trend skončil až ve 4. čtvrtletí roku 2023. V 1. kvartálu roku 2024 byl poprvé znovu zaznamenán reálný růst mezd v kraji (+6,1 %).

Graf 2.18 Vývoj průměrné hrubé měsíční mzdy[1)] na přepočtené počty zaměstnanců v Libereckém kraji

[1)] podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2025 předběžné údaje

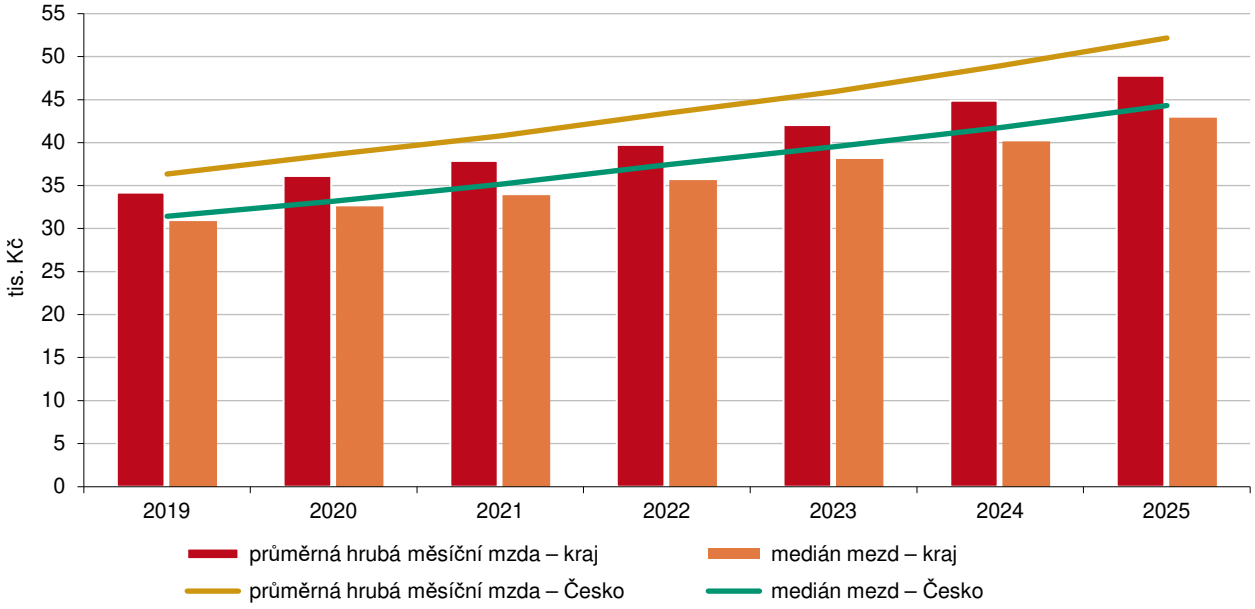
Průměrná hrubá měsíční mzda v roce 2025 dosáhla v Libereckém kraji 47 771 Kč.

Průměrná hrubá měsíční mzda získaná sloučením výběrového šetření Informační systém o průměrném výdělku MPSV a administrativního zdroje Informační systém o platu a služebním příjmu Ministerstva financí v roce 2025 dosáhla v Libereckém kraji 47 771 Kč. Oproti předchozímu roku vzrostla nominálně o 6,5 % (2 899 Kč). V mezikrajském srovnání to byla 8. nejvyšší hodnota a ve srovnání se mzdou v celé republice byla nižší o 4 431 Kč. Nejvyšší průměrná hrubá měsíční mzda byla dosažena v hlavním městě Praze (65 594 Kč), naopak nejnižší mzdu evidoval Karlovarský kraj (45 257 Kč). Průměrná mzda mužů se meziročně zvýšila o 3 200 Kč (6,5 %) na 52 691 Kč, zatímco mzda žen se zvýšila o 3 100 Kč, ale relativně o 7,7 % na 43 267 Kč. Uvedená hodnota se tak o 9 424 Kč pohybovala pod mzdou mužů, v relativním vyjádření to znamená 82,1 % jejich mzdy. Největší rozdíl, téměř čtvrtinový, byl v hlavním městě Praze (76,6 %), naopak hodnoty 88,7 % dosáhl v Karlovarském kraji.

Medián hrubých měsíčních mezd činil v roce 2025 v kraji 42 88 Kč.

V rámci strukturálního šetření mezd je zjišťován také mzdový medián, který charakterizuje mzdu zaměstnance uprostřed mzdového rozdělení a vypovídá tak lépe o skutečné mzdové úrovni. Medián hrubých měsíčních mezd činil v roce 2025 v kraji 42 886 Kč (6. nejnižší hodnota mezi kraji), u mužů dosahoval 46 907 Kč a u žen 39 922 Kč. Rozdíl činil 6 985 Kč a podíl mediánu žen k mužům je 85,1 % (meziročně +1,7 p. b.). V případě mužů se jednalo o 7. nejvyšší mzdu, v případě žen o 4. nejnižší mzdu mezi kraji. Meziročně se v kraji medián mezd zvýšil o 6,8 % (+2 730 Kč), v případě mužů o 6,9 % (+3 028 Kč), v případě žen o 9,1 % (+3 331 Kč).

Graf 2.19 Průměrná hrubá měsíční mzda a medián mezd v Libereckém kraji a ČR

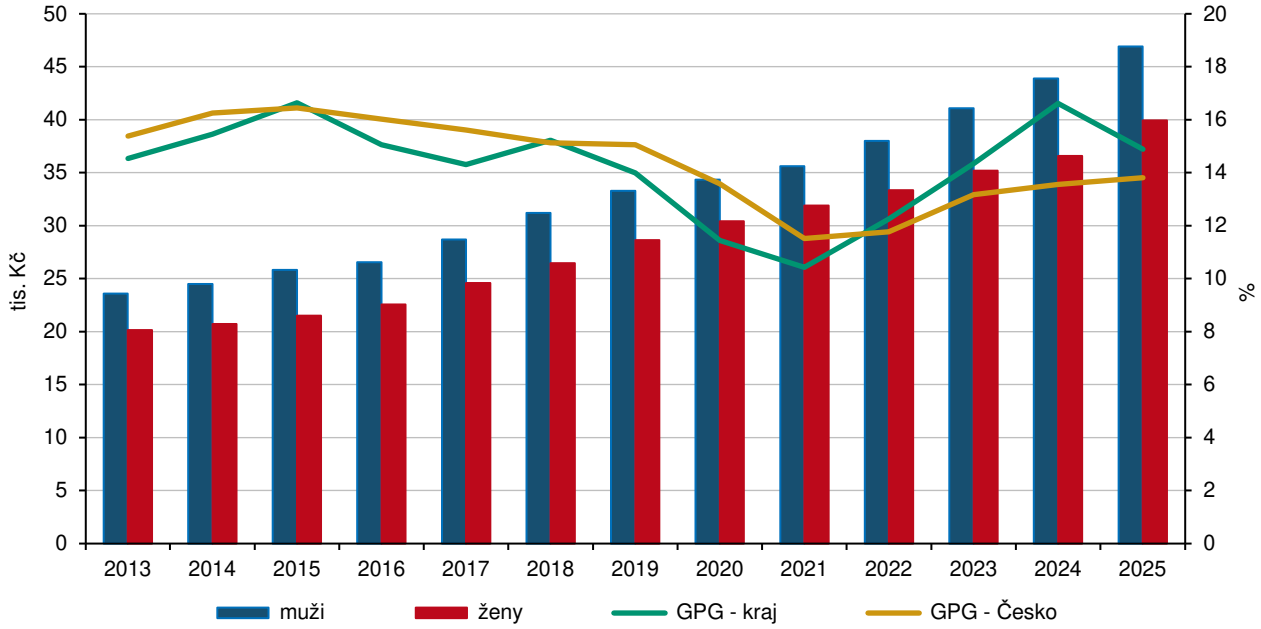

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Nejnižší mzdový medián byl jak v případě mužů, tak v případě žen vykázán v Karlovarském kraji.

Mezi kraji Česka se mzdový medián pohyboval od 40 932 Kč v Karlovarském kraji do 52 793 Kč v hlavním městě Praze. Nejvyšší meziroční nárůst ve výši 12,0 % zaznamenal mzdový medián v Královéhradeckém kraji. Hlavnímu městu Praha patřilo prvenství také v případě mediánu mužů a žen (58 440 Kč, resp. 48 740 Kč). Nejnižší mzdový medián byl jak v případě mužů tak v případě žen vykázán v Karlovarském kraji (43 529 Kč, resp. 39 122 Kč). A právě zde se medián žen nejvíce přiblížil mediánu mužů (89,9 %, tj. -4 407 Kč), nejméně v Královéhradeckém kraji (82,9 %, tj. -8 533 Kč).

Graf 2.20 Medián mezd podle pohlaví a GPG[1)] v Libereckém kraji

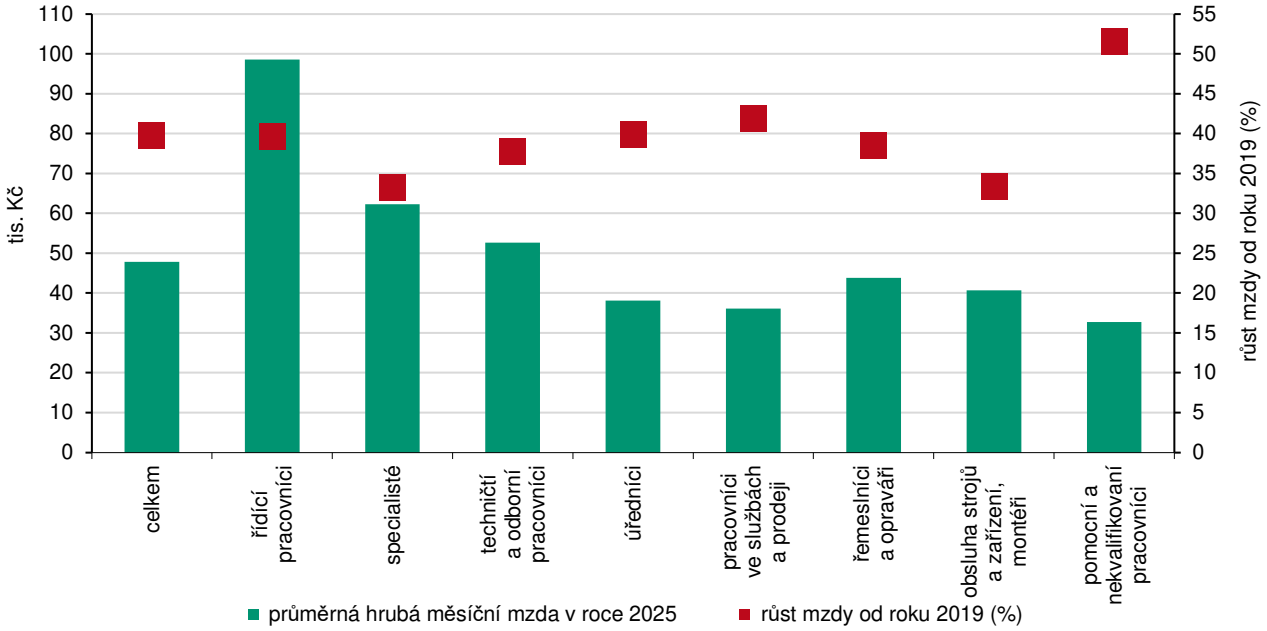
[1)] GPG - gender pay gap - relativní rozdíl mediánu mzdy mužů a žen (vztažený k mediánu mzdy mužů)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Průměrná hrubá měsíční mzda vykázaná v kraji v roce 2025 převyšovala medián mezd o 4 885 Kč.

Průměrná hrubá měsíční mzda vykázaná v Libereckém kraji v roce 2025 převyšovala medián mezd o 4 885 Kč, jeho podíl na průměrné mzdě představoval 89,8 %. Větší diference byla vykázána mezi průměrem a mediánem mzdy mužů (+5 784 Kč) než žen (+3 345 Kč). Největší rozdíl mezi průměrnou mzdou a mediánem mezd celkem a v případě obou pohlaví byl v rámci mezikrajského srovnání vykázán v hlavním městě Praze (celkem +12 801 Kč, u mužů +15 659 Kč, u žen +8 004 Kč). Nejmenší rozdíl byl pak mezi celkovými hodnotami a hodnotami za muže zjištěn v Karlovarském kraji (+4 325 Kč, resp. +4 653 Kč), v případě žen v Pardubickém kraji (+3 330 Kč).

Graf 2.21 Průměrná hrubá měsíční mzda podle klasifikace zaměstnání v Libereckém kraji v roce 2025 a její růst od roku 2019

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Vzdělávání

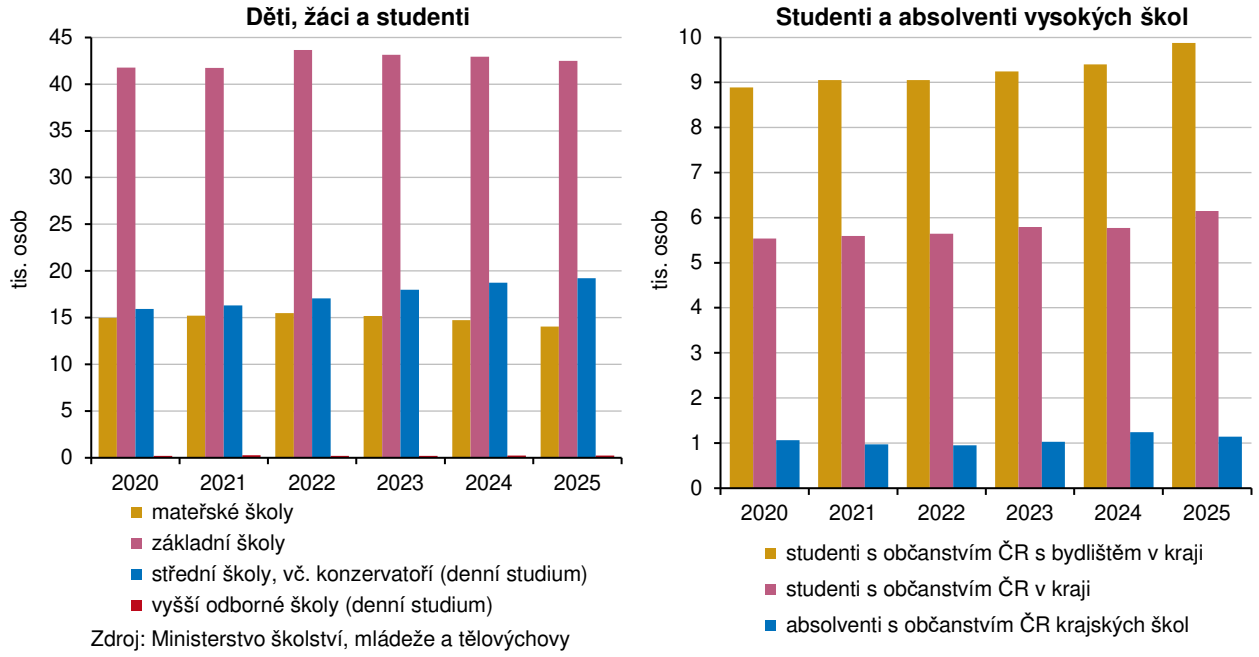
Ve školním roce 2025/2026 bylo v kraji evidováno 232 mateřských škol.

Ve školním roce 2025/2026 bylo v Libereckém kraji evidováno 232 mateřských škol a meziročně se nezměnil ani celkový počet 738 tříd. Uvedené školky a třídy ve sledovaném roce navštěvovalo 14 035 dětí, tzn. ve srovnání s předchozím školním roce o 679 dětí méně (-4,6 %). Na jednu třídu tak v průměru připadlo 19,0 dětí, tj. o 0,9 dítěte méně. Ve struktuře dětí z pohledu pohlaví z 51,9 % převažovali chlapci. Z hlediska věku měly nejvyšší zastoupení děti pětileté (31,7 %), podíl dětí mladších 3 let představoval 9,2 %, podíl dětí šestiletých a více dosáhl 4,9 %. Nejčastějším zřizovatelem mateřských škol v kraji jsou obce (212 školek, meziročně o 1 méně), 16 zařízení je privátních (meziročně +1 zařízení), 3 školky založil Liberecký kraj a 1 církevní organizace (v obou případech stejně jako v předchozím školním roce).

Počet dětí navštěvující mateřské školy v kraji v posledních 15 letech byl poměrně stabilní.

Počet dětí navštěvující mateřské školy v kraji v posledních 15 letech byl poměrně stabilní a pohyboval se okolo 15 tisíc, za poslední tři roky však došlo k výraznějšímu úbytku o 1 455 dětí (-9,4 %) a méně jich bylo naposledy zaznamenáno ve školním roce 2009/2010. Tuto skutečnost ovlivňuje především demografický vývoj a dá se očekávat pokračující trend snižování počtu dětí v MŠ kvůli velmi nízké porodnosti v posledních několika letech.

Graf 2.22 Děti, žáci, studenti a absolventi škol v Libereckém kraji

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Do předškolního vzdělávání bylo v kraji zapsáno 5 831 dětí.

Předškolní výchovu ve školním roce 2025/2026 zajišťovalo v přepočtu na plně zaměstnané celkem 1 510,5 učitelů (meziročně více o 0,6 osob, tj. +0,04 %), z toho 6,1 mužů (meziročně o 0,3 muže méně). Zájem o předškolní vzdělávání ve sledovaném školním roce reprezentovalo 5 837 zapsaných dětí (meziročně -241 žádostí, tj. -4,0 %) s tím, že 4 046 dětí bylo přijato, 592 žádostí o zápis bylo zamítnuto, v 209 případech nebyl zápis uzavřen a v 990 případech bylo správní řízení o zápisu zastaveno.

Základní vzdělávání v kraji zabezpečovalo 198 škol, které navštěvovalo 42 486 žáků.

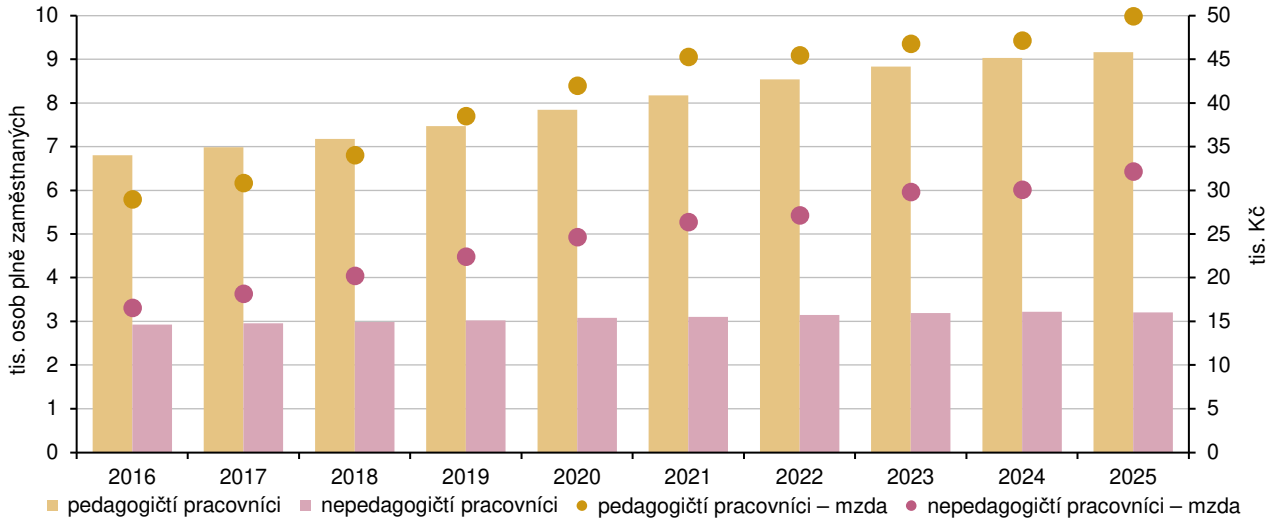
Základní vzdělávání ve školním roce 2025/2026 v Libereckém kraji zabezpečovalo 198 škol (o 1 zařízení méně než v roce 2024/2025), ve kterých bylo zřízeno 2 266 tříd (meziročně +16 tříd). Tyto školy navštěvovalo 42 486 žáků (tj. o 460 žáků a 1,1 % meziročně méně), z toho 24 646 žáků (58,0 %) navštěvuje 1. stupeň. Stejně jako v předchozích dvou letech se tak i v tomto školním roce počet žáků na základních školách v našem kraji snížil. Jednu třídu navštěvovalo v průměru 18,7 žáků, o rok dříve to bylo 19,1 žáků. Do 1. ročníku bylo nově přijato 4 831 žáků, z toho 0,7 % jich bylo mladších šesti let, 79,1 % žáků bylo šestiletých a 20,2 % sedmiletých a starších. Zřizovatelem 182 základních škol je obec (meziročně shodně), ve zmiňovaném školním roce se výuky v těchto zařízeních účastnilo 40 497 žáků (-561 žáků). Liberecký kraj je zřizovatelem 7 škol, všechny jsou určeny pro 824 žáků (+42 žáků) se speciálními vzdělávacími potřebami. Šest soukromých základních škol navštěvuje 743 žáků (meziročně +56 žáků), zřizovatelem 1 zařízení (o 1 méně než v loňském roce) s 38 žáky (-3 žáci) je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a 2 školy s 342 žáky (meziročně +6 žáků) založila církevní organizace.

Vyučování na základních školách zajišťovalo 4 290 pedagogů.

Vyučování na základních školách zajišťovalo fyzicky 4 290 pedagogů (z toho 727 mužů, tj. 16,9 %), v přepočtu na plně zaměstnané pak 3 313,5 pedagogů (z toho 518,9 mužů, tj. 15,7 %). Ve srovnání s předcházejícím školním rokem vyučovalo na základních školách o 14,5 přepočtených pedagogů (+0,4 %) více, počet pedagogů-mužů se však snížil o 6,5 osob a jejich zastoupení v pedagogickém sboru tak pokleslo o 0,3 p. b. Na 1 pedagoga připadlo 12,8 žáků, tj. meziročně o 0,2 žáka méně.

Počet žáků základních škol v posledních třech letech také klesal, celkově o 1 176 osob (-2,7 %). Právě ve školním roce 2022/2023 byl zaznamenán nejvyšší počet žáků na ZŠ za poslední dvě desetiletí, nejméně (35 206) jich bylo evidováno ve školním roce 2010/2011.

Graf 2.23 Zaměstnanci v regionálním školství a jejich průměrné hrubé měsíční mzdy v Libereckém kraji (přepočteno na osoby plně zaměstnané)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

V kraji zajišťuje středoškolské vzdělávání celkem 48 škol, na kterých studuje 19 446 studentů.

Počet středních škol se v Libereckém kraji ve školním roce 2025/2026 meziročně nezměnil a výuku tak nadále zajišťovalo 48 zařízení. Počet studentů se meziročně zvýšil o 2,4 % (+452 osob) na 19 446 studentů, v jejich struktuře podle pohlaví bylo nepatrně více dívek (9 774, tj. 50,3 %). Ve srovnání s předchozím školním rokem se snížil počet nově přijatých žáků do 1. ročníku, a to o 64 osob na 5 435 osob. Většina (19 202 studentů, tj. 98,7 %) z výše uvedeného celkového počtu studovalo v rámci denního studia. Z hlediska věku mezi denními studenty převažovaly osoby 17leté (4 626 studentů, tj. 24,1 %), následovali 16leté (4 484 osob, 23,4 %) a dále 18leté (3 913 osob, 20,4 %). Denně se také vzdělávalo 48 studentů ve věku 25 let a více (0,2 % studentů denní formy studia). Tato věková kategorie naopak převažuje mezi 244 studenty ostatních forem studia (50,4 %), 32,0 % těchto studentů bylo ve věku 16–20 let (78 osob). Výuku na středních školách zajišťovalo 1 744,1 pedagogů (v přepočtu na plně zaměstnané), meziročně o 30,1 osob (1,8 %) více. Na 1 učitele připadlo 11,0 studentů denního studia, což bylo meziročně o 0,1 studenta více.

Počet žáků středních škol v denní formě studia se od nejnižší hodnoty 15 042 studentů ve školním roce 2017/2018 každoročně zvyšuje. Od té doby se za 8 let jejich počet zvýšil o 4 160 osob a 27,7 %, za poslední tři roky o 2 156 osob a 12,6 %.

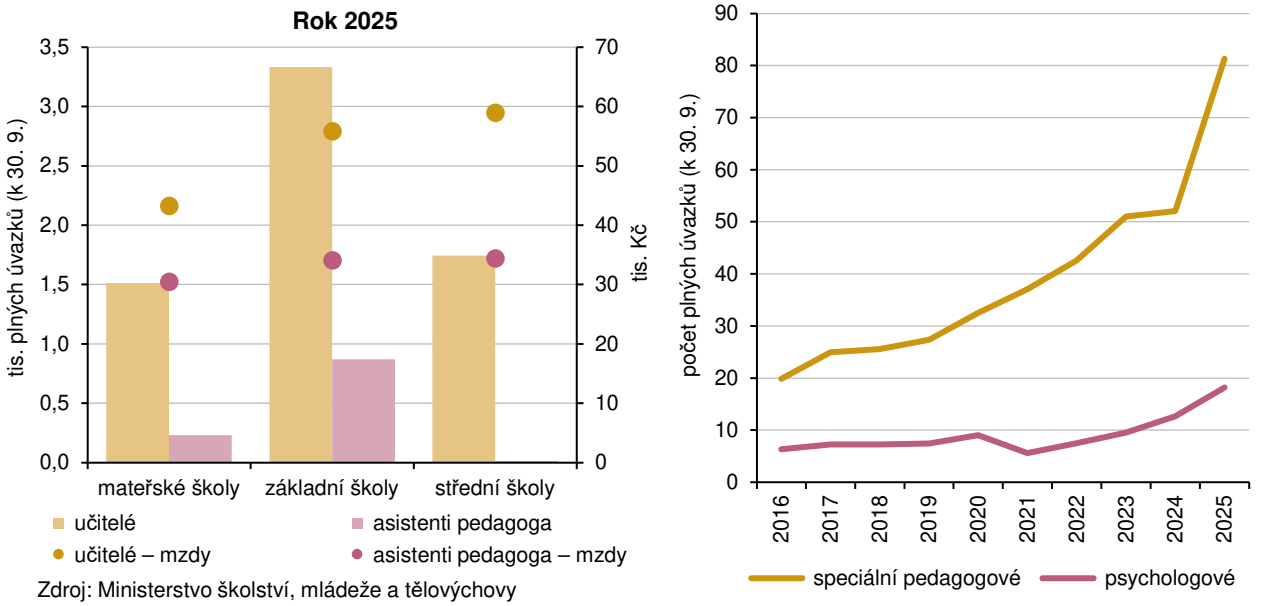
V kraji také působí 6 vyšších odborných škol s 255 studenty.

Počet vyšších odborných škol ve sledovaném školním roce působících v Libereckém kraji zůstal stejný jako o rok dříve a v regionu tak působilo 6 těchto zařízení. V rámci nich bylo zřízeno 18 studijních skupin denního studia (meziročně stejně). Celkový počet studentů se meziročně snížil pouze o 1 osobu na 255 studentů, v denní formě jich studovalo 225 (meziročně +3 osoby). Pedagogickou činnost na vyšších odborných školách zajišťovalo 26,8 učitelů (přepočteno na plně zaměstnané), tj. o 3,3 pedagogického úvazku (+14,0 %) více než v předchozím školním roce. Na jednoho učitele zde připadlo 8,4 studentů denní formy studia, zatímco o rok dříve to bylo 9,4 studentů.

Zájem o vyšší odborné vzdělání v poslední době klesal.

Zájem o vyšší odborné vzdělávání za poslední dvě dekády spíše klesal z více než 800 studentů ve školním roce 2003/2004 až do roku 2019/2020, kdy denní formou studia se nadále vzdělávalo 174 osob. Následoval dvouletý nárůst na 238 studentů, dvouletý pokles na 184 studentů a poslední dva roky opět nárůst.

Graf 2.24 Pedagogičtí pracovníci v regionálním školství a jejich průměrné hrubé měsíční mzdy v Libereckém kraji (přepočteno na plné pracovní úvazky)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Na sedmi fakultách Technické univerzity v Liberci studovalo 6 596 studentů.

Na sedmi fakultách Technické univerzity v Liberci v roce 2025 studovalo bez ohledu na místo bydliště 6 596 studentů (v porovnání s předchozím rokem o 366 studentů více), z toho 3 672 žen (55,7 %) a 6 148 studentů se státním občanstvím České republiky (93,2 %), z nichž bylo 3 466 žen (56,4 %). V prezenční formě studia celkem studovalo 5 192 studentů, z toho 4 780 studentů mělo české občanství. Studia v roce 2025 úspěšně absolvovalo 1 219 studentů (z toho 81,9 % v prezenčním studiu a 93,4 % s českým občanstvím), meziročně o 111 studentů méně.

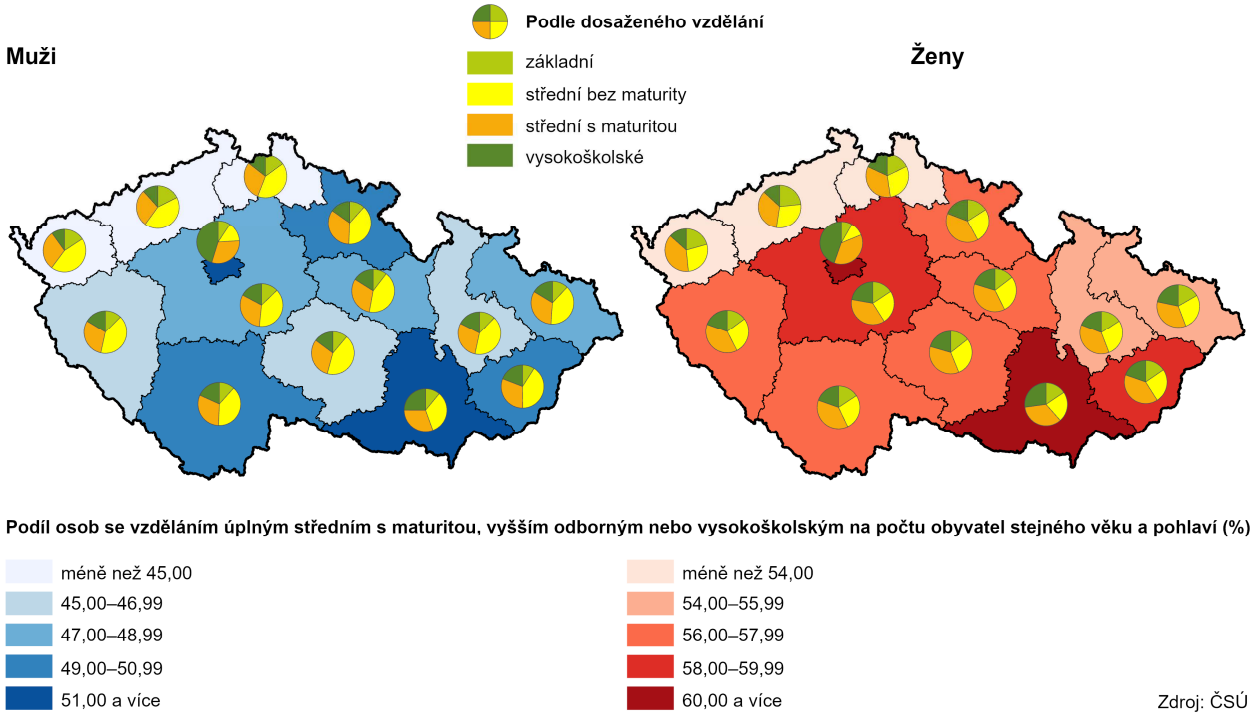
Trvalé bydliště v Libereckém kraji mělo v roce 2025 celkem 9 991 studentů veřejných a soukromých vysokých škol v Česku.

Trvalé bydliště v Libereckém kraji mělo v roce 2025 celkem 9 991 studentů veřejných a soukromých vysokých škol v Česku. Z 98,8 % (9 873 studentů) se jednalo o osoby s českým občanstvím a z 57,6 % se jednalo o ženy. Z hlediska věkové struktury spadala většina studentů do kategorie 20 až 24 let (65,6 % všech studentů s bydlištěm v kraji), tedy věku obvyklého pro vysokoškolské studium. Veřejnou školu pak studovalo 9 042 studentů, posluchačem soukromé vysoké školy bylo 960 studentů majících trvalé bydliště v našem regionu. V prezenční formě studovalo 7 974 studentů, distanční nebo kombinované studium využívalo 2 068 studentů. Z hlediska skupiny oborů se nejvíce studentů věnovalo obchodu, administrativě a právu (2 028 studentů). Více než 1 000 studentů trvale bydlících v kraji studovalo také obor vzdělávání a výchova (1 817 studentů); zdravotní a sociální péče, péče o příznivé životní podmínky (1 297 studentů) a 1 257 studentů se vzdělávalo v oboru technika, výroba a stavebnictví. Naopak nejméně studentů s trvalým bydlištěm v kraji evidovaly obory zemědělství, lesnictví, rybářství a veterinářství (311 studentů) a obory služeb (496 studentů). Podle místa studia se nejvíce studentů z Libereckého kraje vzdělávalo na vysokých školách v Praze (4 062 osob) a v Liberci (2 913 osob), s výrazným odstupem pak následovalo Brno (593 studentů).

Vysokou školu úspěšně absolvovalo 2 074 studentů s trvalým pobytem v Libereckém kraji.

V roce 2025 úspěšně absolvovalo vysokou školu 2 074 studentů s trvalým pobytem v Libereckém kraji, z toho 59,4 % tvořily ženy. Více než pětina (21,1 %, tj. 438 osob) těchto absolventů se vzdělávala v oboru obchod, administrativa a právo. Dalších 16,2 % (336 osob) absolvovala studia v oboru vzdělávání a výchova, 13,0 % (269 osob) v oboru technika, výroba a stavebnictví a 11,2 % (232 osob) v oboru zdravotní a sociální péče, péče o příznivé životní podmínky.

Obyvatelstvo ve věku 15 let a více podle vzdělání a pohlaví v krajích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Zdraví (2024)

V roce 2024 působilo v Libereckém kraji ve zdravotnických zařízeních celkem 1 796 lékařů.

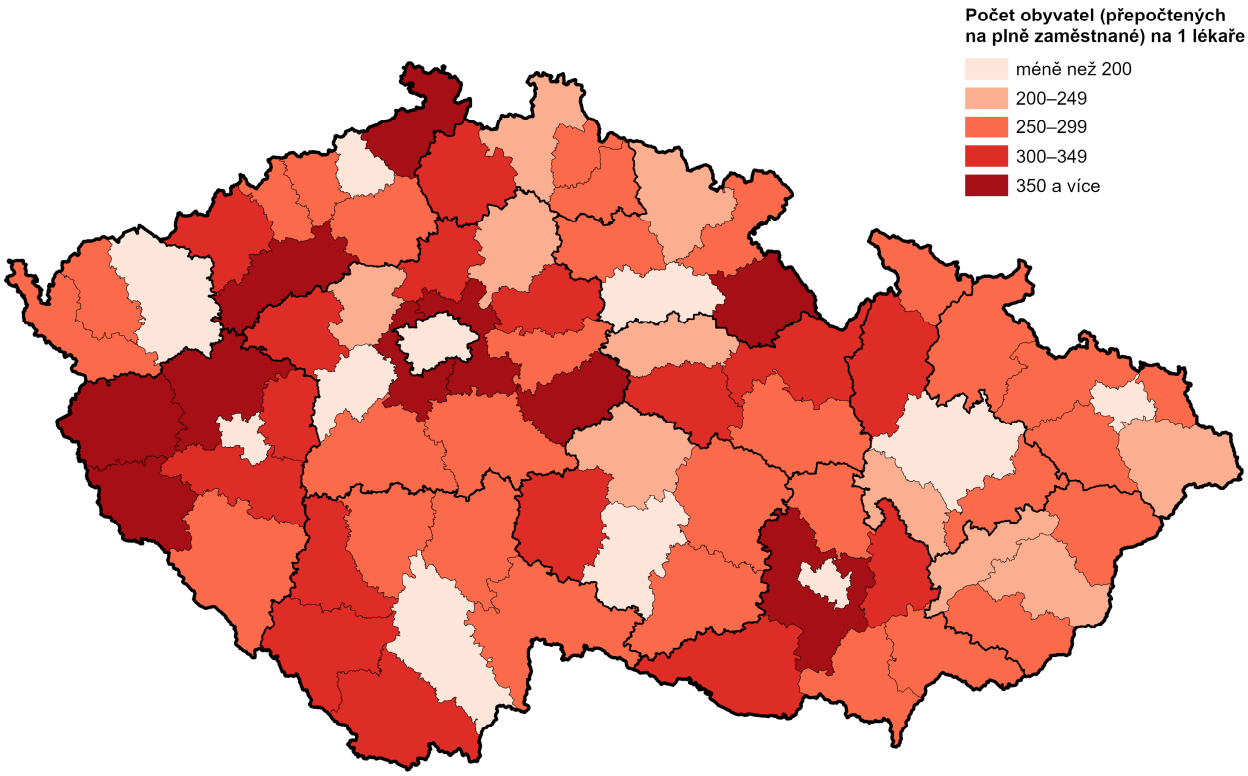
Podle dostupných údajů působilo v roce 2024 v Libereckém kraji ve zdravotnických zařízeních celkem 1 796 lékařů (přepočtené osoby), ve srovnání s rokem 2023 se počet lékařů snížil o 187 osob, tj. o 9,4 %. Od roku 2019 pak krajská zdravotnická zařízení evidovala nejvíce lékařů v roce 2023 (1 983 lékařů), naopak nejméně jich bylo v roce 2019 (1 767 lékařů). Zubní lékaři z výše uvedeného počtu v roce 2024 tvořili 14,0 % a v kraji jich tak působilo 252 (meziročně o 6, tj. o 2,2 % méně). Maximální počet zubařů byl v uvedeném období zaznamenán v roce 2021 (263 zubních lékařů), minimum pak připadlo právě na rok 2024.

V přepočtu na 1 lékaře připadalo 250,2 obyvatel kraje, celorepublikový průměr činil 206,4 obyvatel na 1 lékaře.

V roce 2024 v přepočtu na 1 lékaře (přepočteno na plně zaměstnané) připadlo v Libereckém kraji 250,2 obyvatel, proti roku 2023 je to o 23,1 obyvatele více. Nejvíce obyvatel na 1 lékaře připadlo ve Středočeském kraji (313,3 obyvatele), naopak tomu s hodnotou 121,1 obyvatele bylo v hlavním městě Praze. Hodnota za Liberecký kraj obsadila v tomto srovnání 4. nejvyšší příčku, celorepublikový průměr činil 206,4 obyvatel na 1 lékaře. V případě okresů Libereckého kraje připadá nejvíce obyvatel na 1 lékaře v okrese Česká Lípa (343,9 osob, tj. 14. nejvyšší hodnota mezi okresy Česka), následuje okres Semily (281,5 osob, 36. nejvyšší hodnota), okres Jablonec nad Nisou (270,8 osob, 32. nejnižší hodnota) a nejpříznivější situace je v okrese Liberec (201,8 osob, 11. nejnižší hodnota). Napříč

77 okresy Česka se hodnota tohoto ukazatele pohybuje v rozmezí od 97,0 obyvatel v okrese Brno-město do 772,3 obyvatel na 1 lékaře v okrese Plzeň-sever.

Počet obyvatel na 1 lékaře v okresech v roce 2024

Zdroj: ÚZIS

V kraji v roce 2024 působilo 9 nemocnic akutní péče, které disponovaly 1 891 lůžky.

V Libereckém kraji v roce 2024 působilo 9 nemocnic akutní péče, které disponovaly 1 891 lůžky. Počet těchto nemocnic se od roku 2013 prakticky nezměnil, výjimkou byl pouze rok 2019, kdy bylo v kraji 8 nemocnic akutní péče. Přibližně stejný zůstává od roku 2019 počet lůžek, kdy jejich počet klesl na 1 869, následující 4 roky nemocnice evidovaly 1 893 lůžek a naposledy jejich počet klesl pouze o 2 lůžka. V kraji také dlouhodobě působí 1 nemocnice následné péče, která od roku 2019 disponuje 79 lůžky.

V kraji fungovalo 188 samostatných ordinací praktických lékařů pro dospělé.

V roce 2024 fungovalo v našem regionu 188 samostatných ordinací praktických lékařů pro dospělé, meziročně stejně, a v porovnání s rokem 2019 o 1 více, mezitím však došlo k poklesu na 184 a k nárůstu na 190 ordinací v letech 2021 a 2022. O jednu ordinaci od roku 2023 vzrostl na 71 počet ordinací praktického lékaře pro děti a dorost, když jejich počet byl od roku 2020 po 4 roky stejný, v roce 2019 jich bylo 75. Počet ordinací stomatologů s výjimkou posledního roku klesal z 226 v roce 2019 na 201 v roce 2023, o rok později jich bylo 204.

Výdaje zdravotních pojišťoven na zdravotní péči

V roce 2024 bylo v kraji zdravotními pojišťovnami vynaloženo na zdravotní péči 19,7 mld. Kč.

V roce 2024 bylo v Libereckém kraji zdravotními pojišťovnami vynaloženo na zdravotní péči 19,7 mld. Kč, v porovnání s předchozím rokem to je o 11,1 % a 2,0 mld. Kč více. Částka se každoročně zvyšuje, od roku 2018 vzrostla z 11,1 mld. Kč o 78,5 %. Nejrychleji rostla v covidových letech 2020 a 2021 (o 14,9 %, resp. 13,1 %). Při přepočtu na 1 obyvatele pojišťovny v roce 2025

v průměru vydaly 43,9 tis. Kč, tj. o 4 466 Kč více oproti roku předchozímu. Toto meziroční navýšení o 11,3 % je 3. nejvyšší od roku 2018. Největší měrou výdaje rostly právě v letech 2020 a 2021 (v obou případech téměř o 15 %). Navýšení také roste každý rok, v roce 2022 to bylo nejméně – pouze o 1,6 %. Při mezikrajském porovnání se částka pohybuje od 42,9 tis. Kč v Plzeňském kraji do 48,1 tis. Kč v Moravskoslezském kraji, Liberecký kraj má 5. nejnižší částku. Z vybraných diagnóz vzrostly průměrné výdaje v průběhu šesti let nejvíce v případě poruch duševních a poruch chování (o 125,5 %), novotvarů (o 94,1 %) a nemocí svalových a kosterních (o 85,3 %). Novotvary a nemoci oběhové soustavy jsou nemoci „nejdražší“ a připadne na ně průměrná částka 5,2 tis. Kč v prvním případě a 4,8 tis. Kč ve druhém případě.

Ve všech krajích byly průměrné výdaje v roce 2024 vyšší u žen než u mužů.

Ve všech krajích byly průměrné výdaje v roce 2024 vyšší u žen než u mužů, když největší relativní i absolutní rozdíl zaznamenalo hlavní město Praha (o 4,2 tis. Kč, tj. 9,7 %) a nejmenší Plzeňský kraj (o 0,9 tis. Kč, tj. 2,1 %). V Libereckém kraji byl rozdíl 2. nejmenší (1,1 tis. Kč, tj. 2,5 %). Pokud se podíváme na vybrané druhy diagnóz, tak na muže vychází vždy vyšší částka u nemocí oběhové soustavy a nemocí trávicí soustavy. U novotvarů jsou to kromě hl. m. Prahy, Ústeckého a Královéhradeckého kraje, avšak ve všech třech případech s minimálním rozdílem, také muži. Na ženy vychází vždy vyšší částka u nemocí svalových a kosterních a také nemocí močových a pohlavních soustav. V případě poruch duševních a poruch chování je poměr krajů 8:6 ve prospěch žen.

Státní sociální podpora

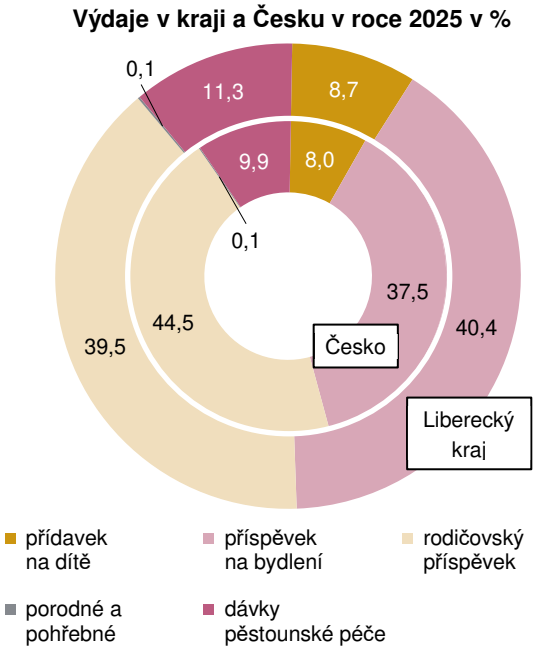
V Libereckém kraji bylo vyplaceno celkem 480,6 tis. dávek státní sociální podpory, z toho 21,6 % představoval rodičovský příspěvek.

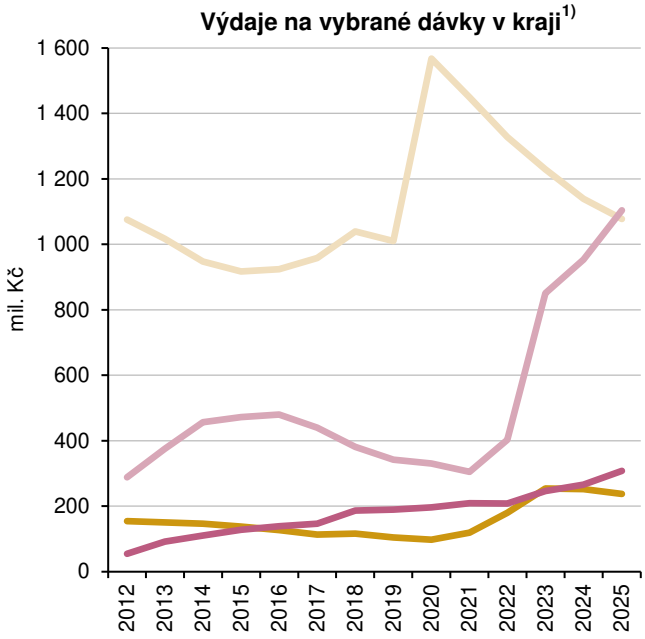
V roce 2025 bylo v Libereckém kraji vyplaceno celkem 480,6 tis. dávek státní sociální podpory (včetně dávek pěstounské péče), z toho 103,9 tis. (21,6 %) představoval rodičovský příspěvek. Počet dávek státní sociální podpory se meziročně snížil o 1,1 % (-5,2 tis. dávek), v porovnání s rokem 2019 však došlo k více než devadesátitisícovému nárůstu počtu dávek (+91,7 tis. dávek, +23,6 %), i když jejich počet vzrostl pouze v letech 2022 a 2023 o 33,8 tis. resp. 73,7 tis. dávek. V ostatních letech docházelo k mírným propadům, a to maximálně o 7,0 % v roce 2021. Nejvíce dávek státní sociální podpory tedy bylo vyplaceno v roce 2023 (488,1 tis.), naopak nejméně v roce 2021 (380,7 tis. dávek). Počet rodičovských příspěvků od roku 2021 pravidelně klesá, v roce 2025 o 11,2 % (-13,1 tis. dávek). Nejvíce rodičovských příspěvků tak bylo v posledních sedmi letech vyplaceno v roce 2020 (156,1 tis. dávek), od té doby jejich počet celkově klesl o jednu třetinu a více než 52 tisíc.

Na dávky státní sociální podpory bylo v roce 2025 vydáno celkem 2 731,4 mil. Kč, nejvíce v historii.

Na dávky státní sociální podpory bylo v roce 2025 vydáno celkem 2 731,4 mil. Kč, meziročně o 4,5 % více (+117,5 mil. Kč), nejvíce v historii. Meziroční pokles objemu těchto dávek ve sledovaném období byl patrný pouze mezi roky 2020 a 2021. Obecně však vývoj výdajů na dávky státní sociální podpory vykazuje rostoucí tendenci, v roce 2020 překročil objem dávek státní sociální podpory v kraji částku 2 mld. Kč. Na rodičovský příspěvek bylo v roce 2025 vynaloženo 1 077,7 mil. Kč, při porovnání s předchozím rokem o 5,4 % méně (-62,1 mil. Kč). U tohoto příspěvku dochází kromě roku 2020 (+557,8 mil. Kč, +55,2 %) pravidelně ke snižování vyplacené částky, přesto je ta poslední v porovnání s rokem 2019 vyšší o 67,1 mil. Kč a 6,6 %. Nejvyšší částka tak byla v případě rodičovského příspěvku v posledních sedmi letech realizována v roce 2020 (1 568,3 mil. Kč), nejnižší v roce 2019 (1 010,5 mil. Kč).

Graf 2.25 Výdaje na dávky státní sociální podpory a pěstounské péče v Libereckém kraji a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

1) podle místa trvalého bydliště příjemce

Výdaje na dávky státní sociální podpory v přepočtu na 1 obyvatele Libereckého kraje v roce 2025 dosáhly 6 096 Kč.

Výdaje na dávky státní sociální podpory v přepočtu na 1 obyvatele Libereckého kraje v roce 2025 dosáhly 6 096 Kč, meziročně o 280 Kč a 4,8 % více. Nejvyšší meziroční nárůst zaznamenal tento ukazatel v roce 2020, tj. +1228 Kč a +32,9 %. Maximální částka byla zjištěna v roce 2025, nejnižší v roce 2019 (3 732 Kč). Obecně se pak částka výdajů SSP na 1 obyvatele navyšuje, i když ne kontinuálně, neboť v letech 2021 a 2022 došlo k jejímu malému poklesu, dohromady o 211 Kč. V porovnání s ostatními kraji Česka je uvedená částka výdajů na 1 obyvatele v našem regionu za rok 2025 třetí nejvyšší. Vyšší částku vykázal pouze kraj Ústecký (7 438 Kč) a Moravskoslezský (7 806 Kč). Na opačném konci pomyslného srovnání se s částkou 4 621 Kč na 1 obyvatele umístil Plzeňský kraj.

Sociální služby, příspěvek na péči, držitelé průkazů osob se zdravotním postižením

Zařízení sociálních služeb

V Libereckém kraji fungovalo 22 domovů pro seniory, kapacita těchto zařízení byla 1 106 lůžek.

Ke konci roku 2025 v Libereckém kraji fungovalo 22 domovů pro seniory (meziročně stejně) a jejich počet v průběhu let přibývá, např. v roce 2015 jich bylo 17 a v roce 2019 už 20. Kapacita těchto zařízení v posledním sledovaném roce byla 1 106 lůžek a meziročně se snížila o 15 lůžek (-1,3 %). Dlouhodobě však dochází k jejich mírnému navyšování, v roce 2015 z 950 na 1 042 lůžek v roce 2019.

V přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 65 let a více tak bylo v kraji k dispozici 11,6 lůžek.

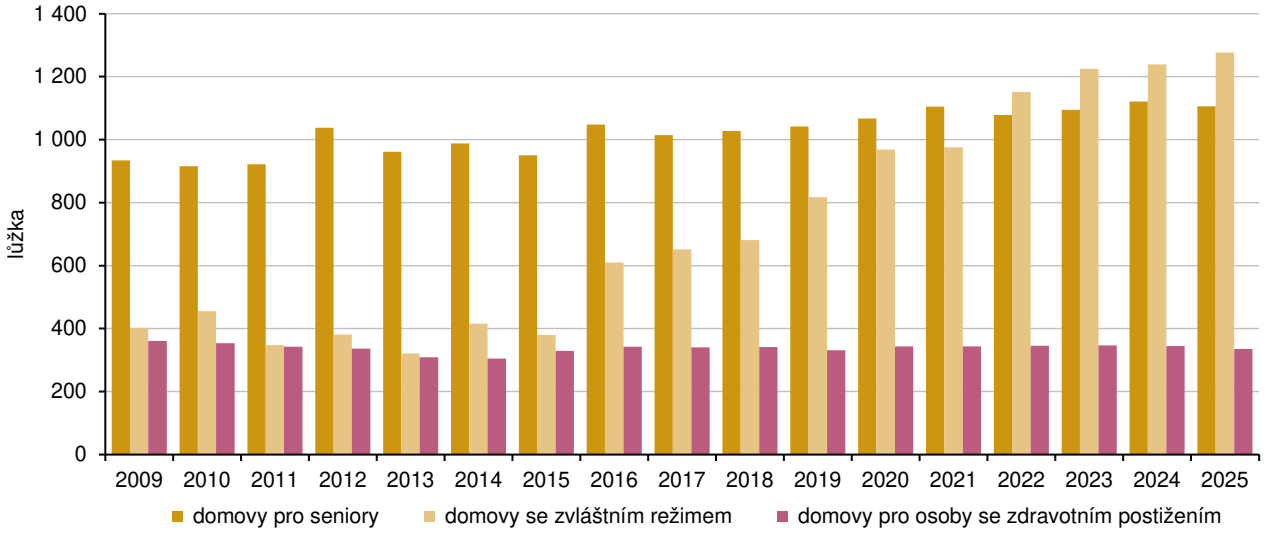
V přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 65 let a více tak bylo v našem kraji k dispozici 11,6 lůžek, meziročně o 0,2 lůžka méně. V posledním desetiletí se tato hodnota příliš nemění, když nejvyšší byla v roce 2016 (12,6 lůžek) a nejnižší v letech 2019, 2022 a 2025 (shodně 11,6 lůžek). Postupným stárnutím populace tak zatím v tomto ohledu nedochází ke snižování počtu lůžek na obyvatelstvo ve věku 65+ v domovech pro seniory.

Pobytové sociální služby pro osoby s nižší soběstačností zabezpečovalo v kraji 24 domovů se zvláštním režimem.

Pobytové sociální služby pro osoby nemocné stařeckou demencí, Alzheimerovou nemocí a ostatními typy demencí, které mají z důvodu těchto onemocnění sníženou soběstačnost a potřebují tak pravidelnou pomoc jiné osoby, zabezpečovalo v roce 2025 v našem regionu 24 domovů se zvláštním režimem (stejně jako v roce 2024),

které disponovaly 1 277 lůžky (meziročně +3,1 %). Počet lůžek v těchto zařízeních od roku 2015 nepřetržitě roste, tj. mezi roky 2015 a 2025 došlo k nárůstu o 897 lůžek, tedy o 226,1 %.

Graf 2.26 Lůžka ve vybraných pobytových zařízeních sociálních služeb v Libereckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Pro osoby se zdravotním postižením funguje v kraji 10 zařízení.

Pro osoby se zdravotním postižením v Libereckém kraji již od roku 2016 funguje 10 zařízení (o rok dříve 13 zařízení), výjimkou byl rok 2019, kdy jejich počet klesl na 9. V roce 2025 pak tato zařízení nabízela 335 lůžek, tj. o 9 lůžek méně než v roce 2024. V rámci období let 2015 až 2025 se kapacita těchto zařízení významně neměnila a počet lůžek se pohyboval v rozmezí od 329 lůžek v roce 2015 do 346 lůžek v roce 2023.

V osmi azylových domech bylo k dispozici 236 lůžek, šest chráněných bydlení nabízelo 145 lůžek.

V 8 azylových domech bylo k dispozici 236 lůžek (meziročně stejně) a je to nejvíce v rámci desetileté časové řady. 6 chráněných bydlení nabízelo 145 lůžek (opět nejvíce). Zatímco kapacita azylových domů se z dlouhodobého pohledu postupně navyšuje (téměř o pětinu od roku 2015), vývoj počtu lůžek v chráněném bydlení výrazně kolísá a nejméně, pouze 75, jich bylo v roce 2019.

Příspěvek na péči

V prosinci 2025 bylo v kraji v průměru 16,9 tis. příjemců příspěvku na péči, nejvíce osob spadalo do kategorie druhého stupně závislosti.

V prosinci 2025 bylo v kraji v průměru 16,9 tis. příjemců příspěvku na péči (osob závislých na pomoci jiné osoby), meziročně jich tak přibylo 0,2 tis. (+1,3 %). Nejvíce osob spadalo do kategorie druhého stupně (tedy středně těžké) závislosti (5,1 tis., tj. 30,0 %). Jen o něco méně osob pobíralo příspěvek na péči ve stupni závislosti III (4,7 tis. osob) a ve stupni závislosti I (4,5 tis. osob). Ve zbylé kategorii úplné závislosti (stupeň IV) pobíralo příspěvek na péči v průměru 2,6 tis. osob (15,3 %). Z pohledu na věkové kategorie je zřejmá převaha osob starších 65 let (11,3 tis. osob tvoří dvě třetiny všech závislých osob v kraji v prosinci 2025, z toho 68,0 % žen).

Po přepočtu na krajskou populaci zjišťujeme nejvíce příjemců příspěvku na péči přes 4 % ve Zlínském, Ústeckém a Královéhradeckém kraji, na opačné straně pod 3 % stojí hl. m. Praha a Středočeský kraj. Liberecký kraj se s 3,8 % a společně s kraji Vysočinou a Olomouckým nachází na 5. místě žebříčku krajů. Výdaje na příspěvek na péči v kraji v roce 2025 činily 2 070 mil. Kč, což bylo o 198 mil. Kč a 10,6 % více než v roce předchozím (jedná se o 2. nejnižší relativní navýšení mezi kraji).

Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením

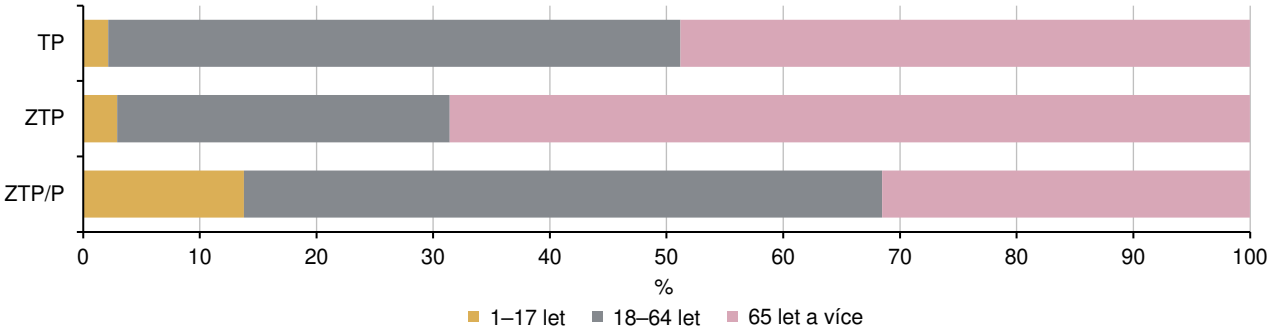
V kraji bylo evidováno 17 661 držitelů průkazu se zdravotním postižením, z toho 51,4 % žen.

V roce 2025 bylo v Libereckém kraji evidováno 17 661 držitelů průkazu se zdravotním postižením, z toho 51,4 % žen. Meziročně se počet držitelů tohoto průkazu snížil o 3,2 % (-580 osob). Vývoj počtu držitelů průkazu se zdravotním postižením nevykazuje žádný setrvalý trend, v rámci období let 2019 až 2025 se počet nejprve mírně snižoval na nejnižší hodnotu 16 875 v roce v roce 2021, následně došlo k navyšování až na 18 241 osob v roce 2024.

Z uvedeného počtu držitelů průkazu se zdravotním postižením tvořily osoby s těžkým postižením (ZTP) 69,8 %.

Z celkového výše uvedeného počtu držitelů průkazu se zdravotním postižením tvořily největší část 69,8 % (12 330 osob) osoby s těžkým postižením (ZTP). Druhou v pořadí byla skupina osob se zvlášť těžkým postižením s potřebou průvodce (ZTP/P), ti představovali 20,7 % držitelů (3 661 osob). Středně těžké postižení (TP) pak mělo 9,5 % držitelů, tedy 1 670 osob. Z hlediska pohlaví převažovaly ženy mezi držiteli průkazu TP (54,7 %) a ZTP (52,5 %), naopak ve skupině držitelů ZTP/P bylo více mužů (53,9 %) než žen.

Graf 2.27 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením podle druhu průkazu a věku v Libereckém kraji v prosinci 2025

TP: středně těžké postižení, ZTP: těžké postižení, ZTP/P: zvlášť těžké postižení s potřebou průvodce

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

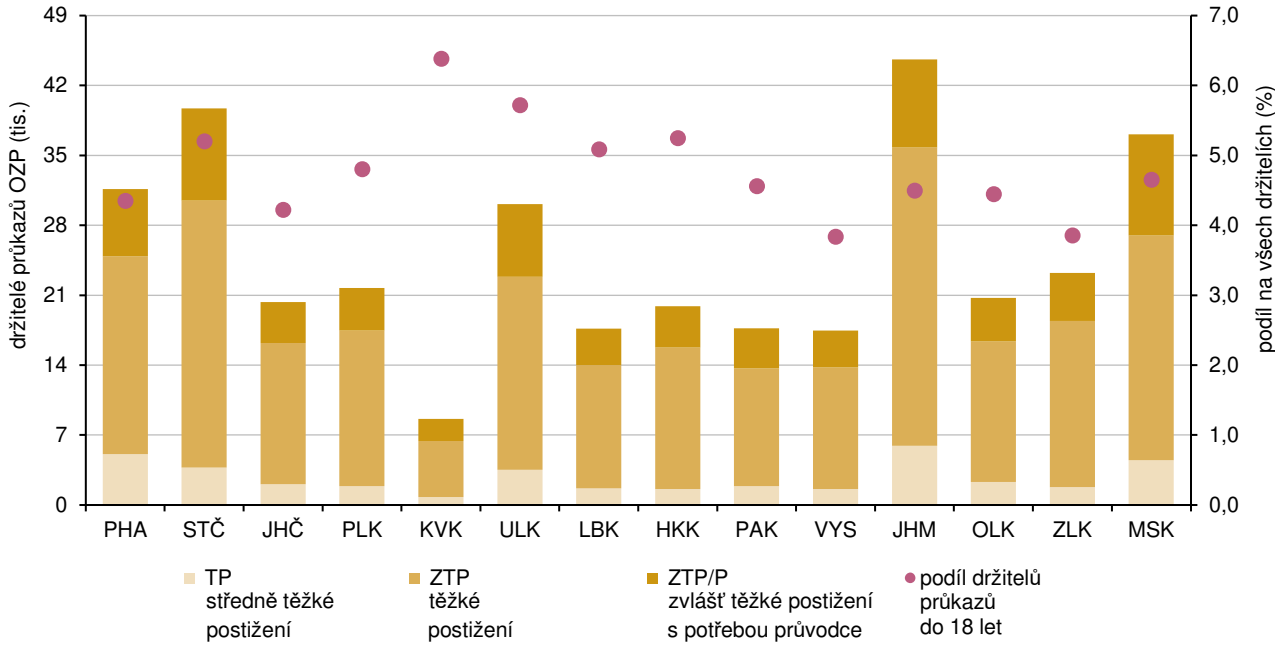
Více než 65 let mělo 59,0 % držitelů průkazu osob se zdravotním postižením.

Většině držitelů průkazu bylo více než 65 let (59,0 % všech držitelů, tj. 10 425 osob), z toho největší část z nich spadala do skupiny 75 až 79letých (24,8 % 65letých a starších držitelů a 14,6 % všech držitelů). Stejné zastoupení věkových skupin mezi držiteli průkazu bylo patrné i u obou pohlaví, největší části z nich bylo více než 65 let (53,6 % mužů a 64,2 % žen s průkazem zdravotního postižení). Na straně mužů však bylo možné sledovat vyšší podíl v případě držitelů ve věku 1 až 14 let (5,6 % mužů a 2,5 % žen) i ve věku 15 až 64 let (40,8 % mužů a 33,3 % žen).

V celém Česku bylo v roce 2025 evidováno celkem 350 508 držitelů průkazu osob se zdravotním postižením.

V úhrnu za Česko bylo v roce 2025 evidováno celkem 350 508 držitelů průkazu osob se zdravotním postižením. Největší část z nich se nacházela v Jihomoravském kraji (12,7 % z celorepublikového počtu, tj. 44 619 osob). S více než 10% podílem následoval kraj Středočeský (11,3 %, tj. 39 712 osob) a Moravskoslezský (10,6 %, tj. 37 091 osob). Nejméně držitelů bylo zjištěno v Karlovarském kraji (2,5 %, tj. 8 614 osob). Podíl za Liberecký kraj (5,0 %) byl 3. nejnižší, avšak velmi podobný počet postižených osob je také v kraji Pardubickém a Královéhradeckém (17 453, resp. 17 670 osob). Po přepočtu na 1 000 obyvatel je však nejvyšší počet držitelů průkazu osob se zdravotním postižením patrný ve Zlínském kraji (40,2 držitelů na 1 000 obyvatel), který s hodnotou 39,4 držitelů následuje Liberecký kraj. Třetí pozice pak patří kraji Ústeckému (37,4 ‰). Na opačném konci tohoto srovnání se s 22,5 držiteli na 1 000 obyvatel umístilo hlavní město Praha a Středočeský kraj s 26,9 ‰.

Graf 2.28 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením v krajích v prosinci 2025

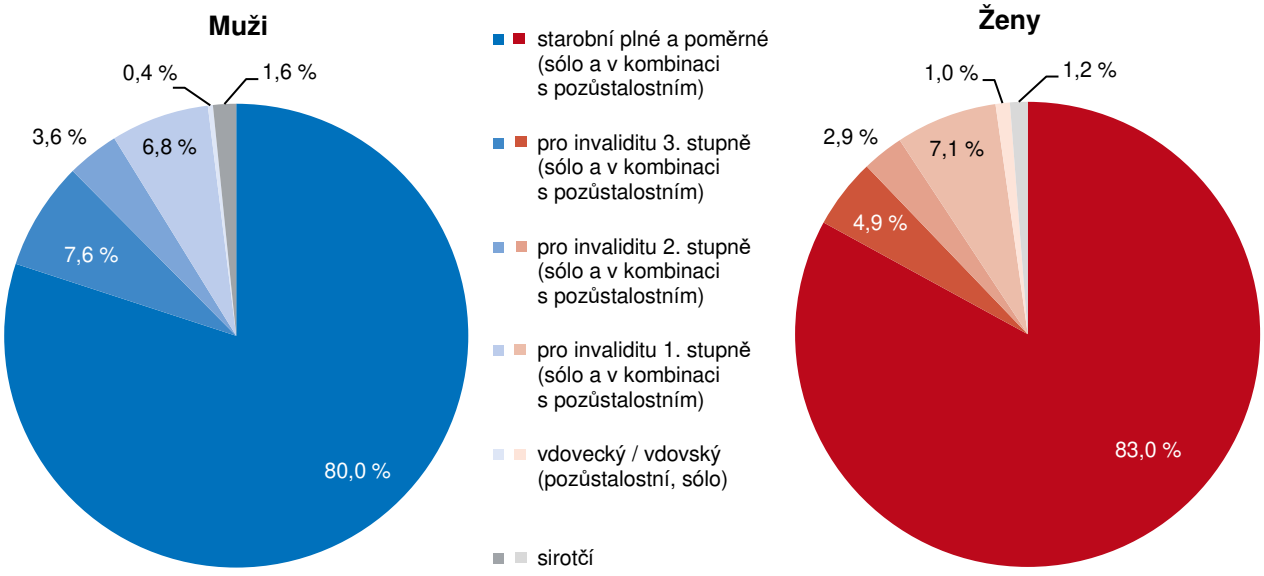
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Důchodci, důchody

Česká správa sociálního zabezpečení evidovala v Libereckém kraji celkem 120 542 příjemců důchodů.

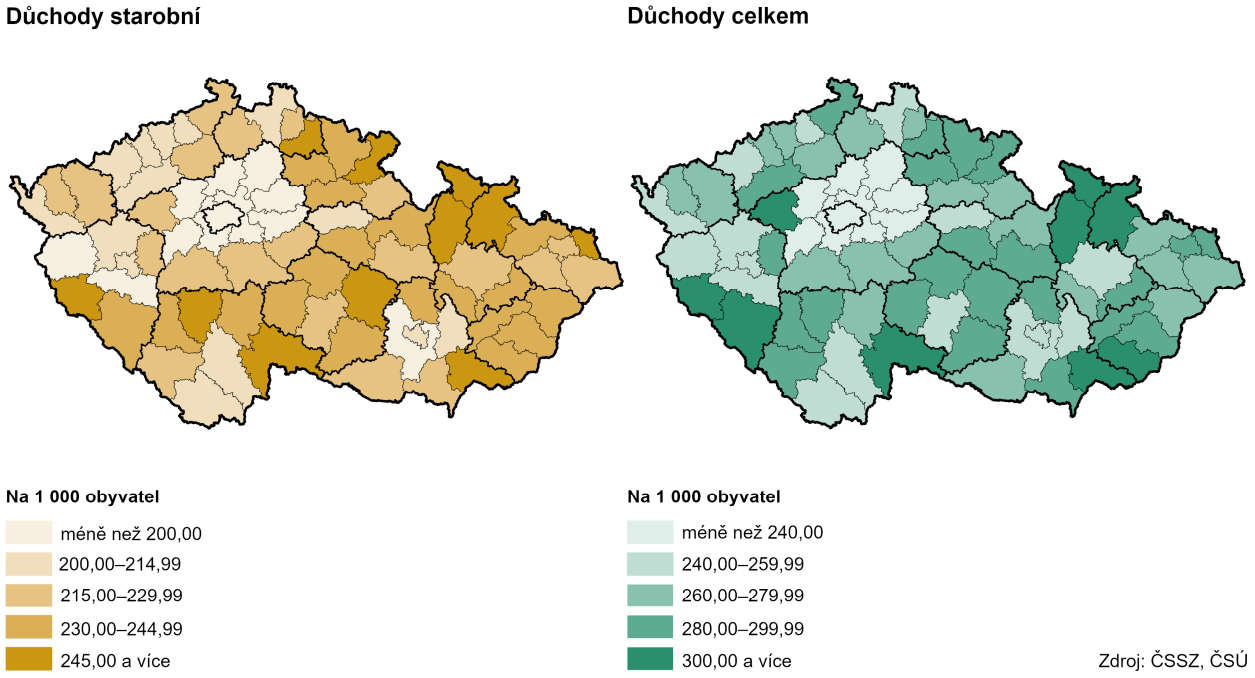
Ke konci roku 2025 evidovala Česká správa sociálního zabezpečení v Libereckém kraji celkem 120 542 příjemců důchodů, tj. meziročně o 770 osob méně. Ve srovnání s rokem 2024 se snížil počet příjemců jak na straně mužů (-0,8 %, tj. -393 osob) tak na straně žen (-0,5 %, tj. -377 osob). Mezi příjemci nadále z 58,4 % převažovaly ženy. Meziročně nižší počet příjemců důchodů evidovaly také všechny okresy kraje, nejvýraznější relativní úbytek zaznamenal okres Jablonec nad Nisou (-1,0 %, tj. -245 osob), absolutní pokles byl nejvyšší v okrese Liberec (-298 osob, tj. -0,7 %).

Graf 2.29 Příjemci důchodů podle pohlaví a druhu pobíraného důchodu v Libereckém kraji v prosinci 2025

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Příjemci důchodů v okresech v prosinci 2025

Největší skupinu příjemců důchodů dlouhodobě tvoří důchodci pobírající starobní důchod.

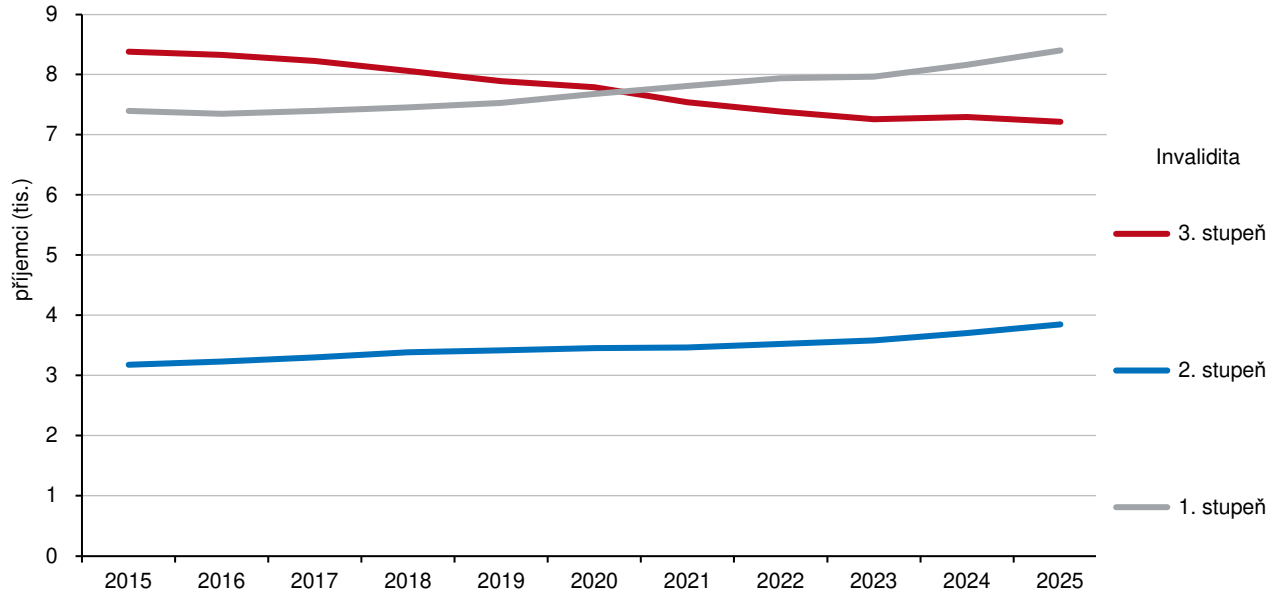
Nejpočetnější skupinu příjemců důchodů dlouhodobě tvoří důchodci pobírající starobní důchod (včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým). Do této skupiny v roce 2025 v Libereckém kraji patřilo 98 065 osob, tj. 81,4 % všech příjemců penzí. V porovnání s předchozím rokem se jejich počet snížil o 1 212 osob (-1,2 %). Od roku 2019, kdy počet uvedených příjemců starobních důchodů bylo evidováno vůbec nejvíce (101 946 osob), se jejich počet každoročně snižoval s výjimkou malého nárůstu v roce 2023. Ženy z uvedeného počtu příjemců starobních důchodů představovaly 59,4 % (58 239 příjemců), jejich podíl se však v průběhu období let 2019 až 2024 postupně snižoval ze 60,0 % na 59,3 %, pouze v posledním roce došlo k nárůstu. Počet příjemkyň starobního důchodu se v rámci uvedeného období od roku 2019 každoročně snižuje, naopak na straně mužů dochází ke kolísání počtu důchodců, když nejvíce jich bylo evidováno v roce 2020 (40 884 osob). V roce 2025 se počet příjemkyň starobního důchodu meziročně snížil o 629 osob (-1,1 %), počet příjemců mužů klesl o 583 osob (-1,4 %). Starobní důchod sólo (bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým) byl vyplácen 74 605 osobám (meziročně o 1 029 osob méně, tj. -1,4 %).

Skupina příjemců invalidních důchodů tvořila v roce 2025 v kraji 16,2 %. Nejčastěji se jednalo o příjemce důchodů pro invaliditu 1. stupně

Do skupiny příjemců invalidních důchodů patřilo v roce 2025 v našem kraji 19 468 osob, tj. 16,2 % všech příjemců důchodů. Nejčastěji se jednalo o příjemce důchodů pro invaliditu 1. stupně (8 403 osob, tj. 43,2 % všech příjemců invalidních důchodů a 7,0 % všech příjemců důchodů), s mírným odstupem následovali příjemci invalidního důchodu 3. stupně (7 216 osob, tj. 37,1 %, resp. 6,0 %). Nejmenší zastoupení měly v rámci invalidních důchodců osoby s invaliditou 2. stupně, kterých bylo 3 849 a tvořily tak 19,8 % příjemců invalidních důchodů, resp. 3,2 % všech příjemců důchodů. Z dlouhodobého pohledu od roku 2019 se počet příjemců invalidních důchodů střídavě snižuje a zvyšuje, pouze v posledních dvou letech došlo 2x za sebou ke zvýšení až na nejvyšší hodnotu, nejméně jich bylo v roce 2023 (18 799 osob). Tento trend však neplatí pro všechny stupně invalidity – zatímco

počet příjemců invalidních důchodů pro invaliditu 3. stupně po celé období klesá kromě roku 2024 (mezi krajními roky o -8,5 %, tj. o -671 osob), počet příjemců invalidních důchodů v 2. i 1. stupni každoročně roste. Pro 2. stupeň mezi roky 2019 a 2025 o 12,7 %, tj. o 433 osob, pro 1. stupeň o 11,7 %, tj. o 878 osob.

Graf 2.30 Příjemci invalidních důchodů podle stupně invalidity v Libereckém kraji (v prosinci) (včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým důchodem)

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Z hlediska pohlaví převažovaly mezi příjemci invalidních důchodů v kraji ženy.

Z hlediska pohlaví převažovaly mezi příjemci invalidních důchodů v roce 2025 v kraji ženy (53,6 %, tj. 10 427 příjemkyň). Nebylo tomu však u všech typů invalidních důchodů – převaha žen byla patrná u invalidních důchodů 2. a výrazněji u 1. stupně invalidity (52,7 %, tj. 2 029 osob, resp. 59,1 %, tj. 4 969 osob). Muži naopak tvořili většinu v případě příjemců invalidních důchodů pro 3. stupeň invalidity (57,5 %, tj. 3 787 osob).

V kraji bylo 1 666 dětí, které pobíraly sirotčí důchod.

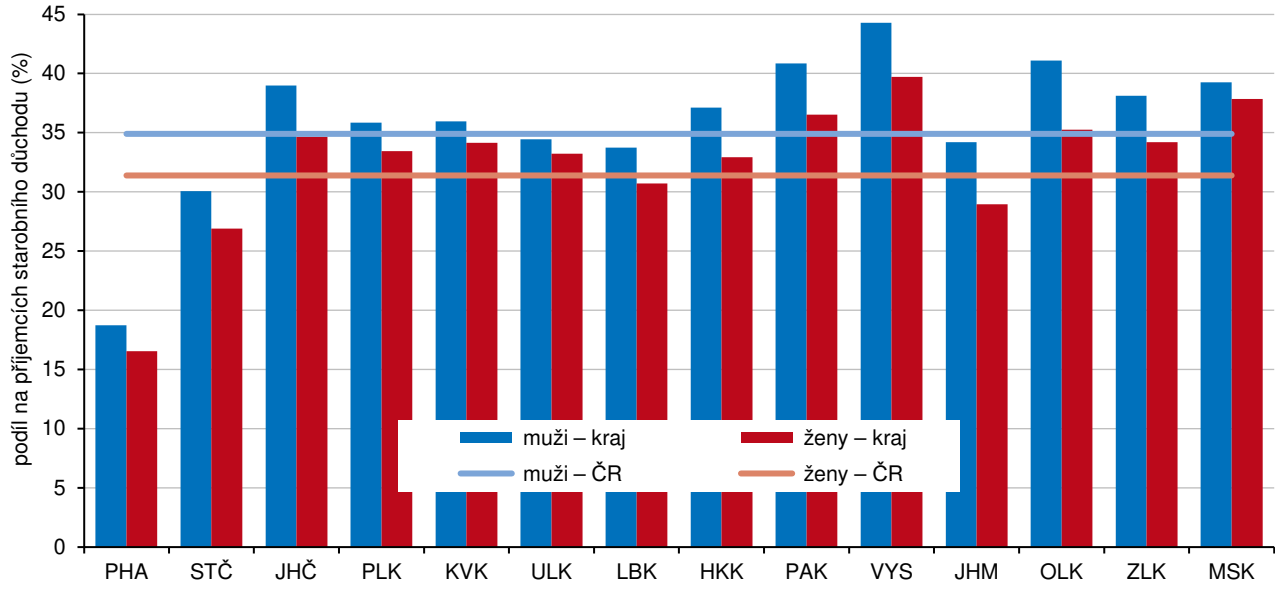
Vdovský důchod sólo (bez souběhu) v prosinci 2025 v Libereckém kraji pobíralo 695 žen (meziročně o 5 osob méně), vdovecký důchod sólo byl vyplácen 183 mužům (meziročně o 1 příjemce méně). V kraji bylo také 1 666 dětí, které pobíraly sirotčí důchod, jejich počet se v tomto případě meziročně zvýšil o 3 osoby.

Předčasný důchod pobíralo v kraji 31 321 osob, ženy se na celkovém počtu předčasných starobních důchodců podílely z 57,1 %.

Počet příjemců předčasných starobních důchodů se v našem kraji meziročně navýšil o 23 osob (+0,1 %) na 31 321 osob. Ženy se na celkovém počtu předčasných starobních důchodců podílely z 57,1 % (17 888 osob). Meziročně více těchto příjemců bylo v našem kraji zaznamenáno v případě žen (+159 osob, tj. +0,9 %), zatímco mužů ubylo (-136 osob, tj. -1,0 %). V předchozích letech docházelo k navýšení počtu předčasných starobních důchodců řádově o pět set, v letech 2023 a 2024 však výrazně více o 2 334, resp. 1 096 osob, což je s největší pravděpodobností důsledek mimořádné valorizace důchodů realizované v roce 2022. Byly tak vytvořeny výhodné podmínky pro odchod do předčasného starobního důchodu, což v této souvislosti ovlivnilo rozhodnutí řady obyvatel v předdůchodovém věku. Mezi roky 2019 a 2025 se počet příjemců předčasných starobních důchodů v kraji celkově navýšil o 18,5 % a 4 892 osob, intenzivnější byl tento nárůst na straně žen, tj. +18,9 % (+2 846 osob) než na straně mužů, tj. +18,0 % (2 046 osob).

Zastoupení žen a mužů mezi předčasnými starobními důchodci se od roku 2019 víceméně nemění, neboť podíl žen se pohybuje od 56,4 % v roce 2023 do 57,2 % v roce 2022.

Graf 2.31 Příjemci předčasného starobního důchodu podle pohlaví v krajích v prosinci 2025

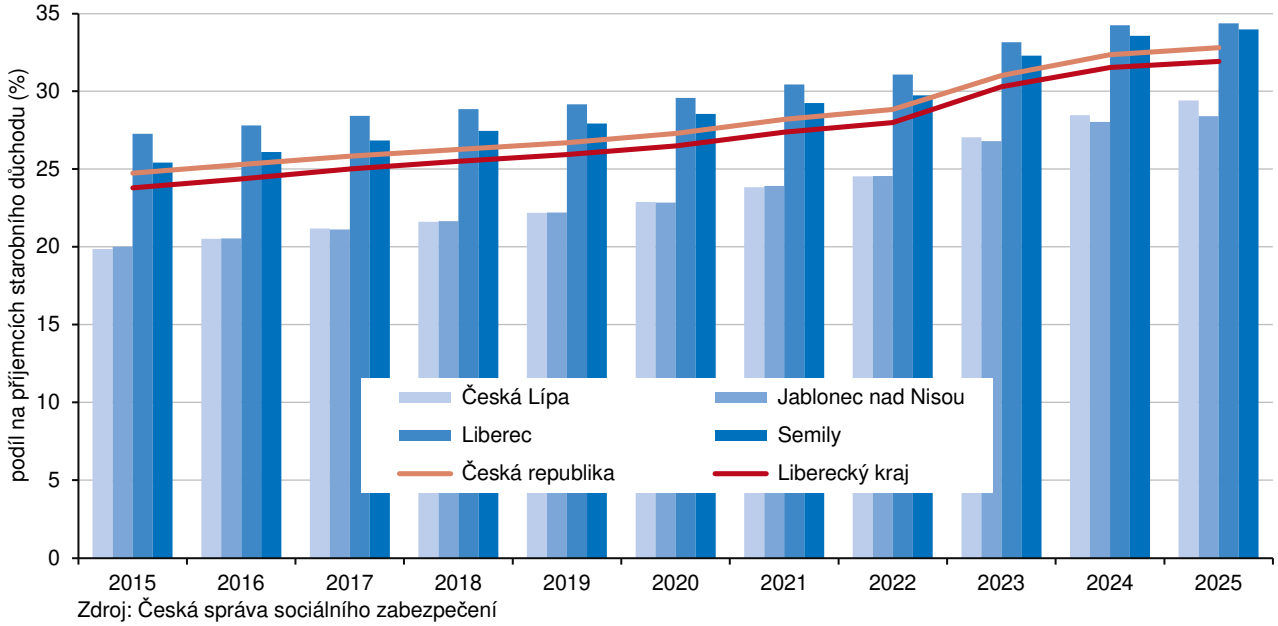

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Předčasný důchod v kraji pobíralo 31,9 % starobních důchodců.

Ke konci roku 2025 předčasný důchod v kraji pobíralo 31,9 % starobních důchodců (včetně souběhu), tj. o 0,4 p. b. více než v roce 2024. Tento podíl se v rámci posledních šesti let navyšoval každoročně – nejvýrazněji právě v roce 2023, kdy vzrostl o 2,3 p. b., celkově o 6,0 p. b. Vyšší podíl předčasných důchodců je patrný na straně mužů (33,7 % starobních důchodců) než žen (30,7 %). Dynamičtější meziroční nárůst tohoto podílu zaznamenali v roce 2025 ženy (+0,6 p. b.), u mužů přírůstek dosáhl 0,2 p. b. Nárůst vykázaný mezi roky 2019 a 2025 byl však již u obou pohlaví srovnatelný, tj. 5,8 p. b. u mužů a 6,1 p. b. u žen.

Graf 2.32 Příjemci předčasného starobního důchodu v Libereckém kraji a jeho okresech (v prosinci)

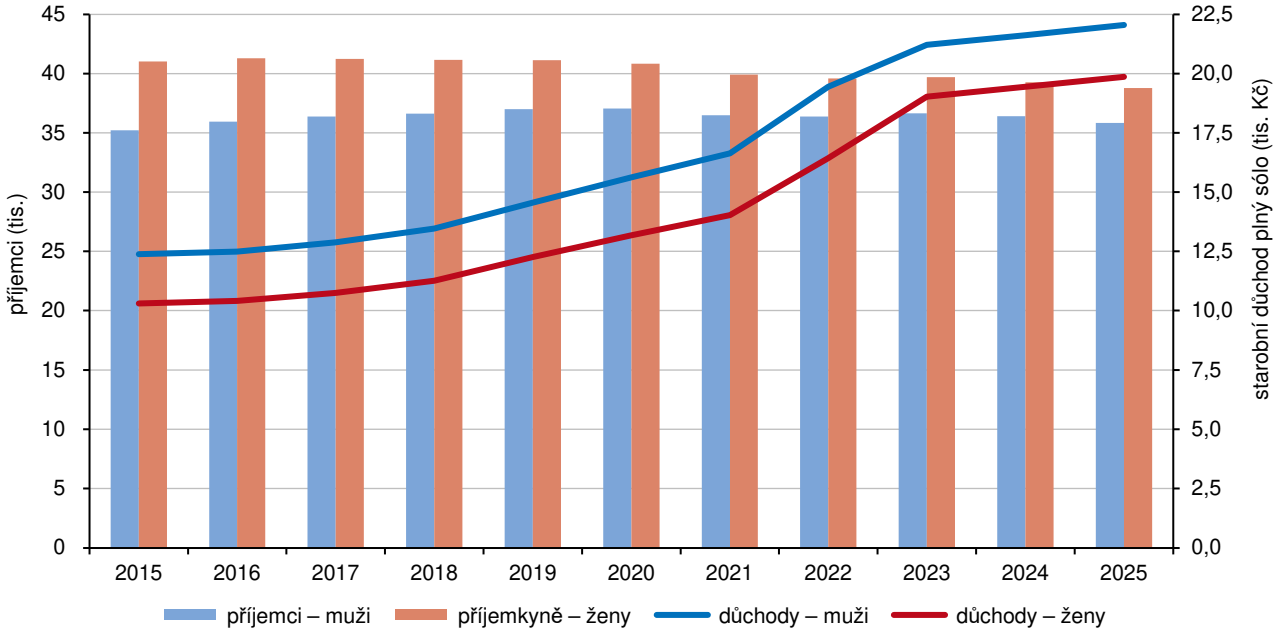

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Nejvyšší podíl příjemců předčasného starobního důchodu mezi okresy kraje byl v okrese Liberec.

V rámci okresů Libereckého kraje byl v roce 2025 nejvyšší podíl příjemců předčasného starobního důchodu (včetně souběhu) na celkovém počtu příjemců starobního důchodu vykázán v okrese Liberec (34,4 %), který s mírným odstupem následoval okres Semily (34,0 %). Naopak nejmenší zastoupení bylo zjištěno v okrese Jablonec nad Nisou (28,4 %). V okrese Česká Lípa hodnota činila 29,4 %. V rámci krajů České republiky pak bylo zastoupení předčasných starobních důchodců nejvyšší v Kraji Vysočina (41,6 %), nejnižší v hlavním městě Praze (17,4 %). Podíl za Liberecký kraj byl 4. nejnižší, o 0,9 p. b. se pohyboval pod republikovým průměrem (32,8 %).

Graf 2.33 Příjemci a průměrná měsíční výše starobního důchodu sólo podle pohlaví v Libereckém kraji (v prosinci)

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Průměrný měsíční starobní důchod sólo dosáhl v Libereckém kraji 20 912 Kč.

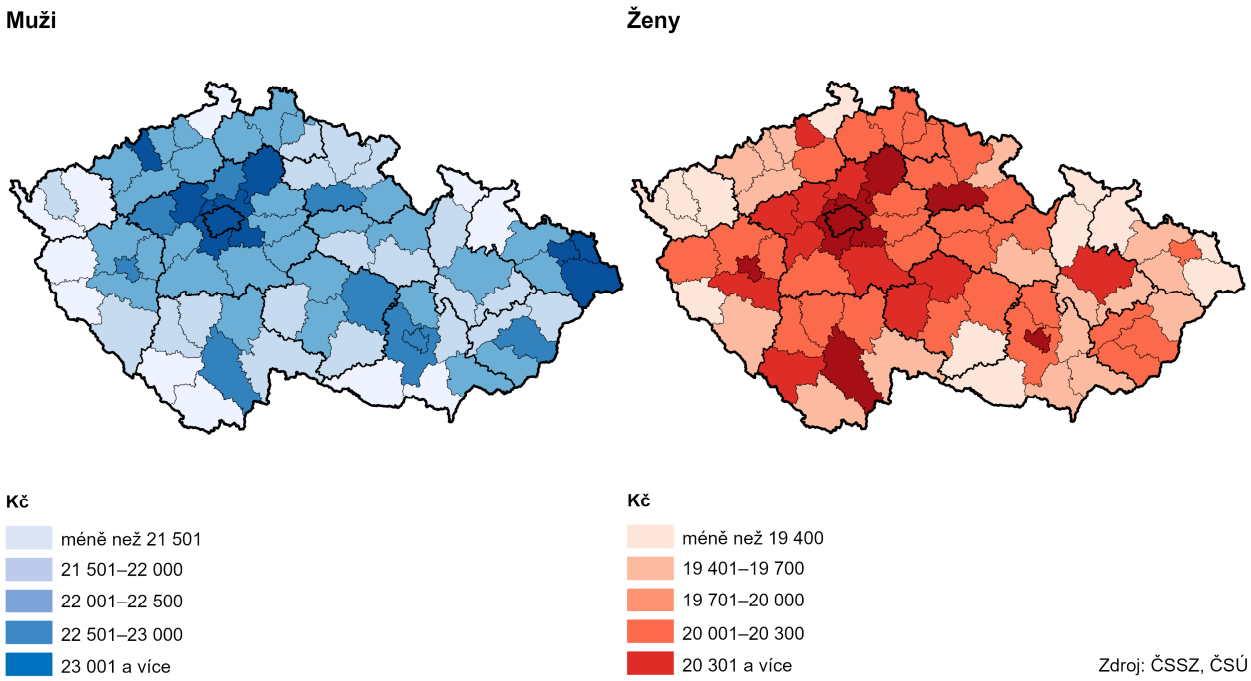
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (bez souběhu s vdovským a vdoveckým) dosáhl v Libereckém kraji na konci roku 2025 částky 20 912 Kč, proti roku 2024 se tak navýšil o 426 Kč (+2,1 %). V případě mužů tento důchod činil 22 049 Kč, ženy v průměru pobíraly o 2 187 Kč méně, tedy 19 862 Kč. V porovnání s rokem 2019 se krajský starobní důchod navýšil o 7 564 Kč a byl tak o více než polovinu (56,7 %) vyšší. Stejně se vyvíjel také starobní důchod u obou pohlaví. Mírně intenzivněji rostl v průměru důchod ženám (od roku 2019 +62,0 %, tj. +7 600 Kč) než mužům (+51,5 %, tj. +7 494 Kč). Ve srovnání s republikovým průměrem (21 175 Kč) byl krajský starobní důchod o 263 Kč nižší. Nejvyšší sólo starobní důchod napříč kraji České republiky patřil seniorům v hlavním městě Praze (22 386 Kč), nejnižší pak pobírali penzisté v Karlovarském kraji (20 329 Kč). Částka dosažená v Libereckém kraji byla v tomto srovnání 5. nejnižší. Z pohledu okresů Libereckého kraje byl nejvyšší průměrný starobní důchod vyplácen v okrese Česká Lípa (20 982 Kč), nejnižší v okrese Semily (20 762 Kč).

Poměr průměrného měsíčního starobního důchodu sólo ke mzdovému mediánu dosáhl v kraji 48,8 %.

Poměr průměrného měsíčního starobního důchodu sólo (bez souběhu, bez poměrného starobního důchodu) ke mzdovému mediánu dosáhl v roce 2025 v Libereckém kraji 48,8 % (meziročně -2,3 p. b.). V porovnání s předchozími roky se tento poměr podruhé za sebou snížil, maxima dosáhl právě v roce 2023 (52,7 %), zatímco v roce 2019 to bylo pouze 43,2 %. Ve všech krajích představoval průměrný

starobní důchod sólo méně než 50 % mediánu mzdy, nejvíce se přiblížil polovině mediánu mzdy ve Zlínském kraji (49,9 %), nejméně v hlavním městě Praze (42,4 %). Poměr zjištěný v našem regionu obsadil v tomto srovnání 6. nejvyšší příčku. Celorepublikový průměr činil 47,8 %.

Průměrný měsíční starobní důchod plný (sólo) podle pohlaví v okresech v prosinci 2025

Zdroj: ČSSZ, ČSÚ

Kultura

Veřejné knihovny

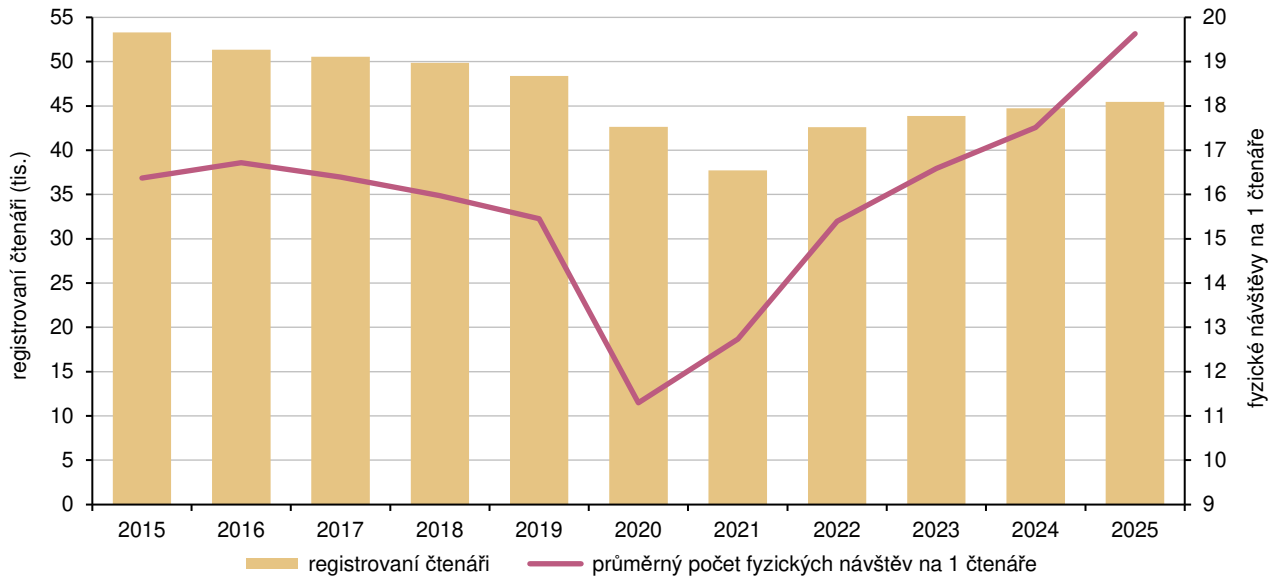
Ke konci roku 2025 v Libereckém kraji působilo 189 veřejných knihoven, ve kterých bylo zaregistrováno celkem 45 446 čtenářů.

Ke konci roku 2025 v Libereckém kraji působilo 189 veřejných knihoven (meziročně beze změny) a 29 jejich poboček (meziročně -2 pobočky), ve kterých bylo zaregistrováno celkem 45 446 čtenářů (+703 čtenářů, tj. +1,6 %). Po výrazném meziročním úbytku mladých čtenářů do 15 let v roce 2021 (-1 643 dětí, -15,9 %) se jejich počet počtvrté v řadě zvýšil, tentokráte o 356 dětí (+3,0 %) na 12 397 dětí. V přepočtu na jednu knihovnu (včetně poboček) v našem kraji ve sledovaném roce připadlo 208 registrovaných čtenářů, tj. meziročně o 5 čtenářů více. V rámci mezikrajského srovnání bylo nejvíce čtenářů na jednu knihovnu evidováno v hlavním městě Praze (2 257 osob), nejméně v Kraji Vysočina (106 osob). Libereckému kraji náležela 6. nejvyšší příčka.

Zastoupení čtenářů z Libereckého kraje činilo 3,6 % republikového úhrnu.

Nejvíce knihoven včetně poboček se v roce 2025 nacházelo ve Středočeském kraji (750 zařízení). Pokles počtu knihoven vykázalo 11 regionů, nejvýraznější úbytek byl zaznamenán ve Středočeském kraji (-26 zařízení), následoval kraj Královéhradecký (-9 zařízení). Nové knihovny zaznamenal pouze Jihomoravský kraj (+8 zařízení), hlavní město Praha a Karlovarský kraj (shodně +2 zařízení). Nejvíce registrovaných čtenářů pak vykázalo hlavní město Praha (209 860 osob, tj. 16,7% podíl na republikovém úhrnu 1 257 842 čtenářů), nejméně Karlovarský kraj (28 558 osob, tj. 2,3% podíl). Zastoupení čtenářů z Libereckého kraje činilo 3,6 %.

Graf 2.34 Veřejné knihovny v Libereckém kraji

Zdroj: Národní institut pro kulturu

V knihovnách kraje bylo k dispozici 2 663 402 knižních titulů.

V knihovnách Libereckého kraje bylo čtenářům k dispozici 2 663 402 knižních titulů, knižní fond se meziročně snížil o 39 342 titulů. Celkově bylo zaevidováno 1 057 348 výpůjček, tj. v průměru 23,3 výpůjček na jednoho registrovaného čtenáře (společně s Olomouckým krajem 4. nejnižší hodnota). Nejaktivnější čtenáři byli v Kraji Vysočina (29,4 výpůjček na jednoho čtenáře), naopak nejpasivnější čtenáře vykázalo hlavní město Praha (19,1 výpůjček na jednoho čtenáře).

Muzea a galerie

V roce 2025 bylo v kraji k dispozici 25 muzeí a památníků, 3 galerie a celkem 7 jejich poboček.

V roce 2025 bylo zájemcům v Libereckém kraji k dispozici 25 muzeí a památníků (meziročně shodně), 3 galerie a 7 poboček muzeí a galerií (v obou případech meziročně o 1 méně). V rámci těchto zařízení bylo možné shlédnout 127 expozic (meziročně o 1 méně) a 177 výstav (meziročně o 4 méně). Počet návštěvníků expozic a výstav se meziročně snížil o 52 003 osob (-15,4 %) na 285 513 osob. V roce 2019 (před covidovou pandemií) jich však bylo nejvíce, a to 361 601 osob. Po dvouletém propadu následoval až do roku 2024 nárůst.

Celkově bylo návštěvníkům k dispozici 437 muzeí a památníků, 42 galerií a 307 jejich poboček, nejvíce dohromady jich bylo na území Středočeského kraje (107) a na území hlavního města Prahy (90). 13,9 mil. návštěvníků (z toho 5,9 mil. v Praze a meziročně +6,3 %) mohlo zhlédnout 2 423 expozic a 3 840 výstav. Expozic bylo realizováno nejvíce ve Středočeském kraji (345), zatímco výstav v hl. m. Praze (570). Také v rámci Česka dosáhl počet návštěvníků maximální hodnoty v roce 2019 (14,7 mil. osob).

Památkové objekty

K památkám zpřístupněným návštěvníkům za vstupné patří v Libereckém kraji 23 objektů.

K památkám zpřístupněným návštěvníkům za vstupné v Libereckém kraji patří 23 objektů, kterými jsou hrady Bezděz, Grabštejn, Trosky, Frýdštejn, Houska, Rotštejn, Valdštejn a Vranov-Pantheon, vodní hrad Lipý, skalní hrad a poustevna Sloup, hrad a zámek Frýdlant, zámky Hrubý Rohozec, Lemberk, Sychrov, Zákupy, Svijany a Vartenberk, kostel sv. Anny a radniční věž v Jablonci nad Nisou, vyhlídková věž kostela sv. Kříže v Jablonném v Podještědí a synagoga Turnov. V roce 2025 k nim přibily další dvě památky v okrese Česká Lípa. Památky, které jsou ve správě muzeí

či galerií, do této skupiny zařazeny nejsou. V roce 2025 navštívilo zmíněné památkové objekty 638 054 osob, tj. ve srovnání s předchozím rokem o 74 227 osob (13,2 %) více. V roce 2019 navštívilo 18 památek dokonce 658 926 osob. V areálu památek bylo v roce 2025 uskutečněno 897 kulturních akcí (meziročně +280 akcí) za účasti 334 747 návštěvníků (meziročně -75 909 návštěvníků, -18,5 %), zatímco o 6 let dříve to bylo 513 akcí, na které zavítalo 339 103 hostů.

Nejnavštěvovanější památkou kraje byl v roce 2025 státní hrad Trosky.

Nejnavštěvovanější památkou Libereckého kraje (z památek, které souhlasily se zveřejněním dat), byl v roce 2025 (stejně jako v přechozím roce) s návštěvností 120 320 osob státní hrad Trosky. V rámci srovnání návštěvnosti 378 památek Česka mu patřilo 21. místo. Na 30. pozici následoval státní zámek Sychrov s 87 333 návštěvníky, na 47. místě státní hrad a zámek Frýdlant s 63 166 návštěvníky, na 57. místě státní hrad Bezděz s 54 156 návštěvníky. Hranici 50 tis. návštěvnosti překročil ještě také hrad Valdštejn (51 714 osob, 61. pozice), hranici 40 tis. pak státní zámek Zákupy (48 690 osob, 67. pozice) a skalní hrad Sloup (45 113 osob, 74. pozice). Nejnavštěvovanější památkou v republice je s velkým náskokem Pražský hrad (2,4 mil. osob), následují další pražské „atrakce“ Petřínská rozhledna (447,7 tis. osob), Staroměstská radnice (442,8 tis. osob) a strahovský klášter (419,7 tis. osob), až na 5. místě se nachází první památka mimo Prahu, kterou je státní zámek Lednice (328,5 tis. návštěvníků).

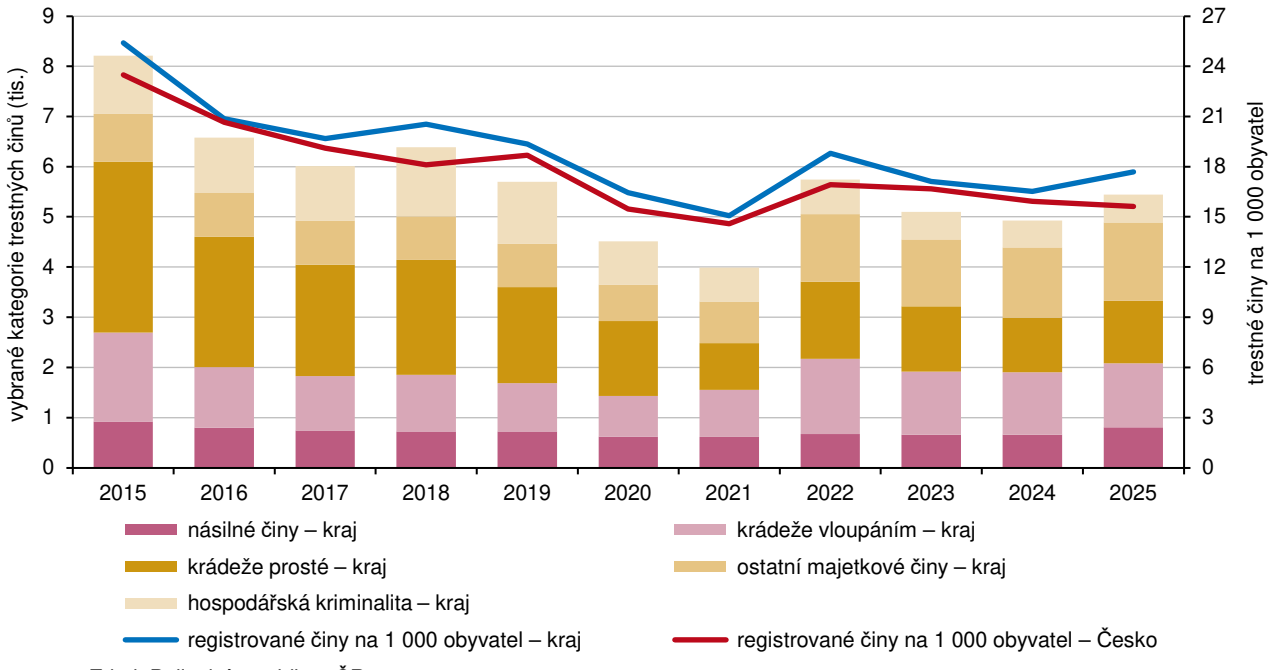
Kriminalita, dopravní nehody, požáry

Kriminalita

V kraji bylo v roce 2025 registrováno celkem 7 924 trestných činů.

V Libereckém kraji bylo v roce 2025 registrováno celkem 7 924 trestných činů, tedy o 6,7 % (498 skutků) více než v předcházejícím roce. V časové řadě let 2019 až 2025 se počet registrovaných trestných činů každoročně snižoval mezi roky 2019 a 2021 (v úhrnu o -23,2 %, tj. z 8 572 činů na 6 586 činů, což je historicky nejnižší hodnota), v roce 2022 je patrný meziroční 27,5% nárůst a během dalších dvou let kriminalita poklesla o 11,6 %.

Graf 2.35 Registrované trestné činy v Libereckém kraji a Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

V přepočtu na 1 000 obyvatel bylo v našem regionu registrováno 17,7 trestných činů.

V přepočtu na 1 000 obyvatel bylo v našem regionu registrováno 17,7 trestných činů (meziročně o 1,2 činů více). Obdobně jako v absolutním vyjádření se počet činů v letech 2019 až 2021 snižoval, konkrétně z 19,4 ‰ na 15,1 ‰, v roce 2022 se navýšil na hodnotu 18,8 ‰. Z pohledu okresů byl ukazatel nejvyšší na Liberecku (20,8 registrovaných trestných činů na 1 000 obyvatel), následoval okres Jablonec nad Nisou (17,7 ‰), okres Česká Lípa (17,6 ‰) a srovnání s hodnotou 10,0 ‰ uzavřel okres Semily. V rámci 14 krajů Česka se počet registrovaných trestných činů na 1 000 obyvatel pohyboval v rozmezí od 9,4 ‰ v Pardubickém kraji do 24,9 ‰ v hlavním městě Praze. Hodnota za Liberecký kraj byla 4. nejvyšší.

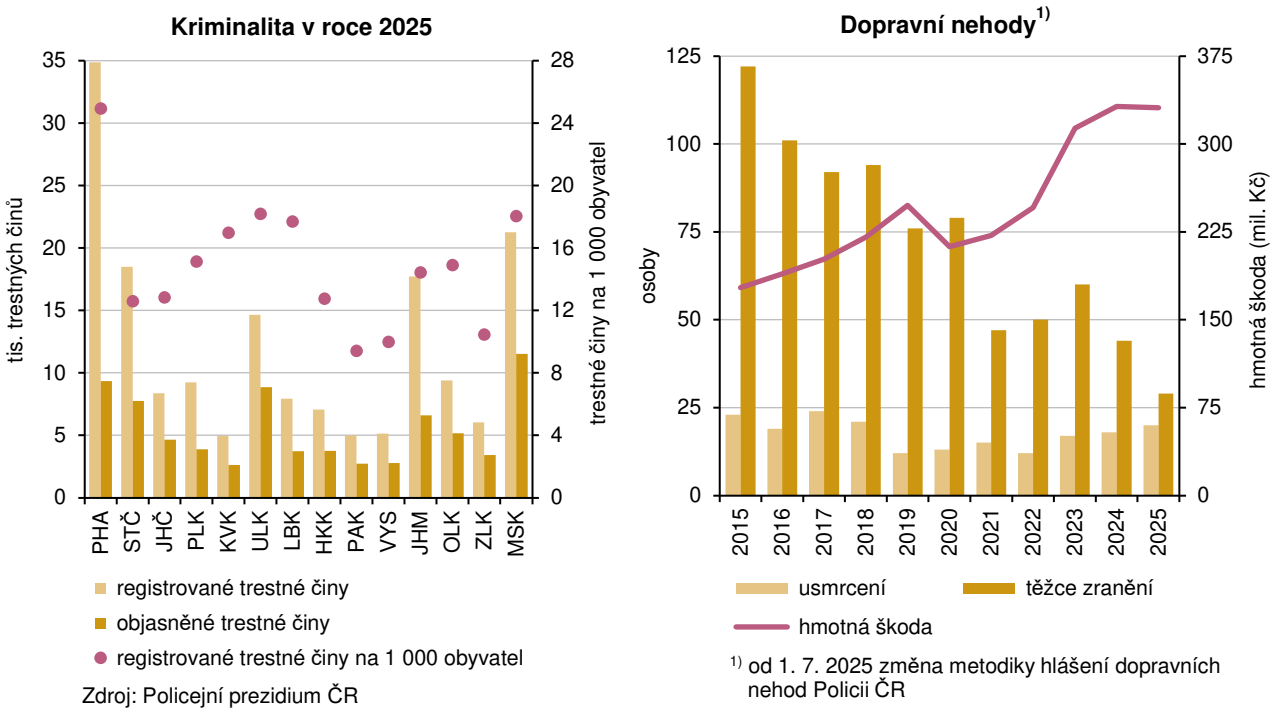
V rámci obecné kriminality bylo zaznamenáno 6 367 trestných činů.

V rámci obecné kriminality bylo zaznamenáno 6 367 trestných činů (80,4 % celkové kriminality), meziročně o 10,1 % více, z toho 64,1 % tvořila majetková trestná činnost (4 081 skutků). Trestné činy spadající do kategorie hospodářské kriminality tvořily 7,0 % všech registrovaných trestných činů (554 deliktů), ve srovnání s rokem 2024 se jejich počet zvýšil o 3,4 %. Zbývající kriminalita představovala 12,7 % registrovaných činů a meziročně poklesla o 9,5 %.

Nejvíce „hospodářských“ trestných činů bylo v roce 2025 evidováno v okrese Liberec.

Počet registrovaných trestných činů spadajících do kategorie hospodářské kriminality se v období 2019 až 2025 snižuje, s drobným navýšením v letech 2022 (+2,1 %) a již zmíněným 2025. Mezi roky 2019 (1 239 činů) a 2025 se tak počet hospodářských deliktů snížil o více než polovinu, tj. o 55,3 %. Nejvíce „hospodářských“ trestných činů bylo v roce 2025 v absolutním i relativním vyjádření evidováno v okrese Liberec (280 činů, tj. 1,6 trestných činů na 1 000 obyvatel). Naopak nejpříznivější situace v tomto ohledu byla v okrese Semily s 0,6 trestnými činy na 1 000 obyvatel. Na Jablonecku a Českolipsku byla situace podobná s hodnotami 1,3 ‰, resp. 1,1 ‰.

Graf 2.36 Kriminalita podle krajů a dopravní nehody v Libereckém kraji

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1) od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policií ČR

V roce 2025 bylo v kraji objasněno 3 723 registrovaných trestných skutků.

V roce 2025 bylo v Libereckém kraji objasněno 3 723 registrovaných trestných skutků (meziročně +9,2 %). V případě obecné kriminality bylo objasněno 2 791 činů, v případě hospodářské kriminality 225 skutků. Podíl objasněnosti za sledované

období od roku 2019 spíše klesá z 57,2 % až na 45,9 % v roce 2024, následně došlo k navýšení na 47,0 %. Také v letech 2022 a 2023 objasněnost nepřesáhla 50% hranici.

Dopravní nehody

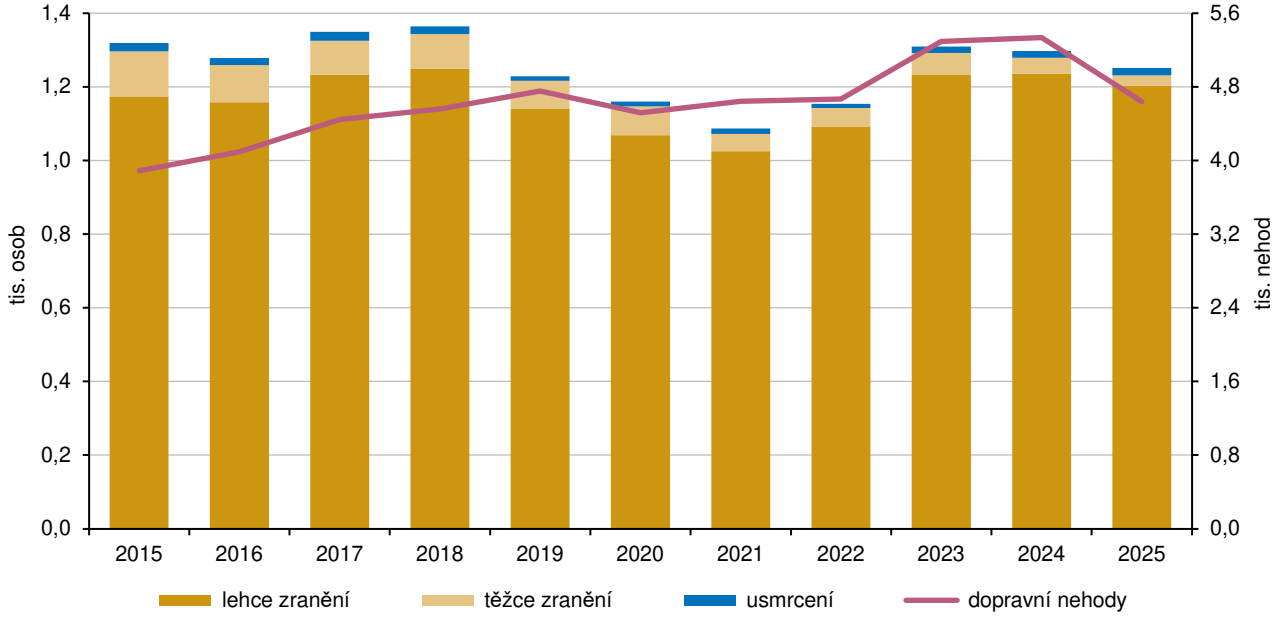
V roce 2025 bylo na území Libereckého kraje nahlášeno 4 638 dopravních nehod.

Podle údajů Policejního prezidia České republiky bylo v roce 2025 na území Libereckého kraje nahlášeno 4 638 dopravních nehod. Ve srovnání s rokem 2024 se nehodovost snížila o 13,1 % (-698 nehod). Všeobecný meziroční pokles registrovaných nehod byl způsoben zejména změnou metodiky při nahlašování nehod se zvěří od 2. čtvrtletí a také zvýšením způsobené hmotné škody ze 100 tis. Kč na 200 tis. Kč od 2. pololetí (pokud tedy nedošlo ke zranění, úmrtí či škodě na majetku třetí osoby). V posledním období šesti let v kraji téměř každoročně počet nehod narůstal, výjimkou byl také rok 2020. Nejvíce nehod bylo v kraji od roku 2019 nahlášeno v roce 2024, nejméně v roce 2020 (4 517 nehod).

V přepočtu na 1 000 obyvatel se jednalo o 10,4 nehod.

V přepočtu na 1 000 obyvatel bylo v našem kraji v roce 2025 nahlášeno 10,4 nehod, tj. v porovnání s předešlými šesti lety po roce 2020 (10,2 ‰) druhá nejmenší hodnota, ta nejvyšší byla v roce 2024, když dosáhla na 11,9 ‰. Nejvíce nehod se v rámci kraje v roce 2025 přihodilo na území okresu Liberec (11,9 ‰) a okresu Česká Lípa (11,3 ‰). Nehodovost v ostatních dvou okresech se pohybovala pod krajským průměrem – 8,5 ‰ v okrese Jablonec nad Nisou a 7,6 ‰ v okrese Semily. V mezikrajském žebříčku je pak hodnota 10,4 nehod na 1 000 obyvatel 2. nejvyšší po Ústeckém kraji (10,6 ‰), na opačném konci srovnání se se 4,5 nehodami na 1 000 obyvatel umístil Jihomoravský kraj. Celorepublikový průměr dosáhl 7,9 ‰.

Graf 2.37 Dopravní nehody[1)] a jejich následky na životě nebo zdraví v Libereckém kraji

[1)] od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policii ČR

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Počet nehod s následky na životě a zdraví dosáhl v kraji hodnoty 1 050.

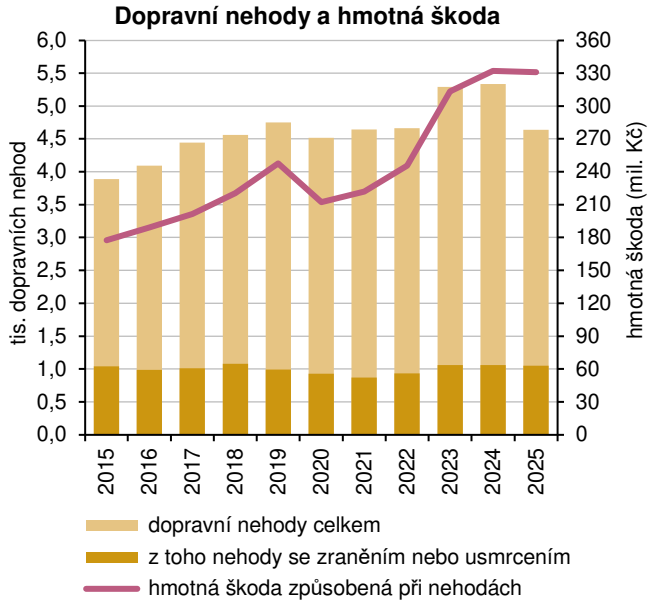
Počet nehod s následky na životě a zdraví (tzv. osobních nehod) se v Libereckém kraji vzhledem k předchozímu roku snížil o 8 událostí (-0,8 %) na 1 050 nehod. V letech 2019 až 2022 však bylo evidováno méně než 1 000 těchto nehod (nejméně v roce 2021 – 868 havárií), naopak v roce 2023 to bylo 1 061 havárií. V roce 2025 na silnicích Libereckého kraje přišlo o život 20 osob (tj. meziročně o 2 osoby více a

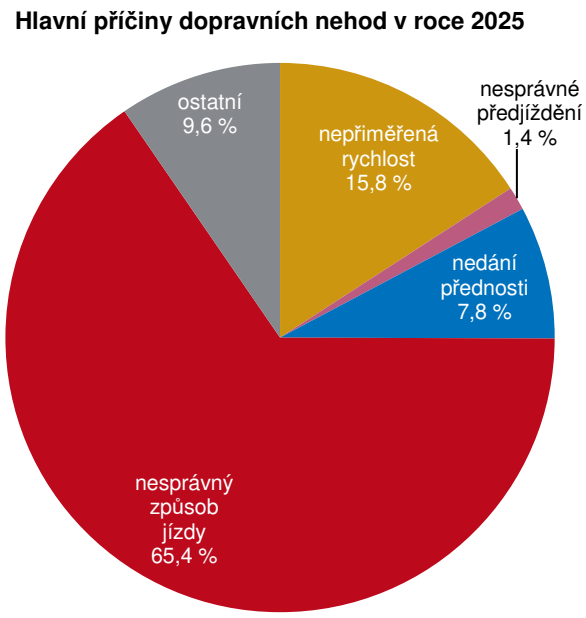
nejvíce od roku 2018). Zraněno pak bylo při výše uvedených nehodách 1 231 osob (meziročně o 3,8 % méně), v tom 1 202 lehce (-2,7 %) a 29 těžce (-34,1 %).

Mezi kraji byla závažnost dopravních nehod na území Libereckého kraje 5. nejnižší.

Závažnost dopravních nehod na území Libereckého kraje, měřená počtem zemřelých na 1 000 nehod, byla v rámci mezikrajského srovnání po hlavním městě Praze (1,4 usmrcených), Moravskoslezském (2,9 usmrcených), Ústeckém (3,4 usmrcených) a Olomouckém kraji (4,2 usmrcených) 5. nejnižší (4,3 usmrcených). Nejhorší bilanci měl z tohoto pohledu Jihočeský kraj (8,8 osob). Republiková hodnota činila 4,9 usmrcených.

Graf 2.38 Dopravní nehody v Libereckém kraji

Zdroj: Policejní prezidium ČR

65,4 % nehod v kraji v roce 2025 byla způsobena nesprávným způsobem jízdy.

Většina nehod v Libereckém kraji v roce 2025 byla způsobena nesprávným způsobem jízdy (65,4 % nehod). U 15,8 % nehod nepřizpůsobili řidiči rychlost, 7,8 % nehod zapříčinilo nedání přednosti v jízdě a nesprávným předjížděním zavinili řidiči 1,4 % nehod. Nejčastějším viníkem byli řidiči motorového vozidla, kteří zapříčinili 85,6 % nehod. Necelých 5 % nehod zavinili řidiči nemotorového vozidla a u 0,8 % dopravních nehod byl viníkem chodec. Pod vlivem alkoholu byla způsobena přibližně každá 21. nehoda, tedy 4,8 %.

Hmotné škody způsobené při dopravních nehodách v kraji dosáhly částky 330,7 mil. Kč.

Hmotné škody způsobené při dopravních nehodách v roce 2025 v Libereckém kraji dosáhly částky 330,7 mil. Kč, meziročně méně o 1,3 mil. Kč (-0,4 %). Škody způsobené při dopravních nehodách v kraji mezi roky 2020 až 2024 narůstaly (celkově o 56,4 %, tj. o 119,7 mil. Kč). Na jednu dopravní nehodu v Libereckém kraji v průměru připadla škoda ve výši 71,3 tis. Kč, což je v mezikrajském srovnání nejnižší částka. Na opačném konci pomyslného žebříčku se se 130,1 tis. Kč umístilo hlavní město Praha.

V centrálním registru řidičů bylo v kraji evidováno 17 599 řidičů, kteří se dopustili přestupku.

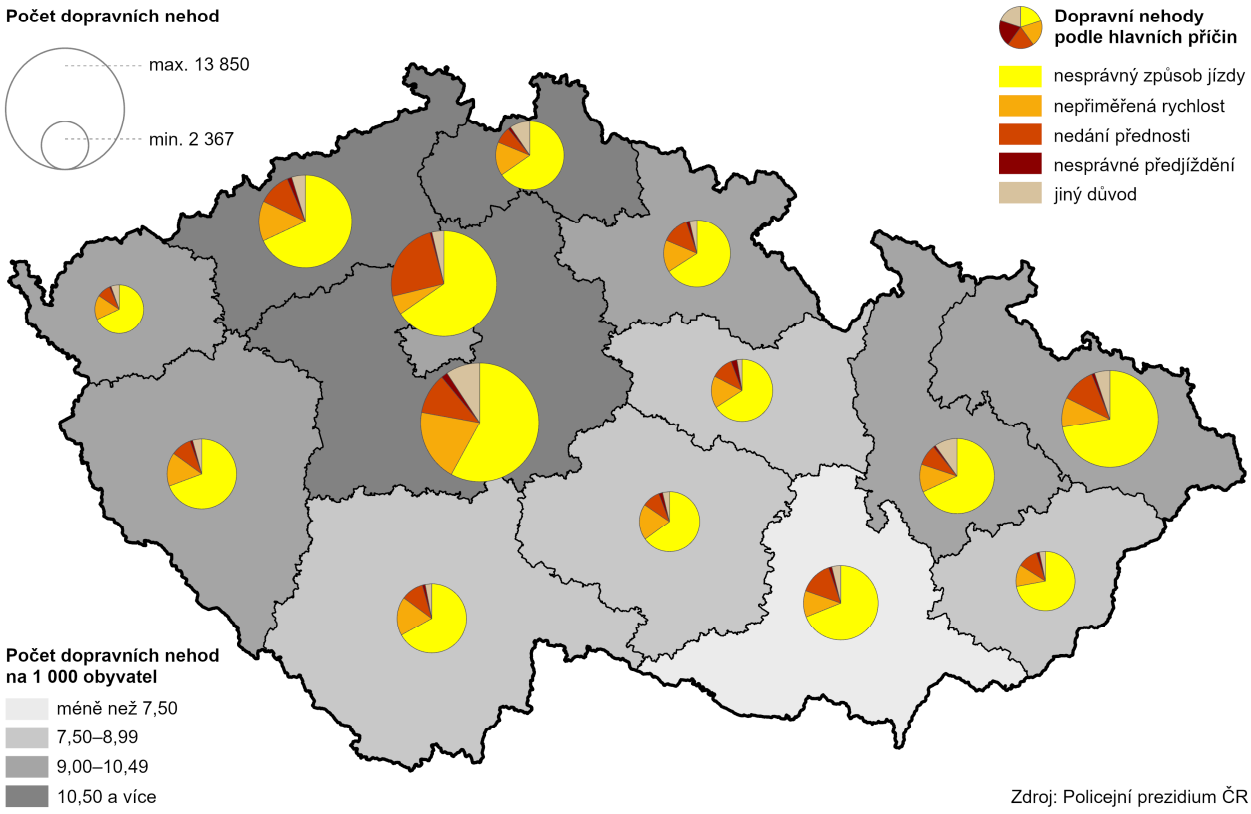
Obecními úřady obcí s rozšířenou působností v Libereckém kraji bylo k 31. 12. 2025 v centrálním registru řidičů evidováno 17 599 řidičů (o 1 053 méně než před rokem), kteří se dopustili přestupku (trestného činu) započítávaného do bodového hodnocení řidiče. Podíl na celkovém počtu registrovaných řidičů v kraji dosáhl 6,3 %, tj. 6. nejvyšší hodnota mezi kraji. Nejvyšší podíl „bodovaných“ řidičů byl vykázán v Moravskoslezském kraji (8,4 %), naopak nejnižší v hlavním městě Praze (4,8 %).

V posledním sledovaném období sedmi let má podíl „bodovaných“ řidičů v našem kraji kolísavou tendenci a pohyboval se v rozmezí od 6,3 % v roce 2025 do 7,8 % v roce 2023.

Řidičů s maximálním počtem 12 bodů bylo v kraji evidováno 2 165.

Řidiči se 2 registrovanými body tvořili v našem kraji v roce 2025 největší skupinu bodovaných řidičů (5 511 řidičů, tj. 31,3 % bodovaných řidičů), následovali řidiči se 4 registrovanými body (5 168 řidičů, 29,4 %) a se 6 registrovanými body (2 179 řidičů, 12,4 %). Poté již následovali řidiči s maximálním počtem 12 bodů, kterých bylo evidováno 2 165 (12,3 %) a jejich počet se meziročně snížil o 156 řidičů (-6,7 %).

Dopravní nehody v krajích v roce 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Požáry

Podle údajů Hasičského záchranného sboru se počet požárů v Libereckém kraji snížil na 834 událostí.

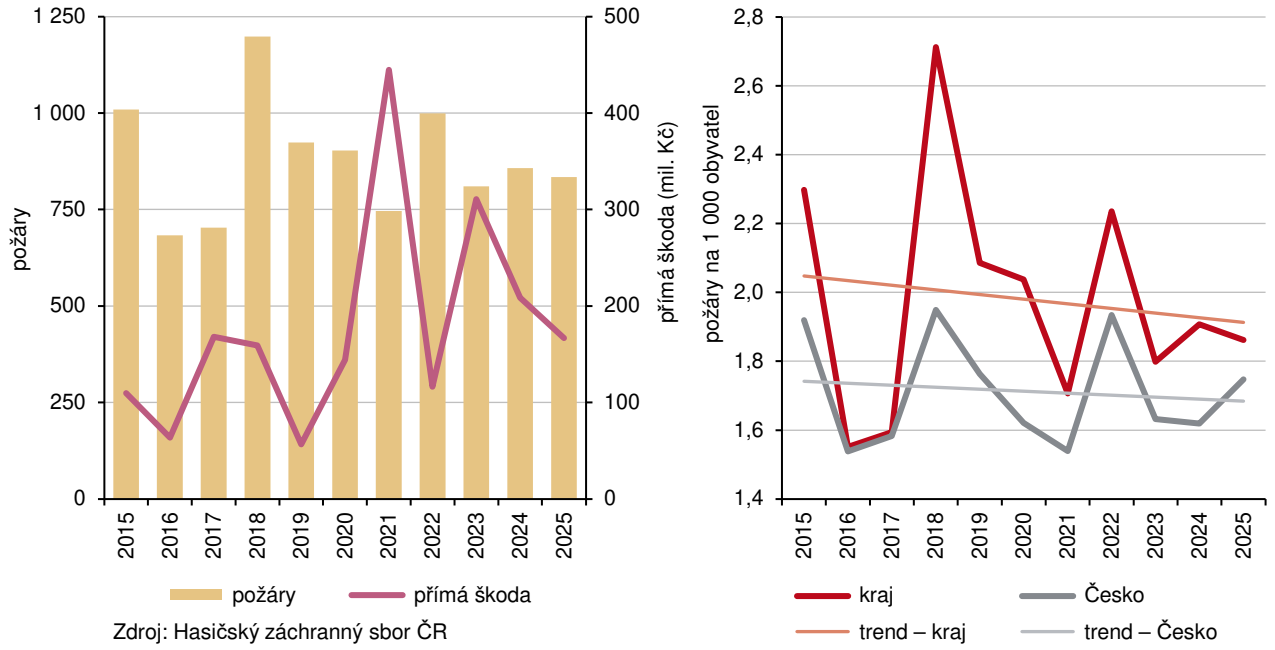
Podle údajů Hasičského záchranného sboru České republiky se počet požárů, které vznikly na území Libereckého kraje během roku 2025, meziročně snížil o 23 událostí (-2,7 %) na 834 událostí. V časové řadě od roku 2019 bylo nejvíce požárů v našem regionu řešeno v roce 2022 (999 událostí), nejméně pak v roce 2021 (746 událostí).

V přepočtu na 1 000 obyvatel se v kraji jednalo o 1,9 požáru.

Přesnější pohled na četnost požárů v jednotlivých regionech nabízí jejich přepočet na 1 000 obyvatel. Z tohoto pohledu bylo nejvíce požárů vykázáno v Karlovarském kraji (2,6 ‰), nejméně ve Zlínském kraji (1,4 ‰). Hodnota za náš region (1,9 požárů na 1 000 obyvatel) byla 3. nejvyšší. Průměr za Česko dosáhl na 1,7 ‰. V Libereckém kraji vzniklo v roce 2025 nejvíce požárů v okrese Liberec (339 událostí, tj. 40,6 % požárů v kraji). Naopak tomu bylo v okrese Semily, ve kterém hasiči zasahovali u 119 požárů (14,3 %). Ve třech okresech kraje se počet požárů meziročně snížil, nejvýrazněji v okrese Jablonec nad Nisou (-10,6 %), pouze v okrese Česká Lípa došlo k nárůstu o 14,9 %. V přepočtu na 1 000 obyvatel byla situace z tohoto pohledu nejméně příznivá v okrese Česká Lípa (2,3 ‰), naopak

tomu bylo v okresech Jablonec nad Nisou a Semily (shodně 1,6 ‰). Z hlediska dlouhodobého vývoje tohoto ukazatele za posledních 7 let bylo nejvíce požárů v Libereckém kraji zjištěno v roce 2022 (2,2 ‰), nejméně v roce 2021 (1,7 ‰).

Graf 2.39 Požáry v Libereckém kraji

Zdroj: Hasičský záchranný sbor ČR

Přímá škoda způsobená v kraji v roce 2025 požáry dosáhla 166,8 mil. Kč.

Přímá škoda způsobená v roce 2025 výše uvedenými požáry se proti roku 2024 o 41,8 mil. Kč snížila a dosáhla 166,8 mil. Kč. Více než polovina přímé škody v úhrnu za Liberecký kraj připadla v roce 2025 na požáry vzniklé v okrese Česká Lípa (51,0 % krajské hodnoty), nejmenší škoda byla evidována v okrese Jablonec nad Nisou (7,3 %). Od roku 2019 byla nejvyšší přímá škoda v důsledku požárů v kraji evidována v roce 2021, a to 445,0 mil. Kč. Nejmenší přímou škodu pak požáry způsobily v roce 2019 (56,5 mil. Kč).

Přímá škoda připadající na 1 požár dosáhla v roce 2025 v Libereckém kraji hodnoty 200,0 tis. Kč.

Přímá škoda připadající na 1 požár dosáhla v roce 2025 v Libereckém kraji hodnoty 200,0 tis. Kč (v roce 2024 to bylo 243,4 tis. Kč). Nejničivější požáry byly zaznamenány v roce 2021, když při 1 události došlo k průměrné škodě ve výši 596,5 tis. Kč. Naopak škoda v roce 2019 v případě 1 požáru dosáhla v průměru „jen“ 61,2 tis. Kč. Z pohledu okresů našeho kraje byla v roce 2025 nejvyšší škoda v přepočtu na 1 požár zjištěna v okrese Česká Lípa (366,4 tis. Kč) a nejnižší v okrese Jablonec nad Nisou (84,3 tis. Kč).

Uchráněné hodnoty v kraji dosáhly výše 977,7 mil. Kč.

Uchráněné hodnoty za rok 2025 v Liberecém kraji ve výši 977,7 mil. Kč (meziročně o 104,3 mil. Kč více) převýšily přímé škody téměř šestinásobně. Objem uchráněných hodnot dosáhl nejvyšší částky v okrese Česká Lípa (545,0 mil. Kč), nejnižší objem vykázal okres Jablonec nad Nisou (114,5 mil. Kč).

V souvislosti s požáry bylo v kraji zraněno 87 osob a zemřelo 6 osob.

V souvislosti s požáry bylo v roce 2025 v Libereckém kraji zraněno 87 osob, meziročně o 30 osob méně. Při požárech v roce 2025 v našem kraji zemřelo 6 osob (meziročně o 1 osobu více), všechny v přímé souvislosti s požárem. Nejvíce osob zraněných při požárech evidoval okres Liberec (49 osob), 16 osob utrpělo zranění na Českolipsku, 13 osob na Jablonecku a na Semilsku bylo zraněno 9 osob. Požáry v okresech Liberec a Jablonec nad Nisou si vyžádaly 2 lidské životy, v ostatních dvou okresech pak po 1 oběti.

3. Ekonomický vývoj

Hrubý domácí produkt Libereckého kraje se za čtvrtstoletí z 91,6 mld. Kč v roce 2000 zvýšil 2,8krát. Tvorba hrubého fixního kapitálu dosáhla v roce 2000 na 25,4 mld. Kč a do roku 2024 vzrostla 2,3krát. Při přepočtu na 1 obyvatele došlo ke zvýšení 2,6krát, resp. 2,2krát. Ve vědě a výzkumu (VaV) jsou údaje dostupné od roku 2005 a od té doby se počty přepočtených zaměstnaných v tomto odvětví zvýšily o 73,7 % z tehdejších 1 295 zaměstnaných. To celkové výdaje byly naposledy vyšší 3,5krát, když v roce 2005 dosáhly na 1,1 mld. Kč. Podíl VaV na HDP se zvyšoval do roku 2012 (z 1,0 % na maximální hodnotu 2,2 %), od té doby dochází spíše k mírnému poklesu až na současných 1,5 %. Počty registrovaných ekonomických subjektů dlouhodobě rostou, když za 25 let vzrostly o 14,0 % a 13 023 subjektů na 106 209 subjektů. Maximum však bylo v roce 2021 (118 256 subjektů), poté však mezi roky 2022 a 2023 došlo ke skokovému snížení o 10,5 tis. subjektů kvůli povinnosti zavádění datových schránek. Tento pokles byl nejvíce markantní u fyzických osob (pokles o 10,8 tis.), z toho živnostníci dokonce o 11,8 tis. Počet právnických osob mírně vzrostl. Zemědělci za 25 let téměř o třetinu snížili osevní plochy obilovin, avšak nárůstem jejich výnosu o 72,9 % se sklízí z dlouhodobého pohledu stále přibližně stejné množství tun. Stavy skotu v Libereckém kraji spíše velmi pozvolna narůstají, ale zásadně se nemění a dosahují hodnot mezi 38 až 50 tisíci kusy, v roce 2025 jich bylo 45,5 tisíc. To stravy prasat neustále klesají z 58,6 tis. kusů (nejrychleji do roku 2011 – na 24,9 tis. kusů), poté již jen o necelých 8 tisíc. Průměrný počet podniků v průmyslu se 100 a více zaměstnanci nejprve do roku 2003 vzrostl na 132, poté již dochází s výkyvy k postupnému snižování až na současných 98. Jejich tržby z prodeje výrobků a služeb spíše rostou a naposledy byly 2,8krát vyšší než v roce 2001, kdy dosáhly na 66,8 mld. Kč. Mzda v průmyslu za čtvrtstoletí vzrostla dokonce 3,5krát z tehdejších 13 865 Kč. Tzv. stavební práce „S“ provedené v kraji stavebními podniky s 20 a více zaměstnanci se zvýšily z 6,9 mld. Kč 2,3krát, avšak až do roku 2021 nepřesáhly 10 mld. Kč a v letech 2022 a 2025 dochází ke skokovým nárůstům až o 40 %. Za posledních 25 let bylo v kraji dokončeno 25 379 bytů, tedy v průměru 1 015 bytů každý rok. Nejvíce jich bylo zkolaudováno v roce 2009 (1 480 bytů), nejméně naopak v roce 2015 (628 bytů). V cestovním ruchu jsou srovnatelné údaje od roku 2012 a od té doby se počet ubytovacích zařízení pohybuje od 861 v roce 2017 do 1 027 v roce 2021. Počet hostů však dlouhodobě (kromě dvou covidových let) neustále roste. Celkově se jejich počet zvýšil o 63,8 % z 753,9 tis., milionová hranice návštěvníků byla poprvé pokořena v roce 2019.

Makroekonomický rámec (2024)

Rokem 2019 bylo ukončeno období postupného oživování ekonomiky.

Rokem 2019 bylo ukončeno období postupného oživování ekonomiky, která se „vzpamatovávala“ z recese, která Českou republiku postihla v letech 2009 až 2013. Poté následovala pandemická krize a rok 2020 se na ekonomice většiny krajů i celé České republiky projevil ve snížení hrubého přidaného produktu (HDP) i hrubé přidané hodnoty v běžných cenách (HPH). V obou případech po poklesu v 8 krajích i celé ČR již v roce 2021 ve všech krajích HDP i HPH meziročně vzrostl a překonal i úroveň z roku 2019.

V roce 2024 dosáhl hrubý domácí produkt v běžných cenách v Libereckém kraji hodnoty 253,1 mld. Kč.

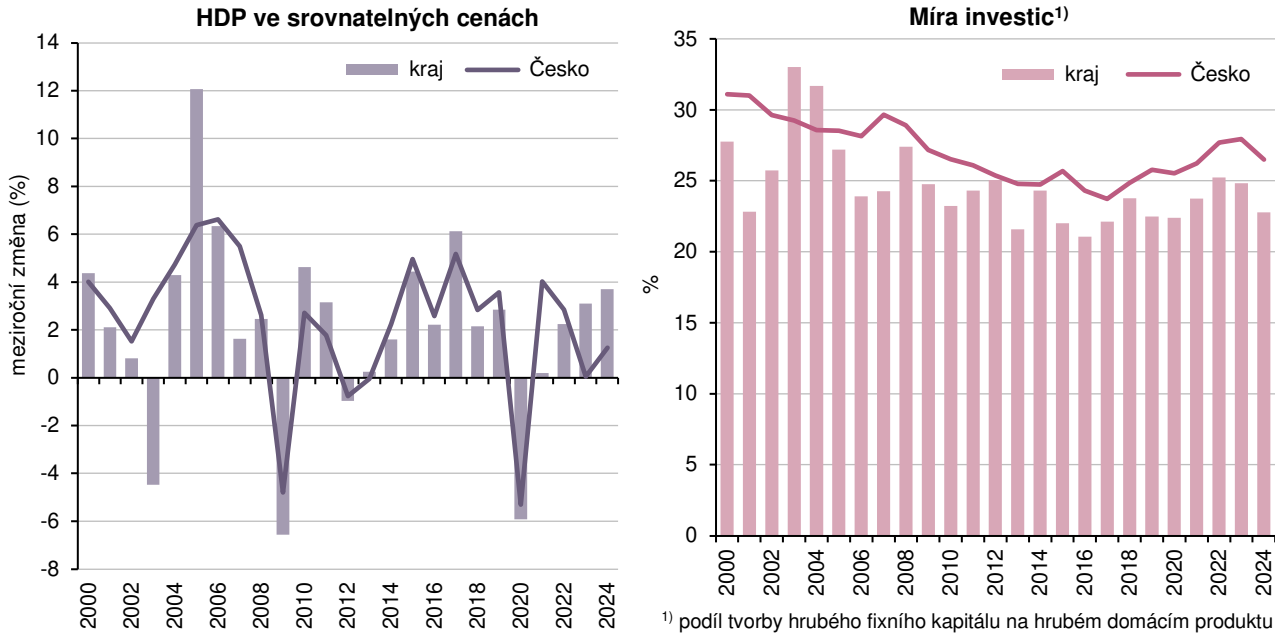
Hrubý domácí produkt je základním makroekonomickým ukazatelem, který vyjadřuje výši hodnoty vytvořené v národním hospodářství (resp. regionu) za dané období a je významným ukazatelem ekonomické úrovně. V roce 2024 hrubý domácí produkt v běžných cenách v Libereckém kraji dosáhl hodnoty 253,1 mld. Kč a meziročně se zvýšil o 20,4 mld. Kč (+8,8 %). Podíl našeho kraje na republikovém hrubém domácím produktu (8 058,2 mld. Kč) dosáhl 3,1 % a v rámci mezikrajského srovnání se po Karlovarském kraji (1,7 %) jedná o 2. nejnižší hodnotu. Nejvyšší podíl vykázalo hlavní město Praha (27,0 %), 10% hranice byla překročena ještě ve Středočeském (12,4 %) a Jihomoravském kraji (10,9 %).

Meziročně v Libereckém kraji vzrostla úroveň HDP nominálně o 8,8 %, Česko v průměru rostlo o 5,2 %.

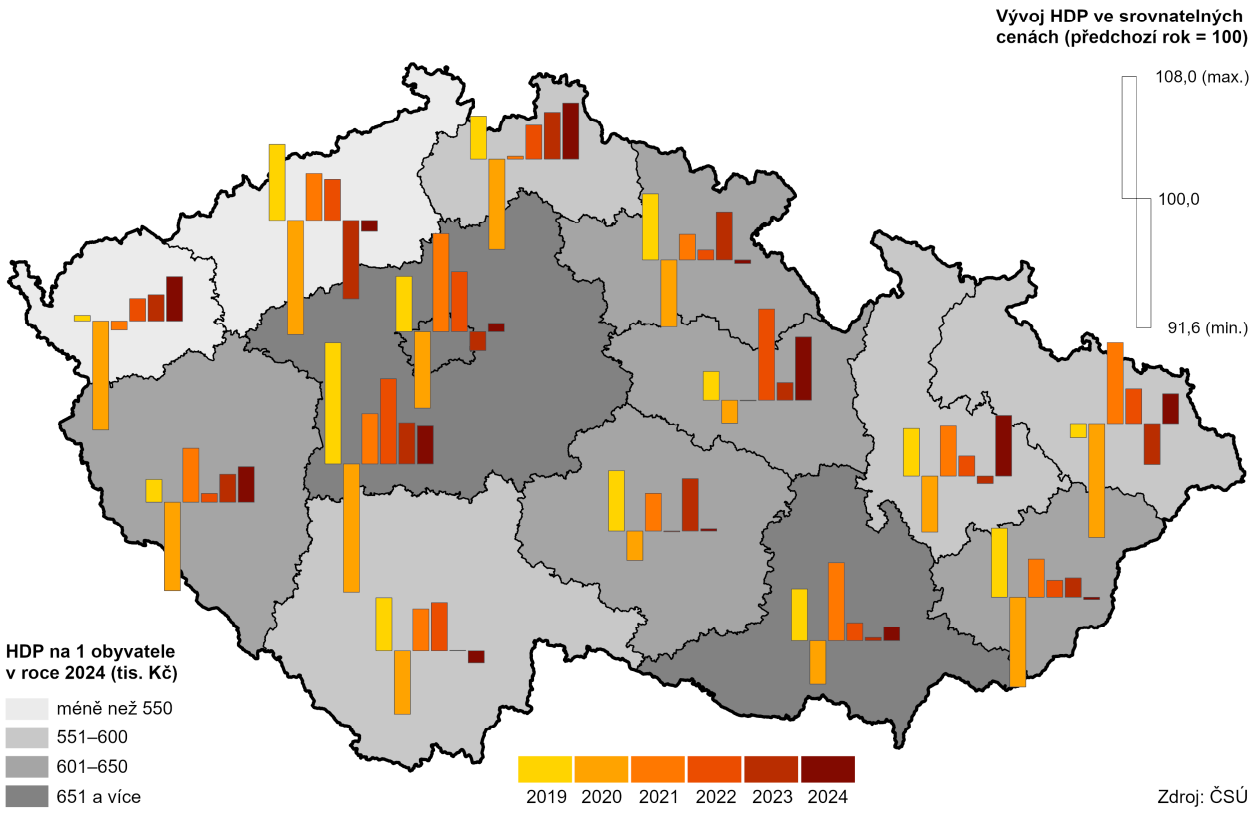
Meziročně vyšší úroveň HDP byla vykázána jak za celou Českou republiku, tak také ve všech zbývajících krajích. V úhrnu za Česko HDP nominálně vzrostl o 5,2 %, mezi kraji se přírůstek pohyboval v intervalu od +2,2 % v Jihočeském kraji do +8,8 %

právě v našem kraji. Reálně (ve stálých cenách, tzn. po očištění od vlivu inflace) HDP za Česko vzrostl o 1,3 %. V případě tohoto vyjádření došlo k nárůstu produktu v 10 krajích včetně Libereckého, nejdynamičtěji ekonomika rostla v Pardubickém (+4,1 %) a také Olomouckém kraji (+4,0 %). HDP v Libereckém kraji zaznamenal meziroční 3,7% růst. Reálný pokles HDP byl vykázán v Jihočeském (-0,8 %), Ústeckém (-0,7 %), Královéhradeckém (-0,2 %) a Zlínském kraji (-0,1 %).

Graf 3.1 Hrubý domácí produkt a míra investic v Libereckém kraji a Česku

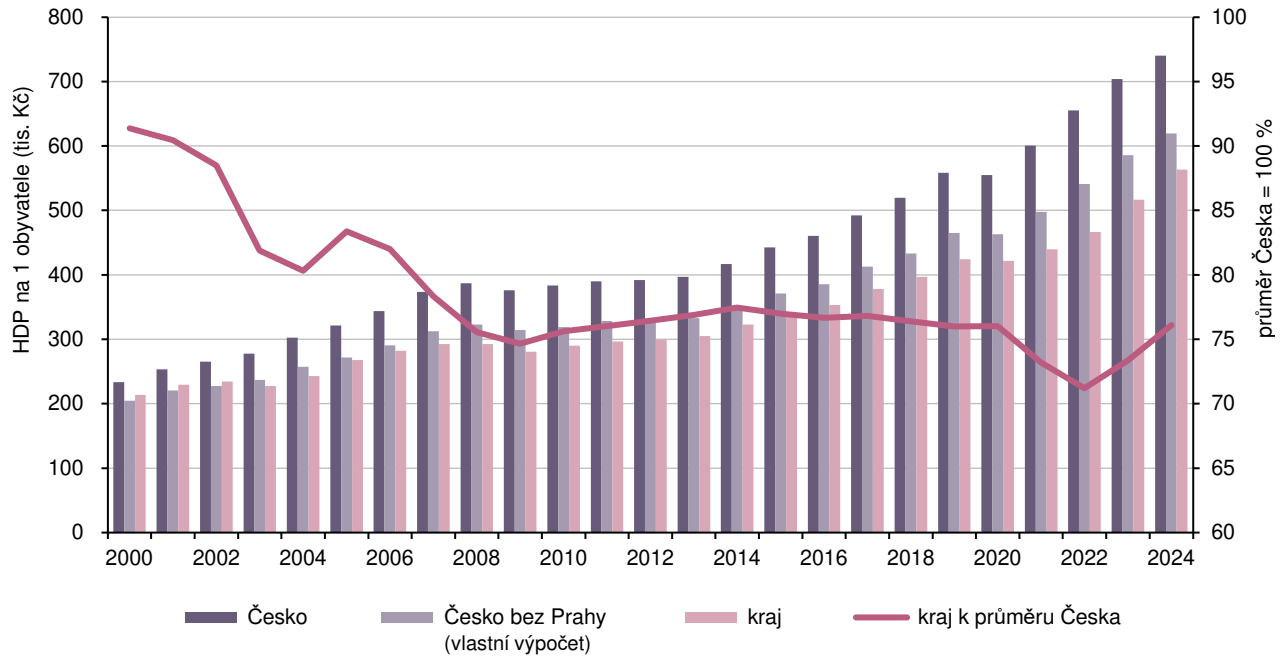
Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2019 až 2024

V přepočtu na 1 obyvatele kraje v roce 2024 připadlo 563 289 Kč HDP v běžných cenách.

V přepočtu na 1 obyvatele Libereckého kraje v roce 2024 připadlo 563 289 Kč hrubého domácího produktu v běžných cenách, tj. ve srovnání s rokem 2023 o 46 661 Kč (9,0 %) více. Uvedená hodnota představovala 76,1 % HDP na 1 obyvatele v průměru za Českou republiku (740 195 Kč v běžných cenách) a v rámci mezikrajského srovnání byla 3. nejnižší. Nižší podíl vykázal již jen Karlovarský (62,3 %) a Ústecký kraj (69,3 %). Naopak republikový průměr překročilo pouze hlavní město Praha, když částka 1 567 946 Kč HDP představovala 211,8 % republikové hodnoty. Žádný jiný kraj již republikovou hodnotu nepřesáhl, k 100% hranici se však nejvíce přiblížil Jihomoravský region s 96,5 %.

Graf 3.2 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v Libereckém kraji a Česku

Produktivita práce dosáhla v roce 2024 v Libereckém kraji 1 299 243 Kč.

Produktivita práce (tj. HDP na 1 zaměstnaného) dosáhla v roce 2024 v Libereckém kraji 1 299 243 Kč, tj. ve srovnání s rokem 2023 nárůst o 107 648 Kč (+9,0 %). Uvedená absolutní hodnota dosažená v našem kraji byla v mezikrajském srovnání 6. nejvyšší. Produktivita práce na 1 zaměstnaného v celém Česku činila 1 478 331 Kč, produktivita dosažená v našem kraji představovala 87,9 % tohoto průměru. Republikovou hodnotu převýšila regionální produktivita práce opět v hlavním městě Praze (141,2 %), ale také ve Středočeském kraji (108,1 %). Naopak v Karlovarském kraji dosáhla pouze 69,6 %.

Hrubá přidaná hodnota v kraji dosáhla 231,1 mld. Kč, tj. meziročně o 8,1 % více.

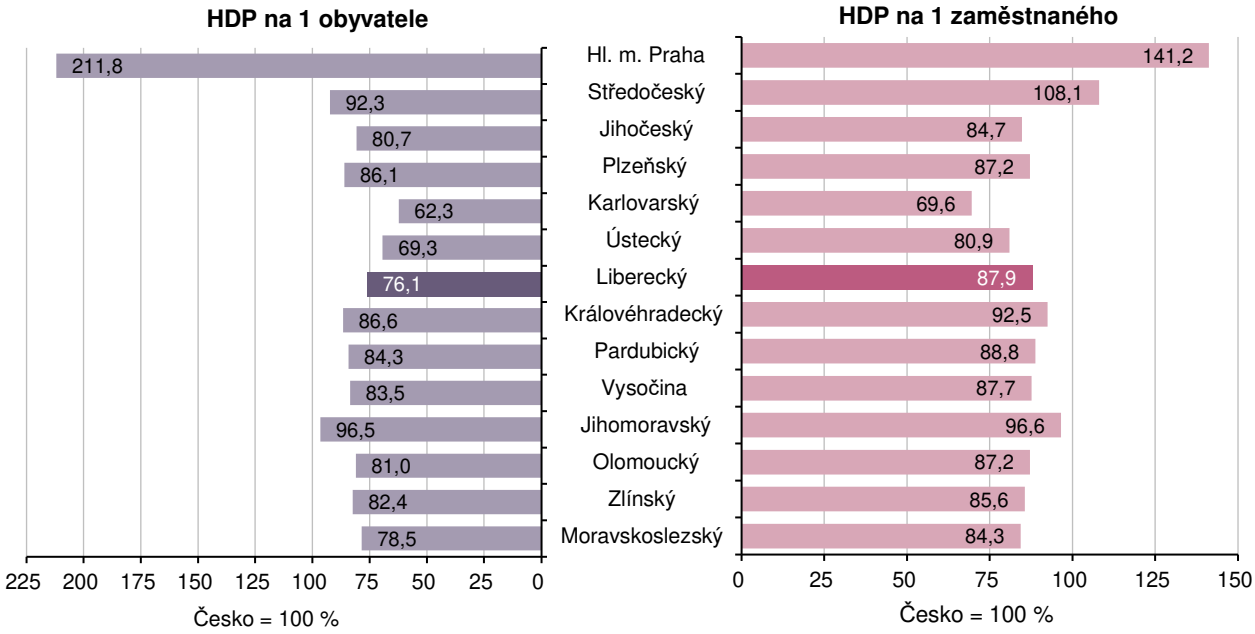
Hrubá přidaná hodnota (HPH) v Libereckém kraji v roce 2024 dosáhla 231,1 mld. Kč (v běžných cenách), tj. meziročně o 8,1 % více. Meziročně vyšší hodnotu zaznamenala HPH také v úhrnu za Česko (+4,5 %) a stejně tomu bylo také u ostatních krajů. Nejvýrazněji HPH mezi roky 2023 a 2024 vzrostla v našem kraji, nejnižší přírůstek byl dosažen v případě Jihočeského kraje (+1,6 %).

Liberecký kraj vykazuje ve srovnání se strukturou HPH České republiky vyšší podíl sekundárního sektoru.

Liberecký kraj vykazuje ve srovnání se strukturou hrubé přidané hodnoty České republiky vyšší podíl sekundárního sektoru (+9,3 p. b.) a naopak nižší podíl primární (-0,5 p. b.) a terciární sféry (-8,8 p. b.). A tento stav je dlouhodobý. V mezikrajském srovnání byl podíl sekundárního sektoru na HPH v Libereckém kraji v roce 2024 ve výši 41,3 % 4. nejvyšší, a to po Kraji Vysočina (42,1 %) a regionu Pardubickém (42,3 %) a Zlínském (44,6 %). V porovnání s rokem 2023 se zastoupení sekundární

sféry na HPH v našem kraji nepatrně o 0,2 p. b. snížilo. Nejméně se tento sektor podílel na HPH v hlavním městě Praze (15,8 %). V případě primárního sektoru obsadil Liberecký kraj s 1,6% podílem 2. nejnižší příčku pomyslného žebříčku, nižší podíl vykázalo pouze hlavní město Praha (0,4 %). Nejvyšší podíly dlouhodobě evidují „zemědělské kraje" – Vysočina (5,3 %) a Jihočeský (4,3 %). V případě podílu terciárního sektoru ve výši 57,1 % patřila našemu kraji 6. nejnižší pozice. Služby na tvorbu HPH nejvíce přispívaly v hlavním městě Praze (83,7 %), nejméně v Kraji Vysočina (52,5 %).

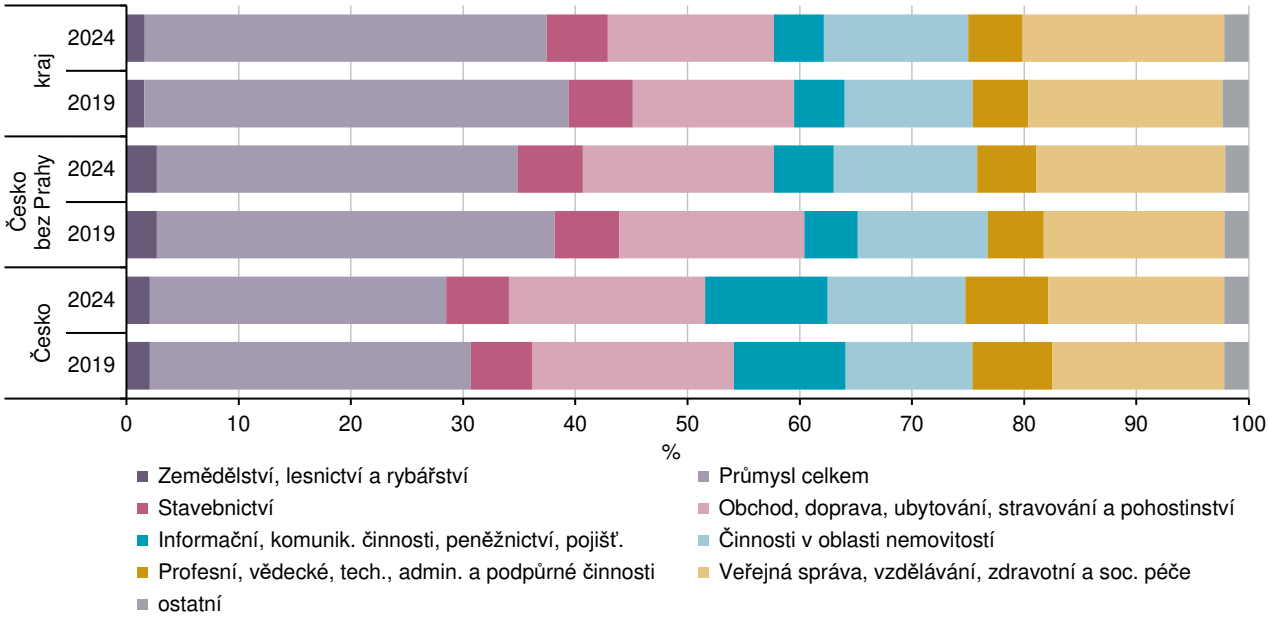
Graf 3.3 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele a na 1 zaměstnaného podle krajů v roce 2024

Pandemická krize se v regionu projevila především v odvětví průmyslu.

Změny ve struktuře ekonomiky je možné ilustrovat na základě změn ve struktuře hrubé přidané hodnoty. K dokreslení pandemické krize a jejímu vlivu na jednotlivá odvětví je vhodné porovnat strukturu HPH v roce 2019, 2022 a 2024. Z tohoto pohledu se krize v regionu projevila (nepřekvapivě) především v odvětví průmyslu, resp. zpracovatelském průmyslu, tzn., že zastoupení tohoto odvětví na tvorbě HPH se v roce 2022 proti roku 2019 snížilo o 4,1 p. b. na 33,7 %, resp. o 4,4 p. b. na 30,8 %. Zatímco o dva roky později hodnoty vrostly na 35,8 %, resp. 33,0 %, takže pořád zůstaly pod úrovní roku 2019. V absolutním vyjádření se hodnoty průmyslového a zpracovatelského odvětví na tvorbě HPH mezi roky 2019 a 2022 po propadu dostaly na zhruba stejnou úroveň, tak v roce 2024 se za 5 let navýšila o 29,7 %, resp. o 28,5 %. Nižší podíl na struktuře HPH v roce 2024 proti roku 2019 evidovalo také ještě odvětví peněžnictví a pojišťovnictví (-0,5 p. b. na 1,8 %) a dále stavebnictví (-0,2 p. b. na 5,5 %), profesní, vědecké, technické a administrativní činnosti (-0,1 p. b. na 4,8 %) a ostatní činnosti (-0,1 p. b. na 2,2 %). Žádné odvětví však nezaznamenalo absolutní snížení hodnoty. Naopak nejvíce se na HPH v roce 2024 oproti roku 2019 podílelo odvětví činnosti v oblasti nemovitostí (+1,5 p. b. na 12,9 %). Ostatní odvětví (veřejná správa, vzdělávání, zdravotní a sociální péče; obchod, doprava, ubytování a pohostinství; informační a komunikační činnosti; zemědělství, lesnictví a rybářství) dosáhla maximálního zvýšení o 0,7 p. b. Všechna tato odvětví současně navýšila také objem přispívající na tvorbu HPH, nejvýraznější nárůst byl patrný v případě informačních a komunikačních činností (+59,6 %) a činností v oblasti nemovitostí (54,8 %).

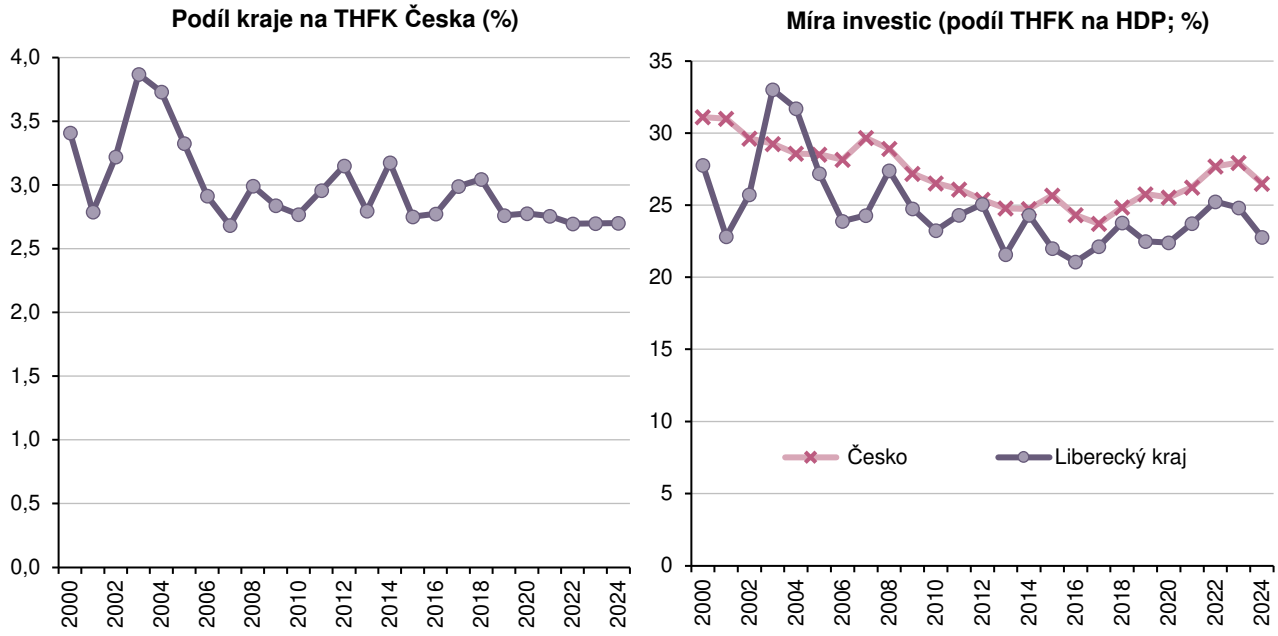
Graf 3.4 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Libereckém kraji a Česku

Investice vyjádřené tvorbou hrubého fixního kapitálu dosáhly v Libereckém kraji v roce 2024 hodnoty 57,7 mld. Kč v běžných cenách.

Investice vyjádřené tvorbou hrubého fixního kapitálu (THFK) dosáhly v Libereckém kraji v roce 2024 hodnoty 57,7 mld. Kč v běžných cenách. V rámci mezikrajského srovnání se jednalo o 2. nejnižší částku, méně investoval pouze kraj Karlovarský (40,4 mld. Kč). První místo žebříčku obsadilo hlavní město Praha (650,7 mld. Kč). Meziročně vyšší objem investic zaznamenala jen polovina krajů. Nejvíce se investice zvýšily v Jihočeském kraji (+12,8 %), naopak nejvyšší propad vykázal tento ukazatel ve Středočeském regionu (-6,0 %). Investice v našem regionu pak meziročně poklesly o 0,2 %. Na celorepublikovém objemu investic (2 135,6 mld. Kč) se v roce 2024 nejvíce podílelo hlavní město Praha (30,5 %), následoval Středočeský kraj (12,5 %). Liberecký kraj k celkovému objemu přispíval 2,7 % (2. nejnižší podíl po kraji Karlovarském s 1,9% podílem).

Graf 3.5 Podíl Libereckého kraje na THFK Česka a míra investic

V přepočtu na 1 obyvatele kraje bylo v roce 2024 vytvořeno 128 304 Kč hrubého fixního kapitálu.

V přepočtu na 1 obyvatele Libereckého kraje bylo v roce 2024 vytvořeno 128 304 Kč hrubého fixního kapitálu, tedy o 67 866 Kč méně než v průměru připadalo na 1 obyvatele Česka. Meziročně se uvedená částka v našem regionu zvýšila pouze o 0,1 % a představovala 65,4 % republikového průměru (196 170 Kč). Z tohoto pohledu Liberecký kraj obsadil poslední příčku pomyslného mezikrajského srovnání. Naopak nadprůměrný objem investic do tvorby hrubého fixního kapitálu přepočtený na 1 obyvatele vykázalo v roce 2024 pouze hlavní město Praha (469 006 Kč a 239,1 % republikového průměru).

Od roku 2018 se THFK na 1 obyvatele většinou zvyšuje.

Od roku 2018 se THFK na 1 obyvatele vyvíjí obdobně jako jeho celkový objem a s výjimkou roku 2020 (meziroční pokles dosáhl -0,9 %) se každoročně různě intenzivně navyšuje. Nárůst se pohybuje v rozmezí od 0,1 % v roce 2024 do 12,9 % v roce 2022. V roce 2024 přestože došlo k velmi nepatrnému růstu na 1 obyvatele, tak v absolutní hodnotě došlo k poklesu o 0,2 %.

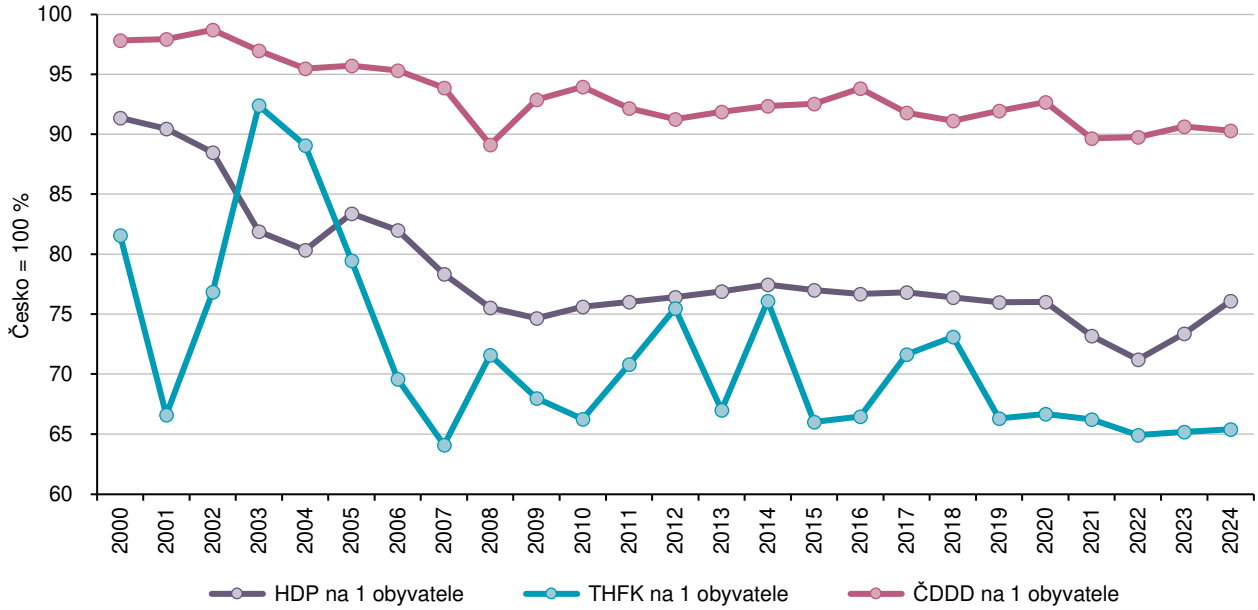
Tvorba hrubého fixního kapitálu se v roce 2024 v Libereckém kraji na hrubé přidané hodnotě podílela 25,0 %.

Tvorba hrubého fixního kapitálu se v roce 2024 v Libereckém kraji na hrubé přidané hodnotě podílela 25,0 %. Míra investic v našem regionu tak byla o 4,0 p. b. nižší než činil republikový průměr (29,0 %). Napříč kraji se míra investic pohybovala v rozmezí od 24,3 % v Kraji Vysočina do 32,8 % v hlavním městě Praze. Nadprůměrnou míru investic vykázal vedle Prahy ještě také Karlovarský kraj (32,7 %) a dále kraj Ústecký (32,2 %), Jihočeský (29,5 %), Zlínský (29,6 %) a Středočeský (29,3 %). Hodnota ukazatele za Liberecký kraj byla v tomto srovnání 3. nejnižší.

Z dlouhodobého pohledu byla míra investic v kraji nejvyšší v roce 2003.

Z dlouhodobého pohledu byla míra investic v Libereckém kraji nejvyšší v roce 2003, když činila 36,1 %, naopak tomu bylo v roce 2016 (23,4 %). V posledních pěti letech pak míra investic v kraji nepravidelně kolísá.

Graf 3.6 Základní makroekonomické ukazatele v Libereckém kraji v přepočtu na 1 obyvatele v porovnání s Českem

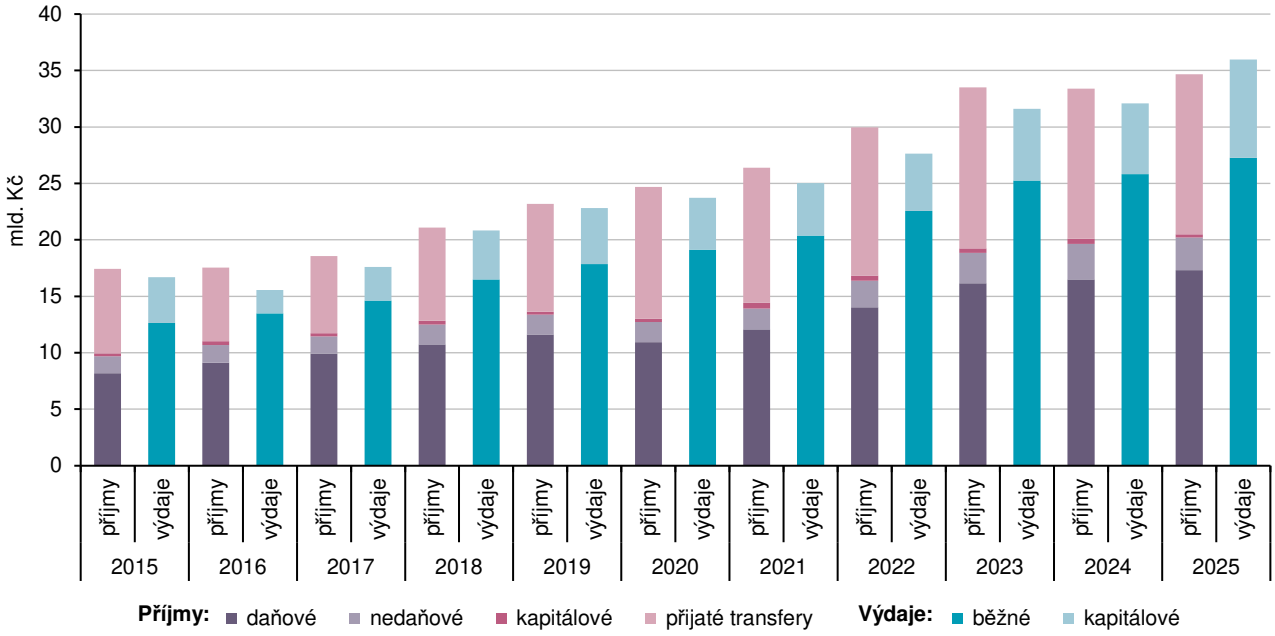
Místní rozpočty

V příjmech a výdajích územních rozpočtů kraje je patrný rostoucí trend.

V příjmech a výdajích územních rozpočtů (po konsolidaci), tedy rozpočtů kraje, obcí a dobrovolných svazků obcí v Libereckém kraji, je ve sledované časové řadě 2019 až 2025 nadále patrný rostoucí trend s jedním drobným poklesem příjmů v roce 2024

o -0,4 %. V roce 2025 příjmy vzrostly meziročně o 3,9 % a nejvyšší nárůst byl zaznamenán v roce 2022 o 13,5 %. Výdaje se pravidelně zvyšují, v období od roku 2019 nejvíce v roce 2023 o 14,4 % a v roce 2025 o 12,1 %. V absolutním vyjádření pak bylo nejvyšší příjmy i výdaje územních rozpočtů možné sledovat v roce 2025, když podle Ministerstva financí činily 34 668 mil. Kč (3,8 % příjmů celé republiky), resp. 35 965 mil. Kč (4,0 % celorepublikových výdajů). Saldo příjmů a výdajů v kraji dosahuje kladné hodnoty kromě posledního roku 2025 (-1 296 mil. Kč). Nejvýraznější převis příjmů nad výdaji byl zaznamenán v roce 2022 (+2 320 mil. Kč).

Graf 3.7 Podíl Libereckého kraje na THFK Česka a míra investic

Zdroj: Ministerstvo financí

Největší část příjmové stránky místních rozpočtů obvykle představovaly daňové příjmy.

Největší část příjmové stránky místních rozpočtů představovaly obvykle daňové příjmy, pouze v roce 2020 tvořily největší část přijaté transfery. V roce 2025 se tak daňové příjmy na celkových příjmech podílely 49,9 %. Nejvyšší měrou pak byly zastoupeny v roce 2019, kdy tvořily 50,1 % příjmů místních rozpočtů. Daňové příjmy se každoročně zvyšovaly kromě roku 2020, kdy došlo k jejich meziročnímu propadu o 6,0 %. Maximálního objemu tak daňové příjmy zatím dosáhly v roce 2025, když činily 17 315 mil. Kč. Největší položkou daňových příjmů byla v roce 2025 daň z přidané hodnoty (43,0 % daňových příjmů). Více než čtvrtina připadla na daň z příjmů právnických osob (25,6 %) a 20,6 % na daň z příjmů fyzických osob. Daň z nemovitostí tvořila 5,9 % a daně a poplatky z vybraných činností a služeb 4,9 % daňových příjmů. Druhou nejvýznamnější částí příjmů místních rozpočtů jsou přijaté transfery. Jejich objem se také pravidelně navyšuje až do roku 2023 (14 260 mil. Kč), následně došlo k propadu o 6,9 % na 13 273 mil. Kč a v současnosti, tedy v roce 2025, činily 14 182 mil. Kč (40,9 % příjmů místních rozpočtů). Z 87,2 % se jednalo o neinvestiční přijaté transfery a zbytek tvoří investiční přijaté transfery.

Ve výdajové stránce místních rozpočtů tvoří největší část běžné výdaje.

Ve výdajové stránce místních rozpočtů tvoří největší část běžné výdaje, které se ve sledovaném období nepřetržitě zvyšovaly. Jejich hodnota v roce 2025 dosáhla částky 27 281 mil. Kč (meziročně +5,7 %), což znamená 75,9 % celkových výdajů. V rámci běžných výdajů tvořily v roce 2025 největší část neinvestiční transfery příspěvkovým a podobným organizacím (49,3 %), s výrazným odstupem následoval nákup vody, paliv a energie, nákup služeb a ostatní nákupy (17,8 %), platy

zaměstnanců a ostatní platby za provedenou práci byly zastoupeny 9,4 % a neinvestiční transfery podnikatelským subjektům 9,3 %. Objem kapitálových výdajů z dlouhodobého hlediska roste, ovšem v letech 2020 a 2024 byly meziročně nižší o 7,1 %, resp. 1,3 %. V roce 2025 kapitálové výdaje reprezentovalo 8 683 mil. Kč (24,1 % celkových výdajů), tj. meziročně +38,6 %. Mezi kapitálovými výdaji byly největší měrou (tj. 84,5 %) zastoupeny investiční nákupy a související výdaje.

Z hlediska odvětvového třídění rozpočtové skladby byla největší část výdajů místních rozpočtů soustředěna do oblasti vzdělávání.

Z hlediska odvětvového třídění rozpočtové skladby byla největší část výdajů místních rozpočtů soustředěna do oblasti vzdělávání (34,1 % celkových výdajů), následovala doprava (15,2 %) a všeobecná veřejná správa (11,9 %). Na bydlení a komunální služby připadlo 9,6 % výdajů, do odvětví kultury, tělovýchovy a zájmové činnosti směřovalo 8,2 % a na sociální věci 5,8 % výdajů. Meziročně nejvyšší nárůst výdajů zaznamenalo odvětví zdraví (+40,1 %), obrany a bezpečnosti (+30,6 %), kultury, tělovýchovy a zájmové činnosti (+22,6 %) a bydlení a komunálních služeb (+20,9 %). Pouze tři odvětví zaznamenala snížení výdajů, jsou to všeobecná veřejná správa (-0,2 %), zemědělství (-3,6 %) a také položka „ostatní“ (-5,4 %). Z hlediska struktury výdajů místních rozpočtů se největší měrou snížilo v roce 2025 proti roku 2024 zastoupení odvětví všeobecné veřejné správy (-1,5 p. b.), naopak nejvíce se podíl shodně o 0,7 p. b. navýšil u odvětví kultury a také bydlení.

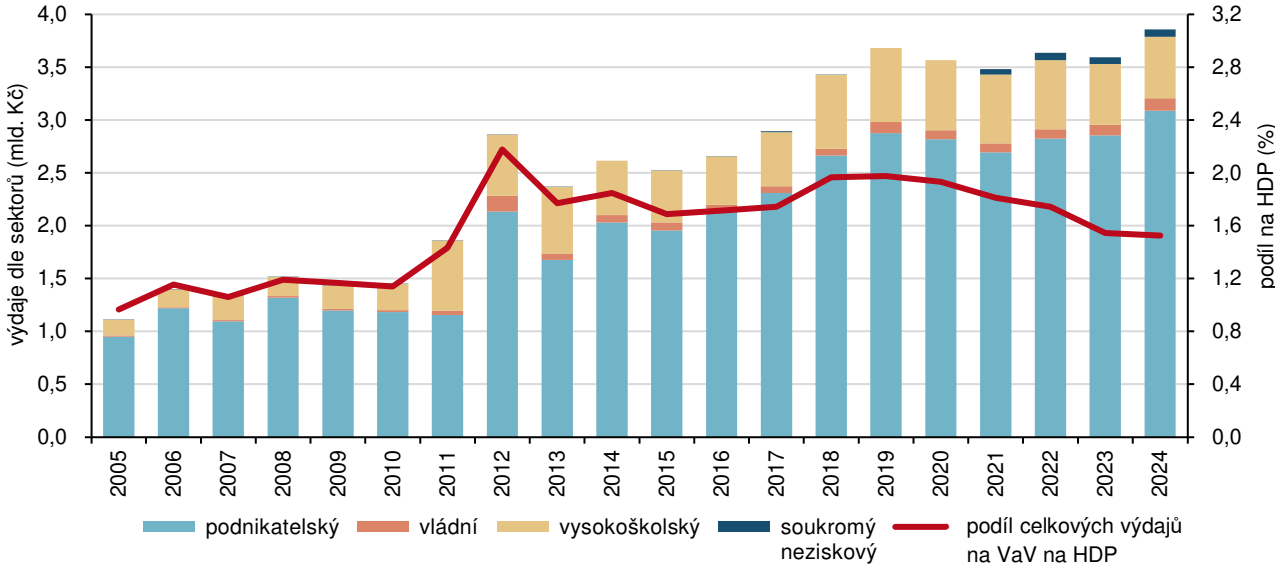
Věda, IT (2024)

Výzkum a vývoj

V Libereckém kraji bylo v oblasti VaV zaměstnáno 2 250 osob, 24,2 % z nich tvořily ženy.

V Libereckém kraji bylo v oblasti VaV zaměstnáno 2 250 osob (přepočteno na plnou pracovní dobu), meziročně o 2,9 % méně. Čtvrtinu (24,2 %) těchto pracovníků tvořily ženy. V podnikatelském sektoru pracovalo 75,2 % z celkového přepočteného počtu zaměstnanců, dalších 21,4 % v sektoru vysokoškolském a 2,7 % v sektoru vládním. Mezi výzkumné pracovníky patřilo 1 129 osob (meziročně -1,6 %), tj. 50,2 % všech přepočtených zaměstnanců (meziročně +0,7 p. b.). Techničtí pracovníci představovali 36,9 % (+0,1 p. b.), tj. 831 osob (-2,6 %), a ostatní pracovníci 12,9 % (-0,8 p. b.), tj. 291 osob (-8,5 %). V rámci VaV v Libereckém kraji mají dominantní postavení technické vědy, ve kterých působilo 82,7 % celkového přepočteného počtu zaměstnanců.

Graf 3.8 Výdaje na výzkum a vývoj podle sektorů a podíl výdajů na VaV na HDP v Libereckém kraji

V horizontu posledních 7 let počet pracovníků VaV kolísal, nejméně jich bylo v roce 2020 (2 191 osob), nejvíce hned v roce následujícím (2 475 osob). Obdobný vývoj je patrný také v případě počtu výzkumných i technických pracovníků.

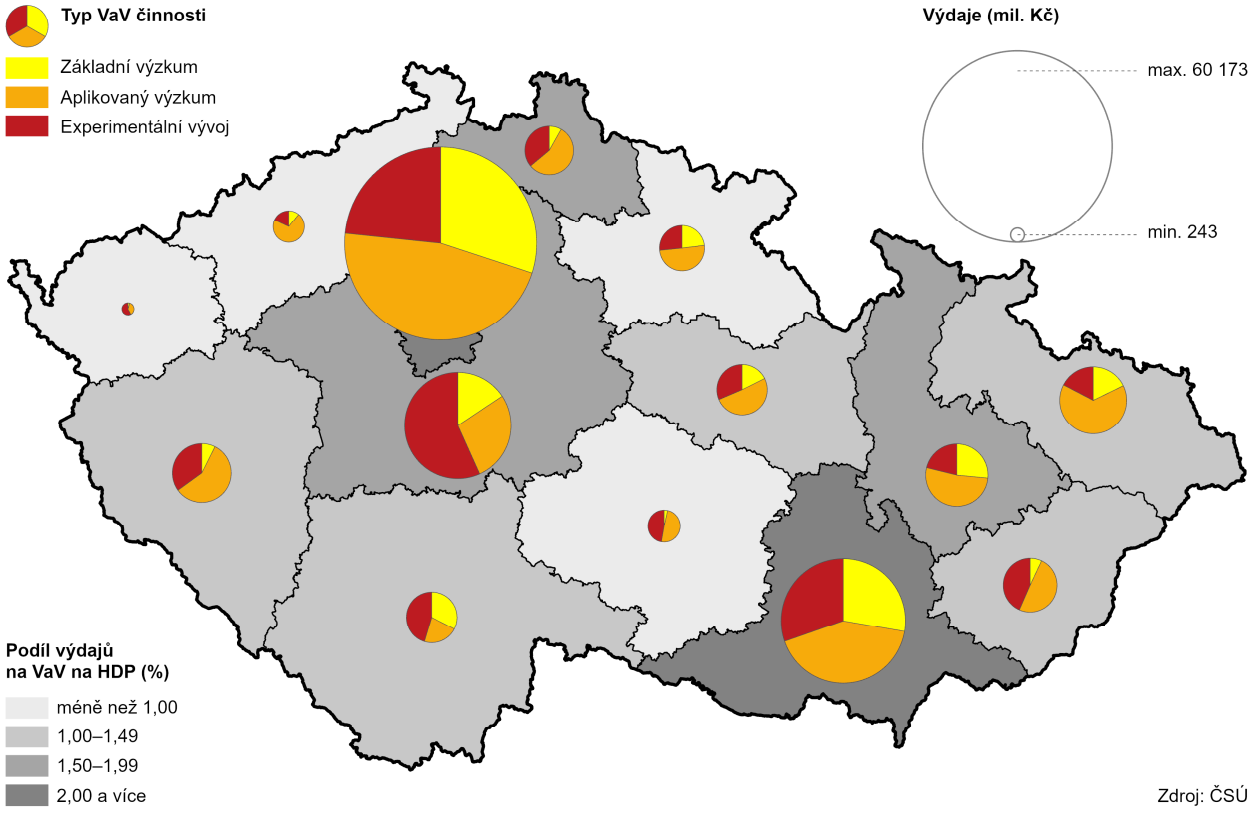
V přepočtu na 1 000 zaměstnanců počet pracovníků ve výzkumu a vývoji v Libereckém kraji dosáhl hodnoty 11,6 ‰.

V přepočtu na 1 000 zaměstnanců se počet pracovníků ve výzkumu a vývoji v rámci krajů pohybuje v rozmezí od 1,8 ‰ v Karlovarském kraji do 32,5 ‰ v hlavním městě Praze, Liberecký kraj se s hodnotou 11,6 ‰ v tomto případě umístil na 6. nejvyšší příčce žebříčku.

V roce 2024 dosáhly celkové výdaje na výzkum a vývoj v Libereckém kraji dosud rekordních 3 857,3 mil. Kč.

V roce 2024 dosáhly celkové výdaje na výzkum a vývoj v Libereckém kraji dosud rekordních 3 857,3 mil. Kč, v porovnání s rokem 2023 se tak objem výdajů zvýšil o 265,2 mil. Kč (+7,4 %). Z dlouhodobého pohledu se objem výdajů na VaV od roku 2018, kdy poprvé překročily 3 miliardy Kč, významně nemění a oscilují okolo 3,5 mld. Kč. K mírným poklesům došlo v pandemických letech 2020 a 2021 a také v roce 2023. Až v posledním sledovaném roce se částka této hodnotě vzdálila.

Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2024

Zdroj: ČSÚ

Z hlediska poměru výdajů na VaV k HDP bylo v našem kraji na VaV v roce 2024 vynaloženo 1,5 % HDP.

Z hlediska poměru výdajů na VaV k HDP bylo v našem kraji na VaV v roce 2024 vynaloženo 1,5 % HDP. V horizontu sledovaného období od roku 2019 (2,0 %) tento podíl neustále klesá – do roku 2022 přibližně o jednu desetinu, následně o 2 desetiny a poslední meziroční porovnání je už téměř shodné. Z mezikrajského pohledu dosáhl tento ukazatel v roce 2024 nejvyšší hodnoty v Jihomoravském kraji (2,9 %) a v hlavním městě Praze (2,7 %). Středočeský kraj se vyrovnal republikovému průměru 1,8 % a ostatní kraje jsou již pod průměrem. Nejnižší hodnoty dosahují kraje Karlovarský, Ústecký a Vysočina s podílem 0,2 %, 0,4 %, resp. 0,5 %. Těsně pod 1 % HDP se dostal ještě Královéhradecký kraj. Podíl v případě Libereckého kraje se v tomto srovnání umístil na 5. nejvyšším místě.

Rozhodující část výdajů roku 2024 pocházela z podnikových zdrojů, jejich hodnota se zvýšila na 2 822 mil. Kč.

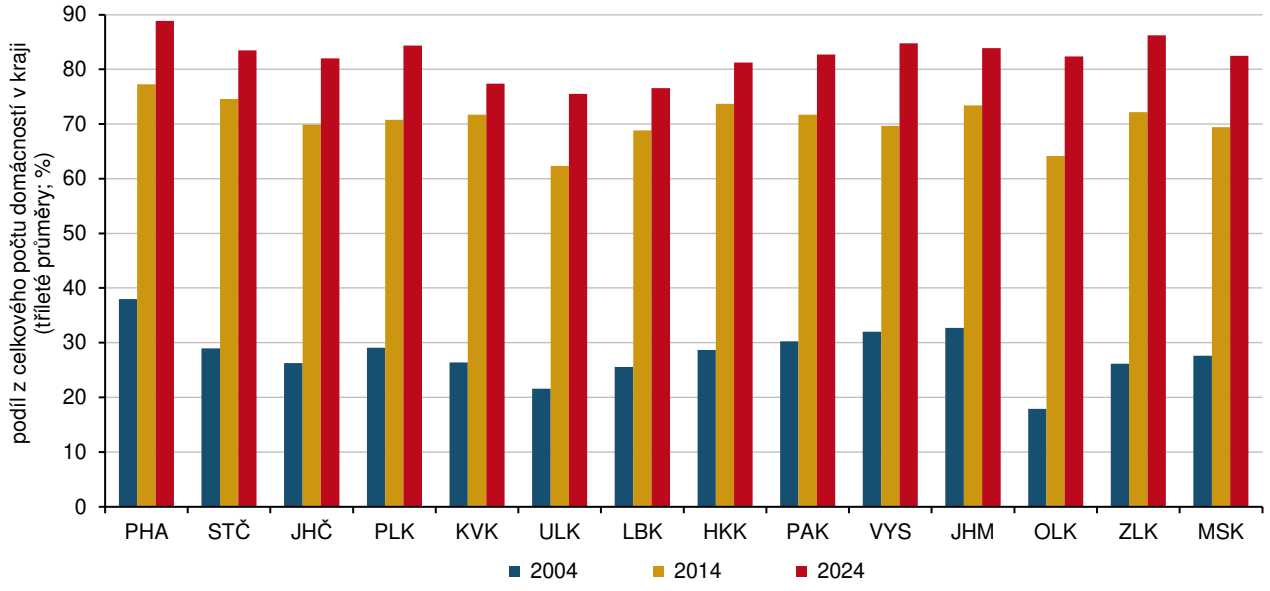
Rozhodující část výdajů roku 2024 pocházela z podnikových zdrojů (73,2 %), jejich hodnota se meziročně zvýšila o 236 mil. Kč (+9,1 %) na 2 822 mil. Kč. Z veřejných domácích zdrojů bylo vynaloženo 837 mil. Kč (21,7 %, meziroční nárůst objemu o 4,4 %). Zanedbatelným zdrojem financování jsou veřejné prostředky ze zahraničí (4,6% podíl na celkovém objemu výdajů) a ostatní zdroje z České republiky (0,6 %). Většina výdajů byla vynaložena v podnikatelském sektoru (80,1 %), 15,1 % směřovalo do sektoru vysokoškolského, 3,0 % do sektoru vládního a zbývajících 1,8 % výdajů zamířilo do sektoru soukromého neziskového. Z hlediska druhu převažovaly ve struktuře výdaje běžné – částka 3 582 mil. Kč představovala 92,9 % výdajů, oproti roku 2023 se zvýšila o 6,4 % a z 56,0 % směřovaly na mzdové výdaje, zbytek na ostatní běžné výdaje. Investiční výdaje se meziročně zvýšily o více než pětinu na 276 mil. Kč (7,1 %). Podle typu činnosti nejvyšší část celkových výdajů směřovala na aplikovaný výzkum (55,8 %), nižší částka na experimentální vývoj (36,1 %) a 8,2 % na základní výzkum. Klíčovou vědní oblastí jsou v kraji dlouhodobě technické vědy, v roce 2024 bylo do této vědní oblasti investováno 3 389 mil. Kč (meziročně +7,0 %), tedy 87,9 % celkových výdajů. Necelých 10 % (377 mil. Kč) směřovalo na přírodní vědy a zbytek 2,4 % (91 mil. Kč) na vědy sociální, lékařské a humanitní. Do věd zemědělských tentokrát nešla žádná částka, zatímco v letech minulých to bývalo až 8 mil. Kč.

Informační a komunikační technologie

Podíl domácností vybavených počítačem dosáhl v Libereckém kraji hodnoty 76,5 %.

Podíl domácností vybavených počítačem v Libereckém kraji dosáhl hodnoty 76,5 % a meziročně se 0,5 p. b. zvýšil. Podíl domácností s připojením k internetu byl výrazně vyšší a činil 85,8 % (stejně jako o rok dříve). Vybavenost internetem je obecně vyšší než vybavenost počítačem, protože počítač již v současné době není výhradním a jediným prostředkem, přes který je možné se k internetu připojit.

Graf 3.9 Domácnosti vybavené osobním počítačem podle krajů

Domácnosti v Libereckém kraji vybavené počítačem tvořily 2. nejnižší podíl v mezikrajském srovnání.

Nejvyšší vybavenost domácností počítačem i internetem byla vykázána v hlavním městě Praze (88,8 %, resp. 90,9 %). Nejnižší vybavení počítačem evidovaly domácnosti v Ústeckém (75,5 %), internetem pak v našem kraji. Meziročně se vybavenost počítačem navýšila ve 12 krajích (nejvíce v Olomouckém o 3,9 p. b.), dva kraje (hlavní město Praha a Moravskoslezský) zaznamenaly proti roku 2023 nižší hodnotu shodně o 0,3 p. b. Podíl domácností vybavených počítačem vykázaný

v našem regionu byl mezi kraji 2. nejnižší. Vybavenost domácností internetem byla kromě našeho kraje ve všech ostatních vyšší – nejvýrazněji se tento podíl zvýšil opět v Olomouckém kraji (+3,7 p. b.), nejméně v hlavním městě Praze (+0,1 p. b.).

Vybavenost domácností informačními technologiemi se v kraji pohybuje pod republikovými průměry.

Vybavenost domácností informačními technologiemi se v našem kraji obecně pohybuje pod republikovými průměry. Podíl domácností vybavených počítačem v Česku v roce 2022 poprvé překročil 80% hranici, v roce 2024 dosáhl již na 83,0 % a meziročně se zvýšil o 0,9 p. b. Podíl domácností s připojením k internetu poprvé překročil 80 % v roce 2019 a naposledy dosáhl na 88,9 % (meziročně +1,6 p. b.).

Internet v kraji v roce 2024 používalo 83,2 % osob starších 16 let, v porovnání s ostatními kraji se jedná o nejnižší hodnotu.

Internet v Libereckém kraji v roce 2024 používalo 83,2 % osob starších 16 let (meziročně o 1,7 p. b. více) a v porovnání s ostatními kraji se jedná o nejnižší hodnotu (maximální hodnoty bylo dosaženo v hlavním městě Praze, tj. 91,3 %). Větší část uživatelů je na straně mužů (84,5 % mužů ve věku 16 let a více) než žen (82,1 %). Z hlediska věku vykazují nejvyšší zastoupení mezi uvedenými uživateli osoby ve věku 16 až 34 let (98,7 %), ve skupině 35 až 54letých pak internet využívá 97,7 % osob. Prostor pro růst uživatelů je v kategorii osob nad 55 let a z hlediska ekonomické aktivity také seniorů, v rámci těchto skupin obyvatel bylo v roce 2024 60,2 %, resp. 44,3 % uživatelů internetu. Podíl uživatelů internetu pak nepřekvapivě roste s úrovní dosaženého vzdělání – ve skupině vysokoškoláků je podíl 100%, u osob se středoškolským vzděláním dosáhl 99,4 % a mezi osobami se základním vzděláním a středním vzděláním bez maturity činil 93,9 %.

Mobilní internet přes mobilní telefon používalo v kraji 78,0 % osob starších 16 let, což představuje 4. nejnižší krajský podíl.

Přes mobilní telefon se na internet v našem kraji připojovalo 78,0 % osob (meziročně +3,0 p. b.) starších 16 let a v tomto případě se jednalo o 4. nejnižší krajský podíl. Z dlouhodobého pohledu výrazněji vzrostl (nejen) v našem kraji zájem o internetové bankovnictví. V porovnání s rokem 2019 se podíl osob starších 16 let, které tuto službu využívaly, zvýšil o 9,0 p. b. na 73,4 % (mezi kraji 3. nejnižší podíl), meziročně se pak tento podíl navýšil o 4,9 p. b. Během posledních 12 měsíců provedlo alespoň jeden nákup na internetu 71,9 % obyvatel kraje starších 16 let (meziročně +4,4 p. b.), v mezikrajském žebříčku 5. nejnižší podíl. I podíl této aktivity na internetu kromě drobného poklesu v roce 2023 každoročně narůstá – mezi roky 2019 a 2024 o 15,7 p. b. Využívání sociálních sítí také s menším výkyvem v roce 2022 neustále roste a z poloviny populace starší 16 let (50,7 %) v roce 2019 podíl vzrostl až na 61,5 % v roce 2024 s meziročním nárůstem o 3,9 p. b. Hodnota Libereckého kraje byla naposledy 6. nejnižší.

V průměru za Česko internet v mobilu v roce 2024 používalo 80,7 % 16letých a starších obyvatel, internetové bankovnictví pak 76,1 % osob starších 16 let.

V průměru za Českou republiku internet v mobilu v roce 2024 používalo 80,7 % 16letých a starších obyvatel (meziročně +2,0 p. b., od roku 2019 +17,2 p. b.). Jen v hlavním městě Praze tímto způsobem mobilní telefon používalo 82,9 % uživatelů (z obyvatel ve věku 16 let a více). Meziročně pak tento podíl nejvýrazněji vzrostl v Jihočeském kraji (+3,8 p. b. na 82,5 %), nejméně v hlavním městě Praze (+0,2 p. b.). Internetové bankovnictví využívá v Česku 76,1 % osob starších 16 let, což je oproti předchozímu roku o 2,4 p. b. více a za dobu 5 let o 14,7 p. b. více. Zájem o internetové bankovnictví se v 16leté a starší populaci mezi kraji pohybuje v rozmezí od 70,6 % v Ústeckém kraji do 81,7 % v hlavním městě Praze. Zvyšuje se rovněž podíl online nakupujících. Zatímco v roce 2019 v e-shopech nakupovali (nákup v posledních 12 měsících) přibližně 3 lidé z 5 ve věku 16 let a více (59,5 %), v roce 2024 to byly skoro 3 osoby ze 4 (73,8 %). Meziročně pak hodnota vzrostla o 1,9 p. b. Nejvíce těchto nakupujících je z hlavního města Prahy (79,7 %), naopak je tomu v Jihomoravském kraji (69,6 %).

Ekonomické subjekty

Registr ekonomických subjektů (RES) je veřejným seznamem, který je vytvářen a spravován Českým statistickým úřadem podle § 20 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě. Ekonomickým subjektem je každá právnická osoba, dále fyzická osoba s postavením podnikatele a organizační složka státu, která je účetní jednotkou.

V Česku bylo ke konci roku 2025 vedeno skoro 2,9 mil. ekonomických subjektů, v Libereckém kraji bylo zapsáno 106 209 subjektů.

V České republice bylo ke konci roku 2025 vedeno skoro 2,9 mil. ekonomických subjektů, jejich celkový počet meziročně vzrostl o 2,0 %. V Libereckém kraji bylo zapsáno 106 209 subjektů (3,7 % republikového úhrnu), u 59,3 % subjektů byla zjištěna aktivita v rámci statistických zjišťování nebo z administrativních zdrojů. Téměř čtvrtina (692 397) subjektů byla evidována v hlavním městě Praze, tj. 23,9 %, přes 10% hranici se jejich počet dostal také v kraji Středočeském (12,2 %) a Jihomoravském (11,4 %). Méně než v našem regionu jich bylo registrováno jen v Karlovarském kraji (2,4 %). Počet ekonomických subjektů v Libereckém kraji se meziročně mírně navýšil, a to o 0,7 % (+732 jednotek). Počet ekonomických subjektů se proti roku 2024 zvýšil také ve všech ostatních krajích. Přírůstek se pohyboval v rozmezí od +0,6 % v Královéhradeckém kraji do +3,0 % v hlavním městě Praze. Nárůst za Liberecký kraj byl 2. nejnižší.

Od roku 2019 lze sledovat dvouleté vlny vývoje počtu ekonomických subjektů v Libereckém kraji.

Od roku 2019 lze sledovat dvouleté vlny vývoje počtu ekonomických subjektů v Libereckém kraji. Do roku 2021 jejich počet vzrostl o 952 subjektů (+0,8 %) na nejvyšší hodnotu 118 256 subjektů. V souvislosti se zavedením povinných datových schránek následoval za další dva roky výrazný pokles o 12 953 subjektů (tj. -11,0 %) a v posledních dvou letech zase dochází k mírnému nárůstu o 906 subjektů, tedy o 0,9 %.

Fyzické osoby ve struktuře ekonomických subjektů v kraji v roce 2025 tvořily 76,7 %.

Fyzické osoby ve struktuře ekonomických subjektů v Libereckém kraji v roce 2025 tvořily 76,7 %. Meziročně se jejich počet zvýšil o 1,5 % na 81 484 subjektů. Vývoj počtu fyzických osob je podobný jako v případě celkového počtu subjektů, avšak pokles je zde zaznamenán ve čtyřech po sobě jdoucích letech mezi roky 2021 a 2024, když nejvýraznější pokles je také dvouletý do roku 2023 o 14,5 % (-13 648 na 80 245 fyzických osob), v dalším roce však následoval pokles o pouhé 3 osoby.

Živnostníci představovali 91,6 % všech fyzických osob v kraji.

Dominantní postavení mezi fyzickými osobami měli živnostníci, to jsou soukromí podnikatelé podnikající dle živnostenského zákona, kteří představovali 91,6 % všech fyzických osob v kraji (74 663 subjektů). Fyzické osoby nepodnikající podle živnostenského zákona tvořily 4,7 %, zemědělští podnikatelé 2,4 % a zahraniční fyzické osoby 1,3 % fyzických osob v kraji. Z výše uvedených osob zaznamenaly meziroční pokles počtu pouze zemědělští podnikatelé (-0,2 %, tj. -4 subjekty), naopak největší nárůst počtu byl evidován u zahraničních fyzických osob (+2,4 %, tj. +25 osob), živnostníků však přibylo 1 206, tj. +1,6 %.

Právnické osoby v roce 2025 tvořily 23,3 % subjektů v kraji, téměř 57 % z nich reprezentovaly obchodní společnosti.

Právnické osoby v roce 2025 tvořily 23,3 % subjektů v kraji. Na rozdíl od fyzických osob se však jejich počet meziročně snížil, a to o 2,0 % (-510 osob) na 24 725 subjektů. Téměř 57 % právnických osob reprezentovaly obchodní společnosti (meziročně o 525 méně na 14 019 subjektů), mezi nimi z 95,1 % převažovaly společnosti s ručením omezeným. Ubylo také družstev (-42, -12,7 %) a naopak přibylo spolků (+30, +0,7 %). Počet právnických osob od roku 2019 kromě posledního zmíněného roku vždy stoupal o maximálně 2,5 %.

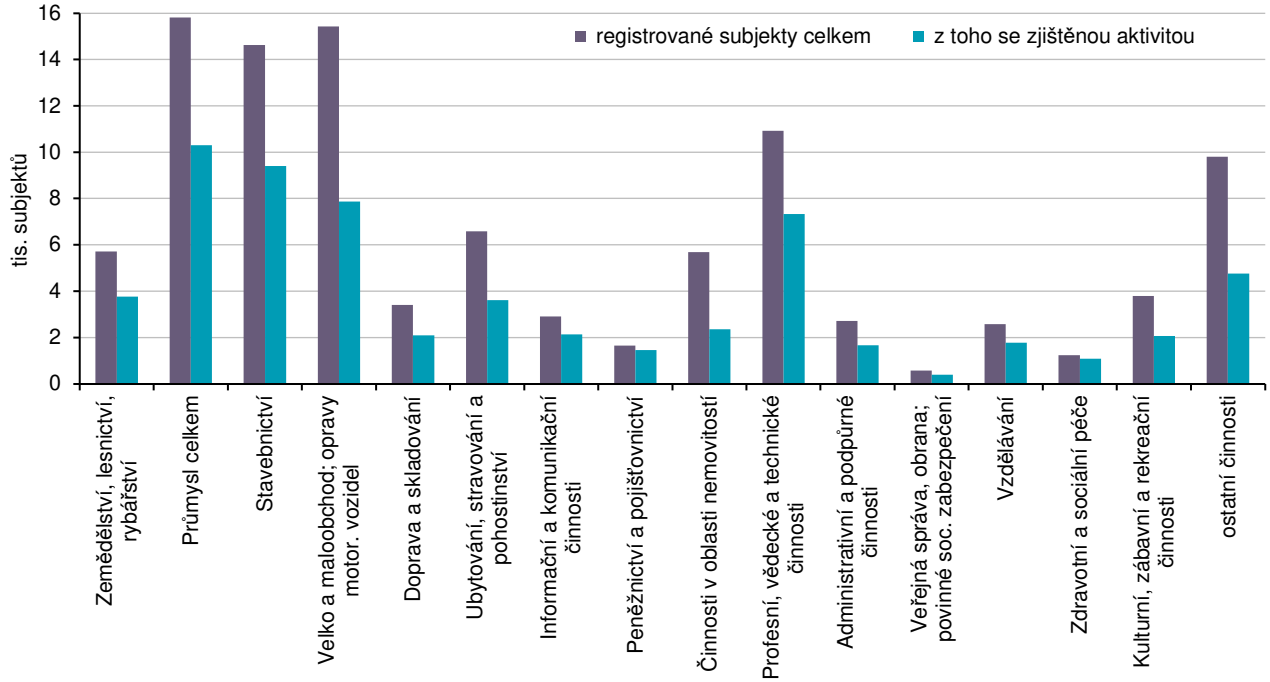
50,3 % ekonomických subjektů v kraji nevykázala v kategorii počtu zaměstnanců svou velikost.

Více než polovina ekonomických subjektů v kraji nevykázala v kategorii počtu zaměstnanců svou velikost (50,3 %). Mezi subjekty, které počet zaměstnanců uvedly (52 765 jednotek), převažovaly subjekty bez zaměstnanců (78,3 %, tj. 41 294 jednotek). V případě subjektů se zaměstnanci pak byly nejpočetněji zastoupeny tzv. mikropodniky s 1 až 9 zaměstnanci (16,7 %, tj. 8 807 subjektů). Více než 250 zaměstnanců uvedlo 76 podniků (o 1 více než v roce 2024), přičemž 42 těchto subjektů se nacházelo v okrese Liberec.

Ve struktuře ekonomických subjektů podle převažující ekonomické činnosti převládaly s podílem 14,9 % subjekty působící v odvětví průmyslu.

Ve struktuře ekonomických subjektů podle převažující ekonomické činnosti (CZ-NACE) převládaly subjekty působící v odvětví průmyslu, jejich podíl na celkovém počtu ekonomických subjektů činil 14,9 % (15 818 subjektů). S nepatrným odstupem následovalo odvětví velkoobchodu a maloobchodu; oprav a údržby motorových vozidel s podílem 14,5 % (15 419 subjektů). Třetím nejčastějším odvětvím činnosti podniků v našem kraji bylo stavebnictví s 13,8% podílem (14 621 subjektů). Více než 10% podíl pak vykázaly také subjekty zabývající se profesními, vědeckými a technickými činnostmi (10,3 %).

Graf 3.10 Ekonomické subjekty podle převažující ekonomické činnosti v Libereckém kraji k 31. 12. 2025 (subjekty s uvedenou činností)

Nejvýraznější meziroční zvýšení zaznamenala skupina ekonomických subjektů s převažující činností v dopravě a skladování (+5,7 %).

Převážná většina skupin subjektů vedených v RES podle převažující ekonomické činnosti se ke konci roku 2025 početně zvýšila. Nejvýraznější meziroční zvýšení zaznamenala skupina ekonomických subjektů, která jako svou převažující činnost uvedla dopravu a skladování (+5,7 %). Druhý nejvyšší nárůst byl zaznamenán v oblasti informačních a komunikačních činností (+4,7 %), třetí v administrativních a podpůrných činnostech (+3,6 %) a čtvrté kulturní, zábavní a rekreační činnosti (+3,5 %). Naproti tomu v případě čtyř odvětví došlo k meziročnímu snížení počtu ekonomických subjektů. Především se jednalo o velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel, kde se počet subjektů meziročně snížil o 3,4 %. Dalšími odvětvími s poklesem maximálně o 1,0 % byly ubytování, stravování a pohostinství, zdravotní a sociální péče a veřejná správa a obrana; povinné sociální zabezpečení.

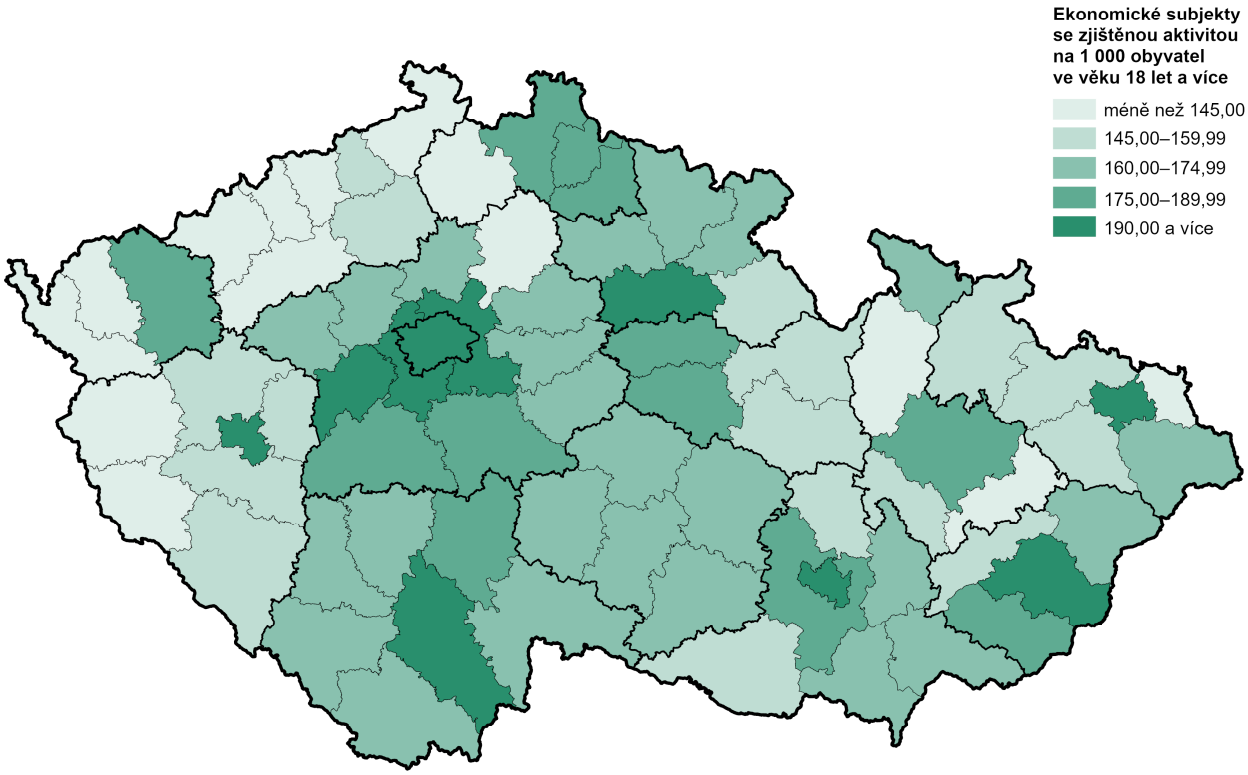
V průběhu roku 2025 vzniko v Libereckém kraji 3 928 nových subjektů a naopak 3 538 subjektů zaniklo.

V průběhu roku 2025 bylo v Libereckém kraji zaregistrováno 3 928 nových subjektů (meziročně -2,9 %), naopak 3 538 subjektů zaniklo (meziročně -14,2 %). Mezi nově vzniklými subjekty z 80,5 % převažovaly fyzické osoby. Také v případě zaniklých subjektů tvořily většinu fyzické osoby, jejich podíl byl však výrazně nižší než u nově vzniklých subjektů, když činil 65,5 %. Zatímco vznik ekonomických subjektů vykazuje poměrně stabilní hodnoty a od roku 2019 se pohybuje od 3,2 tis. do 4,0 tis. subjektů, tak jejich zánik je v posledním období z již zmíněného důvodu značně rozkolísaný od 2,5 tis. v roce 2020 do vysokých hodnot v letech 2022 a zejména 2023 (6,2 tis., resp. 13,9 tis. subjektů).

Aktivitu vykazovalo 59,3 % registrovaných subjektů v kraji, ze 76,8 % se jednalo o fyzické osoby.

Jak již bylo výše zmíněno podle informací ze statistických zjišťování nebo z administrativních zdrojů byla na konci roku 2025 zjištěna aktivita u 59,3 % registrovaných subjektů (62 997 subjektů). Ze 76,8 % se jednalo o fyzické osoby, především živnostníky (88,7 % všech aktivních fyzických osob a 68,1 % všech subjektů se zjištěnou aktivitou). V porovnání s ostatními kraji byl podíl živnostníků na celkovém počtu subjektů se zjištěnou aktivitou v Libereckém kraji 2. nejvyšší (po Středočeském kraji s 69,5 %). V rámci okresů našeho kraje byl tento podíl nejvyšší v okrese Jablonec nad Nisou (71,7 %) a Česká Lípa (71,0 %), nejnižší v okrese Liberec (64,0 %). V okrese Semily pak dosáhl 70,5 %.

Intenzita podnikatelské aktivity v okresech k 31. 12. 2025

Zdroj: ČSÚ

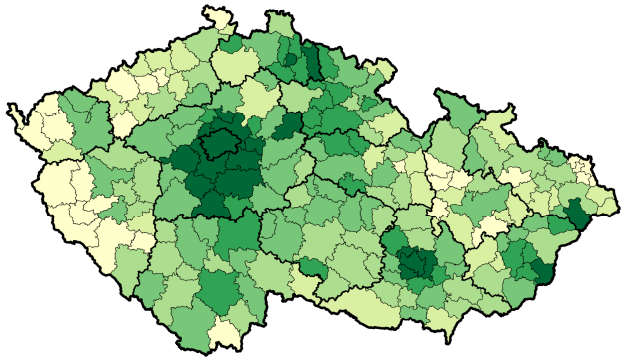
V přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 18 let a více bylo v kraji aktivních 117,6 živnostníků.

V přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 18 let a více bylo v kraji na konci roku 2025 aktivních 117,6 živnostníků (proti roku 2019 o 7,2 živnostníka více), tedy o něco méně než v celorepublikovém průměru (119,1 živnostníků). V porovnání s ostatními regiony vykazovalo z tohoto pohledu nejvyšší počet aktivních živnostníků hlavní město Praha (169,5 živnostníků), následoval Středočeský kraj (132,9 osob) a před náš region se dostal ještě kraj Jihomoravský (117,9 živnostníků). Nejméně aktivních živnostníků v přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 18 let a více evidoval v roce 2025

Karlovarský a Ústecký kraj (94,5, resp. 96,5 živnostníků). Napříč 77 okresy Česka se hodnota tohoto ukazatele pohybovala v rozmezí od 74,3 ‰ v okrese Tachov do 176,7 ‰ v okrese Praha-západ. Z okresů našeho kraje se v tomto žebříčku nejlépe umístil okres Semily se 131,3 živnostníky (6. nejvyšší pozice), následoval okres Jablonec nad Nisou (129,1 živnostníků, 9. pozice), okres Liberec (116,7 živnostníků, 23. pozice) a s 99,2 živnostníky je na celkové 60. pozici okres Česká Lípa. Mezi správními obvody obcí s rozšířenou působností našeho kraje pak při hodnocení tohoto ukazatele vykázal nejvyšší hodnotu správní obvod Jilemnice (149,2 živnostníků), naopak tomu bylo ve správním obvodu Česká Lípa (91,5 živnostníků).

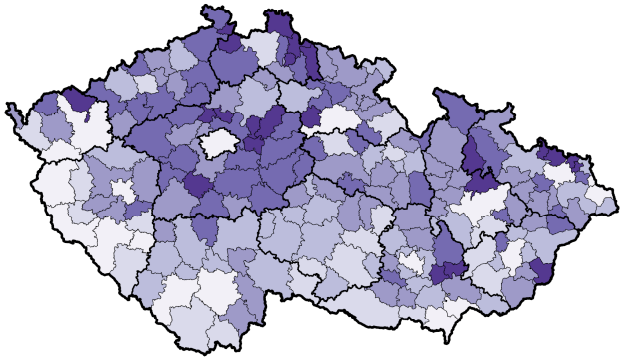
Živnostníci ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2025

Na 1 000 obyvatel ve věku 18 let a více

‰
- méně než 90,00
- 90,00–99,99
- 100,00–109,99
- 110,00–119,99
- 120,00–129,99
- 130,00 a více

Podíl na ekonomických subjektech se zjištěnou aktivitou

%
- méně než 61,50
- 61,50–63,99
- 64,00–66,49
- 66,50–68,99
- 69,00–71,49
- 71,50 a více

Zdroj: ČSÚ

Zemědělství

Produkce zemědělského odvětví (2024)

Podle semidefinitivních výsledků za rok 2024 dosáhla zemědělská produkce v kraji na 2 750 mil. Kč.

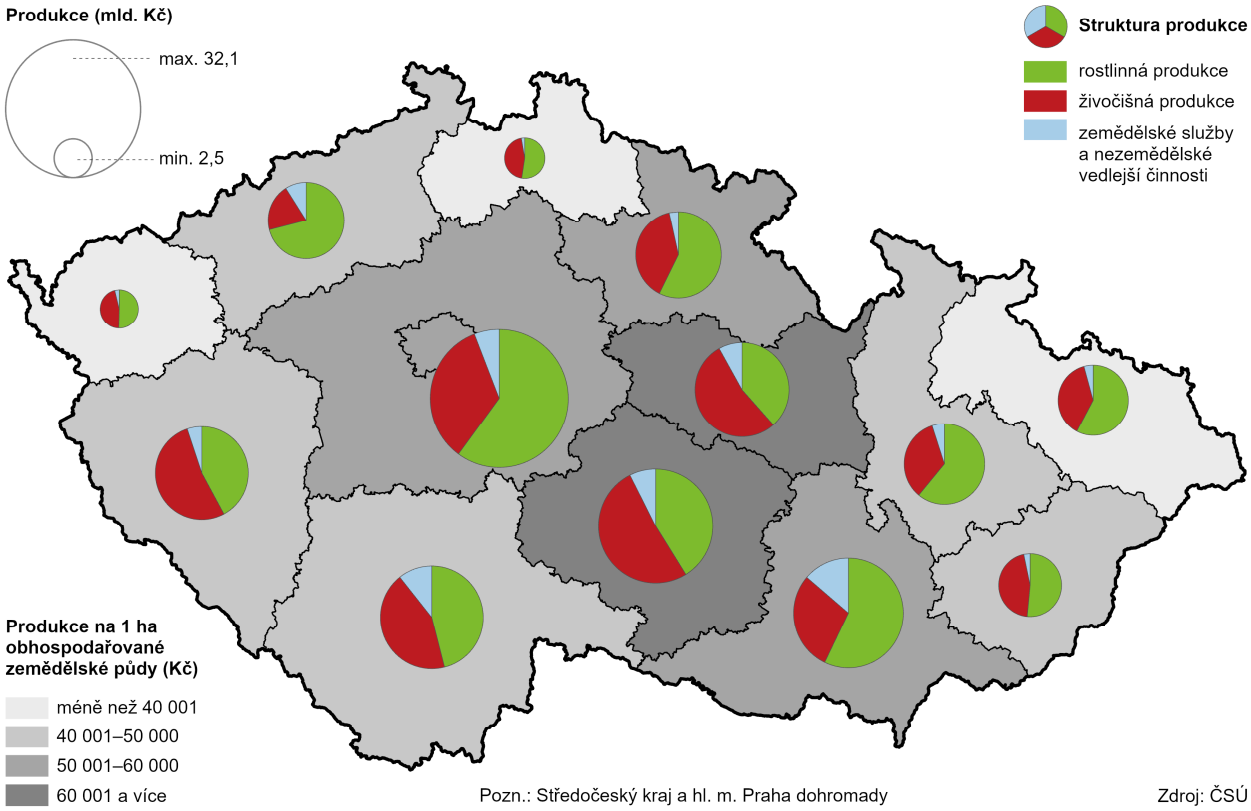
Produkce zemědělského odvětví v běžných cenách (b. c.) v Libereckém kraji od roku 2015 (2 285 mil. Kč) každoročně stoupala až do roku 2022 (3 341 mil. Kč). V dalších dvou letech došlo k poklesu o 10,7 % a 7,8 % a podle semidefinitivních výsledků za rok 2024 (poslední dostupné) dosáhla zemědělská produkce na 2 750 mil. Kč. Uvedený pokles byl způsoben zejména rostlinnou produkcí v roce 2023 (-19,6 %, zatímco živočišná vzrostla o 1,2 %) a živočišnou produkcí v roce 2024, která se meziročně snížila o 9,5 % a rostlinná pouze o 6,2 %. Z dlouhodobého pohledu je pro zemědělství kraje významnější rostlinná produkce, která měla od roku 2010 vždy nadpoloviční podíl, naposledy 52,4 %. Maxima bylo dosaženo v roce 2021, kdy tvořila 60,0 % celkové zemědělské produkce regionu.

Zemědělství je v Libereckém kraji až na několik málo lokalit spíše okrajovou záležitostí.

Zemědělství je v Libereckém kraji až na několik málo lokalit spíše okrajovou záležitostí a tak se v roce 2024 region podílel na produkci zemědělského odvětví České republiky pouze 1,6 % (na rostlinné produkci také 1,6 % a na živočišné

1,7 %). Mírně nižší hodnoty vykazuje již jen Karlovarský kraj (1,4 % celkové produkce). Nejvyšší podíl v případě celkové a rostlinné produkce vykázal Středočeský kraj společně s hlavním městem Prahou (18,4 %, resp. 21,1 %), zastoupení živočišné produkce bylo nejvyšší v Kraji Vysočina (16,0 %), i když jen těsně (15,5 %) před zmíněnou dvojicí krajů.

Produkce zemědělského odvětví v krajích v roce 2024 (semidefinitivní údaje)

Pozn.: Středočeský kraj a hl. m. Praha dohromady

Zdroj: ČSÚ

Rostlinná produkce

Výměra zemědělské půdy zjištěná šetřením o plochách osevů v kraji k 31. 5. 2025 činila 101 318 ha.

Výměra zemědělské půdy zjištěná šetřením o plochách osevů v Libereckém kraji k 31. 5. 2025 činila 101 318 ha, tj. meziročně o 2 427 ha (+2,5 %) více. Rozloha obhospodařované zemědělské půdy v našem regionu dlouhodobě osciluje okolo stotisícové hektarové hranice, od roku 2015 se pod tuto hodnotu dostala znovu až v letech 2023 a 2024. Maximální hodnoty 102 931 ha dosáhla v roce 2018 a od té doby se každým rokem mírně zmenšuje až do roku 2024.

Největší část plochy obhospodařované zemědělské půdy zaujímaly trvalé travní porosty tvořící 61,0 %.

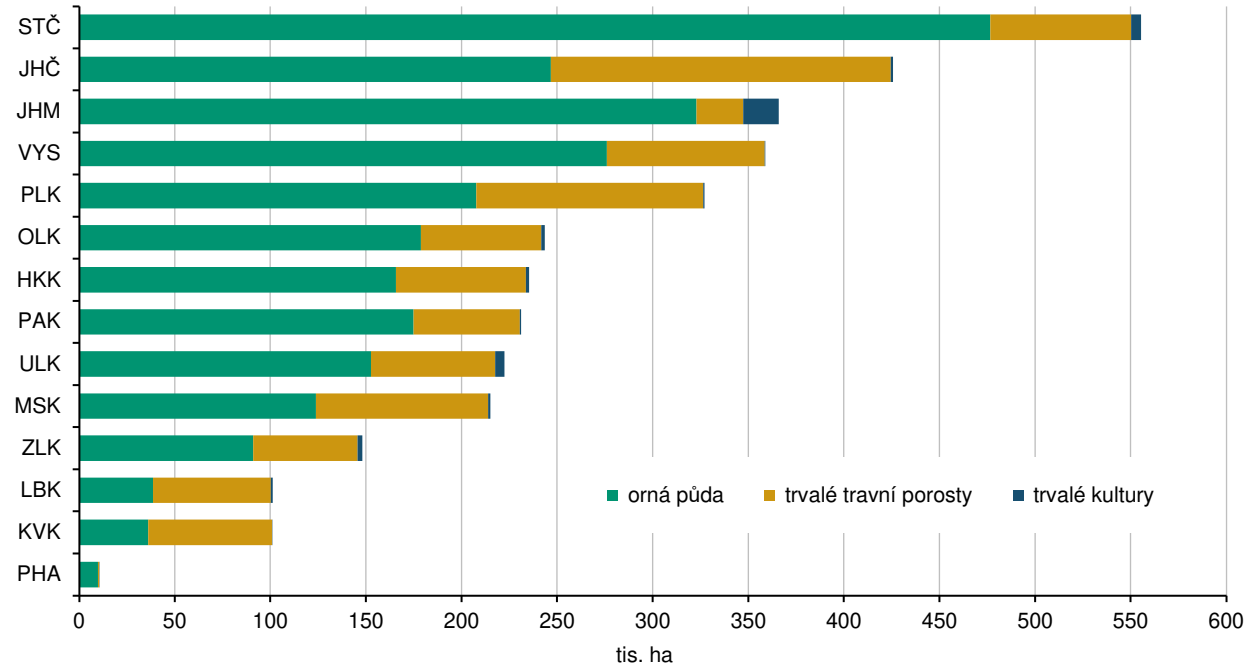
Největší část z uvedené plochy obhospodařované zemědělské půdy v roce 2025 zaujímaly trvalé travní porosty, které tvořily 61,0 %. Oproti roku 2024 se jejich rozloha zvýšila o 1 978 ha (3,3 %) na 61 763 ha. Orná půda se rozprostírala na 38 578 ha (38,1 % obhospodařované zemědělské půdy) a její výměra se meziročně zvýšila o 604 ha (1,6 %). Z toho úhorem leželo 1 444 ha půdy, zatímco v roce 2024 to bylo 2 035 ha (1,4krát více). Nadále pokračuje výraznější snižování ovocných sadů, jejichž plocha tentokrát klesla o 118 ha (13,2 %) na 777 ha.

Zemědělci v Libereckém kraji měli k dispozici celkem 37 133 ha osevní plochy.

Zemědělci v Libereckém kraji k 31. 5. 2025 měli k dispozici celkem 37 133 ha osevní plochy, což je o 1 194 ha (3,3 %) více než ke stejnému datu předchozího roku. Od roku 2017 docházelo pravidelně ke snižování rozlohy osevní plochy až do roku 2024, tehdy to bylo 38 257 ha. Ve struktuře osevních ploch klesl proti roku 2017 podíl

ploch obilovin z 55,3 % až na 49,7 % v roce 2024, následně došlo k nárůstu na 50,5 %. Mírně nižší podíl zaznamenaly také brambory a řepka. Z obilovin bylo 10 864 ha (58,0 % celkové plochy obilovin) oseto pšenicí a 3 881 ha (20,7 %) ječmenem. Okopaniny tvořily 2,6 %, technické plodiny 17,6 % celkové osevní plochy (z toho řepka 81,4 %) a 26,2 % představovaly pícniny na orné půdě.

Graf 3.11 Obhospodařovaná zemědělská půda podle krajů v roce 2025

V porovnání s osevem v roce 2024 vzrostla plocha obilovin o 4,9 %.

V porovnání s osevem v roce 2024 vzrostla plocha obilovin o 4,9 % (+881 ha). Plocha osevu pšenice se zvýšila o 925 ha (+9,3 %), naopak plocha ječmene o 92 ha poklesla (-2,3 %). Meziročně se také snížila plocha osevu tritikale (-133 ha, -9,5 %) či kukuřice na zrno (-164 ha, -37,6 %), v porovnání s předchozím rokem je vyšší osevní plocha vykázána u žita (+61 ha, +6,8 %) a ovsa (+291 ha, +24,7 %). Dále se zmenšila osevní plocha okopanin (-104 ha, -9,8 %), zejména řepy cukrové, zato brambor mírně narostla. Zvětšila se také osevní plocha pícnin na orné půdě (+722 ha, +8,0 %) a technických plodin (+107 ha, +1,7 %), přičemž řepka vzrostla jen o 38 ha, tj. o 0,7 %. Výraznější propad o 339 ha byl zaznamenán u luskovin na zrno, tj. téměř o čtvrtinu.

V roce 2025 sklidili zemědělci v našem kraji ve srovnání s rokem 2024 více většiny obilovin, řepky, brambor a chmele. Meziročně horší výsledky byly patrné v případě sklizně luskovin, řepy cukrové, kukuřice na zeleno nebo trvale travních porostů.

V roce 2025 bylo v našem kraji sklizeno 113 984 tun obilovin, tj. meziročně o 22,9 % více.

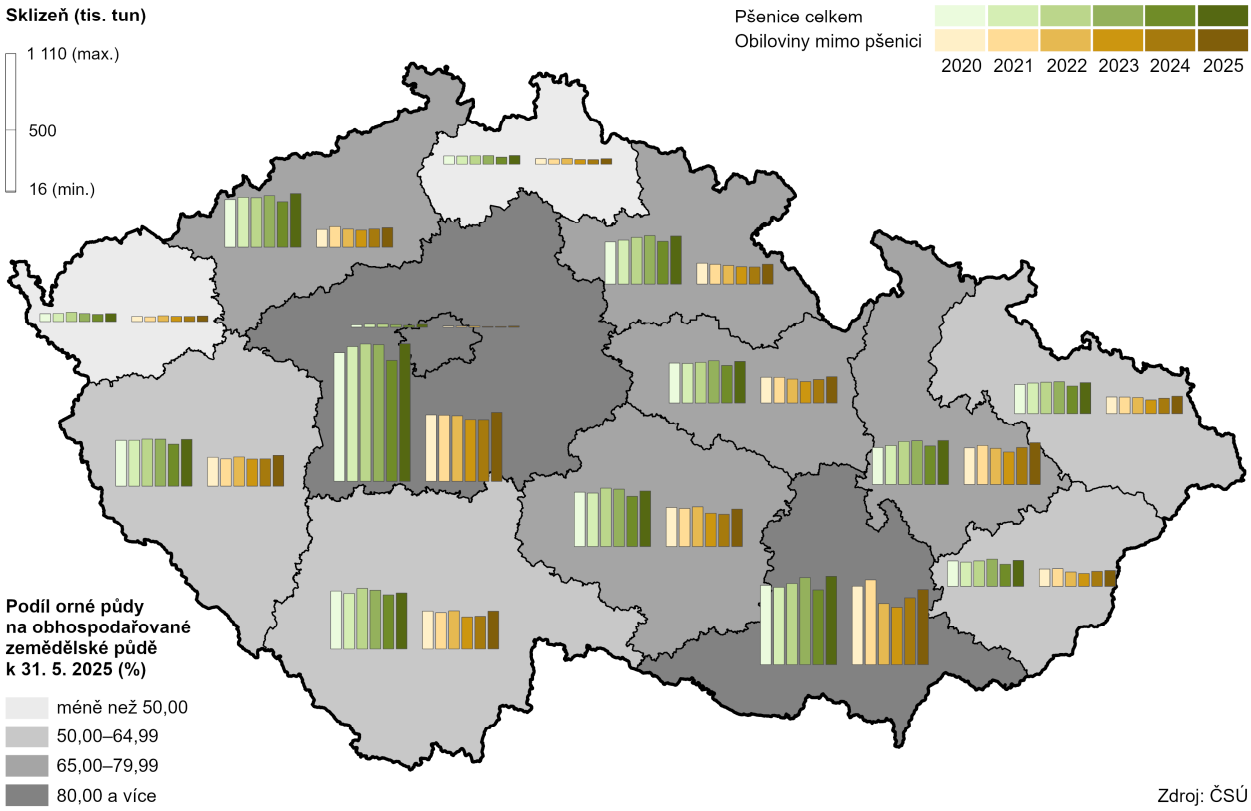
V roce 2025 bylo v našem kraji sklizeno 113 984 tun obilovin, tj. meziročně o 21 259 tun (22,9 %) více. Sklizňová plocha těchto plodin se oproti roku 2024 rozšířila o 1 115 ha (+6,3 %), z 1 hektaru tak bylo získáno 6,08 tun plodiny (meziročně +15,6 %).

Nejvýznamnější obilovinou je v našem regionu pšenice, která dosahuje 60,4% podíl na celkové sklizni obilovin v regionu.

Nejvýznamnější obilovinou je v našem regionu pšenice, té zemědělci v loňském roce sklidili 68 885 tun (tj. 60,4% podíl na celkové sklizni obilovin v regionu a meziročně +22,3 %) s výnosem 6,44 tun/ha (+13,7 %). Úroda pšenice seté ozimé dosáhla 67 124 tun (meziročně +24,5 %). Uvedený nárůst ovlivnilo především zvýšení sklizňové plochy o 11,9 % na 10 281 ha, současně tak vzrostla také výnosnost, a to

o 11,2 % na 6,53 tun/ha. U pšenice seté jarní se sklizňová plocha naopak významně snížila (-45,2 %) a plodina tak byla v roce 2025 pěstována na 412 ha. Tato skutečnost negativně ovlivnila úrodu, která byla oproti roku 2024 o 614 tun (25,8 %) nižší. Hektarový výnos této plodiny byl ovšem výrazně vyšší a z 3,15 tun vzrostl na 4,27 tun.

Sklizeň obilovin v krajích v letech 2020 až 2025

Zdroj: ČSÚ

Druhou klíčovou obilovinou v našem regionu je ječmen, jehož úroda tvořila 21,0 % celkové sklizně obilovin.

Druhou klíčovou obilovinou v našem regionu je ječmen, jehož úroda tvořila více než pětinu celkové sklizně obilovin (21,0 %). V tomto případě se sklizňová plocha snížila o 2,3 % na 3 881 ha, ovšem úroda i hektarový výnos se navýšily – u prvního ukazatele o 19,8 % na 23 952 tun a u druhého o 22,6 % na 6,17 tun/ha. Rozšířenější je ječmen ozimý, jehož produkce se i přes meziroční pokles sklizňové plochy (-8,9 % na 2 276 ha) navýšila o 17,4 % na 14 725 tun. Jeho výnos se pak zvýšil o 28,9 % na 6,47 tun/ha. U ječmene jarního plocha sklizně vzrostla o 8,8 % na 1 605 ha, úroda vzrostla o 23,8 % na 9 227 tun, přírůstek hektarového výnosu dosáhl 13,8 % a činil 5,75 tun.

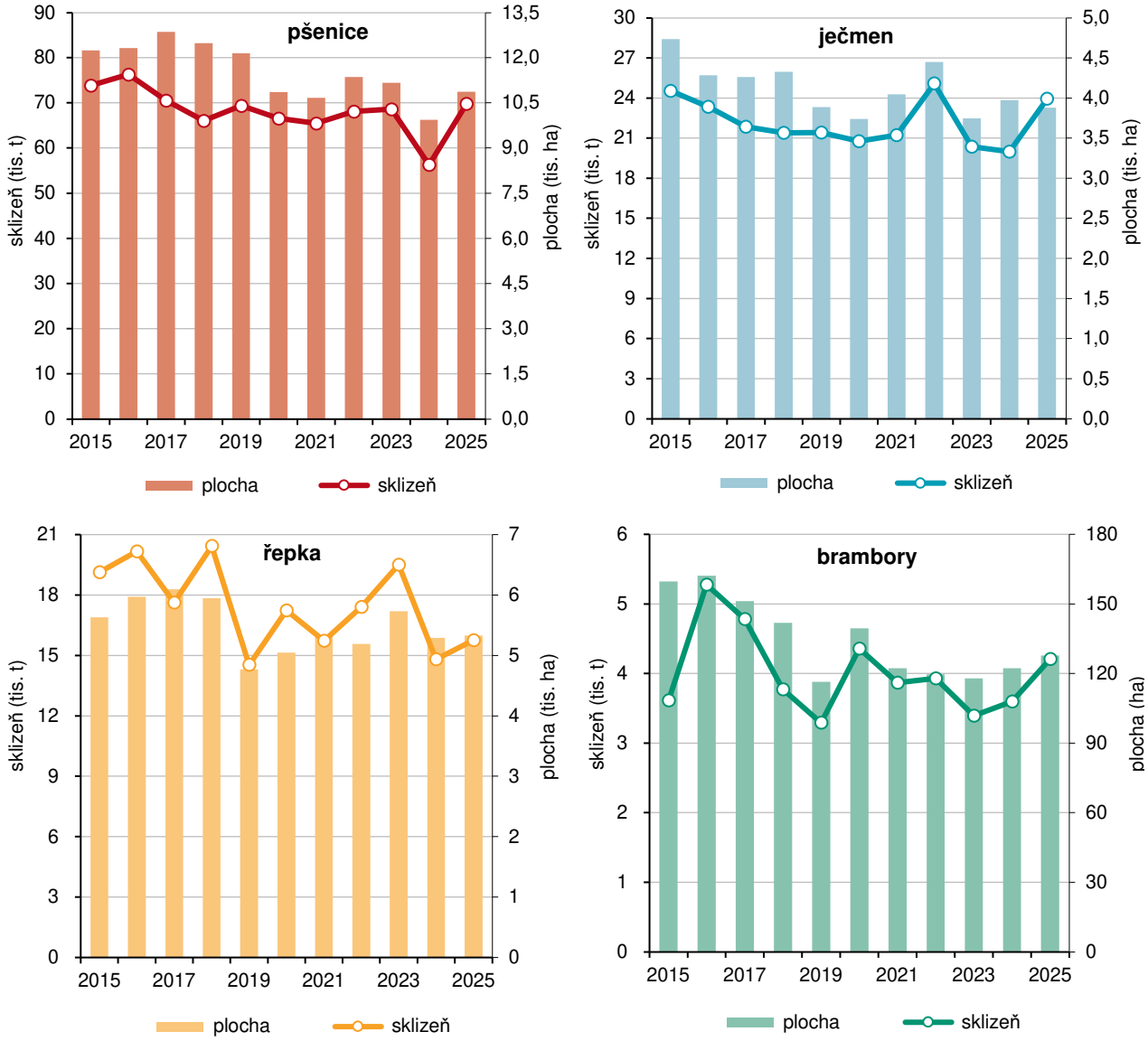
Meziročně vyšší produkce byla z obilovin evidována také u žita, ovsa, tritikale a kukuřice na zrno.

Meziročně vyšší produkce byla z obilovin evidována také u žita, ovsa, tritikale a kukuřice na zrno. Nárůst sklizně žita dosáhl 35,2 % a sklizeno bylo 5 208 tun. Vyšší byla také sklizňová plocha (+6,8 % na 951 ha) a hektarový výnos (+26,6 % na 5,47 tun/ha). Sklizeň kukuřice na zrno zaznamenala 34,4% nárůst na 2 503 tun s navýšením hektarového výnosu o 2,4 % na 8,62 tun. Produkce ovsa proti roku 2024 vzrostla o 32,0 % a činila 5 889 tun, vzrostla jak sklizňová plocha (+24,7 % na 1 470 ha), tak výnos (+5,9 % na 4,01 tun/ha). Tritikale se meziročně urodilo o 6,0 % více a produkce tak dosáhla 6 580 tun, u této plodiny došlo k poklesu sklizňové plochy (-9,5 % na 1 277 ha) při nárůstu výnosnosti o 17,1 % na 5,15 tun/ha.

Příznivá byla v roce 2025 také produkce brambor.

Příznivá byla v roce 2025 také produkce brambor – ze 128 ha sklizňové plochy (meziročně +16,1 %) bylo při výnosu 32,94 tun/ha (+8,7 %) získáno 4 209 tun plodiny (+26,2 %). Pozitivní vývoj ve všech parametrech zaznamenala ještě řepka, které bylo vyprodukovalo 15 763 tun, tedy o 6,4 % více než v roce 2024.

Graf 3.12 Sklizeň a sklizňové plochy vybraných plodin v Libereckém kraji

Nižší byla v roce 2025 produkce luskovin, řepy cukrové, kukuřice na zrno, pícnin na orné půdě a trvalých travních porostů.

Naopak nižší byla v roce 2025 produkce luskovin (-3,0 %), řepy cukrové (-8,0 %), kukuřice na zrno (-7,9 %), pícnin na orné půdě (-4,7 %) a trvalých travních porostů (-4,3 %). S výjimkou pícnin na orné půdě ovlivnilo nižší úrodu ostatních zmíněných plodin mimo jiné také snížení sklizňové plochy. Nižší hektarový výnos pak evidovaly kukuřice na zrno, pícniny na orné půdě a trvalé travní porosty.

Liberecký kraj je také jedním ze čtyř producentů chmele v Česku, jeho podíl na celkové sklizni je však zanedbatelný.

Liberecký kraj je také jedním ze čtyř producentů chmele v Česku, jeho podíl na celkové sklizni je však zanedbatelný (0,3 % z republikového objemu 6 909 tun). Při zachování sklizňové plochy chmelnic (14 ha) však bylo v roce 2025 v našem regionu vyprodukováno 24 tun chmele při výnosu 1,66 tun/ha, což je v případě obou hodnot nárůst o 6,4 %.

Živočišná produkce

Pozn.: Od roku 2025 jsou údaje za hlavní město Prahu a Středočeský kraj sledovány samostatně; srovnání s rokem 2024 je však ještě uvedeno společně.

V Libereckém kraji bylo v roce 2025 chováno 45 445 kusů skotu.

K poslednímu dni roku 2025 bylo zemědělci v Libereckém kraji chováno 45 445 kusů skotu, tj. o 1 565 kusů (3,3 %) méně než na konci roku 2024. Liberecký kraj tak patřil k dalším 9 regionům, ve kterých se stavy těchto zvířat proti roku 2024 snížily – nejvýraznější propad vykázal Karlovarský kraj (-5,3 %). Meziročně vyšší stavy skotu evidovaly pouze 3 kraje – Jihomoravský (+10,0 %), Zlínský (+1,2 %) a Moravskoslezský (+0,1 %).

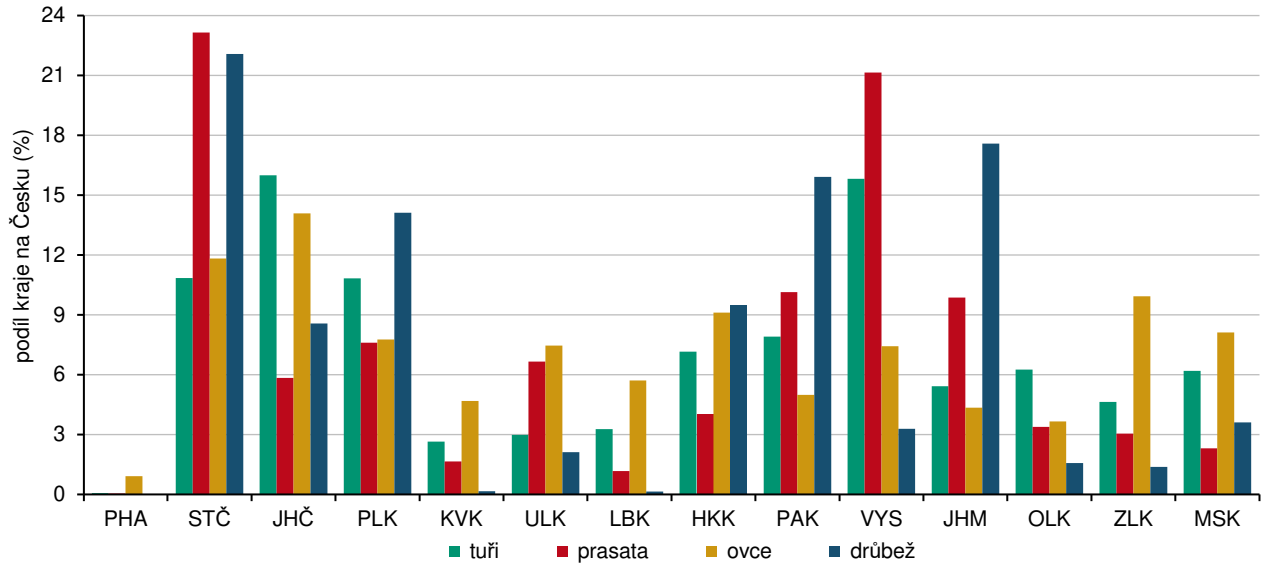
Stavy skotu v našem kraji byly v rámci mezikrajského srovnání 4. nejnižší.

Stavy skotu v našem kraji byly v rámci mezikrajského srovnání 4. nejnižší (po hlavním městě Praze, Karlovarském a Ústeckém kraji) a podíl na republikovém úhrnu 1 389,7 tis. kusů dosáhl 3,3 %. Nejpočetnější chovy skotu byly zjištěny v Jihočeském kraji (222 262 kusů, tj. 16,0 % z republikového úhrnu), s nepatrným odstupem následoval Kraj Vysočina (219 742 kusů, 15,8% podíl).

Necelých 56 % představoval skot starší 2 let, jeho počet se meziročně zvýšil o 13,7 % na 25 305 kusů.

Necelých 56 % z uvedeného stavu skotu v Libereckém kraji představoval skot starší 2 let, jeho počet se meziročně zvýšil o 13,7 % na 25 305 kusů. V rámci této věkové kategorie se nejvýrazněji zvýšily stavy krav ostatních (+2 248 kusů, tj. +21,0 % na 12 950 kusů), nižší počet byl pak zaznamenán pouze u krav dojených (-193 kusů, tj. -2,6 % na 7 206 kusů). Krávy dojené tvořily 15,9 % celkového stavu skotu, krávy ostatní (tzn. krávy bez tržní produkce mléka) představovaly 28,5 %. V ostatních věkových kategoriích došlo k meziročnímu poklesu stavů, v případě skotu do 1 roku bylo evidováno snížení o 2 681 kusů (-18,4 %) na 11 885 kusů, u stavu skotu ve věku 1 až 2 roky pokles dosáhl 18,9 % (-1 924 kusů) a v regionu tak bylo chováno 8 255 kusů takto starého skotu.

Graf 3.13 Hospodářská zvířata podle krajů k 31. 12. 2025

Na 100 krav v kraji připadlo 97,4 narozených a 91,3 odchovaných telat.

V průběhu roku 2025 se v Libereckém kraji narodilo 19 623 telat (o 3,6 % více než v roce 2024), úspěšně bylo odchováno 18 396 telat (meziročně +3,3 %). Na 100 krav tedy připadlo 97,4 narozených (meziročně +2,6 %) a 91,3 odchovaných telat (meziročně +2,3 %). Úhyn telat do 3 měsíců z počtu narozených činil 6,3 % (meziročně +0,3 p. b.).

Nejvíce telat se v přepočtu na 100 krav narodilo v Kraji Vysočina, nejméně narozených telat vykázal Ústecký kraj.

Z hlediska jednotlivých krajů České republiky se nejvíce telat v přepočtu na 100 krav narodilo v Kraji Vysočina (111,0 kusů), nejvíce jich bylo odchováno v hlavním městě Praze (107,0 kusů). Nejnižší počet narozených telat na 100 krav pak vykázal Ústecký kraj (84,9 kusů), odchovaných Karlovarský kraj (78,4 kusů). Nejnižší úhyn telat z počtu narozených vykázalo hlavní město Praha (3,4 %), nejvyšší Karlovarský kraj (8,5 %). Je třeba však upozornit, že údaje o počtu narozených a odchovaných telat jsou v hlavním městě Praze a krajích Pardubickém, Jihomoravském a Vysočina méně spolehlivé.

Výroba mléka v Libereckém kraji dosáhla 59 768 tis. litrů, meziročně se snížila o 6,2 %.

Výroba mléka v Libereckém kraji dosáhla 59 768 tis. litrů a oproti roku 2024 byla nižší o 3 947 tis. litrů (-6,2 %). Na produkci mléka celého Česka (3 396 909 tis. litrů) se kraj podílel 1,8 %, což je 4. nejnižší podíl. Největším producentem mléka byl tradičně Kraj Vysočina s 679 428 tis. litry a 20,0% podílem, nejnižší produkci mléka vykázalo hlavní město Praha (2 361 tis. litrů, 0,1% podíl). Také prodej mléka v Libereckém kraji ve srovnání s rokem 2024 poklesl, a to o 2,3 % na 59 768 tis. litrů. Tržnost mléka (tj. podíl prodeje mléka na jeho výrobě) dosáhla 96,6 % (meziročně více o 0,5 p. b.). Meziroční snížení zaznamenala také výroba jatečného skotu, která meziročně poklesla o 888 tun živé hmotnosti (-15,4 %) na 4 864 tun živé hmotnosti.

Ke konci roku 2025 bylo v Libereckém kraji chováno celkem 17 083 kusů prasat.

K 31. 12. 2025 bylo v Libereckém kraji chováno celkem 17 083 kusů prasat, tj. meziročně o 508 kusů a 3,1 % více. Pozitivně se také jejich chov vyvíjel jak v celém Česku (+29 284 kusů a +2,1 %), tak také v dalších 6 regionech – nejvyšší absolutní přírůstek vykázal Jihomoravský kraj (+29 668 kusů), nejvyšší relativní Karlovarský kraj (+52,8 %). Početně se stavy snížily v 6 krajích, nejvýraznější absolutní a relativní úbytek zaznamenal Pardubický kraj (-18 411 kusů, -11,1 %).

V kraji bylo soustředěno pouze 1,2 % počtu kusů prasat z republikového úhrnu.

V Libereckém kraji bylo soustředěno pouze 1,2 % z republikového úhrnu 1 451 107 kusů prasat, pouze na 0,1% podíl dosáhlo hlavní město Praha. Nejvíce prasat bylo k 31. 12. 2025 chováno ve Středočeském kraji (335 702 kusů, tj. 23,1% podíl), který s 306 660 kusy a 21,1% podílem následoval Kraj Vysočina. Hranice 100 tis. kusů byla překročena ještě v Pardubickém, Jihomoravském a Plzeňském kraji.

Ve struktuře podle hmotnostních kategorií a účelu chovu v kraji z 35,0 % převažovala prasata na výkrm.

Ve struktuře podle hmotnostních kategorií a účelu chovu v Libereckém kraji z 35,0 % převažovala prasata na výkrm (včetně vyřazených prasnic a kanců), a to i přesto, že se jejich počet meziročně snížil o 122 kusů (-2,0 %) na 5 973 kusů. Druhou nejpočetnější skupinou byla selata s živou hmotností nižší než 20 kg – 5 090 kusů představovalo 29,8 % krajského úhrnu. Jejich počet se však meziročně snížil o 1 392 kusů, tj. o 21,5 %. Na třetí pozici se co do počtu chovaných kusů umístila mladá prasata (20 až 49 kg živé hmotnosti), jejich stavy se ve srovnání s koncem roku 2024 naopak výrazně navýšily, a to o 2 012 kusů (+85,4 %) na 4 368 kusů, což představovalo 25,6 % celkového počtu chovaných prasat (meziročně +11,4 p. b.). Prasata chovná (50 kg a více živé hmotnosti) se na celkovém stavu prasat podílela 9,7 % a jejich stav se meziročně zvýšil pouze o 10 kusů (+0,6 %) na 1 652 kusů. V rámci této kategorie dominovaly z 67,9 % prasnice, které byly také z 67,9 % zapuštěné.

V průběhu roku 2025 se v Libereckém kraji narodilo 41 708 selat, na 1 prasnici připadlo 27,4 selat.

V průběhu roku 2025 se v Libereckém kraji narodilo 41 708 selat, tj. o 7 035 kusů (20,3 %) více než v roce 2024. Na 1 prasnici připadlo 27,4 selat, tj. meziročně o 1,0 kus méně. V rámci mezikrajského srovnání se ukazatel pohyboval od 5,2 selat v Karlovarském do 39,9 selat v Ústeckém kraji. Hodnota za Liberecký kraj je 3. nejnižší. Úhyn selat do odstavu se v kraji oproti roku 2024 absolutně výrazně zvýšil o 1 144 kusů na 5 058 kusů (+29,2 %). Úhyn selat tak činil 12,1 % z celkového počtu

narozených selat, meziročně o 0,8 p. b. více a jedná se o 2. nejvyšší hodnotu mezi kraji. Tu nejvyšší vykázal Zlínský kraj (12,3 %). Počet odchovaných selat se meziročně zvýšil o 5 891 kusů na 36 650 selat a v přepočtu na 1 prasnici tak připadlo 24,1 selat (meziročně méně o 1,1 kus). V rámci mezikrajského srovnání se Liberecký kraj opět umístil na 3. nejnižší příčce, nejvíce odchovaných selat na jednu prasnici evidoval Ústecký kraj (36,7 kusu). Nejnižší hodnota byla zjištěna v Karlovarském kraji (4,6 kusu). Výroba jatečných prasat v kraji meziročně vzrostla o 716 tun živé hmotnosti (+24,9 %) na 3 592 tun.

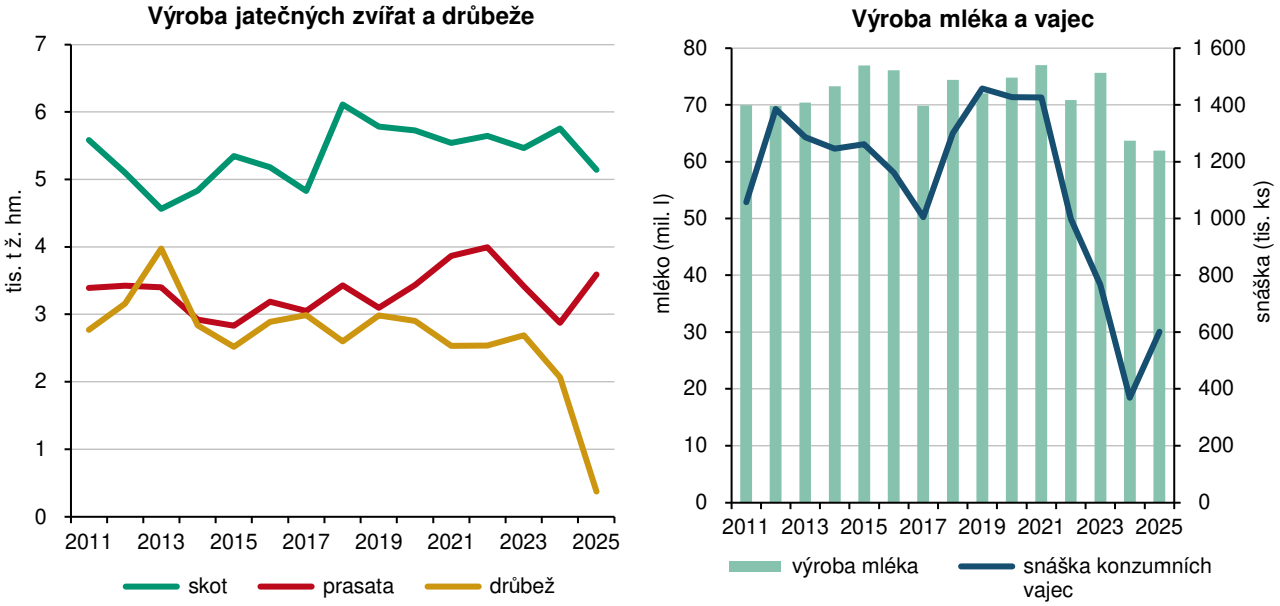
Na konci roku 2025 bylo v kraji chováno 34 494 kusů drůbeže.

K 31. 12. 2025 bylo v Libereckém kraji chováno 34 494 kusů drůbeže a ve srovnání s koncem roku 2024 tak došlo ke snížení stavu o 7 121 kusů, tj. o 17,1 %. K rozšíření chovu drůbeže došlo pouze ve 3 krajích – absolutně i relativně nejvíce v Královéhradeckém kraji (+889,9 tis. kusů a +66,0 %). Dalšími kraji byly Jihomoravský (+528,8 tis. kusů, +14,6 %) a Ústecký (+26,4 tis. kusů, +5,6 %). Nejvyšší meziroční úbytek drůbeže byl zaznamenán absolutně ve Středočeském kraji společně s hlavním městem Prahou (-2 191,5 tis. kusů, -29,7 %) a relativně v Karlovarském kraji (-72,5 %, -95,0 tis. kusů).

Chov drůbeže v kraji má pouze zanedbatelný význam, jeho podíl na republikovém chovu byl 2. nejnižší a dosáhl 0,1 %.

Mezi kraji početně největší stavy drůbeže evidovali chovatelé ze Středočeského kraje (5,2 mil. kusů, tj. 22,1 % republikového stavu více než 23,5 mil. kusů). Následoval kraj Jihomoravský (4,1 mil. kusů a 17,6% podíl). Podíl překračující 10 % byl ještě vykázán v Pardubickém a Plzeňském kraji (15,9 %, resp. 14,1 %). Chov drůbeže v našem kraji má pouze zanedbatelný význam, jeho podíl na republikovém chovu byl 2. nejnižší a dosáhl 0,1 %.

Graf 3.14 Výroba jatečných zvířat, mléka a vajec v Libereckém kraji

Podíl kraje na republikovém úhrnu necelých 5,1 mil. kusů nosnic dosáhl také 0,1 %.

V našem kraji však došlo meziročně ke zvýšení počtu nosnic o 1 007 kusů (+39,3 %) na 3 569 kusů. Podíl kraje na republikovém úhrnu necelých 5,1 mil. kusů dosáhl také 0,1 % a po hlavním městě Praze se jednalo o 2. nejnižší hodnotu. Počty nosnic vzrostly také v dalších 4 krajích – absolutně nejvýrazněji v Plzeňském kraji (+86,9 tis. kusů, +7,8 %), relativně v Ústeckém kraji (+137,3 %, +7,1 tis. kusů). Mezi kraje s nejvýraznějším meziročním poklesem počtu nosnic patřil absolutně Pardubický kraj (-145,5 tis. kusů, -12,5 %) a relativně Karlovarský kraj (-89,6 %, -94,0 tis. kusů).

Největší chovy nosnic vykázali opět zemědělci ve Středočeském kraji (téměř 1,5 mil. kusů, tj. 29,1% podíl republikového úhrnu), dále v Plzeňském (1,2 mil. kusů, 23,8 % podíl) a Pardubickém kraji (1,0 mil. kusů, 20,1% podíl).

Ve srovnání s rokem 2024 se produkce konzumních vajec v našem kraji zvýšila o 62,7 %.

Ve srovnání s rokem 2024 se produkce konzumních vajec v našem kraji zvýšila o 62,7 % (+231,4 tis. kusů) na 600,6 tis. kusů. Průměrná snáška na jednu nosnici činila 171,5 vajec (v rámci mezikrajského srovnání nejnižší hodnota) a meziročně se zvýšila o 17,2 kusu (+11,2 %). Nejvyšší průměrná snáška vajec byla zaznamenána v Plzeňském kraji (320,0 kusů).

Produkce jatečné drůbeže v kraji meziročně poklesla o 81,8 %.

Produkce jatečné drůbeže v Libereckém kraji meziročně poklesla o 81,8 % na 375 tun živé hmotnosti, tj. opět 0,1% podíl na republikové produkci 259,3 tis. tun živé hmotnosti. Ještě nižší produkce byla zaznamenána v Karlovarském kraji (284 tun, 0,1 %) a v hlavním městě Praze (zanedbatelná 1 tuna). Největší objem jatečné drůbeže byl vyprodukován v Jihomoravském kraji (60,0 tis. tun, tj. 23,1 % produkce za Česko), necelá pětina pak byla vyrobena ve Středočeském (19,9 %) a Pardubickém kraji (19,1 %).

V roce 2025 se výroba masa (bez masa drůbežího) v Libereckém kraji ve srovnání s rokem 2024 snížila o 3,1 % na 1 833 tun.

V roce 2025 se výroba masa (bez masa drůbežího) v Libereckém kraji ve srovnání s rokem 2024 snížila o 3,1 % (-58 tun) na 1 833 tun. Na republikovém úhrnu (285,1 tis. tun) se region podílel pouze 0,6 % a v porovnání s ostatními kraji se jednalo o 4. nejnižší produkci. Nejméně masa bylo vyprodukováno v hlavním městě Praze (186 tun, tj. 0,1% podíl na republikovém úhrnu), následoval kraj Karlovarský (704 tun, 0,2% podíl) a Ústecký (1 677 tun, 0,6% podíl). Největším producentem byl jako obvykle Jihočeský kraj (55 059 tun, tj. 19,3% podíl), na dalším místě se umístil kraj Královéhradecký (36 134 tun, 12,7% podíl) a Středočeský (34 528 tun, 12,1 % podíl). Meziročně nižší výrobu masa zaznamenaly vedle našeho další 4 kraje – Ústecký (-1,4 %), Jihočeský (-1,5 %), Jihomoravský (-2,3 %) a Vysočina (-3,9 %). Ostatní regiony zaznamenaly vyšší produkci, nejvýraznější přírůstek vykázal Moravskoslezský kraj (+12,3 %). Hranici 10 % překročil také kraj Karlovarský (+10,5 %) a Plzeňský (10,1 %). Výroba masa v úhrnu za Česko se celkově zvýšila o 4 520 tun, tedy o 1,6 %.

Rozhodující položkou ve výrobě masa v kraji je maso hovězí, které představuje 57,0 % krajské a 1,6 % republikové produkce.

Rozhodující položkou ve výrobě masa v Libereckém kraji je maso hovězí (včetně telecího) – jeho objem se meziročně snížil o 6,9 % (-78 tun) na 1 045 tun. Uvedená hodnota představovala 57,0 % krajské a 1,6 % republikové produkce. Dále se v našem regionu také vyprodukovalo 780,6 tun vepřového masa (meziroční srovnání vzhledem k ochraně dat z roku 2024 nelze zveřejnit). Nejvíce hovězího a telecího masa vyprodukovali zemědělci z Pardubického kraje (18 771 tun, tj. 27,9% podíl na republikovém úhrnu), největším a téměř čtvrtinovým producentem vepřového masa byl Jihočeský kraj (53 475 tun).

Lesnictví

Lesní pozemky se v Libereckém kraji v roce 2025 rozkládaly na rozloze 141 661 ha.

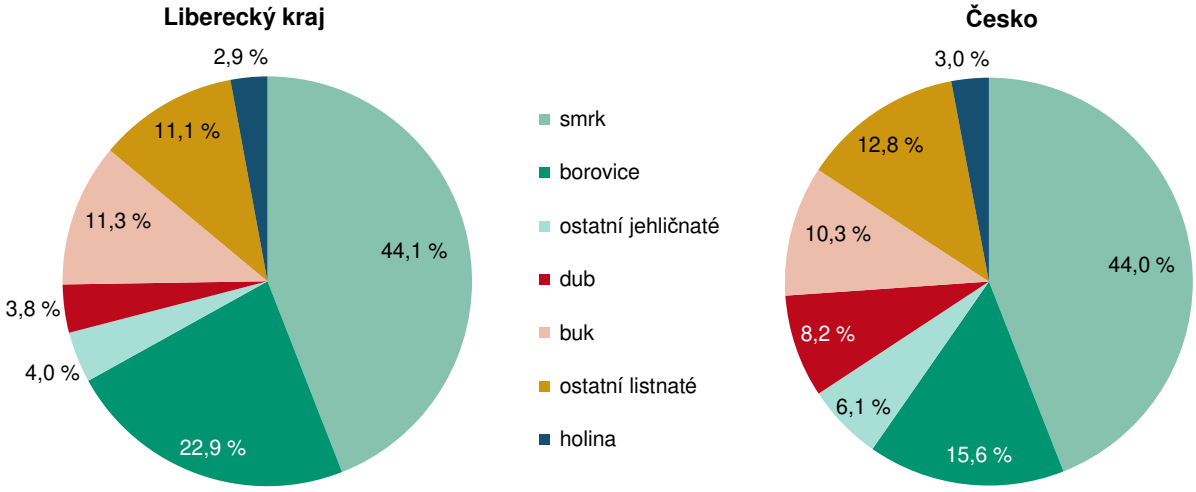
Podle údajů Českého úřadu zeměměřického a katastrálního se lesní pozemky v Libereckém kraji v roce 2025 rozkládaly na rozloze 141 661 ha, tj. 5,3 % republikového úhrnu 2 684,6 tis. ha a meziročně o 52,0 ha více. Převážnou většinu lesní plochy představovala půda porostní (96,5 %).

V kraji bylo zalesněno 809 ha, což je 2. nejnižší hodnota mezi kraji.

V uplynulém roce bylo v Libereckém kraji zalesněno (tzn. uměle obnoveno) 809 ha, tj. o 79 ha (8,9 %) méně než v předchozím roce. Podíl našeho kraje na 23 065 zalesněných hektarech (meziročně -6 430 ha, tj. -21,8 %) v celém Česku ve výši 3,5 % byl mezi kraji 2. nejnižší (po kraji Královéhradeckém kraji s 3,4% podílem).

Největší plocha lesů tímto procesem prošla v Kraji Vysočina (4 657 ha, tj. 20,2% podíl na celorepublikovém úhrnu).

Graf 3.15 Druhová skladba dřevin lesních porostů v Libereckém kraji a Česku k 31. 12. 2025

Zdroj: Národní lesnický institut

V roce 2025 byly k zalesňování v Libereckém kraji použity převážně jehličnaté dřeviny.

V roce 2025 byly k zalesňování v Libereckém kraji stejně jako v roce 2024 znovu použity převážně jehličnaté dřeviny (434 ha, tj. 53,6 % zalesněné plochy), nejčastěji smrk (255 ha, 58,9 % plochy zalesněné jehličnany) a borovice (96 ha, 22,1 %). U listnatých dřevin, kterými bylo osázeno 375 ha (46,4 % celkové zalesněné plochy) plochy, převažoval buk (229 ha, tj. na 60,9 % plochy zalesněné listnatými dřevinami). Samovolně (tedy přirozenou obnovou) došlo k zalesnění 518 ha, tj. meziročně o 15 ha méně (-2,8 %).

Jehličnany při zalesňování převažovaly vedle Libereckého také v dalších 8 krajích.

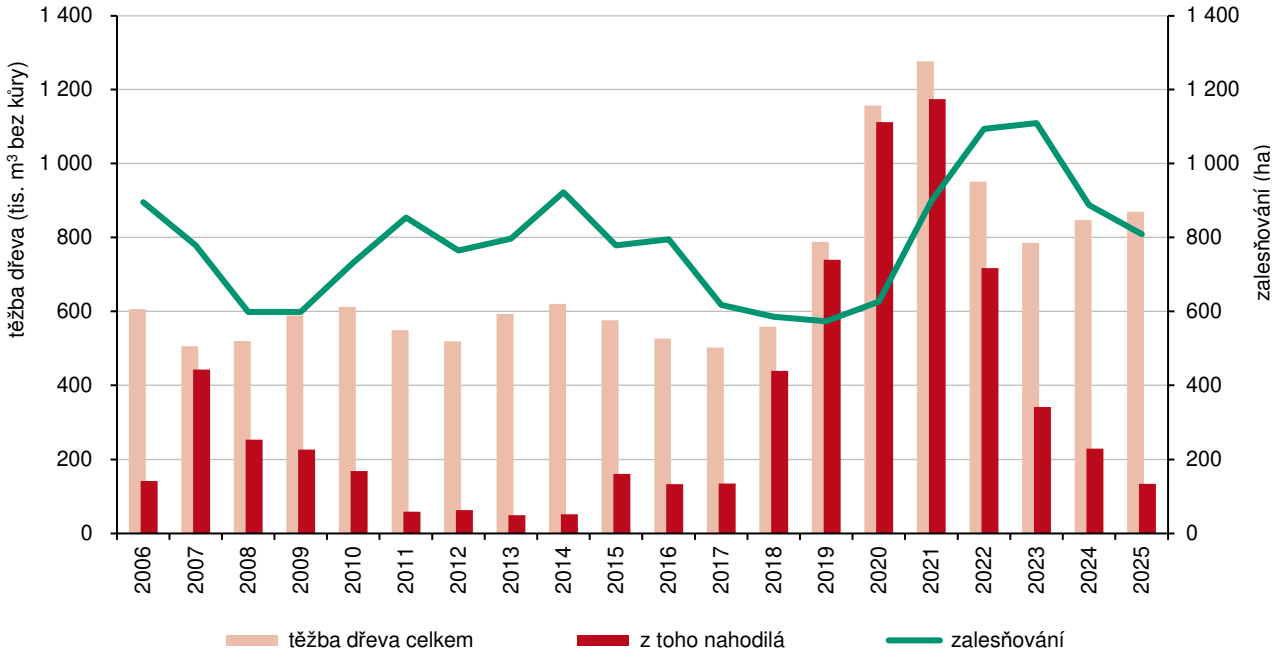
Jehličnany při zalesňování převažovaly vedle Libereckého také v dalších 8 krajích – nejvíce v Jihočeském kraji (68,2 % na celkové zalesněné ploše v kraji). Následovaly kraje Plzeňský (67,5 %), Královéhradecký (61,8 %), Kraj Vysočina (61,0 %), Pardubický (58,5 %), Karlovarský (56,0 %), Středočeský společně s hlavním městem Prahou (55,0 %) a Olomoucký (50,2 %). V ostatních regionech při výsadbě převážily listnaté dřeviny, podíl se pohyboval v intervalu od 52,3 % v Jihomoravském do 65,6 % v Moravskoslezském kraji. Největší rozlohu přirozenou cestou obnoveného lesa vykázal Jihočeský region – 1 448 ha představovalo 14,3 % z 10 152 ha lesů přirozeně obnovených v Česku, dále Kraj Vysočina (1 339 ha, tj. 13,2% podíl) a také Středočeský kraj společně s hlavním městem Prahou (1 187 ha, tj. 11,7% podíl).

V roce 2025 bylo v Libereckém kraji vytěženo 869,2 tis. m^3 dřeva bez kůry.

V roce 2025 bylo v Libereckém kraji vytěženo 869,2 tis. m^3 dřeva bez kůry, což bylo o 22,0 tis. m^3 (+2,6 %) více než v roce 2024. Jehličnanů bylo vytěženo 781,0 tis. m^3 (tj. 89,9 % celkové těžby) a oproti roku 2024 se jejich produkce zvýšila o 10,3 tis. m^3 (+1,3 %). Ve struktuře těžby převažoval z 56,7 % smrk, jeho produkce se však meziročně snížila o 32,5 tis. m^3, tj. -6,8 %. S výrazným odstupem následovala těžba borovice (39,6 % těžby jehličnanů), její produkce naopak proti roku 2024 o 40,0 tis. m^3 (+14,8 %) vzrostla. Těžba listnatých dřevin se v objemu 88,2 tis. m^3 a s meziročním nárůstem o 15,3 % orientovala ve větší míře na buk (33,6 % těžby listnatých dřevin) a dále také na dub (15,4% podíl). Produkce se v případě buku meziročně zvýšila o 10,0 %, v případě dubu naopak o 19,4 % poklesla. Nahodilou těžbou bylo ve sledovaném roce zpracováno 133,6 tis. m^3 dřeva bez kůry (o 41,7 %

méně než v roce 2024), tj. 15,4 % celkové těžby. Větší část této těžby připadla na nutnou těžbu z živelní kalamity (38,4 %), z důvodu hmyzové kalamity bylo vytěženo 21,4 % dřeva. Oba druhy nahodilé těžby zaznamenaly meziroční pokles – v případě hmyzové o -58,1 % a v případě živelní o -39,0 %.

Graf 3.16 Těžba dřeva a zalesňování v Libereckém kraji

Mezi kraji byl největším producentem dřeva Jihočeský kraj s těžbou 2 628,8 tis. m³.

V celé České republice se v roce 2025 vytěžilo 16 712,6 tis. m³ dřeva bez kůry (meziročně -6,1 %), největším producentem dřeva byl Jihočeský kraj s těžbou 2 628,8 tis. m³ dřeva (15,7 % republikového úhrnu). Podíl Libereckého kraje byl po kraji Ústeckém (3,3 %) 2. nejnižší (5,2 %). Podíl nahodilé těžby se pohyboval v rozmezí od 15,4 % v Libereckém kraji do 62,6 % v Moravskoslezském kraji.

Prořezávky byly v našem kraji v průběhu roku 2025 provedeny na 2 671 ha.

Prořezávky (výchovné zásahy v mladých porostech, jejichž účelem je zejména snížení hustoty porostu a úprava zdravotního i jakostního stavu porostu) byly v našem kraji v průběhu roku 2025 provedeny na 2 671 ha, tj. o 219 ha a 8,9 % více než v roce 2024. Probírky (tzn. úmyslné zásahy v předmýtních porostech sloužící k usměrnění vlastností porostu po stránce produkční, zajištění odolnosti a stability porostu) byly realizovány na 4 654 ha lesní půdy (meziročně o 164 ha a 3,7 % více). Množství dřeva získané z těchto zásahů dosáhlo 235 680 m³ bez kůry (meziročně o 26 810 m³ bez kůry a 12,8 % více).

Chemicky nebo biologicky bylo v Libereckém kraji ošetřeno 540 ha lesní půdy, což je nejméně ze všech krajů.

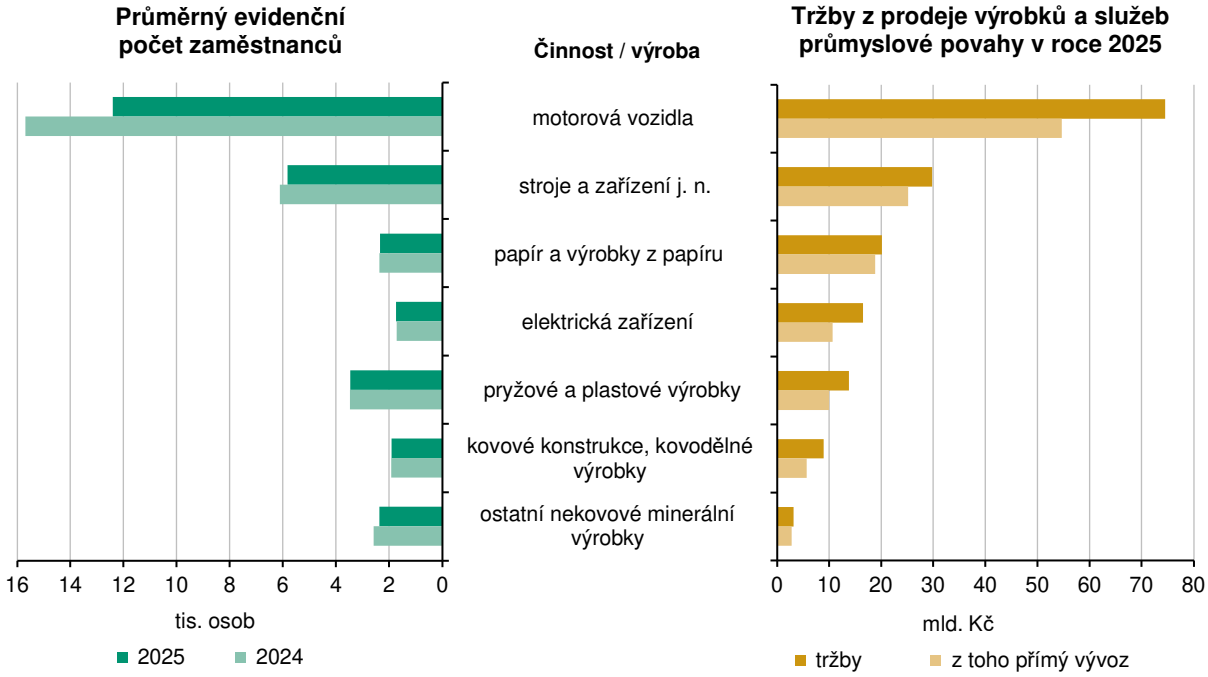
Chemicky nebo biologicky bylo v Libereckém kraji ošetřeno 540 ha lesní půdy (meziročně více o 30 ha a 5,9 %), což je absolutně nejméně ze všech krajů. Podíl kraje na celkové ošetřené ploše v České republice (59 575 ha) dosáhl 0,9 %. Nejvíce hektarů lesní půdy bylo tímto způsobem ošetřeno v Kraji Vysočina (10 765 ha, tj. 18,1 % republikového úhrnu). Škody způsobené zvěří byly v našem regionu v roce 2025 ohodnoceny částkou 2 501 tis. Kč (meziročně +1 375 tis. Kč a +122,1 %), což představuje 5,0 % republikové hodnoty 50 414 tis. Kč a 5. nejnižší hodnotu v rámci porovnání krajů. Nejvyšší škody vykázal Jihočeský kraj (11 858 tis. Kč, tj. 23,5 % republikového úhrnu), nejnižší pak kraj Královéhradecký (705 tis. Kč, tj. 1,4 %).

Průmysl

V Libereckém kraji mělo v roce 2025 sídlo 98 průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci.

V Libereckém kraji mělo v roce 2025 sídlo 98 průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci (o 9 podniků méně než v roce 2024), které zaměstnávaly 36 562 osob (tj. meziročně o 4 808 osob a 11,6 % méně). Mezi kraji absolutně nejvíce zaměstnaných v průmyslu vykázal Středočeský kraj, když v 208 podnicích pracovalo 108 455 zaměstnanců (tj. 14,1% podíl na republikovém úhrnu 770 253 zaměstnaných). Naproti tomu 54 průmyslových podniků v Karlovarském kraji evidovalo 13 702 zaměstnanců (1,8% podíl). Liberecký kraj se na republikovém počtu zaměstnaných podílel 4,7 %. V celém Česku se počet zaměstnanců snížil o 21 230 osob (-2,7 %). Meziročně vyšší počet pracovníků evidoval Ústecký kraj (+766 osob, +1,3 %), hlavní město Praha (+466 osob, +0,6 %) a Plzeňský kraj (+210 osob, +0,4 %). K největšímu absolutnímu i relativnímu propadu v zaměstnanosti došlo u průmyslových podniků v Libereckém kraji.

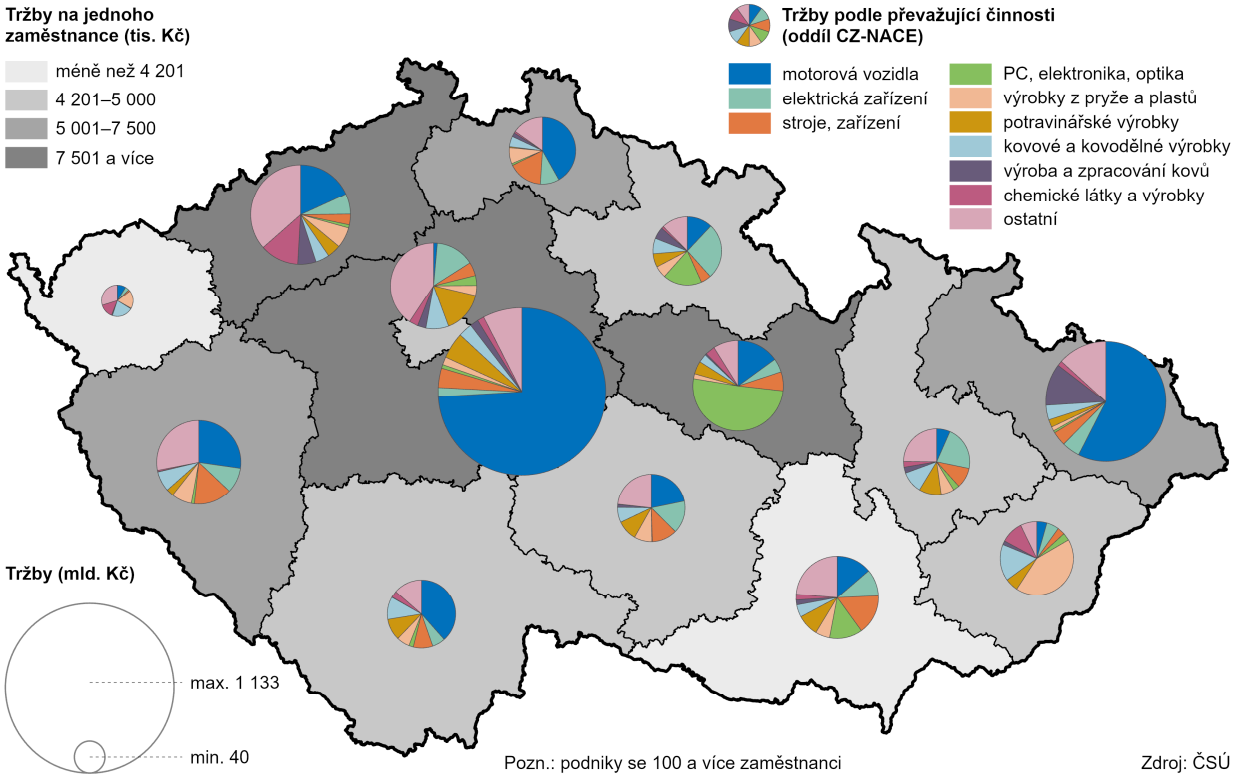
Graf 3.17 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující činnosti zpracovatelského průmyslu v Libereckém kraji (podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji)

Průměrná hrubá měsíční mzda ve velkých průmyslových podnicích Libereckého kraje v roce 2025 dosáhla částky 48 843 Kč.

Průměrná hrubá měsíční mzda ve velkých průmyslových podnicích Libereckého kraje v roce 2025 dosáhla částky 48 843 Kč a ve srovnání s rokem 2024 se zvýšila o 2 558 Kč (+5,5 %). Nejvýraznější meziroční absolutní nárůst vykázal Středočeský kraj (+3 894 Kč, +6,4 %), relativně mzda vzrostla nejvíce v Kraji Vysočina (+7,0 %, tj. +3 128 Kč). Nejméně absolutně i relativně se mzda zvýšila v Královéhradeckém kraji (+2 290 Kč, +5,1 %). Průměrná mzda v celém Česku zaznamenala přírůstek o 3 150 Kč (6,4 %) a činila 52 623 Kč. Mzda dosažená v Libereckém kraji byla o 3 780 Kč nižší než republikový průměr a mezi regiony byla 6. nejvyšší. Nejvyšší průměrnou mzdu pobírali zaměstnanci ve Středočeském kraji (64 576 Kč). Nad republikovým průměrem se pohybovala také mzda průmyslových podniků se sídlem v hlavním městě Praze (64 485 Kč) a v Ústeckém kraji (54 414 Kč). Nejméně si zaměstnanci v průmyslu vydělali v Karlovarském kraji, ve kterém průměrná mzda dosáhla na 45 125 Kč.

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v krajích v roce 2025

Pozn.: podniky se 100 a více zaměstnanci

Zdroj: ČSÚ

Tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy v běžných cenách dosáhly za loňský rok v Libereckém kraji částky 184 865 mil. Kč.

Tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy v běžných cenách (bez DPH) dosáhly za loňský rok v Libereckém kraji částky 184 865 mil. Kč. V rámci mezikrajského srovnání byly 4. nejnižší a na tržbách celé republiky (4 890,3 mld. Kč) se podílely 3,8 % (o 0,4 p. b. méně než v roce 2024). V porovnání s rokem 2024 tržby v našem kraji poklesly o 18 965 mil. Kč (-9,3 %), v celé republice byl zaznamenán pokles o 24 570 mil. Kč (-0,5 %). Nejvýraznější absolutní pokles tržeb vykázaly průmyslové podniky z Moravskoslezského kraje (-53 706 mil. Kč, -8,1 %), relativní podniky z Libereckého kraje. Vyšší meziroční tržby vykázaly podniky v pěti krajích, tj. v Plzeňském (+6,3 %), Ústeckém (+4,4 %), Středočeském (+3,2 %), hlavním městě Praze (+2,0 %) a v Olomouckém kraji (+1,2 %).

Energetika

Elektřina

Instalovaný výkon elektráren ke konci roku 2025 v Česku činil 23 823 MW, takřka jednu pětinu již představovaly elektrárny fotovoltaické.

Ke konci roku 2025 činil podle údajů Energetického regulačního úřadu instalovaný výkon elektráren v Česku 23 823 MW, z toho 38,7 % připadalo na parní elektrárny, takřka jednu pětinu již představovaly elektrárny fotovoltaické využívající solární energii a poprvé tak předčily elektrárny jaderné (18,2 %). Další méně než desetinu tvoří vodní a přečerpávací elektrárny (9,6 %), 6,2 % připadlo na plynové a spalovací elektrárny, 5,7 % na paroplynové elektrárny a 1,6 % na větrné elektrárny. Meziročně se instalovaný výkon elektráren v Česku zvýšil o 774 MW, tj. o 3,4 %. Absolutně nejvíce vzrostl výkon fotovoltaických elektráren (+690 MW, tj. +17,0 %), relativně to však bylo u plynových a spalovacích (+19,3 %, tj. +240 MW). K navýšení došlo také u větrných (+3,5 %, +13 MW), po 12 letech u jaderných (+1,3 %, +56 MW) a vodních elektráren (+0,1 %, +2 MW). K poklesu o 2,4 % (-226 MW) došlo pouze u elektráren parních. Výkon paroplynových elektráren se od roku 2014 v podstatě nemění.

V Libereckém kraji bylo instalováno 1,4 % (334 MW) celorepublikového výkonu elektrizační soustavy.

Z pohledu jednotlivých krajů byla k 31. 12. 2025 skoro jedna čtvrtina celorepublikového výkonu elektrizační soustavy instalována v Ústeckém kraji (5 507 MW, tj. 23,1 %), následoval Jihočeský kraj s 13,2% podílem (3 154 MW) a Kraj Vysočina s 12,5% podílem (2 982 MW). Hranici 10 % překročil ještě kraj Středočeský (11,9 %). Na opačném konci žebříčku se umístilo hlavní město Praha (218 MW, 0,9 % z celkového instalovaného výkonu), následoval Liberecký (1,4 %, 334 MW), Zlínský (2,1 %, 504 MW) a Královéhradecký kraj (2,4 %, 581 MW).

V Libereckém kraji měly fotovoltaické elektrárny výkon 201 MW (4,2 % republikového výkonu).

Nejvyšší instalovaný výkon parních elektráren byl mezi kraji vykázán v Ústeckém kraji (4 048 MW, tj. 43,9 % z 9 222 MW republikového výkonu tohoto typu elektráren), nejnižší v Libereckém kraji (6 MW). O republikový výkon jaderných elektráren (4 346 MW) se dělí 2 kraje – Jihočeský kraj (51,8 %) a Kraj Vysočina (48,2 %). Nejvyšší výkon elektráren využívajících solární energii byl instalován v Jihomoravském kraji (753 MW, tj. 15,9 % z republikového výkonu 4 740 MW), na opačném konci žebříčku se umístil Karlovarský kraj (88 MW, 1,8 %). V Libereckém kraji měly fotovoltaické elektrárny výkon 201 MW (4,2 %). Z celkového instalovaného výkonu vodních a přečerpávacích elektráren 2 292 MW bylo 30,1 % soustředěno ve Středočeském kraji, 29,0 % v Olomouckém kraji a 21,5 % v Kraji Vysočina. Na Liberecký kraj připadlo 1,1 % (26 MW) výkonu. Paroplynové elektrárny s celkovým výkonem 1 363 MW fungovaly pouze ve 3 krajích – v Ústeckém (62,0 % výkonu), Karlovarském (29,3 %) a Jihomoravském (8,7 %). Instalovaný výkon plynových a spalovacích elektráren v České republice představoval 1 482 MW. Nejvyšší výkon vykázaly tyto elektrárny ve Středočeském kraji (300 MW, 20,2 %), na Liberecký kraj připadlo 3,6 % (53 MW). V 5 krajích – Ústeckém (23,0 %), Karlovarském (18,9 %), Olomouckém (16,9 %), Libereckém (12,9 %) a Moravskoslezském (11,0 %) – bylo instalováno téměř pět šestin republikového výkonu větrných elektráren (378 MW).

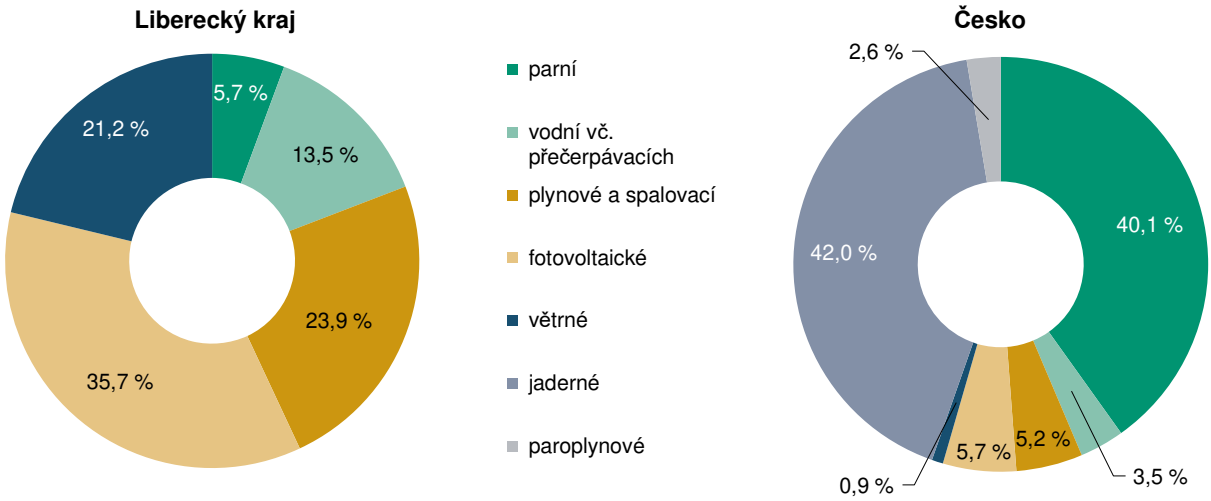
Na celkovém instalovaném výkonu elektrizační soustavy v Libereckém kraji se více než z 80 % podílely elektrárny využívající ekologické zdroje.

Na celkovém instalovaném výkonu elektrizační soustavy v Libereckém kraji ve výši 334,4 MW se více než z 80 % podílely elektrárny využívající ekologické zdroje (60,0 % elektrárny na solární energii, 14,6 % větrné elektrárny a 7,8 % vodní a přečerpávací elektrárny). Na zbývajícím instalovaném výkonu se z 15,8 % podílely plynové a spalovací elektrárny a z 1,9 % parní elektrárny. Instalovaný výkon elektráren v našem kraji ve srovnání s rokem 2024 vzrostl o 27,5 MW (+8,9 %), a to zejména v důsledku zvýšení fotovoltaických elektráren (+20,6 MW), plynových a spalovacích elektráren (+5,2 MW) a částečně také parních (+1,4 MW) a vodních elektráren (+0,2 MW). Výkon větrných elektráren zůstal nezměněn.

V roce 2025 se podle údajů ERÚ v Liberecém kraji vyrobilo 515,4 GWh elektřiny, 0,7 % z celkového objemu elektřiny vyrobené v Česku.

V roce 2025 se podle údajů ERÚ v Liberecém kraji vyrobilo 515,4 GWh elektřiny (brutto), tj. pouze 0,7 % z celkového objemu elektřiny vyrobené v České republice (76 367,7 GWh). Z celkového vyrobeného množství elektřiny pocházelo 70,5 % z alternativních zdrojů – v solárních elektrárnách bylo vyrobeno 184,2 GWh (35,7 %), ve větrných 109,4 GWh (21,2 %) a ve vodních a přečerpávacích 69,6 GWh (13,5 %). V celé republice se alternativní zdroje podílely na výrobě elektřiny pouze 10,1 % (7 697,8 GWh). Podíl Libereckého kraje na celkové republikové „ekologické“ výrobě elektřiny tak činil 4,7 %, podíl na výrobě elektřiny ve větrných elektrárnách pak dokonce 16,4 %. V plynových a spalovacích elektrárnách bylo v kraji vyrobeno 123,0 GWh (23,9 %) a v parních elektrárnách 29,2 GWh (5,7 %). Naproti tomu v celém Česku 42,0 % vyrobené elektřiny připadlo na jaderné elektrárny, 40,1 % na parní, 5,7 % na fotovoltaické, 5,2 % na plynové a spalovací, 3,5 % na vodní včetně přečerpávacích, 2,6 % na paroplynové a na větrné elektrárny pouze 0,9 %.

Graf 3.18 Výroba elektřiny brutto[1)] podle technologie elektráren v roce 2025

[1)] výroba elektřiny brutto = celková výroba elektřiny na svorkách generátorů (zdrojů)

Zdroj: Energetický regulační úřad

Při porovnání s předchozím rokem došlo v kraji ke zvýšení množství vyrobené elektřiny brutto o 40,0 GWh (+8,4 %).

Při porovnání s předchozím rokem došlo v Libereckém kraji ke zvýšení množství vyrobené elektřiny brutto o 40,0 GWh (+8,4 %). Podíl na tomto výsledku má většina elektráren, pouze výroba elektřiny větrem vykázala pokles o 6,5 GWh, tj. o 5,6 %. Ke zvýšení výroby došlo nejvíce u fotovoltaických elektráren, a to o 25,3 GWh (+16,0 %), dále u plynových a spalovacích elektráren o 10,6 GWh (9,4 %), u vodních o 7,4 GWh (11,8 %) a u parních o 3,2 GWh (12,2 %). Také v případě Česka došlo meziročně ke zvýšení výroby elektřiny o 2 463,9 GWh, což je +3,3 %. Nejvíce se na tom podílely elektrárny jaderné (+2 370,2 GWh a 8,0 %) a solární (+762,3 GWh a 21,1 %). Výroba vzrostla také u parních (+175,9 GWh a 0,6 %) a plynových a spalovacích (+162,0 GWh a 4,3 %). Na druhé straně došlo k poklesu u elektráren vodních a přečerpávacích (-929,7 GWh a 25,9 %), větrných (-50,8 GWh a -7,1 %) a paroplynových (-25,9 GWh a -1,3 %).

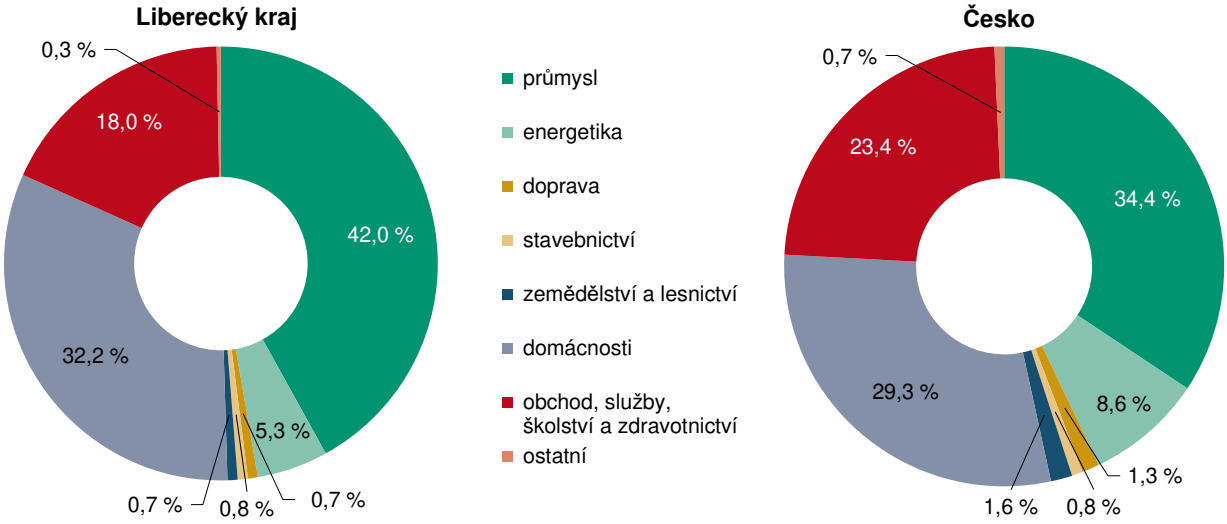
V roce 2025 se v kraji spotřebovalo 2 409,7 GWh elektřiny netto, tj. 4,2 % spotřeby celé České republiky.

V roce 2025 se v Libereckém kraji spotřebovalo 2 409,7 GWh elektřiny netto[2], tj. 4,2 % spotřeby celé České republiky (56 930,8 GWh). Meziročně se spotřeba v kraji zvýšila o 40,2 GWh (+1,7 %), v Česku zaznamenala nárůst o 1 010,3 GWh (+1,8 %). Z pohledu sektorů národního hospodářství se nejvíce elektřiny v kraji spotřebovalo v průmyslu, a to 1 011,6 GWh (42,0 % z celkové roční spotřeby kraje). Druhý největší objem ve výši 775,3 GWh (32,2 %) spotřebovaly domácnosti. V odvětví obchodu, služeb, školství a zdravotnictví bylo spotřebováno 433,8 GWh (18,0 %) elektřiny. Nejmenší spotřebu elektřiny vykázalo odvětví dopravy (17,7 GWh), zemědělství a lesnictví (18,0 GWh) a stavebnictví (18,1 GWh) – dohromady 2,2 %. Ve srovnání s rokem 2024 došlo k poklesu spotřeby v sektoru průmyslu (-32,4 GWh, tj. -3,1 %), mírně také v obchodu, službách, školství a zdravotnictví (-3,4 GWh, -0,8 %) a v zemědělství a lesnictví (-0,4 GWh, -1,9 %). Ostatní odvětví národního hospodářství zaznamenali nárůst, absolutně nejvíce domácnosti, když svoji spotřebu zvýšily o 44,2 GWh (+6,0 %), výrazně spotřeba vzrostla také v energetice (+24,7 GWh, +24,0 %). Dokonce trojnásobně to bylo v ostatních odvětvích, avšak pouze o 5,0 GWh. V celé republice se v průmyslové výrobě spotřebovalo 34,4 % elektřiny, 29,3 % spotřebovaly domácnosti a na obchod,

[2] netto spotřeba = brutto spotřeba – vlastní spotřeba na výrobu elektřiny – spotřeba na přečerpávání v přečerpávacích vodních elektrárnách – ztráty v sítích, přitom brutto spotřeba = brutto výroba – saldo zahraničních výměn

služby, školství a zdravotnictví připadlo 23,4 % z republikové spotřeby. Stavebnictví, doprava a zemědělství a lesnictví představovalo 3,7 % spotřeby elektrické energie. I zde většina sektorů národního hospodářství svoji spotřebu meziročně zvýšila, k jedinému poklesu došlo v průmyslu, a to o 941,6 GWh, tj. o 4,6 %. Absolutně nejvyšší nárůst zaznamenali domácnosti (+1 021,9 GWh, +6,5 %), relativně pak energetika (+706,1 GWh, tj. +16,9 %), nepočítáme-li ostatní odvětví, kde došlo k nárůstu o 146,3 GWh, tedy o více než polovinu.

Graf 3.19 Spotřeba elektřiny netto[1)] podle odvětví spotřeby v roce 2025

[1)] spotřeba elektřiny netto = spotřeba elektřiny v odběrných místech provozovatelů regionálních distribučních soustav a spotřeba subjektů přímo napojených na danou výrobu

Zdroj: Energetický regulační úřad

Plyn

V Libereckém kraji bylo ke konci roku 2025 evidováno 89 387 odběratelů zemního plynu.

Podle údajů Energetického regulačního úřadu bylo v Libereckém kraji ke konci roku 2025 evidováno 89 387 odběratelů zemního plynu, tj. meziročně o 0,9 % méně. Uvedený počet představuje 3,3 % z celkového počtu 2 702 400 evidovaných odběratelů v Česku. Struktura odběratelů v našem kraji se ve srovnání s rokem 2024 nezměnila a ve sledovaném roce z 89,9 % nadále převažovaly domácnosti, meziročně se však jejich počet snížil o 770 jednotek na 80 399 domácností. Mezi další zákazníky patřilo 8 650 maloodběratelů (meziročně -20 jednotek, tj. -0,2 %), 246 středních odběratelů (-28 jednotek, -10,2 %) a 84 velkoodběratelů (-5 jednotek, -5,6 %). Stlačený plyn (CNG) v roce 2025 odebíralo 8 subjektů (o 1 subjekt méně než v předchozím roce).

Spotřeba v rámci kraje v roce 2025 vzrostla na 273,9 mil. m^3 zemního plynu.

V Libereckém kraji bylo v roce 2025 spotřebováno 273,9 mil. m^3 zemního plynu. Meziročně se spotřeba této komodity v našem regionu zvýšila o 6,2 %, tedy o 15,9 mil. m^3. Podíl na celorepublikovém úhrnu 7 103,3 mil. m^3 (bez spotřeby ostatního plynu, tj. vlastní spotřeba, ztráty a změnu akumulace na distribučních soustavách, vlastní spotřebu výrobců plynu a plyn pro pohon kompresních stanic na přepravní soustavě) pak činil 3,9 %. Uvedená celorepubliková spotřeba se meziročně zvýšila také o 6,2 %.

Nejvýznamnější skupinou odběratelů zemního plynu jsou ze 42,3 % velkoodběratelé, domácnosti tvořily 25,1 %.

Z pohledu odebraného množství byli ve sledovaném roce v našem kraji nejvýznamnější skupinou odběratelů velkoodběratelé (115 753 tis. m^3, tj. 42,3 % odebraného plynu v kraji). Domácnosti odebraly 68 797 tis. m^3 (25,1 %), maloodběratelé 55 656 tis. m^3 (20,3 %) a střední odběratelé 30 832 tis. m^3 (11,3 %)

zemního plynu. Všechny kategorie odběratelů zaznamenaly v roce 2025 meziročně vyšší spotřebu zemního plynu, nejvýrazněji o 9,9 % spotřeba vzrostla v případě domácností, maloodběratelé vykázali 8,3% nárůst. Spotřeba v případě středních odběratelů byla vyšší o 3,7 % a v případě velkoodběratelů o 3,6 %.

Spotřeba zemního plynu v domácnostech na 1 odběratele dosáhla v roce 2025 v Libereckém kraji 856 m^3.

Spotřeba zemního plynu v domácnostech na 1 odběratele dosáhla v roce 2025 v Libereckém kraji 856 m^3, tzn. meziročně o 85 m^3 více. Průměrná spotřeba plynu v domácnostech na 1 odběratele za celé Česko činila 763 m^3 (meziročně +75 m^3), spotřeba v našem kraji tak byla vyšší o 93 m^3.

Ve spotřebě plynu jsou v kraji patrné výraznější sezónní výkyvy.

Ve spotřebě plynu jsou v kraji, obdobně jako v celém Česku, patrné výraznější sezónní výkyvy, a to vzhledem k tomu, že podstatná část zemního plynu slouží k vytápění. Podíl spotřeby v jednotlivých měsících roku 2025 se na roční spotřebě v Libereckém kraji pohyboval v rozmezí od 3,2 % v červenci a v srpnu do 15,2 % v lednu. Dalšími dvěma měsíci s nejvyšší spotřebou byly únor a prosinec, kdy roční spotřeba dosáhla 14,0 %, resp. 13,3 %, zatímco spotřeba v letním období (červen, červenec, srpen) nepřevýšila 4% hranici. V případě domácností jsou sezonní rozdíly ve spotřebě zemního plynu ještě výraznější a v rámci jednotlivých měsíců se podíly pohybovaly od 1,5 % v červenci, kdy se plyn v domácnostech využívá pouze k vaření a v části domácností také k ohřevu teplé vody, do 17,8 % v lednu a 16,0 % v prosinci a v únoru.

Nejvyšší spotřeba zemního plynu v roce 2025 byla zaznamenána v Ústeckém regionu.

Z pohledu jednotlivých krajů byla nejvyšší spotřeba zemního plynu v roce 2025 zaznamenána v Ústeckém regionu (1 009,5 mil. m^3, tj. 14,2% podíl na republikové spotřebě). Více než 10 % se na celorepublikové spotřebě podílel také kraj Středočeský (956,0 mil. m^3, tj. 13,5 %), Jihomoravský (872,0 mil. m^3, tj. 12,3 %) a Moravskoslezský (817,1 mil. m^3, tj. 11,5 %). Nejmenší „odběr“ zemního plynu vykázaly kraje Karlovarský (230,0 mil. m^3, tj. 3,2 %) a Jihočeský (258,9 mil. m^3, tj. 3,6 %). Spotřeba v Libereckém kraji byla 3. nejnižší.

Meziročně nižší spotřebu zemního plynu evidovalo jen hlavní město Praha (-4,2 %). V ostatních regionech se spotřeba naopak zvýšila. Nejvýraznější nárůst byl zjištěn v Jihočeském (+14,7 %), následoval Olomoucký kraj (+14,5 %). Nárůst evidovaný v našem kraji byl 3. nejnižší, a to po kraji Ústeckém (+0,6 %) a Plzeňském (+4,4 %).

Spotřeba zemního plynu v domácnostech na 1 odběratele v roce 2025 byla nejvyšší ve Středočeském kraji, když zde dosáhla 1 032 m^3.

Spotřeba zemního plynu v domácnostech na 1 odběratele v roce 2025 byla nejvyšší ve Středočeském kraji, když zde dosáhla 1 032 m^3. Spotřeba za Liberecký kraj byla v tomto případě 4. nejvyšší. Pod republikovým průměrem se pohybovala spotřeba v 5 krajích – Plzeňském, hlavním městě Praze, Ústeckém, Karlovarském a nejnižší v Moravskoslezském kraji (557 m^3).

Stavebnictví, stavební povolení

Stavebnictví

V roce 2025 bylo na území Libereckého kraje sídlo 11 středních a velkých stavebních podniků.

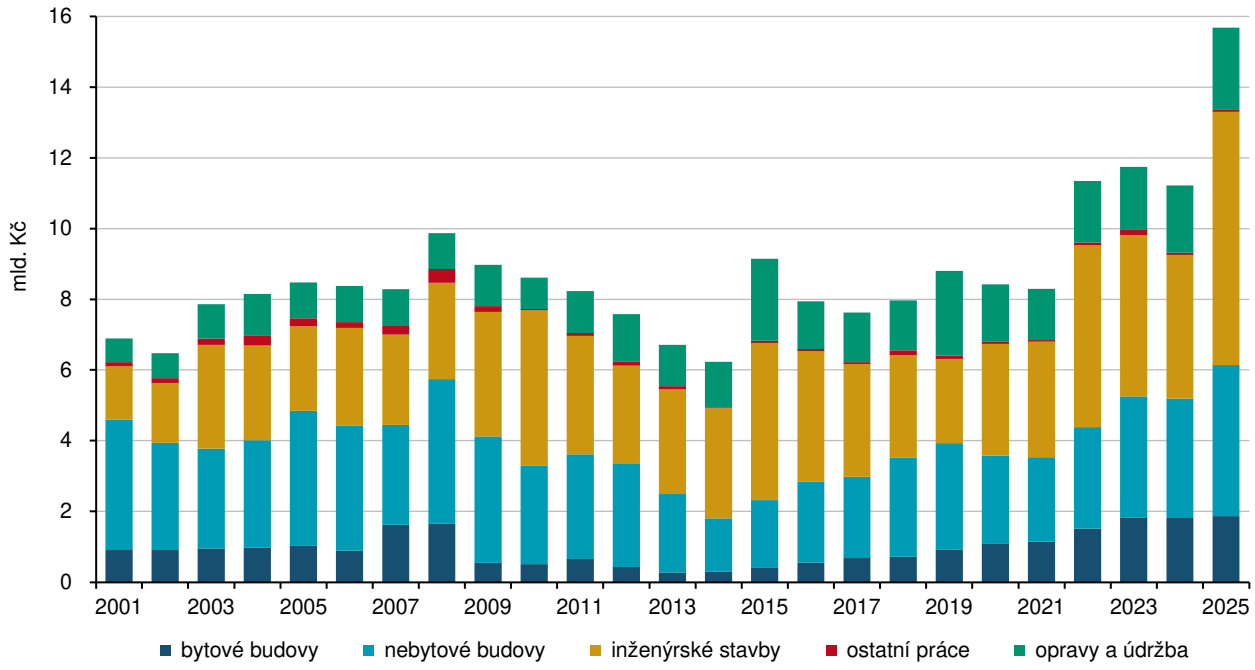
Také v roce 2025 bylo na území Libereckého kraje sídlo 11 středních a velkých stavebních podniků (podniky s 50 a více zaměstnanci). Jejich základní stavební výroba (ZSV) v objemu 4 533 mil. Kč běžných cen (b. c.) zařadila Liberecký kraj v mezikrajském srovnání na 3. nejnižší pozici. Meziročně se hodnota prací realizovaných středními a velkými podniky v kraji zvýšila o 1 123 mil. Kč, tj. +32,9 %. Na uvedeném výsledku se ve větší míře podílel nárůst tuzemských prací v oblasti pozemního stavitelství (+67,4 %), inženýrské stavitelství zaznamenalo 8,2%

přírůstek. V celkovém objemu ZSV byly práce v oblasti pozemního stavitelství zastoupeny 59,3 %, podíl inženýrského stavitelství dosáhl 40,7 %.

Nejvýraznější meziroční nárůst stavebních prací byl zaznamenán v našem kraji.

Meziroční nárůst stavebních prací zaznamenaly všechny kraje. Nejvýraznější přírůstek byl vykázán právě v našem regionu, 2. nejvyšší v Jihočeském kraji (+25,2 %). Absolutně to však bylo v hlavním městě Praze (+7 185 mil. Kč, tj. +7,1 %), kde byl jako vždy realizován největší objem ZSV (108 527 mil. Kč představuje 43,0 % podílu na ČR). Nejnižší relativní i absolutní zvýšení ZSV bylo zaznamenáno ve Zlínském kraji (+126 mil. Kč, +1,9 %). V 8 krajích převažovaly ve struktuře ZSV práce spojené s pozemním stavitelstvím, kromě našeho kraje také v krajích Karlovarském, Královéhradeckém a všech moravských krajích. Meziroční přírůstek ZSV v oblasti pozemního stavitelství byl opět nejvyšší v Libereckém kraji, s odstupem následuje Karlovarský kraj (+30,0 %), pouze v hlavním městě Praze došlo k mírnému poklesu o 2,6 %. U objemu inženýrských staveb byl nejvyšší nárůst patrný v Moravskoslezském kraji (+134,3 %). Ke snížení došlo pouze ve dvou krajích – Karlovarském a Ústeckém o 24,6 %, resp. 0,3 %.

Graf 3.20 tavební práce „S“ provedené na území Libereckého kraje

Stavební práce „S“ provedené v kraji představovaly v roce 2025 15 681 mil. Kč. b. c.

Stavební práce „S“ provedené v kraji (podniky s 20 a více zaměstnanci) v roce 2025 představovaly 15 681 mil. Kč. b. c. a v porovnání s předchozím rokem vzrostly o 4 466 mil. Kč a 39,8 %. Vyšší navýšení bylo zjištěno pouze u Královéhradeckého kraje (+51,9 %), ve 3 krajích se naopak stavělo méně, jsou to Středočeský (-0,9 %), Zlínský (-7,8 %) a Karlovarský (-16,7 %), kde také byla proinvestována nejnižší částka (10 337 mil. Kč), druhá nejnižší v našem kraji. Výrazně nejvíce se staví v hlavním městě Praze (95 849 mil. Kč je pětinový podíl celorepublikové částky 477 131 mil. Kč), s odstupem následuje Jihomoravský kraj (12,1% podíl).

Pro veřejné zadavatele bylo v Libereckém kraji proinvestováno 10 429 mil. Kč b. c.

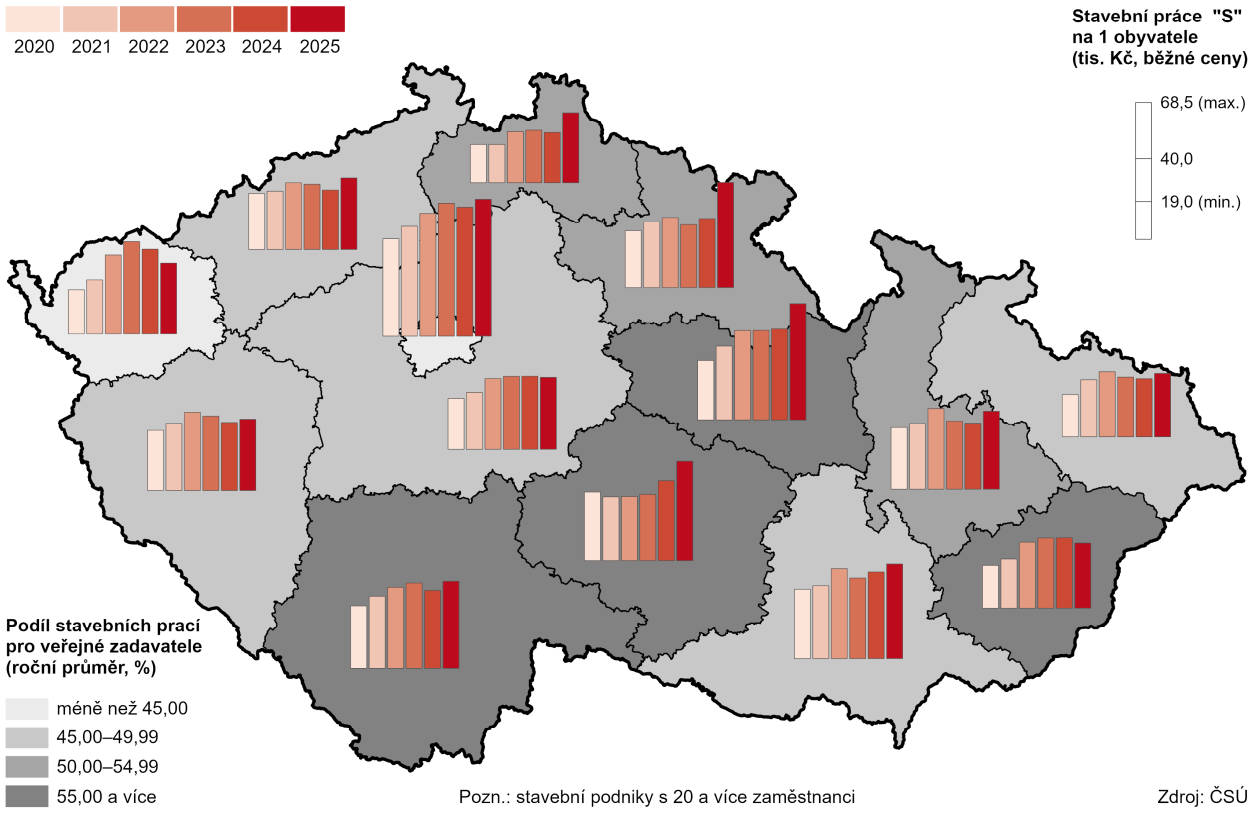
Pro veřejné zadavatele bylo v Libereckém kraji z výše zmíněné částky proinvestováno 10 429 mil. Kč b. c., tj. 66,5 % a jedná se o 2. nejvyšší podíl mezikrajského srovnání po Zlínském kraji (68,0% podíl). Polovina krajů mělo podíl pod 50 %, ten nejnižší hl. m. Praha (37,9 %). Meziročně v našem kraji tyto investice vzrostly o 4 611 mil. Kč (+79,3 %), když k vyššímu navýšení došlo pouze opět

v Královéhradeckém kraji (+81,3 %). Dva kraje, Středočeský a Zlínský, zde zaznamenali meziroční snížení o 4,0 %, resp. o 4,2 %. Pro veřejné zadavatele se nejméně stavělo v Karlovarském kraji (1,9% podíl z republikové částky 244 254 mil. Kč), následuje Plzeňský (4,0 %) a Liberecký kraj (4,3 %), nejvyšší podíl vykazuje hlavní město Praha (14,9 %) a Jihomoravský kraj (11,4 %).

Podle sídla podniku má Liberecký kraj 3. nejnižší proinvestovanou částku 12 533 mil. Kč.

Pokud budeme uvažovat stavební práce „S“ podle sídla podniku, více než dvojnásobně vzroste podíl Prahy (199 259 mil. Kč b. c. znamená 41,8% podíl). Liberecký kraj zde má 3. nejnižší proinvestovanou částku 12 533 mil. Kč a přeskočil tak Královéhradecký kraj. V porovnání s rokem 2024 došlo k navýšení ve 13 krajích od 0,4 % ve Zlínském do 30,9 % v Olomouckém kraji, navýšení Libereckého kraje bylo 3. nejvyšší (+18,6 %, tj. +1 964 mil. Kč). Pouze Středočeský kraj zaznamenal pokles o 0,5 %.

Stavební práce "S" podle místa stavby v krajích v letech 2020 až 2025

Pozn.: stavební podniky s 20 a více zaměstnanci

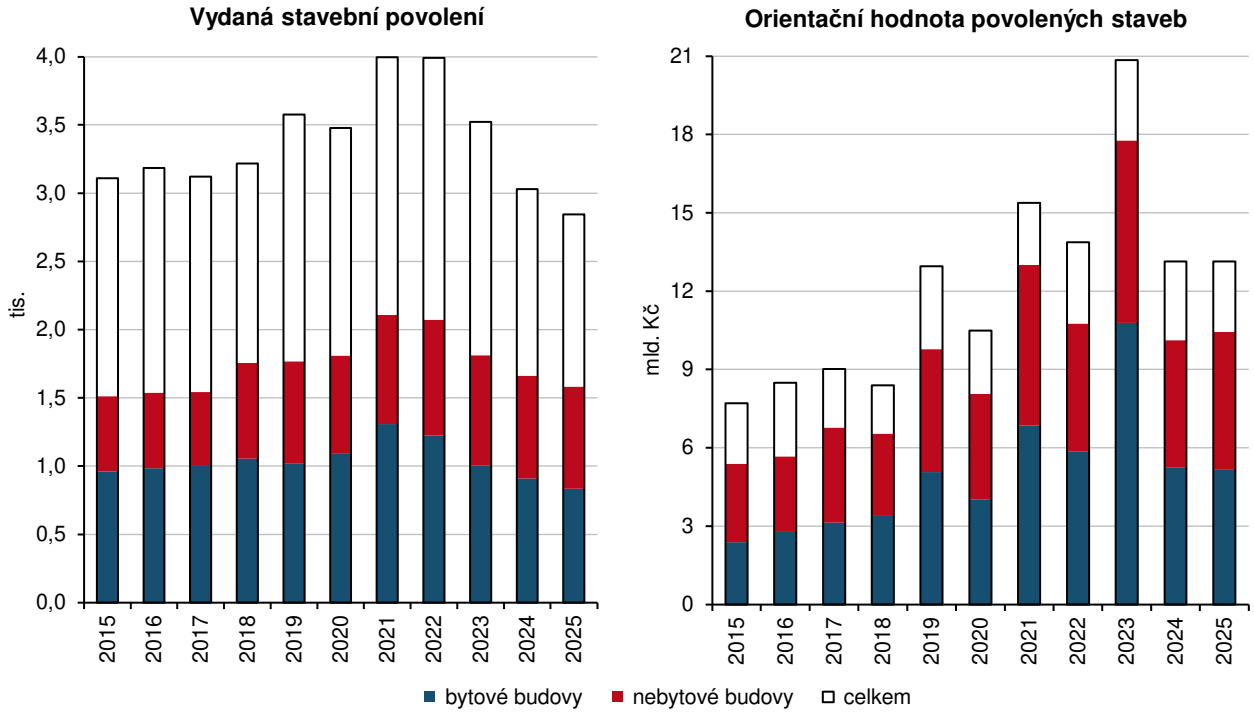
Zdroj: ČSÚ

Stavební povolení

V průběhu roku 2025 stavební úřady v kraji vydaly celkem 2 844 stavebních povolení.

V průběhu roku 2025 stavební úřady v Libereckém kraji vydaly celkem 2 844 stavebních povolení, tj. meziročně o 185 povolení a 6,1 % méně. Dosažený výsledek byl ovlivněn negativním vývojem v 1., 2. a 4. čtvrtletí sledovaného roku. Nejvyšší propad byl vykázán v 1. čtvrtletí (-14,5 %), nejnižší ve 4. čtvrtletí (-6,3 %), Pouze ve 3. čtvrtletí došlo k nárůstu vydaných stavebních povolení (o 8,7 %) a bylo jich také vydáno nejvíce, 751 povolení představuje 26,4 % ročního krajského úhrnu. Naopak nejméně jich bylo vydáno v 1. čtvrtletí (652 povolení je 22,9% podíl). Z pohledu měsíců byla nejvyšší investiční aktivita vykázána v květnu a říjnu, kdy úřady vydaly 287 resp. 270 stavebních povolení, nejméně pod 200 povolení bylo vydáno v zimních měsících prosinec a leden.

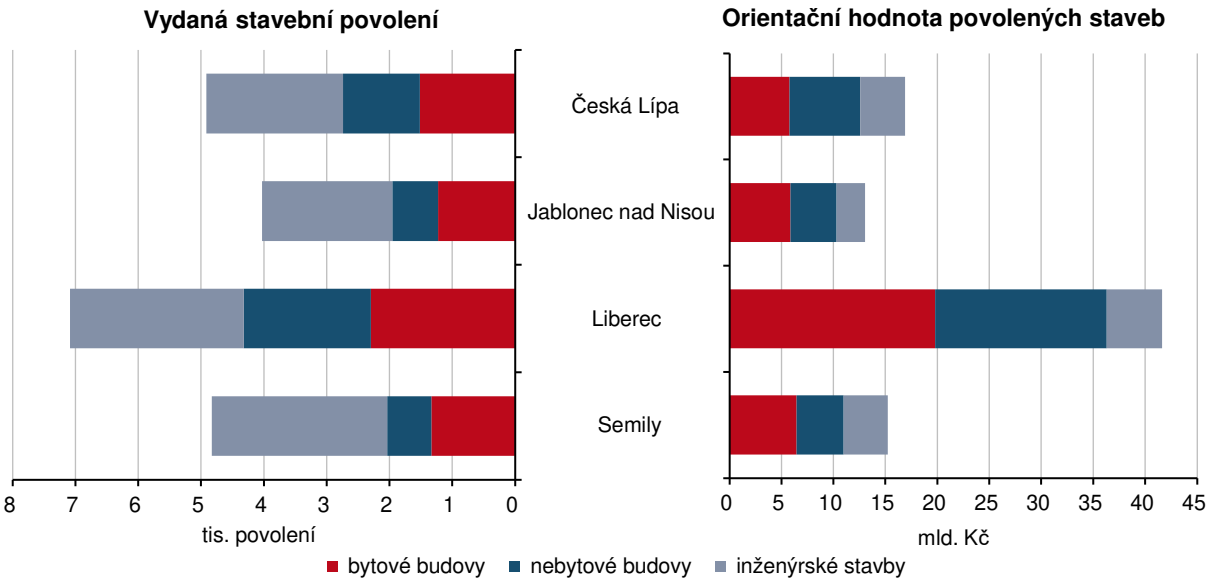
Graf 3.21 Vydaná stavební povolení poedle druhu stavby v Libereckém kraji

Na výstavbu budov bylo vystaveno 1 582 povolení, 55,6 % celkového počtu povolení v kraji.

Na výstavbu budov bylo v Libereckém kraji vystaveno 1 582 povolení (tj. 55,6 % celkového počtu povolení v kraji) a meziročně zájem o tento druh výstavby poklesl o 4,8 %. V rámci budov připadlo na bytové budovy 834 povolení (52,7 % z počtu povolení na budovy a meziročně méně o 8,4 %), přičemž 46,6 % těchto staveb bude realizováno novou výstavbou a 53,4 % změnou již dokončených staveb. Dalších 748 povolení bylo vydáno na nebytové stavby (47,3 % z celkového počtu povolení na budovy a meziročně -0,5 %) a v jejich případě je preferována nová výstavba (51,6 %). Na inženýrské stavby v kraji připadlo celkem 1 262 stavebních povolení (44,4 % všech vydaných povolení), jejich počet se meziročně snížil o 7,7 %.

Graf 3.22 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby a okresů v letech 2020 až 2025

Podíl Libereckého kraje činil 4,6 % republikového počtu vydaných stavebních povolení.

Meziročně se počet vydaných stavebních povolení snížil jak v úhrnu za celou republiku (-10 453 povolení, -14,5 %), tak také ve zbývajících 13 krajích. Relativně nejvíce stavební aktivita poklesla v Královéhradeckém kraji (-22,2 %, tj. -854 povolení). Absolutně nejvyšší pokles byl vykázán ve Středočeském kraji (-2 636 povolení, tj. -18,8 %), přesto tento kraj mezi ostatními kraji zaznamenal nejvyšší stavební aktivitu (11 396 povolení, tj. 18,5 % republikového úhrnu 61 613 povolení). Nejnižší absolutní pokles vykázalo hlavní město Praha (-120 povolení, -4,4 %), relativní Ústecký kraj (-3,6 %, tj -155 povolení). Nejméně povolení bylo vydáno v Karlovarském kraji, když 1 687 povolení představovalo 2,7% podíl na republikovém úhrnu. Podíl Libereckého kraje činil 4,6 % a patřila mu tak ještě po hlavním městě Praze 3. nejnižší pozice. Ve všech krajích převažovala povolení vydaná na výstavbu budov, podíl se pohyboval v intervalu od 55,6 % v Libereckém kraji do 82,5 % v hlavním městě Praze, s velkým náskokem před Ústeckým krajem (66,1 %).

Orientační hodnota vydaných stavebních povolení v Libereckém kraji v roce 2025 činila 13 140 mil. Kč.

Orientační hodnota vydaných stavebních povolení v Libereckém kraji v roce 2025 se meziročně nepatrně zvýšila o 6 mil. Kč (+0,05 %) na částku 13 140 mil. Kč. Převážná část prostředků bude proinvestována na budovách (79,5 %), jejich objem se zvýšil o 326 mil. Kč (+3,2 %) na 10 441 mil. Kč. Opačný vývoj vykázal objem prostředků na inženýrské stavby, když meziročně poklesl o 320 mil. Kč (-10,6 %) na 2 699 mil. Kč.

Orientační hodnota za celé Česko zaznamenala pokles o 77 043 mil. Kč (-13,3 %) na 503 335 mil. Kč a stejný vývoj byl vykázán s různou intenzitou také ve 12 regionech. Nejvyšší absolutní pokles vykázal Moravskoslezský kraj (-14 691 mil. Kč, tj. -28,9 %), relativní Karlovarský kraj (-35,8 %, tj. -4 815 mil. Kč). Zbývající kraj – Ústecký – zaznamenal meziroční nárůst orientační hodnoty staveb o 3 724 mil. Kč, tedy o 15,6 %.

Na 1 stavební povolení vydané v našem kraji připadla částka 4 620 tis. Kč.

Na 1 stavební povolení vydané v našem kraji připadla částka 4 620 tis. Kč, která se o 3 549 tis. Kč pohybovala pod republikovým průměrem 8 169 tis. Kč. Mezi kraji se jedná o nejnižší hodnotu. Ta nejvyšší byla tradičně zjištěna v hlavním městě Praze (23 240 tis. Kč), s velkým odstupem následuje Jihomoravský kraj s částkou 9 844 tis. Kč a ostatní kraje již skončili pod průměrem ČR.

Bytová výstavba

V průběhu roku 2025 byla v Libereckém kraji zahájena výstavba 959 bytů.

V průběhu roku 2025 byla v Libereckém kraji zahájena výstavba 959 bytů, tj. meziročně o 61 bytů a 6,8 % více. K uvedenému nárůstu přispěly výsledky ve 2. a 3. čtvrtletí (+38,8 % na 286 bytů, resp. +36,7 % na 257 bytů). V ostatních dvou čtvrtletích naopak došlo k poklesu o 26,6 % na 182 bytů, resp. o 8,6 % na 234 bytů. Ve struktuře zahájených bytů zcela jednoznačně ze 72,1 % (691 bytů) převažuje nová výstavba nad změnou již dokončených staveb (27,9 %). V nových rodinných domech bude realizováno 451 bytů (47,0 %), v nových bytových domech vznikne 237 bytů (24,7 %), v nebytových budovách 51 bytů (5,3 %).

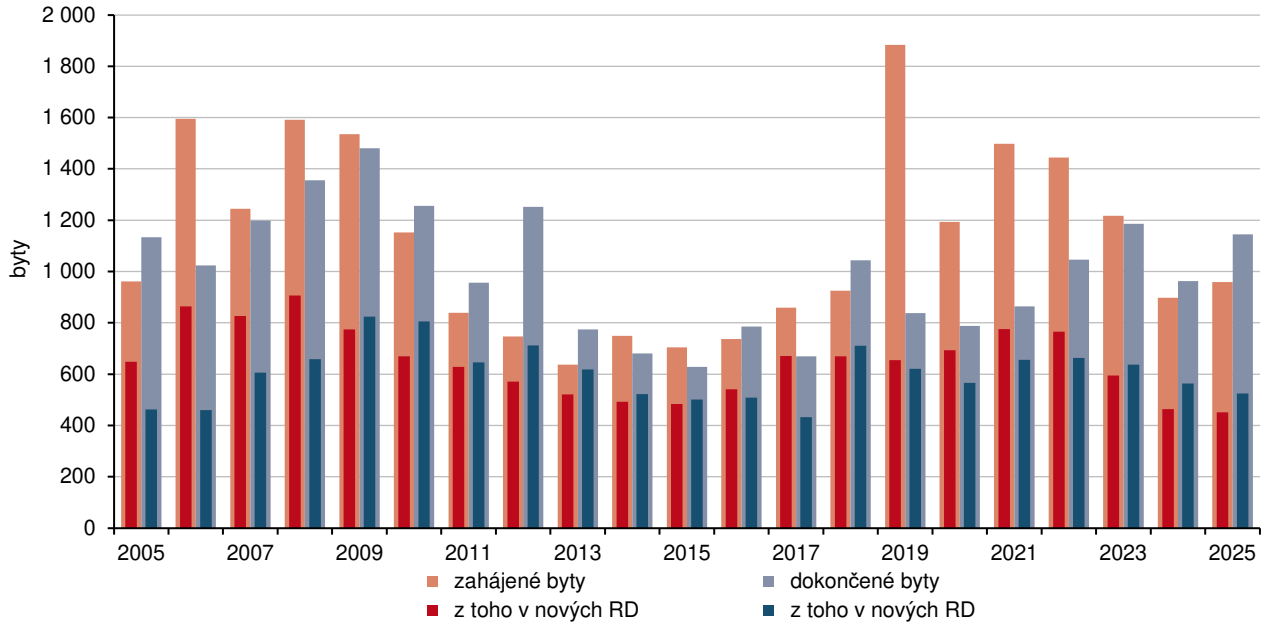
Z okresů Libereckého kraje bylo nejvíce bytů zahájeno v okrese Liberec.

Z okresů Libereckého kraje bylo nejvíce bytů zahájeno v okrese Liberec (363 bytů představuje 37,9 % krajského úhrnu), následují okresy Česká Lípa (232 bytů), Jablonec nad Nisou (203 bytů) a Semily (161 bytů). Ve všech okresech vznikne více bytů v nových rodinných domech než v nových bytových, avšak jejich poměr je velmi odlišný. V okrese Liberec je situace vyrovnaná 159 ku 156, na Jablonecku 80 ku 53, na Českolipsku 88 ku 28 a na Semilsku 124 ku 0 bytům.

Liberecký kraj obsadil v mezikrajském srovnání v počtu zahájených bytů 2. nejnižší pozici.

V České republice bylo v roce 2025 zahájeno celkem 35 819 bytů, tj. ve srovnání s předchozím rokem o 795 bytů (2,2 %) méně. Pokles zahájené bytové výstavby postihl 6 krajů, nejvýrazněji absolutně i relativně Plzeňský kraj (-949 bytů, -35,2 %), dále to bylo v krajích Moravskoslezském (-31,7 %), Vysočina (-20,8 %), Jihomoravském (-10,1 %), hl. m. Praze (-9,9 %) a Olomouckém (-0,5 %). Ostatní kraje vykázaly nárůst, výraznější hodnoty mají kraje Karlovarský (+56,6 %), Jihočeský (+46,8 %, absolutně nejvíce +875 bytů), Ústecký (+43,7 %) a Královéhradecký (+30,9 %). Centrem stavebního dění je hlavní město Praha, ve kterém bude vystavěno 7 380 bytů, tj. více než pětina republikového úhrnu. S odstupem následují Středočeský kraj (5 572 bytů, 15,6% podíl) a Jihomoravský kraj s 5 146 zahájenými byty a 14,4% podílem. Nejméně bytů bylo ve sledovaném období zahájeno v Karlovarském kraji (858 bytů, 2,4% podíl), poté už následuje Liberecký kraj. Převaha nové výstavby nad úpravami již dokončených staveb byla vykázána ve všech krajích, její podíl se pohyboval v rozmezí od 69,1 % v Ústeckém kraji do 88,5 % ve Středočeském kraji. Více než polovina bytů v nových rodinných domech vznikne v šesti krajích, hodnoty jsou však velmi vyrovnané, když nejvyšší podíl 53,5 % vykázal Moravskoslezský kraj. Tomuto ukazateli se obvykle vymyká hlavní město Praha, kde vznikne 80,0 % bytů v nových bytových domech.

Graf 3.23 Bytová výstavba v Libereckém kraji

V roce 2025 bylo v Libereckém kraji dokončeno celkem 1 145 bytů.

V roce 2025 bylo v Libereckém kraji dokončeno celkem 1 145 bytů, což znamená meziroční přírůstek o 182 bytů a 19,0 %. Uvedený výsledek byl dosažen zásluhou zdárného průběhu dokončené výstavby v 1., 2. a 3. čtvrtletí (meziroční přírůstky 4,5 % na 210 bytů, resp. 10,8 % na 277 bytů, resp. 108,8 % na 378 bytů). Ve 4. čtvrtletí počet dokončených bytů meziročně poklesl o 15,4 % na 280 bytů. Mezi zkolaudovanými byty dominovala z 56,6 % nová výstavba 648 bytů. Téměř 46 % bytů (525) vzniklo v nových rodinných domech, desetina (115 bytů) v nových bytových domech a 4,9 % (56 bytů) bylo dokončeno v nebytových budovách.

V okresech Liberec a Jablonec nad Nisou bylo dokončeno podobné množství bytů (37,5%, resp. 36,6% podíl krajského úhrnu).

V okresech Liberec a Jablonec nad Nisou bylo dokončeno podobné množství bytů (429, resp. 419 bytů je 37,5%, resp. 36,6% podíl krajského úhrnu). V ostatních dvou okresech byla kolaudace bytů podstatně nižší – okres Semily zaznamenal 157 bytů a Česká Lípa 140 bytů. Také v tomto případě bylo ve všech okresech dokončeno

více bytů v nových rodinných domech než v nových bytových. V okrese Liberec je poměr 208 ku 62 bytům, na Jablonecku 101 ku 53. Na Semilsku a Českolipsku nebyly dokončeny žádné byty v nových bytových domech, zatímco v těch rodinných to bylo po 112, resp. 104 bytech.

Stejně jako v Libereckém kraji pozitivní meziroční vývoj dokončené bytové výstavby vykázalo další 10 regionů.

V celé České republice bylo v průběhu roku 2025 dokončeno 33 430 bytů, meziročně o 3 156 bytů a 10,4 % více. Stejně jako v Libereckém kraji pozitivní meziroční vývoj vykázalo další 10 regionů. Nejvyšší absolutní přírůstek vykázal Středočeský kraj (+1 374 bytů, +27,8 %), nejvyšší relativní přírůstek potom Ústecký kraj (+56,3 %, +562 bytů). Ve zbývajících 3 krajích dokončená bytová výstavba meziročně poklesla, a to nejvýrazněji v hlavním městě Praze (-17,9 %, -1 164 bytů), dále pokles vykázal kraj Pardubický (-14,1 %, -225 bytů) a Olomoucký (-8,5 %, -163 bytů). Nejvíce dokončených bytů bylo zkolaudováno ve Středočeském kraji (6 325 bytů, 18,9% podíl) a v hl. m. Praze (5 325 bytů, 15,9% podíl), dohromady tedy více než 1/3 celé republiky. Jako obvykle bylo nejméně bytů dokončeno v Karlovarském (648 bytů, 1,9% podíl) a Libereckém kraji. Podíl bytů dokončených novou výstavbou se mezi kraji pohyboval v intervalu od 48,6 % v Karlovarském kraji do 85,9 % ve Středočeském kraji. Nadpoloviční podíl bytů v nových rodinných domech byl vykázán v 5 krajích – nejvyšší podíl vykázal Pardubický kraj (62,1 %), zatímco v hlavním městě Praze pro změnu dominovaly byty dokončené v nových bytových domech (64,0 %).

Ve městě Liberci bylo v roce 2025 dokončeno 172 bytů, což představovalo 15,0 % všech bytů dokončených v tomto roce v celém Libereckém kraji.

Ve městě Liberci bylo v roce 2025 dokončeno 172 bytů, což představovalo 15,0 % všech bytů dokončených v tomto roce v celém Libereckém kraji. Zcela výjimečně byl však až na druhém místě, neboť ho předčilo město Jablonec nad Nisou, kde bylo zkolaudováno 246 bytů (21,5 %). Také další pořadí je poněkud překvapivé – na třetím místě je město Český Dub se 42 dokončenými byty (3,7 %), následují shodně s 35 byty a 3,1% podílem města Hrádek nad Nisou a Velké Hamry. 10 a více dokončených bytů vykázalo v našem regionu ještě 12 měst a obcí, alespoň 1 byt byl dokončen ve 161 městech a obcích. Zbývajících 54 měst a obcí vykázalo v loňském roce nulovou bytovou výstavbu. Z uvedeného počtu jich přesně polovina připadla na obce s 200 až 499 obyvateli, dalších 15 obcí představovaly nejmenší obce do 199 obyvatel, 11 obcí připadalo na obce s 500 až 999 obyvateli a zbývající 1 obec (město Harrachov) měla nad 1 000 obyvatel. Nejvíce obcí, ve kterých nebyl dokončen ani jeden byt, evidoval okres Semily (22 obcí). Následovaly okresy Česká Lípa a Liberec (shodně 13 obcí), nejméně jich pak bylo zaznamenáno na Jablonecku (6 obcí).

V počtu dokončených bytů v přepočtu na 1 000 obyvatel byl v roce 2025 největší zájem o výstavbu v obci Bedřichov.

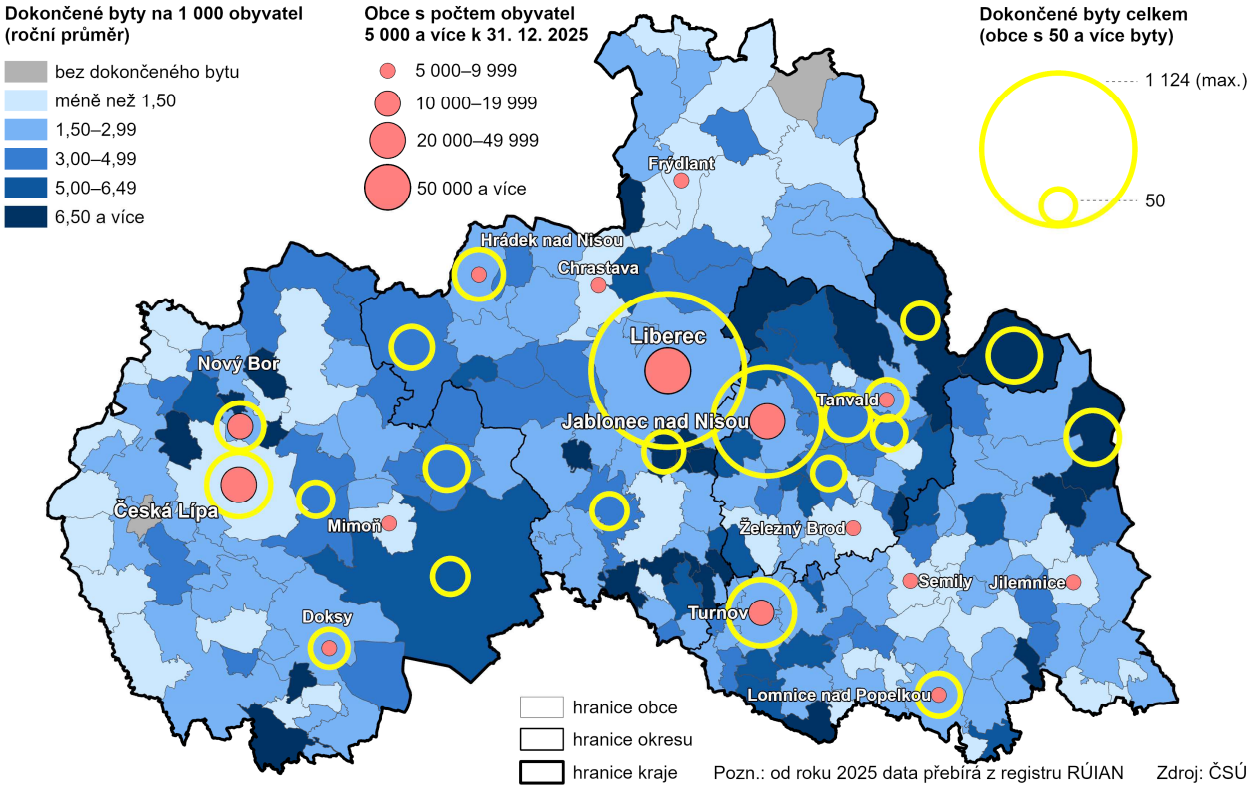
Z hlediska intenzity bytové výstavby, tedy počtu dokončených bytů v přepočtu na 1 000 obyvatel, byl v roce 2025 největší zájem o výstavbu v obci Bedřichov, když zde bylo realizováno 27,8 bytů/1 000 obyv. Přes hodnotu 20 ‰ se ještě dostaly obce Albrechtice v Jizerských horách (23,7 ‰) a Svojek (23,0 ‰). Naopak pod hodnotou 1 ‰ bylo 13 obcí a tu nejnižší zaznamenalo město Mimoň (0,2 ‰). Krajská hodnota intenzity bytové výstavby dosáhla 2,6 bytů na 1 000 obyvatel.

V horizontu posledních 7 let bylo v Libereckém kraji dokončeno celkem 6 830 bytů.

V horizontu posledních 7 let bylo v Libereckém kraji dokončeno celkem 6 830 bytů. V období let 2019 až 2025 bylo 70 a více bytů dokončeno v 15 městech a obcích kraje – nejvíce ve městě Liberci (1 288 bytů). Na druhém místě se umístilo město Jablonec nad Nisou (603 bytů), na třetím město Turnov (243 bytů) a na čtvrtém město Česká Lípa (222 bytů). Více než stovka bytů byla zkolaudována také v Harrachově, Vítkovicích, Hrádku nad Nisou, Smržovce a Novém Boru. Žádný

dokončený byt v uvedeném období evidovaly pouze 2 obce regionu – Horní Řasnice a Kozly.

Bytová výstavba v obcích Libereckého kraje v letech 2020 až 2025

V celém kraji bylo v letech 2019 až 2025 na 1 000 obyvatel dokončeno 15,3 bytů.

V celém kraji bylo v letech 2019 až 2025 na 1 000 obyvatel dokončeno 15,3 bytů. Nejintenzivněji se výstavba v tomto období vyvíjela v obci Vítkovice (380,8 ‰). Nad 100 promile mají ještě další horská střediska Bedřichov se 129,8 byty a Harrachov se 112,7 byty na 1 000 obyvatel. Následují „běžné“ obce Svojkov (92,7 ‰) a Vlastiboř (90,6 ‰). Z obcí, ve kterých byl v uvedeném časovém horizontu dokončen alespoň 1 byt, byla nejnižší intenzita výstavby vykázána ve městě Kamenický Šenov (1,5 ‰) a v obci Habartice (2,1 ‰). Mezi 3 a 4 promile to byly ještě Černousy, Semily a Žandov, ostatní obce již přesáhly hodnotu 4 ‰.

Ceny nemovitostí

Průměrné kupní ceny za 1 m^2 rodinných domů v Libereckém kraji dosáhly v roce 2025 hodnoty 54 328 Kč.

Průměrné kupní ceny za 1 m^2 rodinných domů v Libereckém kraji dosáhly v roce 2025 hodnoty 54 328 Kč a oproti předešlému roku se zvýšily o 9,7 %, zatímco v roce 2024 se meziročně zvýšily o 6,6 %. Nejvyšší průměrná cena byla v roce 2025 zaznamenána v hlavním městě Praze (119 239 Kč/m^2) a došlo zde k 3. nejvyššímu zdražení o 11,7 %. Dalšími „nejdražšími“ kraji byly Středočeský (73 814 Kč/m^2) a Jihomoravský (56 400 Kč/m^2). Náš region se v případě těchto cen umístil na 4. nejvyšší pozici. Nejméně za 1 m^2 v případě rodinných domů v průměru zaplatili obyvatelé z Karlovarského a Olomouckého kraje (43 071 Kč, resp. 43 630 Kč). Meziročně nejvyšší zdražení jednotkové ceny rodinných domů zaznamenaly v roce 2025 kraje Plzeňský a Pardubický (o 12,5 %, resp. o 12,4 %), zatímco v Kraji Vysočina to bylo nejméně (o 1,6 %). Přírůstek uvedený v případě Libereckého kraje byl 5. nejvyšší.

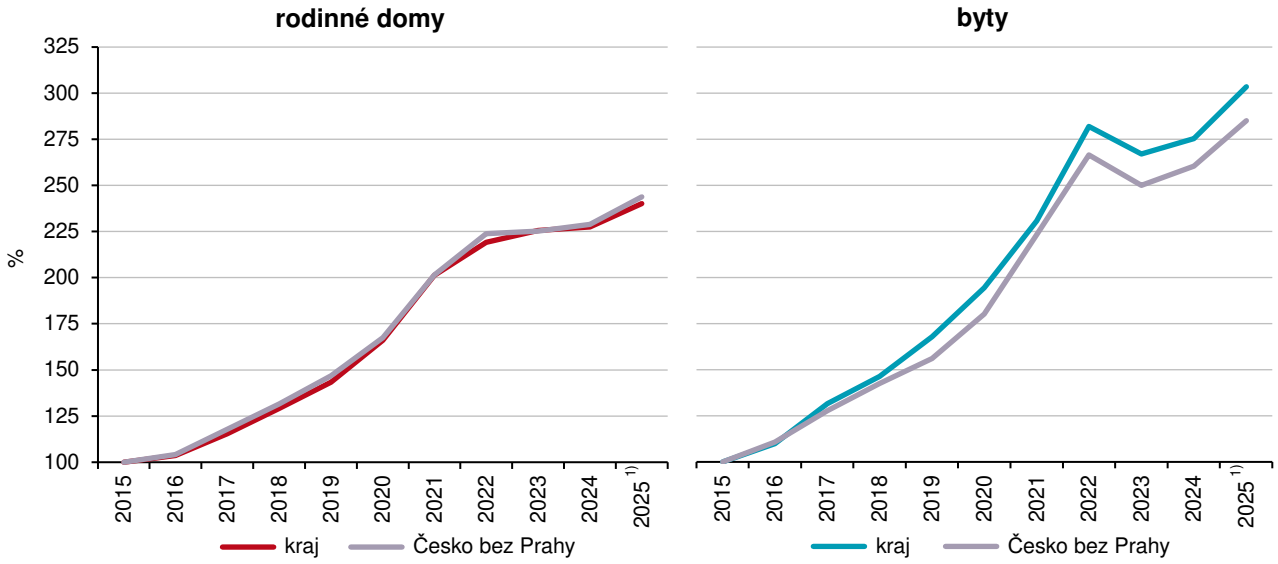
V rámci 77 okresů Česka obsadil okres Liberec s částkou 61 814 Kč/m² 9. nejvyšší pozici.

V rámci 77 okresů Česka lze po Praze nejdražší rodinné domy vysledovat v přilehlých okresech Praha-východ (99 613 Kč/m²) a Praha-západ (97 500 Kč/m²). S nejnižší průměrnou kupní cenou ve výši 37 176 Kč/m² žebříček uzavírá okres Kroměříž. Okres Liberec obsadil s částkou 61 814 Kč/m² 9. nejvyšší pozici, zatímco zbývající tři okresy Libereckého kraje patřily spíše k těm průměrným – okres Jablonec nad Nisou se umístil na 26. příčce (51 485 Kč/m²), okres Česká Lípa byl 39. (48 319 Kč/m²) a okres Semily 51. (44 581 Kč/m²).

Ceny bytů se v roce 2025 v našem regionu ve srovnání s předchozím rokem zvýšily o 13,8 % na 55 695 Kč/m².

Ceny bytů se v roce 2025 v našem regionu ve srovnání s předchozím rokem zvýšily o 13,8 % na 55 695 Kč/m², také zde o rok dříve došlo k mírnějšímu nárůstu o 7,4 %. Zvýšení cen v mezikrajském srovnání bylo 6. nejnižší a pohybovalo se od 12,2 % v Kraji Vysočina a v Pardubickém kraji do 20,0 % v Moravskoslezském kraji. Nejvyšší průměrnou jednotkovou cenu bytu v roce 2025 vykázalo hlavní město Praha (131 520 Kč/m²), následované Jihomoravským (81 652 Kč/m²) a Středočeským krajem (64 911 Kč/m²). Průměrná kupní cena zjištěná v našem regionu byla 4. nejnižší. Nejnižší jednotkové kupní ceny bytů za 1 m² pak byly evidovány v Karlovarském a Ústeckém kraji (41 915 Kč, resp. 42 375 Kč).

Graf 3.24 Indexy cen nemovitostí v Libereckém kraji a Česku bez Prahy (průměr roku 2015 = 100)

1) údaje za rok 2025 jsou předběžné

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Průměrná kupní cena bytů v okrese Liberec byla v meziokresním srovnání 15. nejvyšší.

Mezi všemi okresy vykázal po Praze nejvyšší průměrnou kupní cenu bytů okres Brno-město s cenou 99 713 Kč/m² a dále okres Hradec Králové s cenou dosahující hodnoty 77 507 Kč/m². Na opačném konci žebříčku se s 33 203 Kč za 1 m² umístil okres Sokolov. Průměrná kupní cena bytů v okrese Liberec byla v uvedeném srovnání 15. nejvyšší (64 893 Kč/m²), s odstupem následovaly okresy Semily (39. pořadí za 53 026 Kč/m²) a Jablonec nad Nisou (42. pořadí za 52 386 Kč/m²), zatímco okres Česká Lípa patří k těm levnějším, když ho najdeme až na 67. příčce (43 051 Kč/m²).

Tříleté průměry 2023–2025

Průměrná jednotková kupní cena rodinných domů v Libereckém kraji dosáhla za tři roky 2023–2025 50 452 Kč za 1 m².

Průměrná jednotková kupní cena rodinných domů v Libereckém kraji dosáhla za tři roky 2023–2025 50 452 Kč za 1 m², tj. 96,0 % republikového průměru (52 556 Kč/m²) a 4. nejvyšší hodnoty mezi kraji. Nejdráže se rodinné domy prodávaly

v hlavním městě Praze (112 593 Kč/m^2, tj. více než 2,1 násobek průměru ČR) a nadprůměrné ceny byly zjištěny také ve Středočeském kraji (69 482 Kč/m^2, tj. 132,2 % průměru) a jen velmi těsně také v Jihomoravském kraji (53 096 Kč/m^2). Naopak tomu bylo v kraji Karlovarském, ve kterém se 1 m^2 mohl v průměru pořídit „pouze“ za 40 406 Kč (76,9 % průměru), pod 42,5 tis. Kč se dostaly ještě kraje Olomoucký, Zlínský a Ústecký.

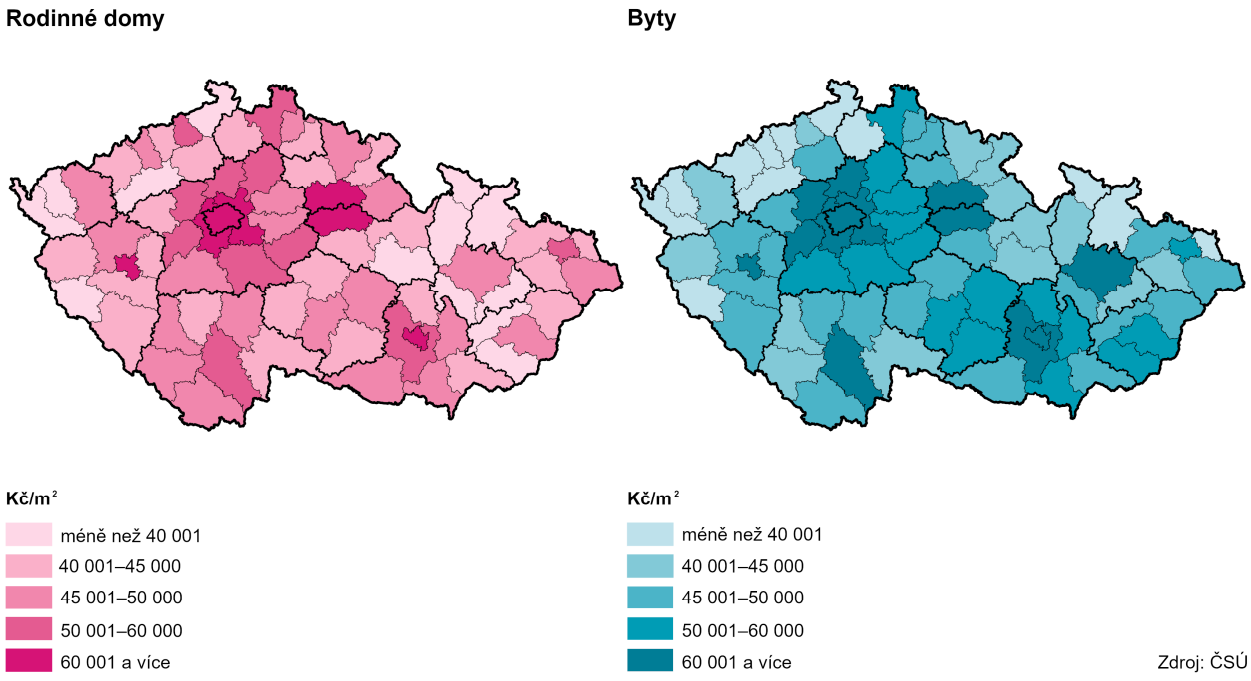
V průměru let 2023–2025 bylo v Libereckém kraji realizováno 768 převodů (prodejů) rodinných domů.

V průměru let 2023–2025 bylo v Libereckém kraji realizováno 768 převodů (prodejů) rodinných domů, přičemž největší část těchto domů se nacházela v obcích s méně než 2 000 obyvateli (37,8 %). Z celkového počtu prodávaných rodinných domů v letech 2023–2025 se nejdražší rodinné domy v rámci kraje prodávaly v okrese Liberec (57 170 Kč/m^2), z pohledu velikostních skupin obcí pak platí obecné pravidlo, že s vyšším počtem obyvatel roste i kupní jednotková cena. Nejdražší rodinné domy jsou tedy v obcích s více než 50 tis. obyvateli, kam spadá pouze město Liberec (75 760 Kč/m^2). Nejlevnější rodinné domy bylo možné pořídit v okrese Česká Lípa (42 864 Kč/m^2), zbývající dva okresy kraje však nemají rodinné domy o mnoho dražší (Semily 43 410 Kč/m^2 a Jablonec nad Nisou 46 713 Kč/m^2).

V meziokresním srovnání cen rodinných domů obsadil okres Liberec 9. nejvyšší místo.

Z porovnání všech okresů České republiky vyplývá, že po Praze byly nejdražší rodinné domy v období 2023–2025 prodávány v okresech Praha-východ (94 065 Kč/m^2), Praha-západ (92 911 Kč/m^2) a Brno-město (83 660 Kč/m^2). Z okresů našeho kraje se nejvýše umístil okres Liberec (9. místo), následoval okres Jablonec nad Nisou (30. místo), Semily (46. pozice) a Česká Lípa (50. pozice). Meziokresní tabulku pak s nejnižší jednotkovou cenou uzavřel okres Bruntál (35 678 Kč/m^2).

Průměrné kupní ceny rodinných domů a bytů v okresech v období let 2023–2025

Zdroj: ČSÚ

Průměrná velikost prodávaných rodinných domů v úhrnu let 2023–2025 za celou republiku činila 85 m^2, v našem regionu byly rodinné domy ještě o 7 m^2 větší.

Nejmenší rodinné domy v kraji byly prodávány v okrese Semily (88 m^2), největší na Českolipsku a Jablonecku (95 m^2).

V případě bytů se 1 m^2 v Libereckém kraji v průměru let 2023–2025 prodával za 50 674 Kč.

V případě bytů se 1 m^2 v Libereckém kraji v průměru let 2023–2025 prodával za 50 674 Kč. V porovnání s celorepublikovým průměrem je to o 22,7 % (14 879 Kč) méně. Nejdražší byty byly k dispozici v hlavním městě Praze (118 245 Kč/m^2, tj. 1,8 násobek průměru ČR), nad republikový průměr o 12,6 % se dostal již jen Jihomoravský kraj s částkou 73 786 Kč. Nejlevnější byty bylo možné zakoupit v Karlovarském (37 817 Kč/m^2, tj. 57,7 % průměru ČR) a Ústeckém kraji (38 148 Kč/m^2, 58,2 % průměru). Výše zmíněná cena v našem kraji byla 6. nejnižší.

Mezi okresy se s cenou bytu 58 656 Kč/m^2 umístil okres Liberec na 14. pozici.

Napříč okresy Česka byly po Praze nejvyšší kupní ceny bytů zjištěny v Brně-městě (89 421 Kč/m^2) a Hradci Králové (68 813 Kč/m^2), nejnižší v okrese Sokolov (29 860 Kč/m^2). Mezi okresy Libereckého kraje se nejvýše s cenou 58 656 Kč/m^2 umístil okres Liberec (14. pozice), na 31. místě následoval okres Semily (49 763 Kč/m^2), na 43. pozici okres Jablonec nad Nisou (47 286 Kč/m^2) a nejlevněji se byty prodávaly v okrese Česká Lípa za 39 320 Kč/m^2, tj. 67. příčka žebříčku.

V průběhu let 2023–2025 bylo v našem regionu realizováno 2 416 převodů (prodejů) bytů.

V průběhu sledovaného tříletého období bylo v našem regionu realizováno 2 416 převodů (prodejů) bytů, z toho 44,7 % se uskutečnilo v okrese Liberec. Naopak v okrese Semily bylo realizováno pouze 7,4 % z celkového počtu převodů.

Byty prodávané v Libereckém kraji měly v průměru 61 m^2, což je stejně jako činil republikový průměr. Z okresů kraje byly nejmenší byty prodávány v okrese Česká Lípa (60 m^2), největší pak v okrese Jablonec nad Nisou (64 m^2).

Doprava

Celková délka pozemních komunikací k 1. 1. 2026 v Libereckém kraji činila 2 399,6 km.

Podle údajů Ředitelství silnic a dálnic ČR celková délka pozemních komunikací k 1. 1. 2026 v Libereckém kraji činila 2 399,6 km a ve srovnání se stavem k 1. 1. 2025 se jejich délka snížila o 2,8 km.

Jediný úsek dálnice na území našeho kraje vede od Turnova na hranici kraje směrem na Prahu v délce 4,6 km.

Z této délky představují 1 577,8 km (65,8 %) silnice 3. třídy, 486,9 km silnice 2. třídy (20,3 %) a 330,3 km (13,8 %) silnice 1. třídy. Jediný úsek dálnice (0,2 %) na území našeho kraje vede od Turnova na hranici kraje směrem na Prahu a nachází se v okresech Semily (0,5 km) a Liberec (4,1 km). Téměř 30 % silniční sítě (706,1 km) se nachází na území okresu Liberec, nejméně rozsáhlou sítí komunikací disponuje okres Jablonec nad Nisou (19 % krajského úhrnu představuje 455,6 km). Jedna třetina silnic 1. třídy je situována v okrese Liberec, 28,8 % v okrese Česká Lípa, 22,0 % v okrese Jablonec nad Nisou a 15,9 % v okrese Semily.

Hustota silniční sítě v Libereckém kraji je 758,5 m na 1 km^2 území a převyšuje průměr České republiky.

Hustota silniční sítě v Libereckém kraji je 758,5 m na 1 km^2 území a převyšuje průměr České republiky (710,3 m/km^2). Nejvyšší hustotu vykazuje Středočeský kraj (886,7 m/km^2) a nejnižší hlavní město Praha (161,3 m/km^2). V rámci našeho kraje se nejnižší hustotou silniční sítě vyznačuje okres Česká Lípa (597,6 m/km^2), také proto, že na jeho území se nachází bývalý Vojenský újezd Ralsko. Naopak nejvyšší hustotu komunikací má okres Jablonec nad Nisou (1 038,2 m/km^2), přestože část jeho území zabírají Jizerské hory. Vyšší hustotu silniční sítě mají v republice pouze dva okresy, a to Kladno a Praha-východ.

Vozovka na silnicích a dálnicích v Libereckém kraji byla tvořena téměř výhradně asfaltovým povrchem (2 394,0 km, tj. 99,8 % všech silnic a dálnic v kraji).

V Libereckém kraji bylo ke konci roku 2025 evidováno 265 470 osobních aut.

Podle údajů z centrálního registru vozidel bylo v Libereckém kraji ke konci roku 2025 evidováno 265 470 osobních aut (vč. dodávkových). Počet osobních aut se každým rokem zvyšuje, hranice 200 tisíc byla překonána v roce 2015, hranice 250 tisíc v roce 2022. V porovnání s rokem 2019 se počet automobilů zvýšil o 29 404 (o 12,5 %), meziroční nárůst činil 1,6 % (+4 136 aut). Meziročně vzrostl rovněž počet motocyklů o 2,4 % na 56 801, nákladních automobilů o 0,9 % na 28 391, autobusů a mikrobusů o 3,1 % na 1 141 vozidel. Jejich počet sice dosáhl na nejvyšší hodnotu, avšak tisíc kusů poprvé překročil už v roce 2014 (1 039 autobusů) a od té doby nepravidelně kolísá až do roku 2020 (930), poté již každý rok roste. Počet tahačů z dlouhodobého pohledu klesá až do roku 2021 (104), od té doby jich přibylo pouze 8.

Na 1 obyvatele kraje v roce 2025 připadlo 0,59 osobního auta.

Na 1 obyvatele Libereckého kraje v roce 2025 připadlo 0,59 osobního auta, to znamená, že na 1 automobil v průměru připadlo 1,69 obyvatele kraje. V celé České republice připadlo na 1 osobní automobil v průměru 1,61 obyvatele, tato hodnota je nejnižší v hlavním městě Praze (1,28) a nejvyšší v Moravskoslezském kraji (1,85).

Cestovní ruch

Cestovní ruch v roce 2024 představoval 2,3 % regionální hrubé přidané hodnoty.

Význam cestovního ruchu pro hospodářství lze vyjádřit podílem na celkovém objemu hrubé přidané hodnoty. Z tohoto pohledu můžeme toto odvětví v Libereckém kraji považovat za okrajové, když podle posledních dostupných a předběžných údajů za rok 2024 představovalo 2,3 % regionální hrubé přidané hodnoty. Tento ukazatel dosáhl za republiku na hodnotu 2,4 % a v mezikrajském srovnání se vymykají Karlovarský kraj a hlavní město Praha s 5,1 %, resp. 3,2 %. Přímo v tomto oboru pracovalo 7 950 osob, tj. 4,1% podíl na celkové zaměstnanosti v kraji. Také zde dominují oba zmíněné kraje (8,7 %, resp. 5,8 %), když republikový průměr je 4,3 % zaměstnaných v cestovním ruchu.

Kapacity

Na území Libereckého kraje bylo ke konci roku 2025 evidováno 920 hromadných ubytovacích zařízení.

Ke konci roku 2025 bylo v Registru ubytovacích zařízení na území Libereckého kraje evidováno 920 hromadných ubytovacích zařízení (HUZ) a ve srovnání s loňským rokem se jejich počet snížil o 6 subjektů (-0,6 %). Meziročně poklesl počet turistických ubytoven (-5 zařízení), ostatních HUZ (-4 zařízení), chatových osad (-3 zařízení) a také 1 tříhvězdičkový hotel. K navýšení došlo u penzionů (+3 zařízení), přibyl 1 dvouhvězdičkový hotel, 1 jednohvězdičkový a 1 hotel garni. Vůbec poprvé byl hostům v našem regionu k dispozici pětihvězdičkový hotel. Počet čtyřhvězdičkových hotelů a kempů se meziročně nezměnil. Z regionálního pohledu se počet HUZ snížil pouze v okrese Semily, a to o 8 zařízení, v okrese Česká Lípa 2 zařízení přibyla a ve zbývajících dvou okresech zůstala na úrovni roku 2024.

Podíl našeho kraje na republikovém úhrnu 10 012 zařízení dosáhl 9,2 %.

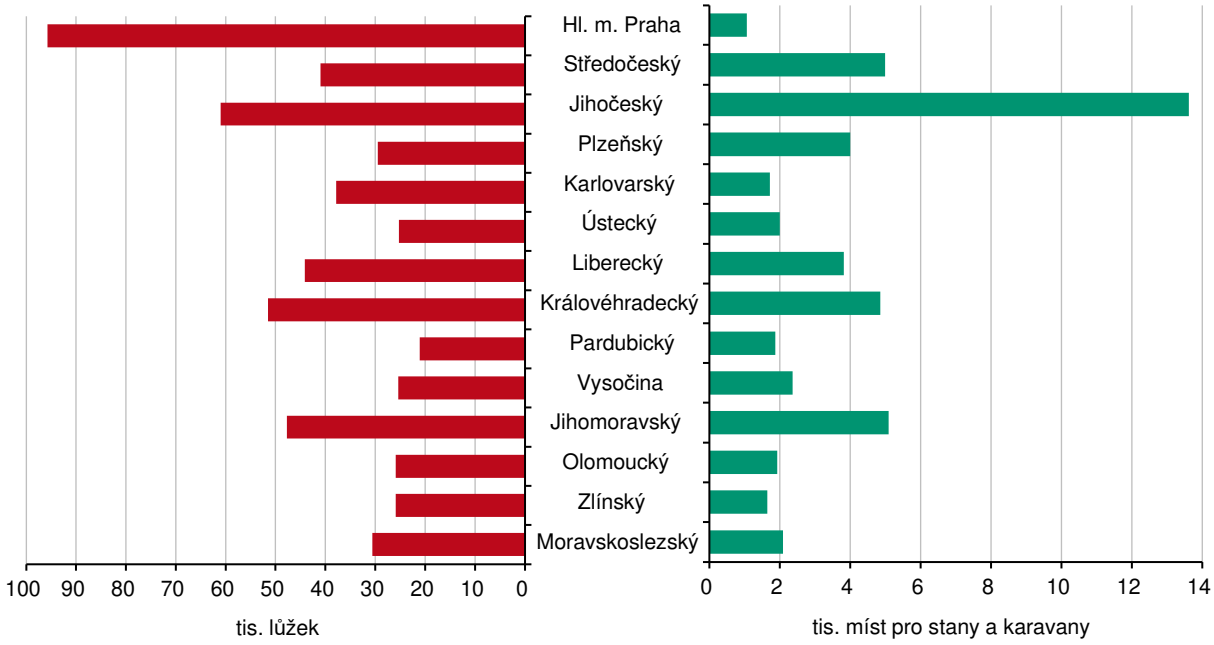
Podíl našeho kraje na republikovém úhrnu 10 012 zařízení dosáhl 9,2 % a v rámci mezikrajského srovnání byl 4. nejvyšší. Největším počtem HUZ disponuje Jihočeský kraj – 1 241 zařízení představovalo 12,4 % republikového úhrnu. Více než tisíc zařízení bylo k dispozici také v Královéhradeckém kraji (1 096 zařízení, tj. 10,9 %), těsně pod touto hranicí se s 995 zařízeními (9,9% podíl) zařadil Jihomoravský kraj. Na opačném konci žebříčku se s 365 zařízeními a 3,6% podílem umístil Pardubický kraj.

Při přepočtu na 10 000 obyvatel obsadil Liberecký kraj s hodnotou 20,5 HUZ 2. nejvyšší pozici.

Při přepočtu na 10 000 obyvatel obsadil Liberecký kraj s hodnotou 20,5 HUZ 2. nejvyšší pozici, první místo tohoto srovnání patřilo jen velmi těsně Karlovarskému kraji (20,7 HUZ), poslední pak Moravskoslezskému regionu (5,4 HUZ). Počet HUZ připadajících na 100 km^2 byl jednoznačně nejvyšší v hlavním městě Praze (167,5

zařízení), s velkým odstupem následuje Liberecký kraj (29,1 zařízení) a nejnižší hodnota byla vykázána v Kraji Vysočina (6,7 zařízení).

Graf 3.25 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2025

Ve struktuře hromadných ubytovacích zařízení na území kraje převažují z 49,0 % penziony.

Ve struktuře hromadných ubytovacích zařízení na území Libereckého kraje dlouhodobě převažují penziony, v loňském roce 451 těchto zařízení představovalo 49,0 % všech HUZ. Ve struktuře 170 hotelů převažovaly tříhvězdičkové hotely (105 zařízení, tj. 61,8 % všech hotelů), hosté se pak dále mohli kromě již zmíněného nového pětihvězdičkového hotelu ubytovat také ve 34 čtyřhvězdičkových hotelech, 11 dvouhvězdičkových hotelech, v 10 hotelech s jednou hvězdou a v 9 hotelech garni. Ubytovací nabídku doplňovalo 59 turistických ubytoven, 38 chatových osad, 34 kempů a 168 ostatních ubytovacích zařízení (např. léčebné lázně, rekreační zařízení podniků či odborových svazů, školicí střediska, domovy mládeže, vysokoškolské koleje, podnikové ubytovny a jiná ubytovací zařízení vyčleňující lůžkovou kapacitu pro cestovní ruch).

Také v dalších 11 krajích převažují penziony.

Podobně jako v našem kraji také v dalších 11 převažují penziony, jejichž procentní zastoupení se pohybuje v intervalu od 36,5 % v Kraji Vysočina do 55,7 % v Jihomoravském kraji. Zcela výjimečné postavení má hlavní město Praha s 67,7% podílem hotelů a Karlovarský kraj s 43,6% zastoupením hotelů.

Hromadná ubytovací zařízení v kraji v roce 2025 disponovala 14 548 pokoji a 44 116 lůžky.

Hromadná ubytovací zařízení v Libereckém kraji v roce 2025 disponovala 14 548 pokoji (meziročně +104 pokojů a 6,7 % republikové kapacity 217 701 pokojů) a 44 116 lůžky (meziročně -171 lůžek a 7,8 % republikové kapacity 562 467 lůžek). Meziroční změny souvisí především se zvýšením počtu hotelů s počtem dvě a méně hvězdiček (včetně hotelů garni) (+94 pokojů, +299 lůžek) a ostatních HUZ (+40 pokojů, +164 lůžek). K poklesu došlo u hotelů se třemi a čtyřmi hvězdičkami (-33 pokojů, -223 lůžek) nebo turistických ubytoven a chatových osad (-19 pokojů, -420 lůžek). Celkově bylo v hotelech soustředěno 5 282 pokojů s 13 045 lůžky, v penzionech bylo k dispozici 4 501 pokojů s 13 982 lůžky. Chatové osady disponovaly 862 pokoji a 3 231 lůžky, v turistických ubytovnách se nacházelo 664 pokojů a 2 534 lůžek, v kempech 599 pokojů a 2 312 lůžek. Lůžková kapacita tzv. ostatních ubytovacích zařízení představovala 2 640 pokojů a 9 012 lůžek. Celkovou

kapacitu HUZ dotváří ještě 3 820 míst pro stany a karavany, jejich počet se meziročně zvýšil o 144 míst (+3,9 %), z toho 3 437 míst (90,0 %) nabízejí kempy.

Z pohledu okresů kraje bylo nejvíce hromadných ubytovacích zařízení v loňském roce soustředěno v okrese Jablonec nad Nisou.

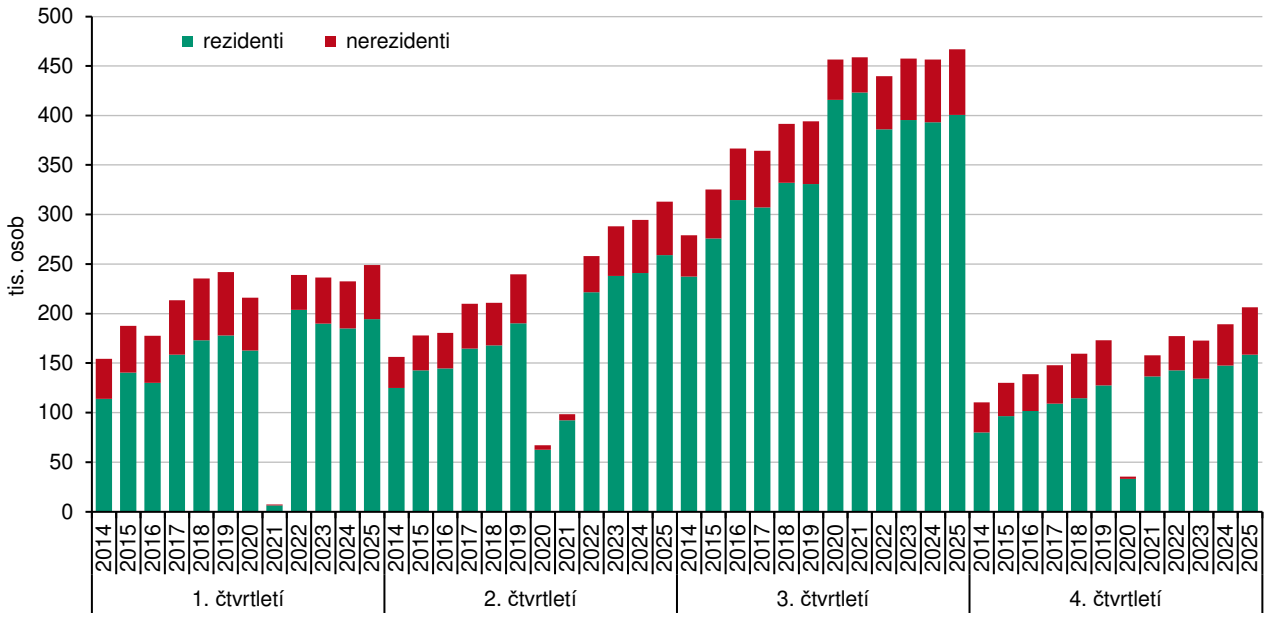
Z pohledu okresů Libereckého kraje bylo nejvíce hromadných ubytovacích zařízení v loňském roce soustředěno v okrese Jablonec nad Nisou (358 zařízení s 4 913 pokoji a 14 685 lůžky), s 275 zařízeními s 3 495 pokoji a 11 184 lůžky následoval okres Semily. Na území okresu Česká Lípa bylo v nabídce HUZ 146 zařízení s 2 908 pokoji a 9 242 lůžky, v okrese Liberec bylo hostům k dispozici 141 ubytovacích zařízení s 3 232 pokoji a 9 005 lůžky. Ve všech okresech kraje byly nejčetněji zastoupeny penziony. Jejich nejvyšší podíl zaznamenal okres Jablonec nad Nisou (58,7 % z celkového počtu HUZ v okrese), nejnižší okres Česká Lípa (37,0 %). Okres Liberec vykázal nejvyšší procentní zastoupení hotelů (26,2 %) a turistických ubytoven (9,2 %), okres Česká Lípa zaznamenal nejvyšší podíl kempů (8,9 %) a chatových osad (21,2 %) a v okrese Semily byl vykázán nejvyšší podíl ostatních HUZ (25,8 %).

Návštěvnost

Liberecký kraj v roce 2025 navštívilo 1 235 090 hostů.

Celkový počet hostů v roce 2025 se v Libereckém kraji ve srovnání s předchozím rokem zvýšil o 62 037 (5,3 %) na 1 235 090 hostů. Počtvrté za sebou a celkově popáté (poprvé v roce 2019) byla překročena milionová hranice, ta nebyla dosažena v covidových letech 2020 a 2021, kdy bylo výrazně omezeno cestování. V roce 2025 také domácí klientela poprvé překonala milionovou hranici návštěvníků a rozrostla se o 45 735 osob (+4,7 %) na 1 012 179 hostů. Počet zahraničních hostů zaznamenal nárůst o 7,9 % z 206 609 na 222 911 hostů a také se jedná o nejvyšší hodnotu, když ta předchozí byla z roku 2019 (222 442 nerezidentů). Mezi zahraničními turisty jednoznačně převažují hosté z Německa, naposledy jejich podíl činil 46,3 %.

Graf 3.26 Hosté ubytovaní v hromadných ubytovacích zařízeních podle čtvrtletí v Libereckém kraji

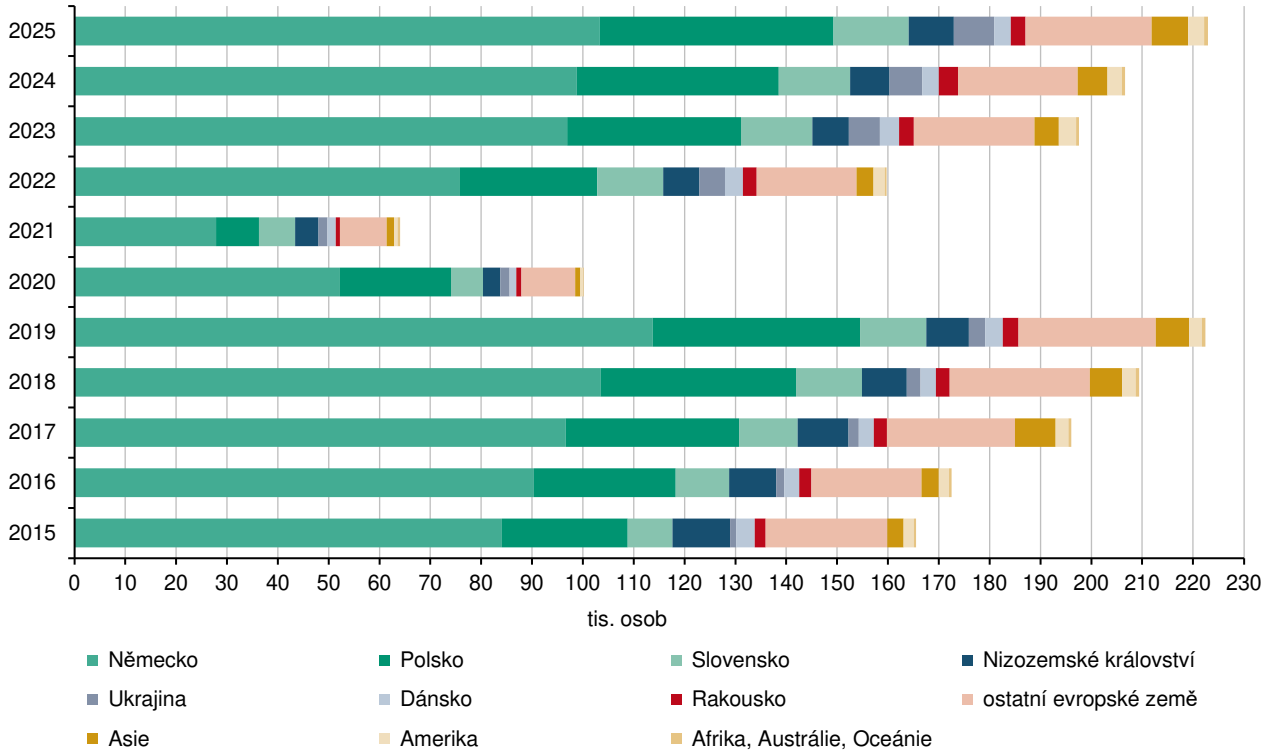

Z hlediska kategorie ubytovacího zařízení preferovala v roce 2025 největší část hostů v našem kraji tříhvězdičkové hotely.

Z hlediska kategorie ubytovacího zařízení preferovala v roce 2025 největší část hostů v našem kraji tříhvězdičkové hotely, když tento typ ubytovací kapacity využilo 300 813 hostů, tj. 24,4 % všech návštěvníků. Druhé místo s podílem ve výši 23,0 % a 283 871 hosty obsadily hotely se čtyřmi hvězdičkami, na třetí příčce se umístily

penziony (20,7 %, tj. 255 051 hostů). V porovnání s předchozím rokem významně vzrostl počet návštěvníků, kteří k ubytování využili hotel s jednou hvězdičkou (+49,1 %), o více než 10 % vzrostl také počet návštěvníků ve čtyřhvězdičkových hotelech (+11,3 %). Naopak pokles počtu hostů byl evidován v turistických ubytovnách a kempech (-5,4 %, resp. -7,6 %).

Graf 3.27 Zahraniční hosté ubytovaní v hromadných ubytovacích zařízeních podle země původu v Libereckém kraji

Ve tříhvězdičkových hotelech se ubytovalo 22,7 % domácích a 31,1 % zahraničních hostů.

Domácí hosté nejčastěji k ubytování v našem regionu využívají tříhvězdičkové hotely (22,7% podíl všech domácích hostů). Na druhém místě se umístily penziony (21,9 %) a na třetím místě hotely se čtyřmi hvězdičkami (19,9 %). V případě zahraničních hostů patří mezi nejoblíbenější zařízení čtyřhvězdičkové hotely (37,0 % všech zahraničních hostů), na druhé místo se zařadily hotely se třemi hvězdičkami (32,1 %) a třetí, s výrazným odstupem, penziony (15,1 %).

Hosté v Libereckém kraji strávili celkem 3 476 273 nocí.

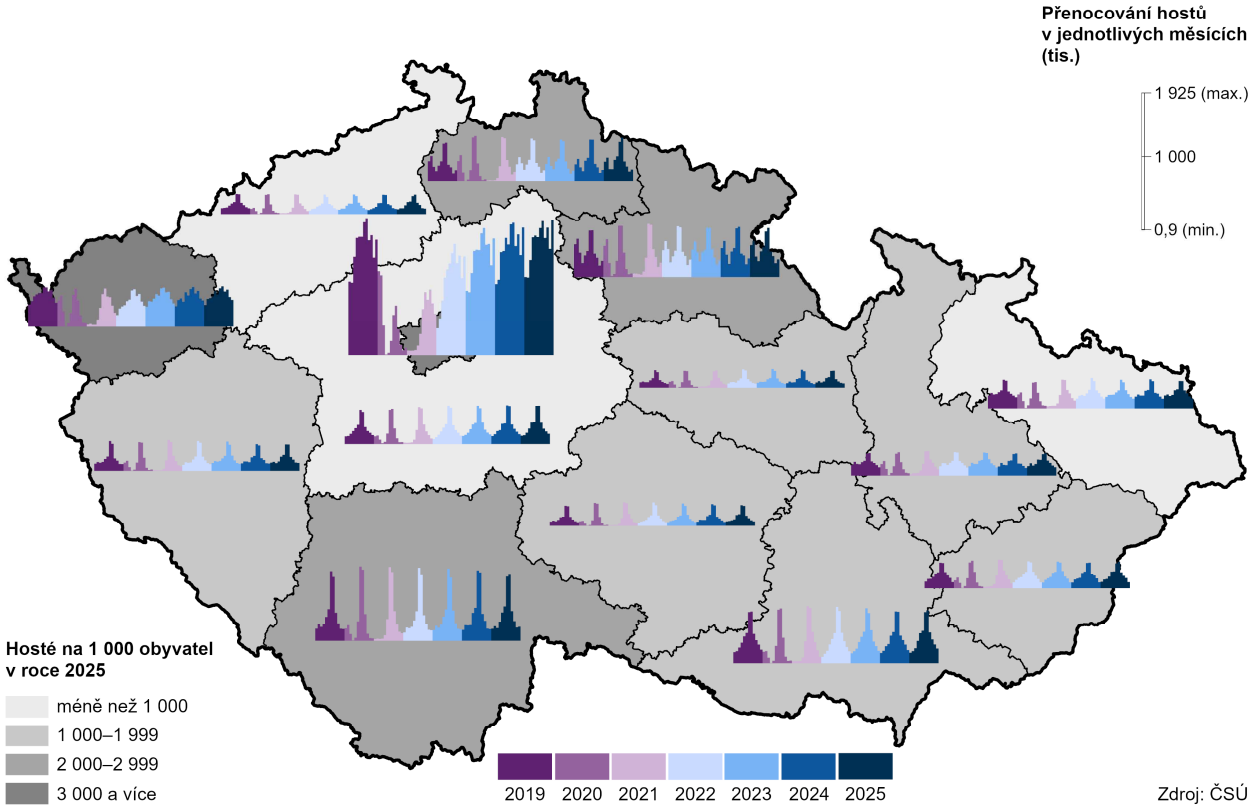
Na rozdíl od výše uvedeného nárůstu počtu hostů, se počet jejich přenocování v našem regionu meziročně zvýšil pouze o 4,8 % na 3 476 273 nocí. Tuto skutečnost ovlivnil hlavně počet přenocování domácích hostů, který byl oproti roku 2024 vyšší o 4,3 % (2 880 605 nocí). Počet nocí, které v našem kraji strávili zahraniční návštěvníci, se zvýšil o 7,2 % na 595 668 nocí.

Nejvíce nocí strávili turisté v penzionech, které následovaly tříhvězdičkové a čtyřhvězdičkové hotely.

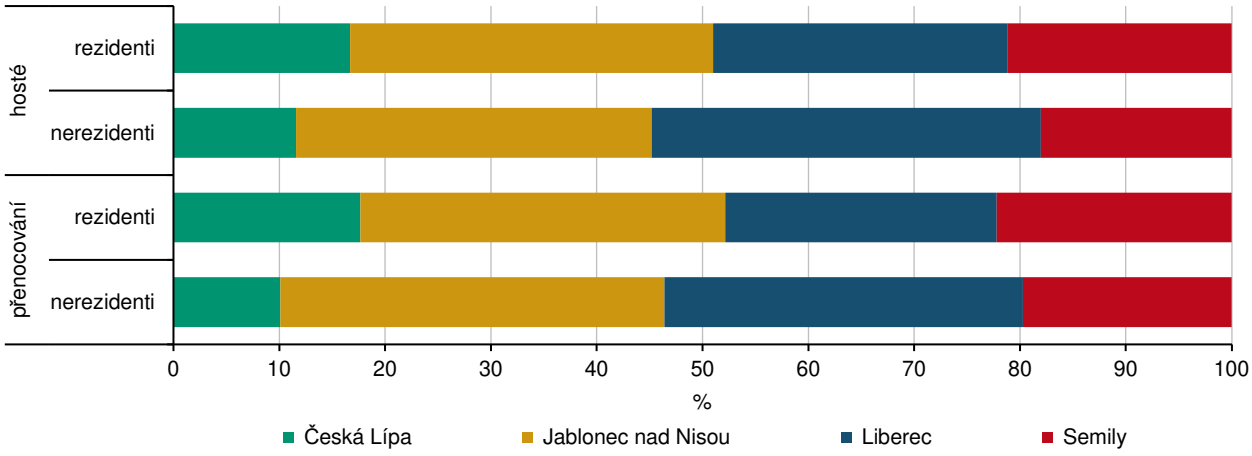
Nejvíce nocí strávili turisté v penzionech (814 271 nocí), které následovaly tříhvězdičkové (783 447 nocí) a čtyřhvězdičkové hotely (611 647 nocí). V případě domácích návštěvníků byly na prvním místě z pohledu počtu přenocování penziony (714 069 nocí), tříhvězdičkové hotely (591 403 nocí) a ostatní zařízení (501 734 nocí). S ohledem na preference zahraničních návštěvníků při volbě HUZ je počet přenocování zcela v jiném pořadí – nejvíce nocí tito hosté strávili ve čtyřhvězdičkových hotelech (205 877 nocí), následovaly tříhvězdičkové hotely (192 044 nocí) a s výrazným odstupem penziony (100 202 nocí).

Meziročně se počet přenocování nejvýrazněji zvýšil u jednohvězdičkových hotelů (+47,4 %). Úbytek počtu přenocování byl patrný u hotelů garni, turistických ubytoven, chatových osad a kempů (v rozmezí od -0,9 % do -5,1 %).

Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v krajích v letech 2019 až 2025

Graf 3.28 Návštěvnost hromadných ubytovacích zařízení podle okresů v Libereckém kraji v roce 2025

Hosté v zařízeních v kraji v roce 2025 v průměru strávili 2,8 noci.

Hosté v HUZ Libereckého kraje v roce 2025 v průměru strávili 2,8 noci (tj. 3,8 dne). Stejná délka pobytu byla zjištěna u domácích návštěvníků, zatímco zahraniční hosté v našem kraji pobývali nepatrně kratší dobu 2,7 noci (3,7 dne).

V chatových osadách však návštěvníci strávili v průměru 3,8 noci.

Pomineme-li ostatní zařízení jinde nespecifikovaná, vykázaly v roce 2025 nejvyšší průměrný počet přenocování chatové osady, ve kterých návštěvníci kraje strávili v průměru 3,8 noci (4,8 dne). Na druhé příčce se z tohoto pohledu umístily turistické

ubytovny s délkou přenocování ve výši 3,3 noci (4,3 dne), třetí příčka patřila penzionům, ve kterých hosté přespávali 3,2 noci (4,2 dne). Naopak nejkratší dobu strávili turisté v čtyřhvězdičkových (2,2 noci, tj. 3,2 dne) a jednohvězdičkových hotelech (2,3 noci, 3,3 dne). Z hlediska návštěvnosti nejoblíbenějších tříhvězdičkových hotelů v nich hosté strávili 2,6 noci (3,6 dne).

Domácí návštěvníci nejdéle pobývali v chatových osadách, zahraniční návštěvníci nejdéle nocovali v penzionech.

V případě průměrného počtu přenocování domácí návštěvníci nejdéle pobývali v chatových osadách (3,8 noci, tj. 4,8 dne), nejméně nocí strávili tito hosté v hotelech se čtyřmi hvězdami (2,0 noci, 3,0 dny). Zahraniční návštěvníci nejdéle nocovali v penzionech, kde strávili v průměru 3,0 noci (4,0 dne), nejkratší dobu pobytu trávili v hotelech s jednou hvězdou a turistických ubytovnách (shodně 2,3 noci a 3,3 dne).

Výběrové šetření cestovního ruchu[3]

V roce 2025 uskutečnili 15letí a starší obyvatelé Česka celkem 13,9 mil. delších a 15,2 mil. kratších soukromých cest.

Celkový počet volnočasových cest českých občanů starších 15 let mimo jejich obvyklé bydliště uskutečněných v roce 2025 oproti roku 2024 vzrostl o 3,2 % a tuto skutečnost v pozitivním slova smyslu ovlivnilo především posílení zahraničního cestování. V roce 2025 tak 15letí a starší obyvatelé Česka uskutečnili celkem 13,9 mil. delších (meziročně +13,9 %) a 15,2 mil. kratších soukromých cest (-4,9 %). Jednalo se o 7,4 mil. delších a 13,6 mil. kratších tuzemských cest, do zahraniční bylo uskutečněno 6,4 mil. delších a 1,6 mil. kratších cest. Meziroční nárůst byl vykázán u delších tuzemských i zahraničních cest (+15,3 %, resp. +12,3 %) a kratších zahraničních cest (+6,7 %). Naopak počet kratších tuzemských cest se proti roku 2024 snížil o 6,1 %.

Nejčastějším cílem tuzemských delších i kratších cest byl Středočeský kraj.

Nejčastějším cílem tuzemských delších i kratších cest 15letých a starších občanů Česka byl v roce 2025 podobně jako v předchozích letech Středočeský kraj (18,4 % delších a 16,7 % kratších cest). Počet delších cest směřujících do tohoto regionu se meziročně navýšil o 17,4 %, kratší cesty však zaznamenaly 15,8% úbytek. Druhým nejnavštěvovanějším regionem byl v případě delších cest Jihočeský kraj (13,3 % delších cest), třetím kraj Královéhradecký (10,4 %), náš region se s 9,7% podílem umístil na 4. pozici. V případě kratších cest se na druhé pozici s podílem 9,8 % umístil kraj Jihomoravský a na třetí Kraj Vysočina (8,7 %), Liberecký region byl v tomto případě až 10. nejnavštěvovanější.

Počet tuzemských kratších cest podle cílové destinace byl ve většině krajů, včetně Libereckého, meziročně nižší.

V roce 2025 byl meziroční pokles počtu tuzemských delších cest zaznamenán ve třech krajích – Moravskoslezském (-13,5 %), Karlovarském (-3,3 %) a v Kraji Vysočina (-2,1 %). Ve zbývajících regionech se počet delších tuzemských cest navýšil, nejvýraznější růst vykázal Pardubický kraj (+95,7 %). Navýšení v našem regionu bylo 6. nejvyšší a činilo 16,8 %. Počet tuzemských kratších cest podle cílové destinace byl naopak ve většině krajů (tj. v 8 regionech včetně Libereckého kraje) meziročně nižší. Nejvyšší pokles byl zaznamenán v Jihočeském kraji (-26,3 %), pokles v případě našeho regionu byl 3. nejvyšší (-20,7 %). Nárůst počtu kratších tuzemských cest evidoval kraj Zlínský (+43,1 %), Ústecký (+28,1 %), Kraj Vysočina (+19,1 %), Pardubický (+10,2 %), hlavní město Praha (+7,4 %) a Jihomoravský (+4,5 %).

[3] Výběrového šetření cestovního ruchu představuje šetření, při kterém jsou 15letí a starší členové náhodně vybraných domácností dotazováni na své soukromé a služební cesty mimo obvyklé prostředí (bydliště, internát apod.). Cesty jsou rozlišeny podle místa pobytu na tuzemské a zahraniční, soukromé cesty podle délky trvání na delší (se 4 a více noclehy) a kratší (s 1 až 3 noclehy). Výsledky šetření jsou přepočteny na populaci České republiky ve věku 15 let a více.

Většina zahraničních delších i kratších cest směřovala do zemí Evropské unie.

Většina zahraničních delších i kratších cest směřovala do zemí Evropské unie (71,6 % delších a 97,1 % kratších cest). Češi při výběru dovolené, na které stráví 5 dní a více, v loňském roce preferovali Itálii (14,1 % delších cest). Na dalších „medailových“ pozicích se umístilo Chorvatsko (11,1 %) a Egypt (8,9 %). Dalších 8,0 % delších cest směřovalo v roce 2025 do Rakouska, 7,4 % do Řecka a 7,0 % na Slovensko. Počty cest do uvedených zemí s výjimkou Slovenska meziročně vzrostly. Nejvýraznější nárůst byl patrný u delších cest do Egypta (+29,6 %) a dále do Turecka a Maďarska (+27,1 %, resp. +26,8 %).

Kratší zahraniční cesty českých občanů ve volném čase mířily jako obvykle nejčastěji na Slovensko.

Kratší zahraniční cesty českých občanů ve volném čase mířily jako obvykle nejčastěji na Slovensko. V roce 2025 do této země vedlo 24,3 % zahraničních kratších cest (384 tis. cest), meziročně se ovšem počet cest do této destinace snížil o 15,4 %. Více než 47% nárůst však v roce 2025 zaznamenal počet kratších cest do Polska, do této země tak ve sledovaném roce směřovalo 20,2 % kratších cest. Meziroční nárůst pak zaznamenaly také kratší cesty do Rakouska (+17,6 %), které tak představovaly 19,7 % kratších cest.

4. Životní prostředí

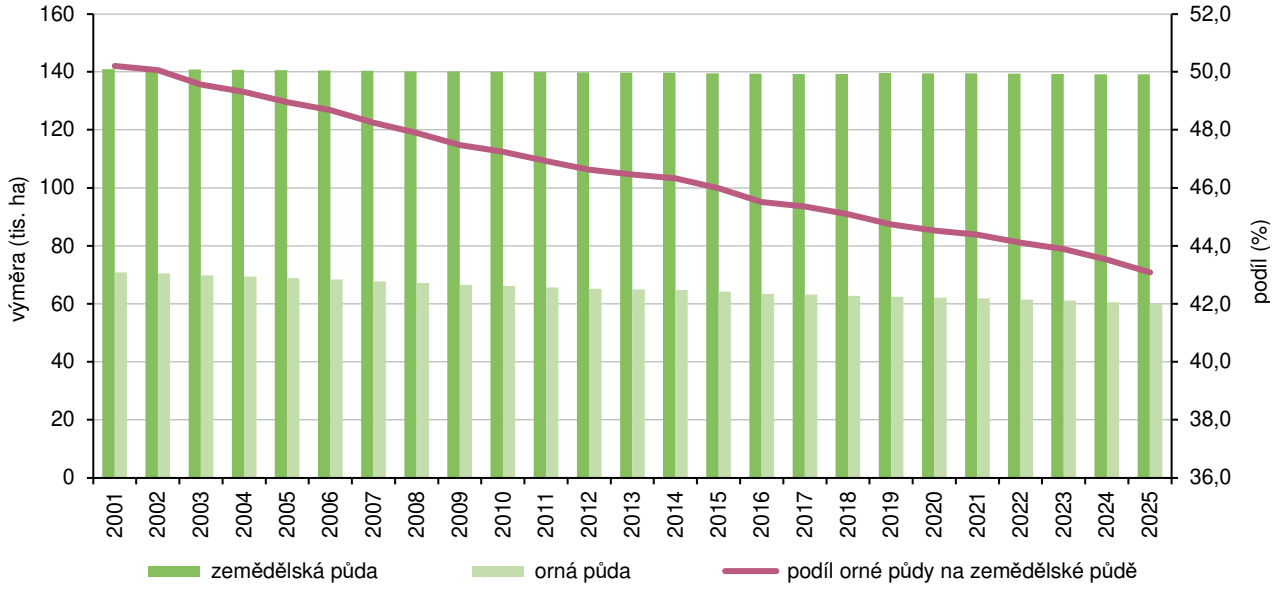
Rozloha zemědělské půdy se od roku 2001 mění jen velmi pozvolna a od té doby se zmenšila pouze o 1,3 %, tedy o 1 820 ha. Na úkor orné půdy (-15,3 %, -10 820 ha) se rozšiřovaly především plochy trvalých travních porostů (+13,0 %, +7 963 ha). Lesní pozemky vzrostly o 1,4 % a 2 001 ha. Rozloha zemědělské půdy i lesních pozemků je v Libereckém kraji srovnatelná (okolo 140 tis. ha), do roku 2007 bývalo nepatrně více zemědělské půdy, od roku 2008 již převažují pozemky lesní. Počet chráněných krajinných oblastí se nemění, ale v roce 2002 byl Český ráj rozšířen o oblast Maloskalska a Prachovských skal, o 3 roky později byl přidělen status geoparku UNESCO. V roce 2014 bylo rozšířeno Kokořínsko o Máchův kraj. Investoři se sídlem na území kraje vložili na ochranu životního prostředí od roku 2003 (2,1 mld. Kč) v roce 2025 téměř 2,5krát více neinvestičních nákladů. Tyto prostředky z dlouhodobého pohledu mírně narůstají. Objem investičních výdajů je znatelně menší a z 517,2 mil. Kč v roce 2003 vzrostly do roku 2025 pouze 1,6krát, jejich časová řada je však značně rozkolísaná a například v roce 2009 dosáhly investice dokonce na 1 788,4 mil. Kč a v roce 2021 pouze na 406,5 mil. Kč. Přímo na území Libereckého kraje bylo proinvestováno většinou více peněz než podle sídla investora a z 625,8 mil. Kč vzrostly do roku 2025 1,8krát. Také zde je rozkolísanost časové řady značná od 441,0 mil. Kč v roce 2016 do 1 676,9 mil. Kč v roce 2009.

Půdní fond

V posledních 15 letech se rozloha zemědělské půdy v Libereckém kraji pohybovala pod hranicí 140 tis. hektarů.

Rozloha zemědělské půdy v Libereckém kraji se z dlouhodobého pohledu s občasnými výkyvy neustále mírně zmenšuje. V posledních 15 letech se její velikost pohybovala pod hranicí 140 tis. hektarů, přičemž nejmenší výměra byla evidována v posledních dvou letech, tedy k 31. 12. 2024 (139 178 ha) a 2025 (139 133 ha). Ve srovnání s rokem 2019 se snížila o 401 ha (-0,3 %). Zemědělská půda v tomto období ubyla ve třech okresech kraje, nejvíce v okrese Semily (-256 ha, tj. -0,7 %), naopak v nejméně zemědělském okrese Jablonec nad Nisou došlo k nárůstu o 61 ha (+0,5 %). Na výměře zemědělské půdy se nejvíce podílí půda orná (43,1 %), jejíž plochy dlouhodobě každý rok také mírně klesají. Oproti roku 2024 se její výměra v kraji snížila o 633 ha (-1,0 %) na 59 947 ha a vůbec poprvé její rozloha klesla pod 60 tis. hektarů. Od stavu na konci roku 2019 činí úbytek orné půdy 2 472 ha (-4,0 %). Plocha orné půdy se zmenšila ve všech okresech – za poslední rok a také 6 let nejvýrazněji v okrese Liberec (-366 ha, -2,0 %, resp. -1 189 ha, -6,1 %).

Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy v Libereckém kraji

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Graf 4.2 Meziroční změna podílu orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v Libereckém kraji

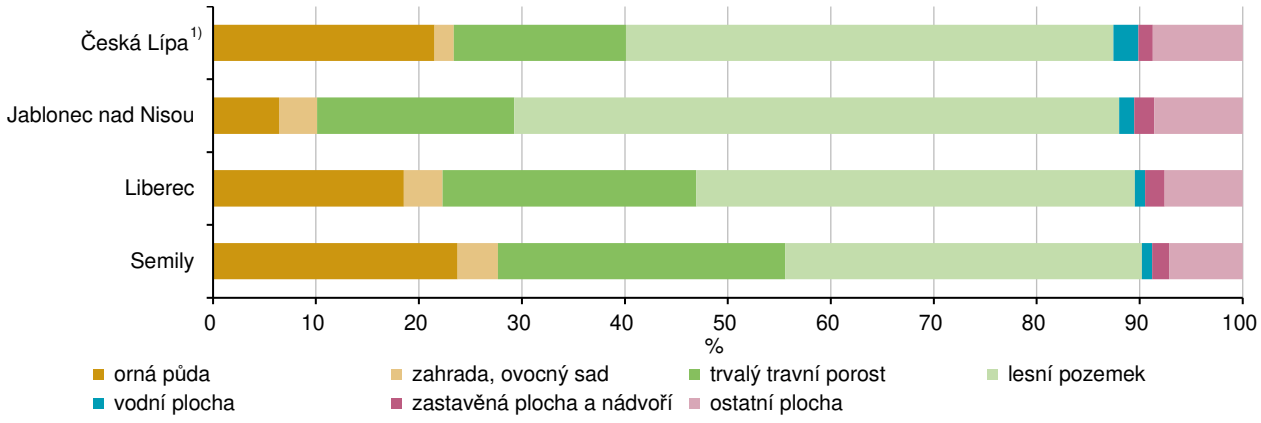

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Na úkor orné půdy se v kraji rozšiřovaly především plochy trvalých travních porostů.

Na úkor orné půdy se v Libereckém kraji rozšiřovaly především plochy trvalých travních porostů, které se od roku 2019 zvýšily o 1 265 ha, tj. o 1,9 % na 69 193 ha. Plochy ovocných sadů v uvedeném období vzrostly o 4,7 % (67 ha) na 1 484 ha a plochy zahrad dokonce o 9,5 % (739 ha) na 8 482 ha. Nárůst výměry trvalých travních porostů byl zaznamenán ve třech okresech kraje, nejvýznamněji se projevil v okrese Liberec (za posledních 6 let o 691 ha, tj. o 2,9 %), ke snížení o 0,5 % a 42 ha došlo pouze v okrese Jablonec nad Nisou. Plochy ovocných sadů se v uvedeném období významně rozšířily opět v okrese Liberec (+75 ha, +22,4 %), v ostatních třech okresech došlo jen k drobným změnám v řádu jednotek hektarů – na Českolipsku a Jablonecku směrem dolu a na Semilsku směrem nahoru, přičemž v tomto okrese se nachází téměř polovina všech ovocných sadů v kraji. Plochy zahrad se od roku 2019 zvýšily ve všech okresech, nejvíce v okrese Jablonec nad Nisou, a to o 16,1 % (219 ha), absolutně to bylo v okrese Liberec (+252 ha).

Graf 4.3 Struktura půdy podle okresů Libereckého kraje k 31. 12. 2025

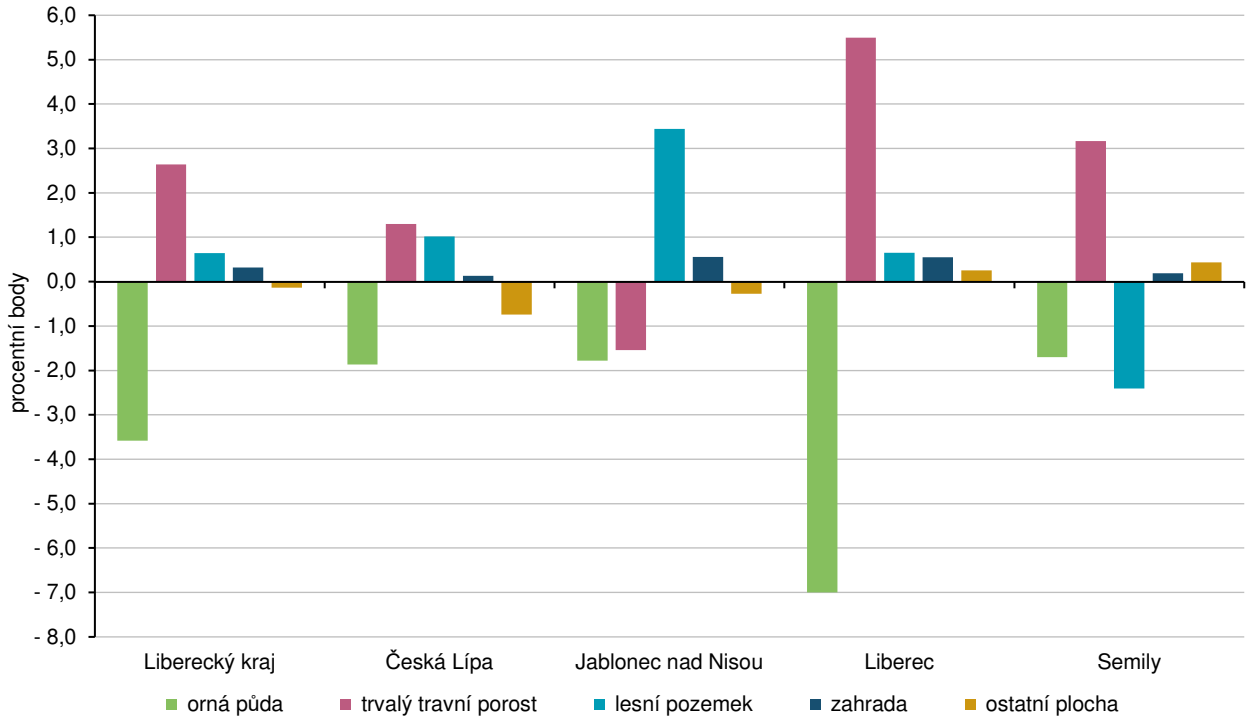

1) orná půda včetně chmelnic

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Celkově bylo zemědělci k 31. 5. 2025 obhospodařováno 101 318 ha zemědělské půdy (72,8 % z celkové rozlohy), ze které 61,0 % představovaly trvalé travní porosty a 38,1 % orná půda.

Graf 4.4 Změna podílů vybraných druhů půdy na celkové výměře okresů Libereckého kraje za období 2001–2025

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Rozloha lesních pozemků dlouhodobě roste a zaujímá významnou část území kraje.

Do nezemědělských ploch patří hlavně lesní pozemky, jejichž rozloha dlouhodobě roste a zaujímají významnou část území kraje (141 661 ha). Jejich podíl na celkové výměře ve výši 44,8 % byl mezi kraji nejvyšší. V okrese Jablonec nad Nisou podíl lesních pozemků představoval dokonce 58,7 % a tato hodnota ho zařadila na 2. místo mezi všemi okresy České republiky. Vyšší hodnotu vykázal pouze okres Jeseník. Rozloha zastavěných ploch a nádvoří v Libereckém kraji se posledních 5 let mírně zvyšuje (celkem +125 ha, tj. +2,4 %) a na konci roku 2025 činila 5 331 ha. Nejvyšší relativní nárůst plochy v případě této kategorie byl za uvedené období zaznamenán v okrese Jablonec nad Nisou (+44 ha, +5,3 %), absolutně v okrese Liberec (o 56 ha a 3,1 %), naopak k velmi malému poklesu došlo pouze v okrese Semily (-2 ha, -0,2 %).

Chráněná území

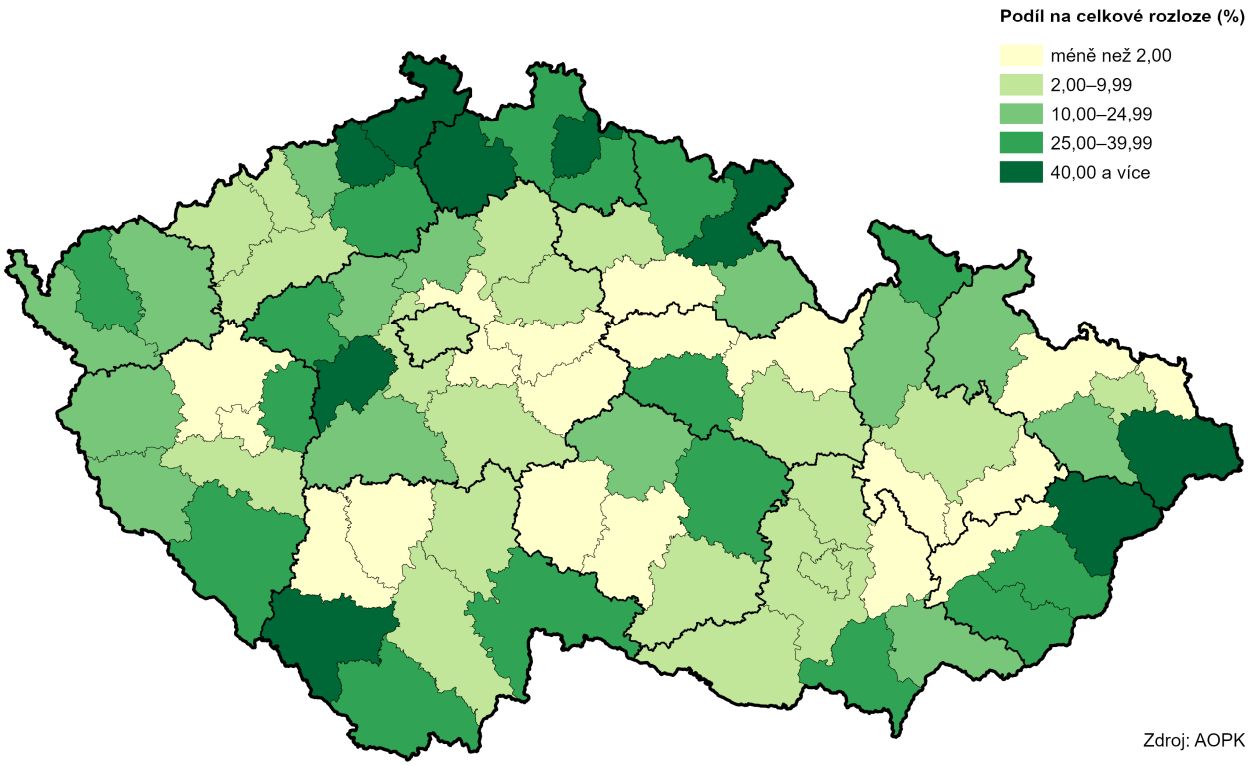
Na území Libereckého kraje leží necelá jedna třetina Krkonošského národního parku, 5 chráněných krajinných oblastí a 127 maloplošných chráněných území.

Na území Libereckého kraje leží necelá jedna třetina Krkonošského národního parku o rozloze 11 655 ha, 5 chráněných krajinných oblastí (celé Jizerské hory a části Českého ráje, Lužických hor, Českého středohoří a Kokořínska – Máchova kraje) o celkové rozloze 98 735 ha a 127 maloplošných chráněných území s rozlohou 5 935 ha. Jedná se o 9 národních přírodních památek, 8 národních přírodních rezervací, 73 přírodních památek a 37 přírodních rezervací. Celková plocha chráněných území tak dosáhla na 111 435 ha (mnoho maloplošných chráněných území se nachází v CHKO či NP), tedy 35,2 % území kraje, což je nejvíce v mezikrajském srovnání.

Národní přírodní rezervace Jizerskohorské bučiny se v červenci 2021 stala první českou přírodní památkou zařazenou na seznam Světového dědictví organizace UNESCO.

Zatímco počet národních parků a chráněných krajinných oblastí se nemění, počet maloplošných chráněných území se v roce 2025 zvýšil o jednu přírodní rezervaci. Národní přírodní rezervace Jizerskohorské bučiny se v červenci 2021 stala první českou přírodní památkou zařazenou na seznam Světového dědictví organizace UNESCO pod položku Původní bukové lesy Karpat a dalších oblastí Evropy, ve které se nachází již 93 lokalit v 18 zemích.

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2025

Pozn.: zahrnuty národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky; se zohledněním vzájemných překryvů chráněných území (bez započtení maloplošných ZCHÚ ležících na území velkoplošných ZCHÚ)

V Libereckém kraji jsou dlouhodobě evidovány 3 ptačí oblasti a 50 evropsky významných lokalit.

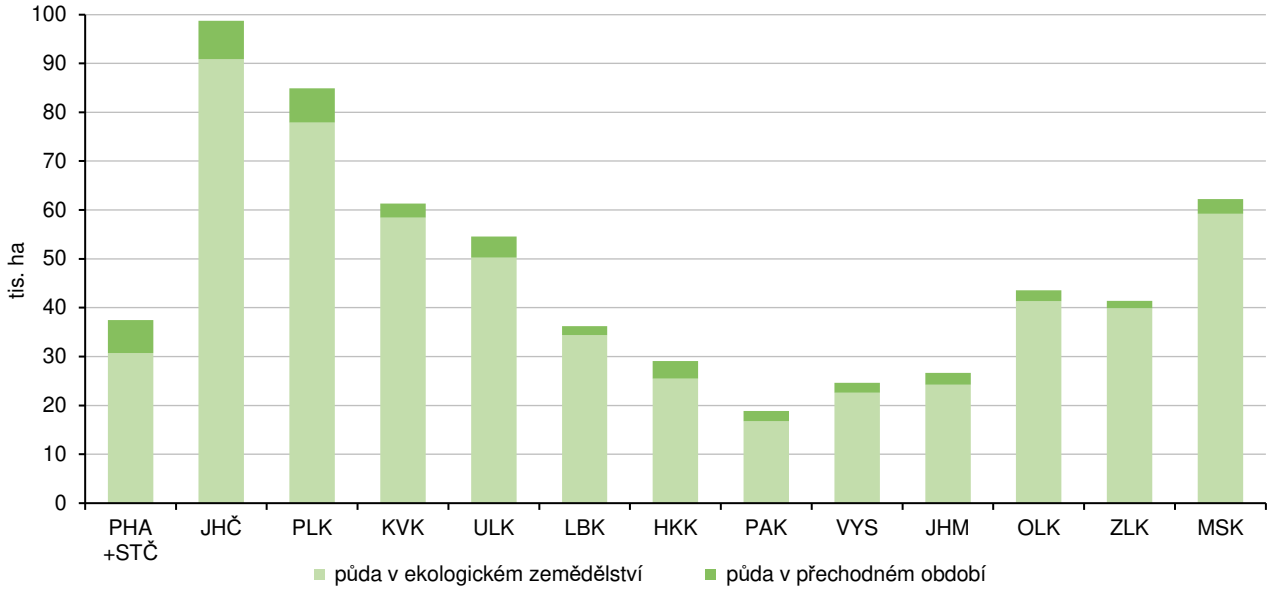
V Libereckém kraji jsou také dlouhodobě evidovány 3 ptačí oblasti a 50 evropsky významných lokalit. Příhraniční území Jizerských hor s přesahem do Polska je vedeno jako Jizerská oblast tmavé oblohy, jedna ze tří v Česku, která byla vyhlášena jako první v roce 2009. Tyto oblasti slouží nejen k pozorování noční oblohy, ale také k ochraně noční přírody a krajiny a informování o problematice světelného znečištění.

Ekologické zemědělství

V režimu ekologického zemědělství bylo v kraji v roce 2025 obděláváno 36 184 ha půdy.

V režimu ekologického zemědělství bylo v roce 2025 obděláváno 36 184 ha půdy (5,8% podíl na ČR), z toho 34 355 ha již registrovanými zemědělci a 1 829 ha zemědělci v přechodném období (období mezi podáním žádosti o registraci ekologicky zemědělského subjektu a udělením registrace). Rozloha ekologicky obhospodařované půdy dlouhodobě pozvolna roste, v našem kraji však pomaleji než celkově za republiku. V roce 2019 byl podíl Libereckého kraje 6,3 % a od té doby se plocha ekologického zemědělství zvětšila o 1 918 ha, tj. o 5,6 %, zatímco v Česku o 14,7 % na 619 480 ha.

Graf 4.5 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Vodovody a kanalizace

Pozn.: Údaje o vodovodech a kanalizacích jsou od roku 2024 přebírány z administrativního zdroje dat Ministerstva zemědělství, jsou zjišťovány podle jiné metodiky, a proto nejsou nyní publikované údaje srovnatelné s předchozími roky.

Vodou z veřejného vodovodu bylo v roce 2025 v Libereckém kraji zásobováno 95,2 % obyvatel kraje.

Vodou z veřejného vodovodu bylo v roce 2025 v Libereckém kraji zásobováno 426 389 osob, tj. 95,2 % obyvatel kraje. Meziročně to znamená o 909 osob a 0,5 p. b. více. V mezikrajském srovnání se náš region umístil na 8. nejvyšší příčce. Nejméně obyvatel napojených na vodovod evidoval Plzeňský kraj (87,5 %), naopak 100% napojení vykázalo pouze hlavní město Praha.

Vodovodní síť v kraji v roce 2025 měřila 4 040 km a bylo evidováno 94 471 vodovodních přípojek.

Vodovodní síť Libereckého kraje v roce 2025 měřila 4 040 km (meziročně +31 km) a evidováno bylo 94 471 vodovodních přípojek (+883 přípojek). Kapacita krajských vodojemů činila 197 723 m^3 vody, tj. 4,0 % republikového výkonu, v porovnání s rokem 2024 se tak objem navýšil o 4 160 m^3, tj. +2,1 %. Kapacita zdrojů podzemní vody představovala 1 728 litrů za sekundu (meziročně +82 l/s), což byl mezi ostatními regiony 3. nejvyšší objem. Nejvyšší kapacitu zdrojů podzemních vod vykázal Pardubický region (3 166 l/s). Liberecký kraj disponoval 324 úpravnami vody (meziročně +7 úpraven a 7,3% podíl na republikovém počtu), nejvyšší počet úpraven měl na svém území Středočeský region (553 zařízení, tj. 12,5 %).

V roce 2025 bylo v našem regionu vyrobeno 24 298 tis. m^3 vody.

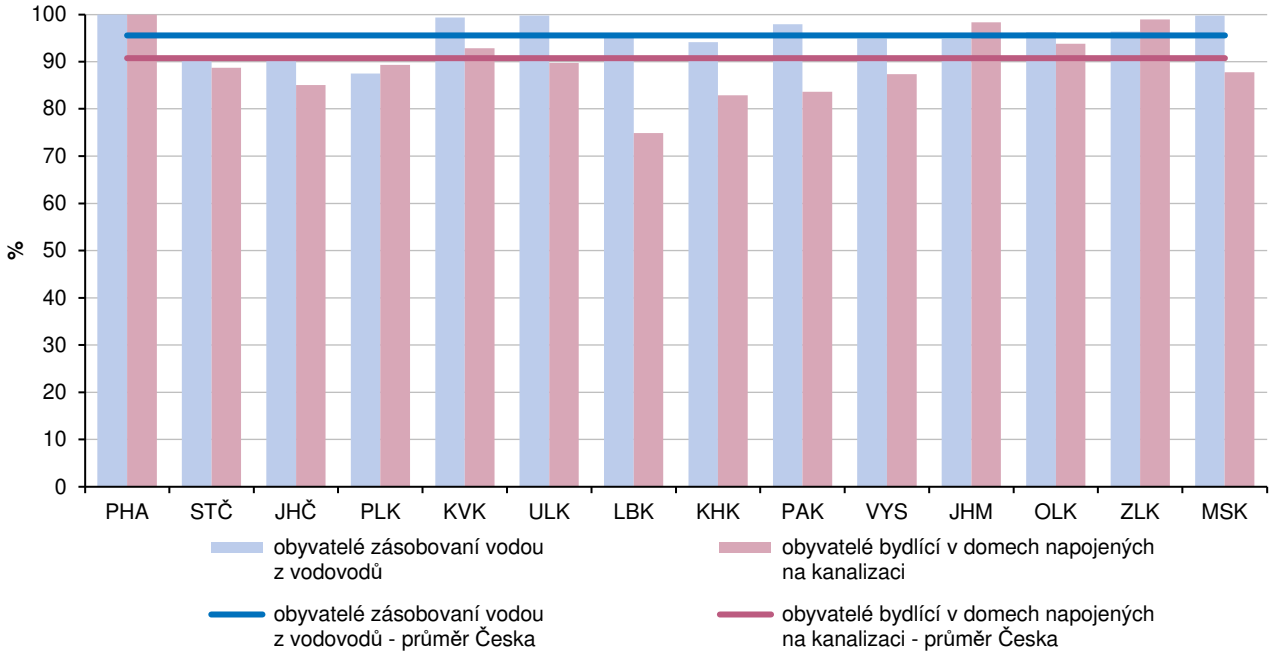
Celkově bylo v roce 2025 v našem regionu vyrobeno 24 298 tis. m^3 vody (meziročně -70 tis. m^3), z toho 63,3 % z podzemní vody. Nejvyšší podíl vody pocházející z podzemních zdrojů byl vyroben v Pardubickém kraji, (93,0 %), následoval Olomoucký kraj (92,4 %). V případě ostatních regionů se podíl pohyboval v rozmezí od 0,1 % v hlavním městě Praze do 87,5 % v Královéhradeckém kraji.

Výroba vody určené k realizaci dosáhla 24 088 tis. m^3.

Výroba vody určené k realizaci v roce 2025 v našem kraji dosáhla 24 088 tis. m^3, tj. proti roku 2024 o 128 tis. m^3 (-0,5 %) méně. Množství fakturované pitné vody činilo 18 637 tis. m^3 (meziročně +125 tis. m^3, +0,7 %). Rozhodující podíl na celkovém objemu fakturované pitné vody měly domácnosti (71,7 %). Objem nefakturované vody dosáhl 5 460 tis. m^3 (meziročně -244 tis. m^3, tj. -4,3 %), z toho 83,8 %

představovaly ztráty v trubní síti. Podíl ztrát vody v trubní síti pak tvořil 19,0 % vody vyrobené určené k realizaci, tj. mezi kraji 3. nejvyšší hodnota. Nejvyšší podíl ve výši 20,1 % evidoval shodně kraj Ústecký a Královéhradecký.

Graf 4.6 Podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu podle krajů v roce 2025

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Specifické množství vody fakturované celkem v roce 2025 v Libereckém kraji dosáhlo 119,7 litrů na osobu a den.

Specifické množství vody fakturované celkem v roce 2025 v Libereckém kraji dosáhlo 119,7 litrů na osobu a den, tj. proti roku 2024 o 0,9 l více. V úhrnu za Česko spotřeba vody činila 129,5 litrů na osobu a den. Napříč kraji se ukazatel pohyboval v rozmezí od 115,7 litrů ve Zlínském kraji do 157,5 litrů na osobu a den v hlavním městě Praze. Spotřeba za Liberecký kraj byla v mezikrajském srovnání společně se spotřebou ve Středočeském kraji 2. nejnižší.

Specifické množství vody fakturované domácnostem na osobu a den v našem kraji činilo 85,9 litrů.

Specifické množství vody fakturované domácnostem na osobu a den v našem kraji činilo 85,9 litrů, meziročně +1,4 litru. Nejvyšší spotřebu vykázaly v roce 2025 domácnosti v hlavním městě Praze (106,8 litrů), nejnižší ve Zlínském kraji (81,0 litrů). Spotřeba domácností v našem kraji byla 7. nejvyšší a o 3,8 litrů se pohybovala pod průměrem Česka (89,7 litrů).

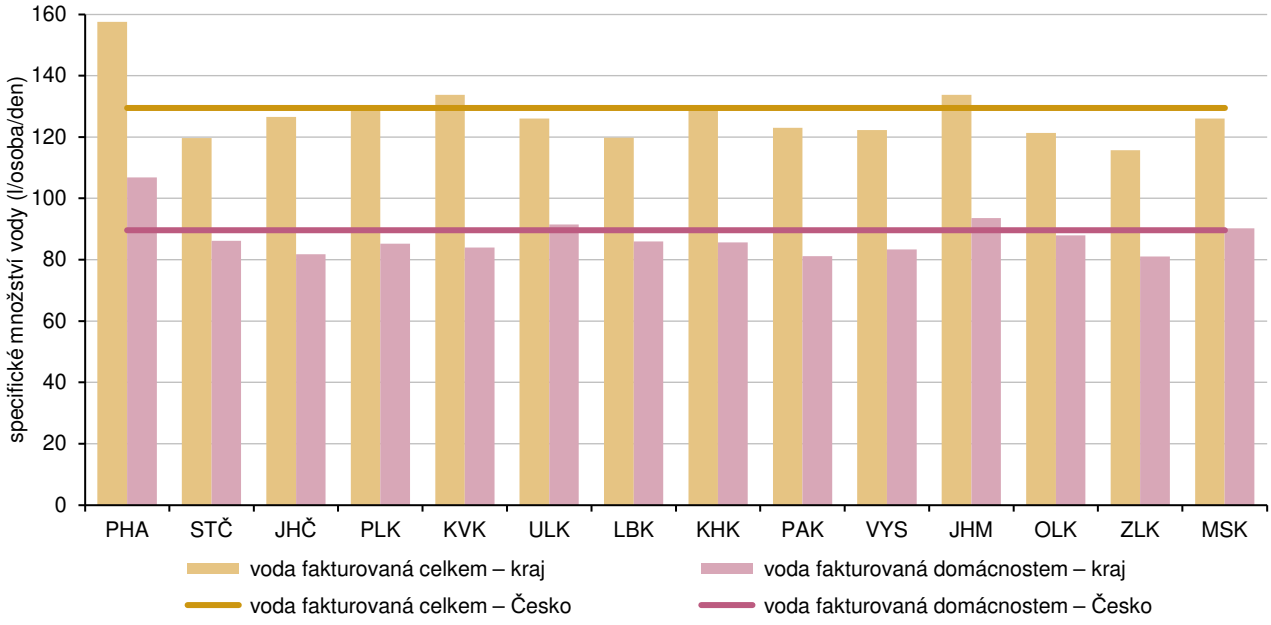
V domech napojených na kanalizaci v roce 2025 bydlelo 335 479 obyvatel kraje.

V domech napojených na kanalizaci v roce 2025 bydlelo 335 479 obyvatel Libereckého kraje (meziročně +1 861 osob). To představuje 74,9 % obyvatel kraje (meziročně +0,6 p. b.) a mezi kraji se nadále jedná o nejnižší podíl. Stoprocentní napojení obyvatel vykázalo opět pouze hlavní město Praha. Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizaci s čistírnou odpadních vod pak v kraji činil 73,7 % (meziročně +0,6 p. b.). Kanalizační síť kraje měřila 1 699 km (meziročně +9 km) a bylo evidováno 52 428 kanalizačních přípojek (+370 přípojek).

Objem fakturované odpadní vody vypouštěné do kanalizace představoval v roce 2025 v regionu 17 245 tis. m^3.

Objem fakturované odpadní vody vypouštěné do kanalizace představoval v roce 2025 v regionu 17 245 tis. m^3 (meziročně -90 tis. m^3), z 60,8 % se jednalo o vody splaškové, téměř čtvrtinu tvořily odpadní vody pocházející z průmyslu a ostatních odvětví.

Graf 4.7 Specifické množství fakturované vody podle krajů v roce 2025

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Objem čištěných odpadních vod činil 35 996 tis. m³, z toho 28,8 % tvořily vody splaškové.

Objem čištěných odpadních vod činil 35 996 tis. m³ (meziročně -1 830 tis. m³), z toho 28,8 % tvořily vody splaškové. Podíl čištěných odpadních vod se pak meziročně nezměnil a dosáhl 98,6 %, což byl mezi kraji (společně s Olomouckým regionem) 6. nejvyšší podíl. Stoprocentní podíl čištěných odpadních vod evidovalo opět hlavní město Praha a tentokráte také Karlovarský kraj. Téměř 100% zastoupení vykázal Středočeský kraj (99,9 %).

Na území kraje v roce 2025 fungovalo 89 čistíren odpadních vod.

Na území Libereckého kraje ve sledovaném roce fungovalo 89 čistíren odpadních vod (proti roku 2024 o 1 méně) o celkové kapacitě 132 775 m³ za den (tj. meziročně -6 m³/den). Nejvíce čistíren měl na svém území Středočeský kraj (725 zařízení), naopak tomu bylo v hlavním městě Praze (25 zařízení), kde však byla jejich kapacita nejvyšší (901 098 m³ za den). Nejnižší výkon měla zařízení v Karlovarském kraji (121 023 m³ za den). Čistírny v našem regionu se z pohledu kapacity umístily na 2. nejnižší pozici. Množství vyprodukovaných kalů v regionu v roce 2025 dosáhlo 5 301 tun sušiny (meziročně -418 tun), většina byla i v tomto roce zneškodněna kompostováním (93,5 %).

Emise (2024)

Množství znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší a jejich zdroje eviduje Registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO).

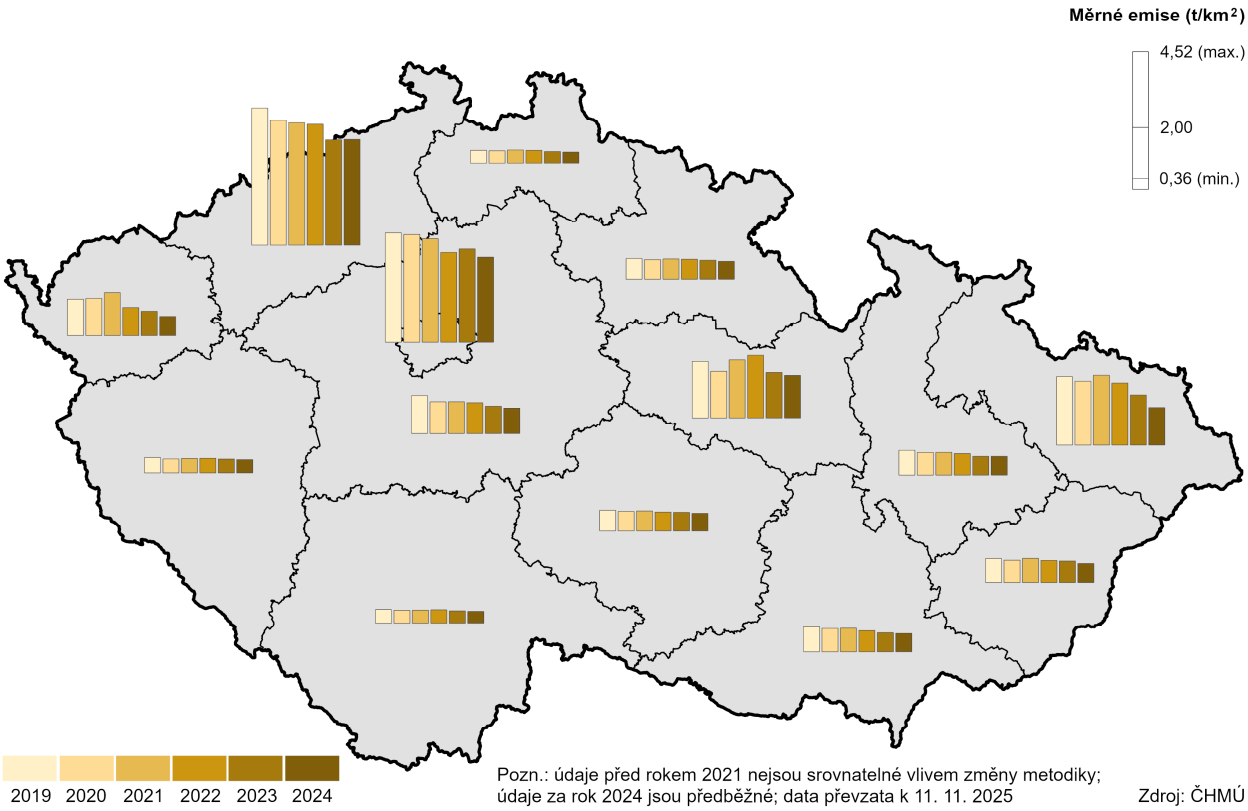
Do skupiny základních znečišťujících látek patří tuhé emise v ovzduší, oxid siřičitý (SO_2), oxidy dusíku (NO_x) a oxid uhelnatý (CO). Z hlediska jejich objemu v ovzduší se měří jejich celková produkce v tunách nebo měrné emise v přepočtu na kilometr čtvereční. Množství znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší a jejich zdroje eviduje Registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO), který je od roku 1980 metodicky vedený a od roku 1993 provozovaný (včetně archivních dat od roku 1980) Českým hydrometeorologickým ústavem (ČHMÚ). REZZO dělíme na dvě hlavní skupiny – REZZO 1-3 jsou stacionární zdroje a REZZO 4 mobilní zdroje (silniční doprava). Poslední dostupné a předběžné údaje jsou z roku 2024.

Největším znečišťovatelem ovzduší je dlouhodobě oxid uhelnatý. V roce 2024 bylo v kraji vyprodukováno více než 25,1 tis. tun této látky.

Největším znečišťovatelem ovzduší je dlouhodobě oxid uhelnatý. V roce 2024 bylo všemi znečišťujícími zdroji (REZZO 1–4) v Libereckém kraji vyprodukováno více než 25,1 tis. tun této látky. Objem oxidu uhelnatého vypuštěného do ovzduší se od roku

2021 snížil o 22,5 %, kdy hodnota dosáhla na 32,4 tis. tun CO. Předchozí roky vykazují nižší hodnoty, avšak došlo ke změně metodiky a údaje tak nejsou srovnatelné. Klíčovým producentem oxidu uhelnatého jsou tzv. malé stacionární zdroje znečišťování (REZZO 3) určené ke spalování paliv, v našem regionu tvořily 88,8 % celého objemu v roce 2024, tj. 22,3 tis. tun CO. Měrné emise oxidu uhelnatého dosáhly 7,95 tun na km^2 (tj. 1,47 tun pod průměrem ČR) a přesto se jedná o 3. nejvyšší hodnotu v mezikrajském srovnání. Vysoko nad průměrem se pohybují hodnoty za hlavní město Praha (22,87 t/km^2) a Moravskoslezský kraj (26,82 t/km^2). Nejčistší ovzduší v tomto ohledu mají v Karlovarském kraji (3,96 t/km^2).

Emise oxidů dusíku (REZZO 1–3) v krajích v letech 2019 až 2024

Pozn.: údaje před rokem 2021 nejsou srovnatelné vlivem změny metodiky; údaje za rok 2024 jsou předběžné; data převzata k 11. 11. 2025

Zdroj: ČHMÚ

Oxidy dusíku způsobily v roce 2024 v kraji znečištění ovzduší v objemu 3 056 tun.

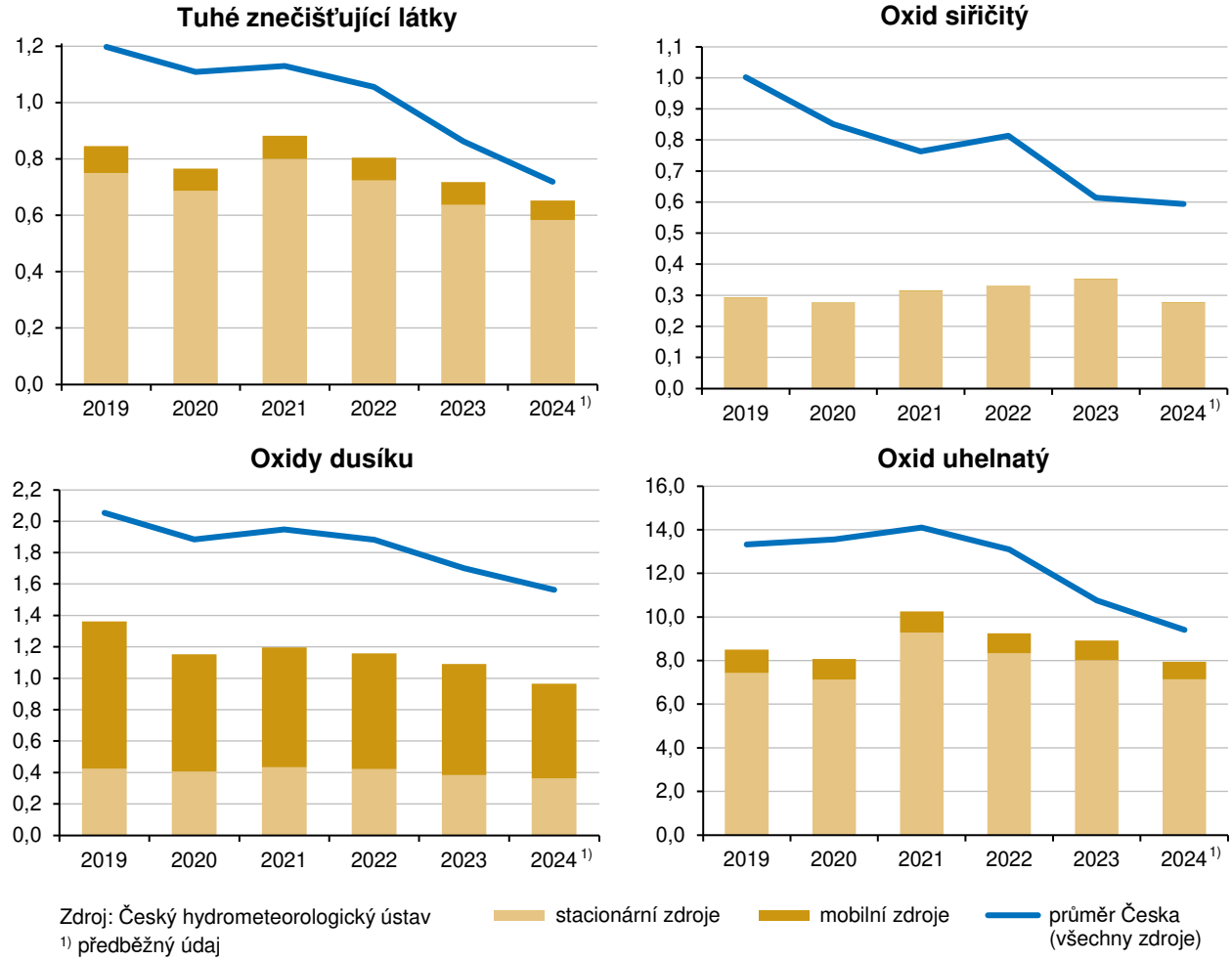
Oxidy dusíku způsobily v roce 2024 v kraji znečištění ovzduší (REZZO 1–4) v objemu 3 056 tun. V tomto případě emise poklesly za poslední tři roky o 19,2 % a i při porovnání s předchozími roky se snížily na vůbec nejnižší hodnotu. V tomto případě emise produkují především mobilní zdroje, které se v roce 2024 podílely na celkovém znečištění z 62,5 % (1 911 NO_x t/rok). Měrné emise oxidů dusíku poprvé klesly pod 1 tunu na km^2, konkrétně na 0,97 t/km^2, tj. o 0,60 tun pod průměrem ČR. Zde se Liberecký kraj naopak umístil na 3. nejlepší pozici za Jihočeským a Plzeňským krajem (0,72 t/km^2, resp. 0,84 t/km^2). Pouze hl. m. Praha se v porovnání s ostatními kraji vymyká extrémní hodnotou 14,31 t/km^2.

Všemi znečišťujícími zdroji bylo v roce 2024 v našem kraji vyprodukováno také 878 tun oxidu siřičitého.

Všemi znečišťujícími zdroji bylo v roce 2024 v našem kraji vyprodukováno také 878 tun oxidu siřičitého, zde však došlo od roku 2021 poprvé k poklesu, a to o 21,5 %, za tři roky o 12,2 %. Za posledních 10 let množství SO_2 pravidelně klesá kromě tří let po změně metodiky. Hlavním původcem tohoto znečištění byly malé stacionární zdroje znečišťování (REZZO 3), které se na vyprodukovaném množství

SO_2 podílely ze 77,7 %. Měrné emise oxidu siřičitého dosáhly hodnoty 0,28 tun na km², což je o 0,32 tun pod průměrem ČR. Liberecký kraj vykázal 6. nejnižší hodnotu, tu nejnižší zaznamenal Jihomoravský kraj (0,10 t/km²) a nejvyšší Ústecký kraj (3,00 t/km²).

Graf 4.8 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Libereckém kraji (t/km²)

Tuhé znečišťující látky v roce 2024 zatížily ovzduší Libereckého kraje 2 064 tunami.

Tuhé znečišťující látky v roce 2024 zatížily ovzduší Libereckého kraje 2 064 tunami, tedy o 26,0 % méně než v roce 2021. Jejich objem v ovzduší za poslední dekádu klesá, nicméně po změně metodiky v roce 2021 došlo ke skokovému zvýšení hodnot. Producentem těchto látek jsou především malé stacionární zdroje (REZZO 3), jejich podíl v roce 2024 činil 80,6 %. Měrné emise tuhých znečišťujících látek dosáhly 0,65 tun na km², což je o 0,07 tun pod průměrem ČR. Liberecký kraj tak vykázal v mezikrajském srovnání 5. nejvyšší hodnotu. Ta nejvyšší byla naměřena v hlavním městě Praze (2,50 t/km²), nejnižší v Jihočeském kraji (0,40 t/km²).

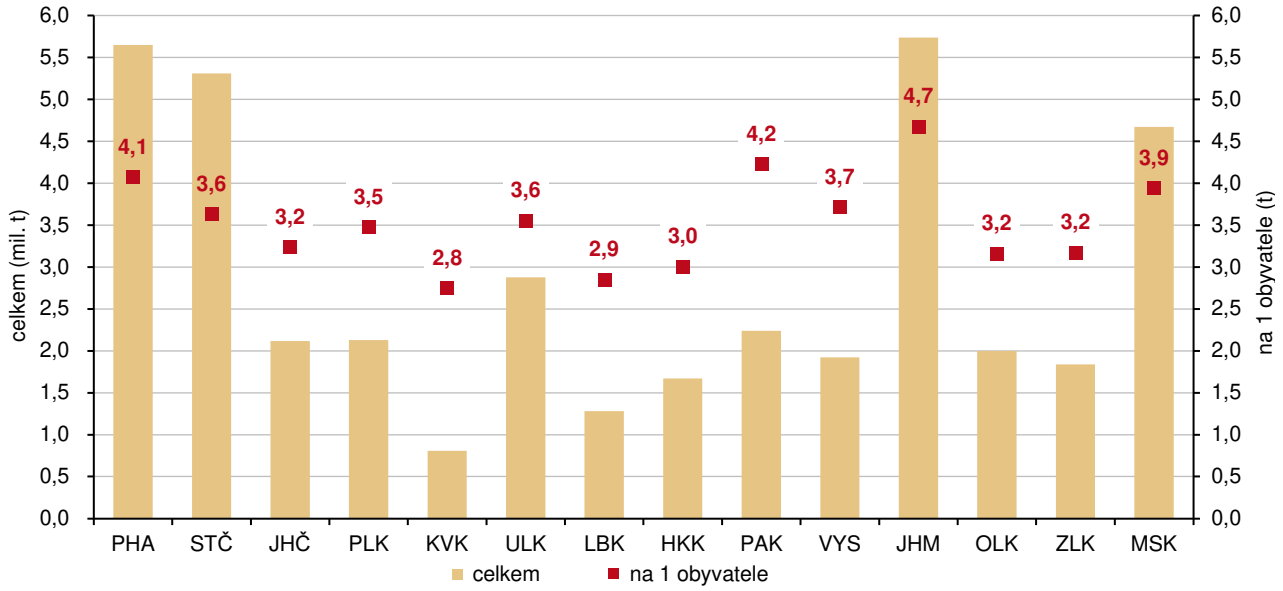
Odpady (2024)

Produkce všech odpadů dosáhla v roce 2024 v Libereckém kraji 1 282 185 tun.

Produkce všech odpadů dosáhla v roce 2024 v Libereckém kraji 1 282 185 tun a meziročně se zvýšila o 12,3 %, tj. o 140,1 tis. tun. Stejný vývoj vykázalo dalších 8 krajů, nejvíce Kraj Vysočina o 40,5 % (+554,1 tis. tun). Ke snížení došlo u zbývajících 5 krajů – nejvíce v Karlovarském kraji (-16,1 %, -154,8 tis. tun) a dále v krajích Středočeském (-2,7 %), Jihomoravském, Pardubickém a Zlínském (ve šech třech o méně než 1 %). V přepočtu na 1 obyvatele si nejlépe vedl kraj Karlovarský (2 756 kg na osobu a rok), následován krajem Libereckým (2 853 kg), pod hodnotu

3 tis. kg se už další kraj nedostal. Na opačné straně žebříčku s hodnotami nad 4 tis. kg/os./rok skončily kraje Jihomoravský (4 678 kg), Pardubický (4 230 kg) a hlavní město Praha (4 070 kg).

Graf 4.9 Produkce odpadů celkem podle krajů v roce 2024

Ani v delším časovém horizontu pěti let nedochází k zásadnímu průměrnému nárůstu množství odpadů.

Ani v delším časovém horizontu pěti let nedochází k zásadnímu průměrnému nárůstu množství odpadů, spíše se jedná o regionální rozdíly. Od roku 2019 tři kraje zaznamenaly pokles. Ten nejvýraznější o 8,7 % (-189,3 tis. tun) kraj Olomoucký a také kraje Moravskoslezský a Ústecký (-3,7 %, resp. -2,8 %). Zbývajících 11 krajů se pohybuje od +0,5 % v Královéhradeckém kraji (+8,6 tis. tun) až po 31,8 % v Pardubickém kraji (+540,3 tis. tun). V Libereckém kraji hodnota vzrostla o 9,9 % (+115,5 tis. tun), což je 6. nejvyšší údaj.

V roce 2024 bylo v Libereckém kraji celkem vyprodukováno 216 789 tun komunálního odpadu.

V roce 2024 bylo v Libereckém kraji celkem vyprodukováno 216 789 tun komunálního odpadu[4)], tj. 482 kg na jednoho obyvatele kraje (nejnižší hodnota ze všech krajů). Tu nejvyšší zaznamenali v Moravskoslezském kraji (651 kg). Meziročně produkce komunálního odpadu vzrostla ve 12 regionech, nejvíce opět v Moravskoslezském kraji (+27,8 %, tj. +167,7 tis. tun), nejméně v našem kraji (+6,8 tis. tun, tedy +3,2 %). Ve 2 krajích produkce komunálního odpadu nepatrně klesla, v Pardubickém kraji o 1,0 tis. tun (-0,3 %) a v hlavním městě Praze o 3,8 tis. tun (-0,6 %).

Ani zde v časovém horizontu pěti let nedochází k zásadnímu nárůstu množství komunálního odpadu. Od roku 2019 je Královéhradecký kraj jediným regionem se zaznamenaným poklesem, a to o 1,9 % (-5,5 tis. tun). Ostatní kraje se pohybují od +0,1 % v Kraji Vysočina (+0,2 tis. tun) až po 25,7 % v Moravskoslezském kraji (+157,9 tis. tun – hodnota je však ovlivněna výrazným nárůstem v posledním roce). V našem kraji hodnota vzrostla o 5,0 % (+10,3 tis. tun), což je až 10. nejvyšší údaj.

[4)] Komunální odpad je směsný odpad a odděleně sbíraný odpad z domácností, včetně papíru a lepenky, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, elektrický odpad a elektronická zařízení, použité baterie a akumulátory a objemný odpad, včetně matrace a nábytek a směsný odpad a odděleně sbíraný odpad z ostatních zdrojů, pokud je povahou a složením podobný odpadu z domácnosti. Komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, septiků a čistíren odpadních vod a čištění, včetně čistírenských kalů, vozidel s ukončenou životností nebo stavební a demoliční odpad.

Produkce komunálního odpadu z domácností za rok 2024 dosáhla v Libereckém kraji hodnoty 175 694 tun.

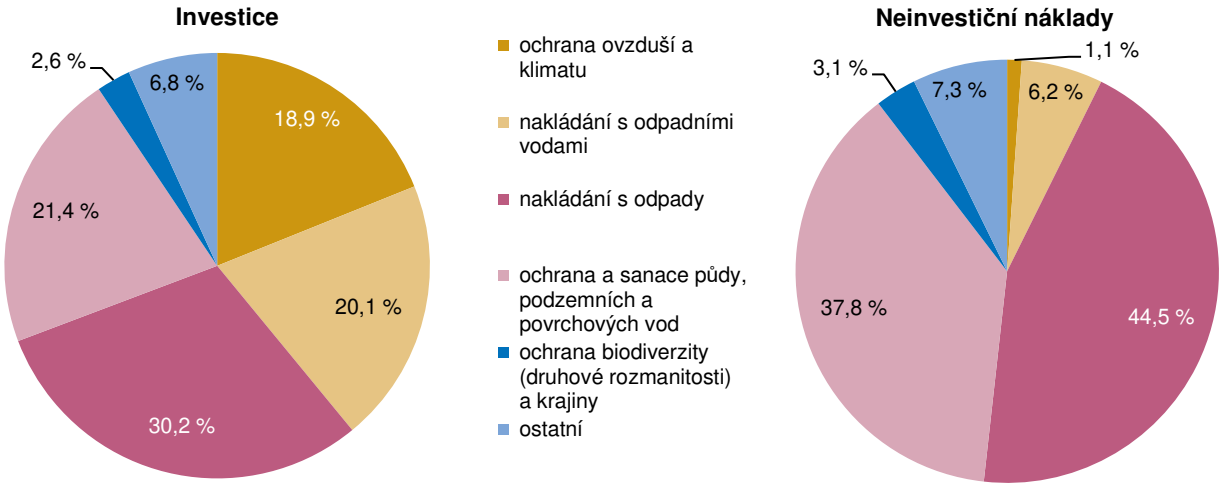
Produkce komunálního odpadu z domácností dosáhla v Libereckém kraji za rok 2024 175 694 tun a došlo tak meziročně ke zvýšení o 6,3 %, což je společně s Jihomoravským krajem uprostřed mezikrajského srovnání. K nejvyššímu nárůstu o 31,6 % došlo v Moravskoslezském kraji, k nejnižšímu v hlavním městě Praze o 4,5 %. Na jednoho obyvatele v našem kraji připadlo 391 kg za rok, tj. 2. nejmenší hodnota po hlavním městě Praze, ve kterém byla produkce komunálního odpadu z domácností o 30 kilogramů nižší. Nejvyšší hodnotu jednoznačně vykázal kraj Moravskoslezský (570 kg), přes 500 kg vykázal také kraj Olomoucký.

Výdaje na ochranu životního prostředí

Investoři se sídlem na území Libereckého kraje vynaložili v roce 2025 na investicích i neinvestičních nákladech celkovou částku v hodnotě 5 952,0 mil. Kč.

V souvislosti s ochranou životního prostředí investoři se sídlem na území Libereckého kraje vynaložili v roce 2025 na investicích i neinvestičních nákladech celkovou částku v hodnotě 5 952,0 mil. Kč, tj. meziročně o 965,9 mil. Kč (19,4 %) více. Největší část těchto výdajů směřovala do neinvestiční oblasti, a to 5 138,0 mil. Kč (tj. 86,3 % z celkového objemu výdajů na životní prostředí). Meziročně se objem neinvestičních nákladů zvýšil o 754,3 mil. Kč (+17,2 %).

Graf 4.10 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Libereckém kraji (průměr let 2019–2025)

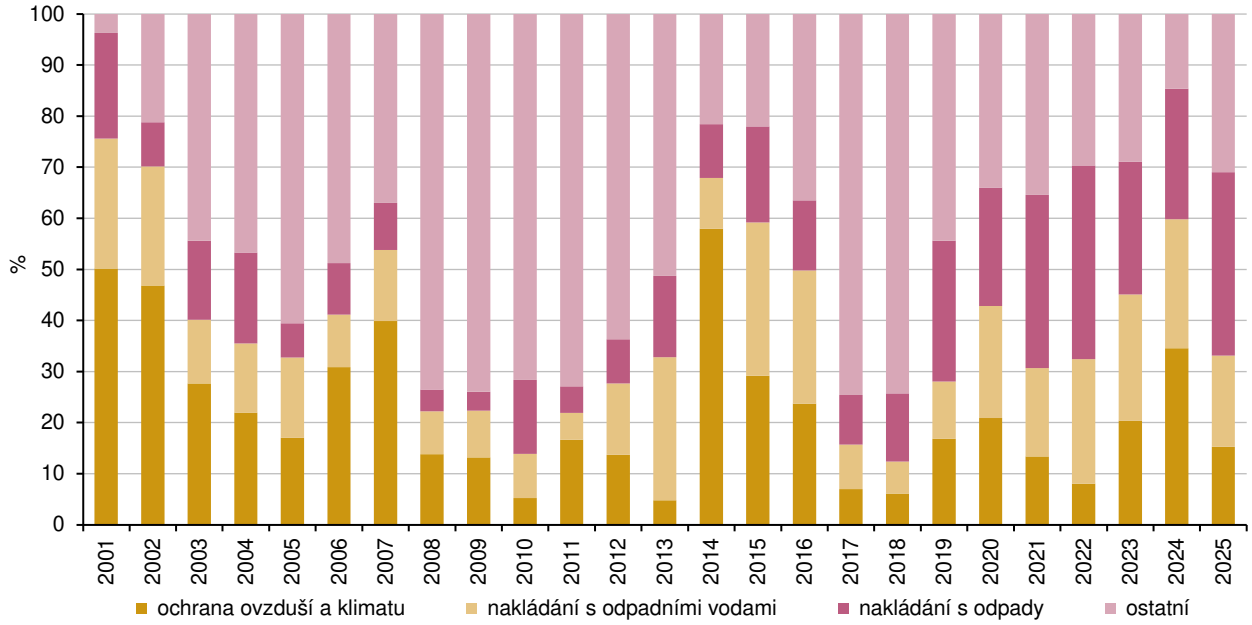
V oblasti neinvestičních nákladů byly v roce 2025 největší položkou tvořících 44,6 % výdaje spojené s nakládáním s odpady.

V oblasti neinvestičních nákladů byly v roce 2025 největší položkou výdaje spojené s nakládáním s odpady (2 289,9 mil. Kč), které představovaly 44,6 % jejich celkové hodnoty. Oproti roku 2024 byl zaznamenán nárůst těchto výdajů o 7,7 %. Souvisí např. s úpravou technologických procesů z důvodu prevencí vzniku odpadů, se zařízením a vybavením pro sběr, svoz, přepravu, třídění a úpravu odpadů, s výstavbou spaloven, recyklačních závodů, řízených skládek, kompostáren, s asanací starých skládek nebo se zařízením pro monitoring odpadů.

Druhou nejvýznamnější položku neinvestičních nákladů tvoří v našem kraji ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod.

Druhou nejvýznamnější položku neinvestičních nákladů tvoří v našem kraji ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod (1 831,0 mil. Kč, tj. 35,6 %), zde došlo k meziročnímu nárůstu nákladů o 9,8 %. Tato položka představuje 50,6 % z hodnoty za celou Českou republiku. Patří sem např. prevence depozice znečišťujících látek do půdy (vč. následné infiltrace do vod), předcházení kontaminace a degradace půd chemickými vlivy a její následná sanace, ochrana půdy před erozí, svahovými pohyby a ostatní degradací způsobenou fyzikálními jevy, včetně nákladů na řešení problematiky sesuvů, náklady na úkoly geologických průzkumů s účelem ochrany půdy a podzemní a povrchové vody.

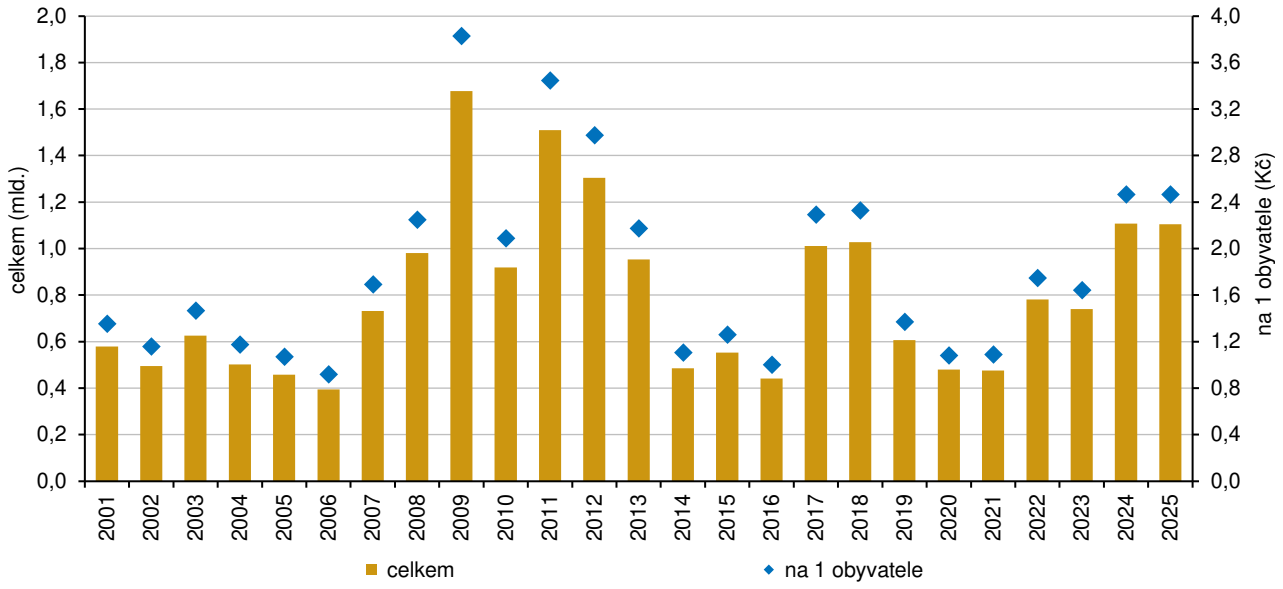
Graf 4.11 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v Libereckém kraji

Celkový objem investičních výdajů investorů se sídlem v Libereckém kraji v roce 2025 dosáhl 814,0 mil. Kč.

Celkový objem investičních výdajů investorů se sídlem v Libereckém kraji v roce 2025 byl meziročně vyšší o 211,6 mil. Kč (35,1 %) a dosáhl 814,0 mil. Kč. Nejvyšší podíl z celkového objemu investic jako obvykle zaujímaly investiční výdaje na nakládání s odpady 292,2 mil. Kč (35,9 %) a jejich meziroční nárůst byl výrazný téměř o 90 % (+138,1 mil. Kč). V druhé nejvýznamnější položce nakládání s odpadními vodami (17,9 %) došlo ke snížení o 6,6 mil. Kč (-4,3 %) a bylo zde vynaloženo 145,5 mil. Kč. Do ochrany ovzduší a klimatu bylo investováno 123,9 mil. Kč (15,2 %) a po předchozím výrazném nárůstu došlo tentokrát k poklesu o 40,5 % (-84,2 mil. Kč). Až 4. nejvyšší položkou je zde ochrana a sanace půdy a vod – 78,7 mil. Kč představuje 9,7% podíl a meziročně částka vzrostla o 22,3 mil. Kč, tedy o 39,4 %. K významnému pětinásobnému navýšení investičních výdajů došlo v nejmenší položce na ochranu biodiverzity a krajiny, když se zde vynaložilo 22,5 mil. Kč.

Graf 4.12 Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v Libereckém kraji

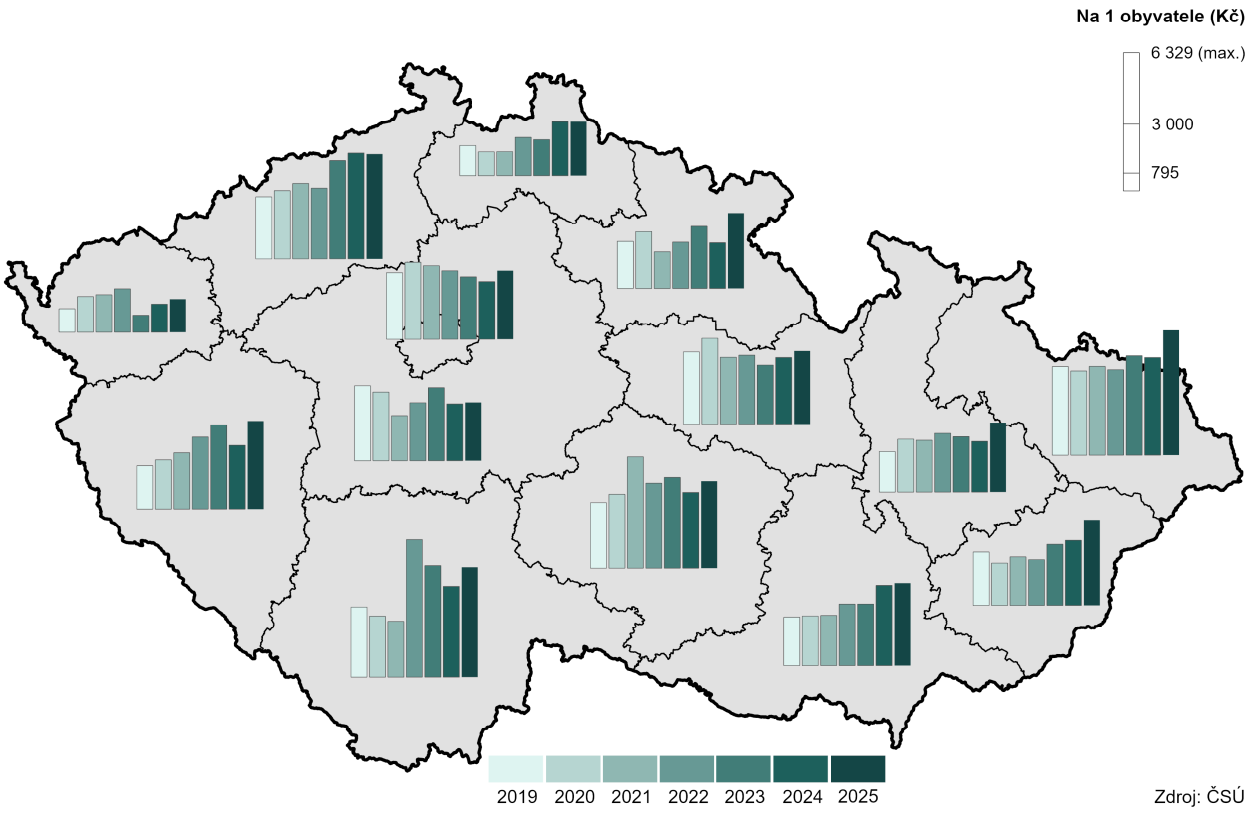
V roce 2021 investoři z našeho kraje investovali na ochranu životního prostředí v období posledních sedmi let nejnižší částku.

V roce 2021 investoři z našeho kraje investovali na ochranu životního prostředí v období posledních sedmi let nejnižší částku, která činila 406,5 mil. Kč. a od roku 2019 postupně klesla o 55,6 resp. 78,0 mil. Kč. Poté se křivka obrátila a zejména v posledních dvou letech výrazně vzrostla. Pořád však zůstala pod úrovní roku 2018, kdy dosáhla maxima a přiblížila se téměř jedné miliardě. To investice za celé Česko na ochranu životního prostředí mezi roky 2017 a 2024 mají podobný průběh, ale mění se jen pozvolna a pohybují se v rozmezí od 30 do 36 miliard, v roce 2025 však vzrostly až na 41 miliard.

V roce 2025 byla na území kraje proinvestována druhá nejmenší částka ze všech krajů.

Na území Libereckého kraje byla v roce 2025 proinvestována druhá nejmenší částka ze všech krajů, a to 1 103,9 mil. Kč. Proti předchozímu roku byla nižší o 3,6 mil. Kč (-0,3 %). V Moravskoslezském regionu se investovalo nejvíce (6,790,4 mil. Kč) a v přepočtu na 1 obyvatele také dosáhly na nejvyšší částku 5 763 Kč. V rámci mezikrajského srovnání skončil Liberecký kraj (2 464 Kč/obyv.) také s druhou nejnižší částkou za Karlovarským krajem (1 535 Kč/obyv.) a v porovnání s republikovým průměrem (3 778 Kč) je o 1 315 Kč menší.

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2019 až 2025

Zdroj: ČSÚ

5. Mezikrajské srovnání

Krajské uspořádání v současné podobě bylo ustanoveno v roce 2000. V průběhu let doznalo jen mírných územních změn. Na začátku roku 2005 přešlo 25 obcí z Kraje Vysočina do Jihomoravského kraje a 3 obce z Moravskoslezského kraje do Olomouckého. A počátkem roku 2016 se mírně změnilo území několika krajů v souvislosti s úpravou území vojenských újezdů.

Demografický, sociální i ekonomický vývoj v tomto období do značné míry kopíroval republikové trendy, ale mezi kraji docházelo k rozdílům. Ve většině krajů došlo k výrazným demografickým změnám, prodloužila se naděje dožití a pokračovalo stárnutí populace. Růst populace se nicméně týkal především Středočeského kraje, hlavního města Prahy a Jihomoravského kraje. V posledních letech lze napříč kraji pozorovat také nárůst počtu osob v předčasném starobním důchodu. Z pohledu struktury hrubé přidané hodnoty dochází dlouhodobě ve všech regionech k vzestupu služeb zejména na úkor průmyslu. Z pohledu životního prostředí lze konstatovat, že kvalita ovzduší se za posledních 25 let všeobecně zlepšila.

Demografický vývoj

Počet obyvatel nejvýrazněji vzrostl ve Středočeském kraji a v hl. m. Praze.

Populační růst zaznamenalo v letech 2001 až 2025 deset ze čtrnácti krajů. Nejvyšší přírůstky zaznamenaly kraj Středočeský (o 381,0 tis. osob) a hlavní město Praha (o 335,4 tis.), jejichž společný podíl na populaci Česka vzrostl z 22,4 % na 26,4 %. S výrazným odstupem následoval kraj Jihomoravský (o 100,6 tis.). Naopak největší úbytek postihl kraj Moravskoslezský (o 71,2 tis.). Méně obyvatel než v roce 2001 měly na konci sledovaného období také kraje Zlínský, Olomoucký a Karlovarský.

Rozdíly mezi kraji určovalo především stěhování.

Přirozená měna měla v celém čtvrtstoletí kladnou bilanci pouze v hlavním městě Praze a kraji Středočeském. V souhrnu za Česko zemřelo o 157,0 tis. lidí více, než se narodilo. Naproti tomu migrace zvýšila počet obyvatel země o 1,09 mil. osob a kladné migrační saldo vykázaly všechny kraje s výjimkou Moravskoslezského. Nejvyšší přírůstky stěhováním náležely kraji Středočeskému (374,7 tis. osob) a hlavnímu městu Praze (316,6 tis. osob). Demografický vývoj v závěru sledovaného období výrazně ovlivnily epidemie koronaviru a válka na Ukrajině. První z nich se projevila zejména ve statistice zemřelých, kdy v roce 2021 zemřelo nejvíce obyvatel od konce 2. světové války, druhá především mimořádným růstem imigrace, kdy vlivem přílivu uprchlíků z Ukrajiny vzrostl počet obyvatel ve všech krajích.

V roce 2025 přirozeně ubylo obyvatel ve všech 14 krajích.

V závěru sledovaného období se záporný přirozený přírůstek stal společným rysem všech regionů. Výrazně se na něm podílel pokles porodnosti, který v roce 2025 vyústil v historicky nejnižší počet 77,6 tis. živě narozených dětí. V témže roce zemřelo v Česku o 35,7 tis. osob více, než se narodilo. Celkový počet obyvatel přesto vzrostl o 6,3 tis., protože kladné saldo stěhování dosáhlo 42,0 tis. osob. Populační růst tak byl stále více závislý na migraci; bez ní by počet obyvatel klesal ve všech krajích.

Nejvyšší naději dožití mají muži i ženy v hl. m. Praze.

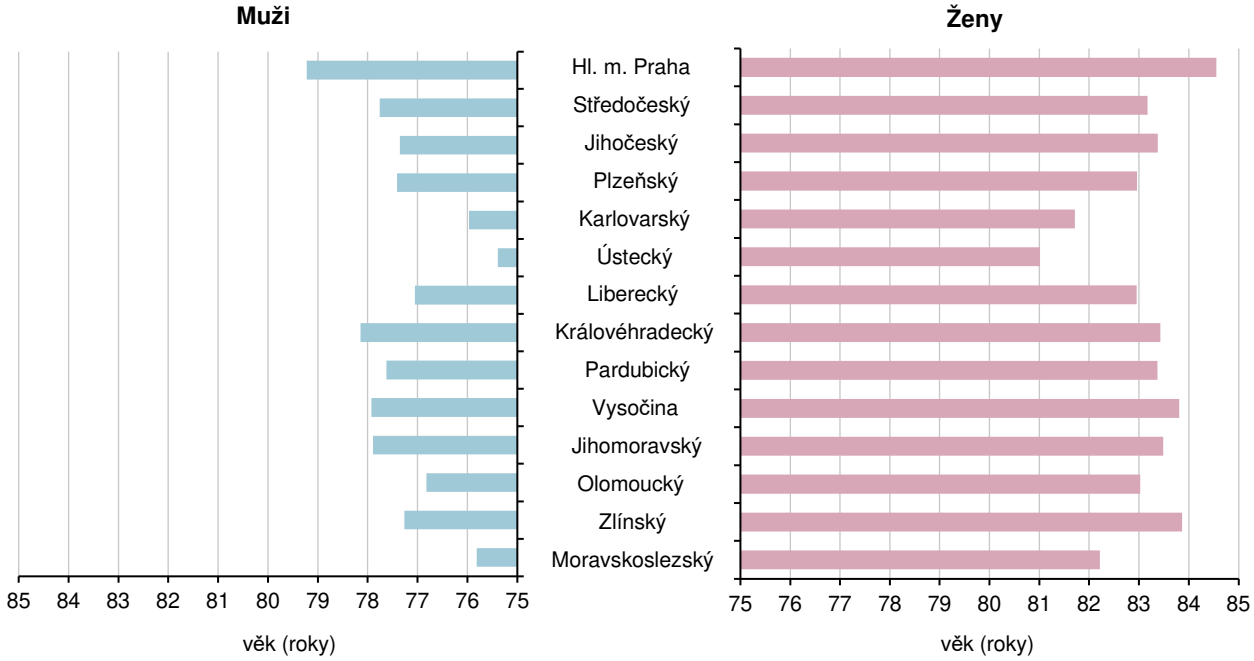
Prodlužování života je jeden z nejvýraznějších pozitivních trendů posledního čtvrtstoletí. Naděje dožití při narození se zvýšila ve všech krajích u mužů i žen, přičemž rychleji rostla u mužů a rozdíl mezi pohlavími se mírně zmenšil. V letech 2024 až 2025 byla nejvyšší v hlavním městě Praze: 79,2 roku u mužů a 84,6 roku u žen. Nejnižší hodnoty vykázal kraj Ústecký (75,4 roku u mužů a 81,0 roku u žen). Nízké hodnoty charakterizují dlouhodobě také kraje Moravskoslezský a Karlovarský.

Nejrychleji stárla populace kraje Karlovarského a Moravskoslezského.

Stárnutí obyvatelstva zůstalo trvale působícím trendem napříč celým obdobím. Průměrný věk se mezi roky 2001 a 2025 zvýšil ve všech krajích, a to o 0,7 až 6,3 roku. Nejrychleji rostl v Karlovarském a Moravskoslezském kraji, tedy

v regionech s dlouhodobě nepříznivou migrační bilancí. Nejpomaleji stárly populace v hl. m. Praze a kraji Středočeském.

Graf 5.1 Naděje dožití při narození podle pohlaví v krajích v letech 2024–2025

V roce 2025 byla nejstarší populace ve Zlínském kraji, nejmladší ve Středočeském kraji a hl. m. Praze.

V roce 2025 dosáhl průměrný věk obyvatel České republiky 43,3 roku. Nejvyšší byl v kraji Zlínském (44,4 roku), následovaly kraje Karlovarský, Královéhradecký a Moravskoslezský. Na opačném pólu se nacházely se shodnou hodnotou 42,0 roku kraj Středočeský a hl. m. Praha. Ještě na začátku období přitom hlavní město patřilo k nejstarším regionům; to změnila zejména dlouhodobě intenzivní migrace mladších věkových skupin.

Index stáří vzrostl téměř ve všech krajích; nejvyšší je v kraji Karlovarském.

Proměnu věkové struktury dobře vystihuje index stáří, tedy počet osob ve věku 65 let a více na 100 dětí ve věku 0 až 14 let. V roce 2025 dosáhl nejvyšší hodnoty v kraji Karlovarském (159,7), zatímco nejnižší zůstal v kraji Středočeském (113,0). Právě zde senioři početně převýšili děti až v roce 2015 jako v posledním kraji republiky. Výjimečný vývoj zaznamenalo hlavní město Praha, kde se index stáří za celé čtvrtstoletí zvýšil jen nepatrně ze 122,3 na 123,1.

Populační růst se stále více koncentruje do zázemí velkých center.

Dlouhodobé změny zvýraznily rozdíly mezi jednotlivými částmi republiky. Největší populační zisky se soustředily do hlavního města Prahy, jejího středočeského zázemí a do Jihomoravského kraje, zatímco zejména východní regiony čelily úbytku obyvatel a rychlejšímu stárnutí. Kraje s kladnou bilancí jsou ale v růstu populace závislé na kladném migračním saldu, které kompenzuje stále méně příznivý vývoj přirozené měny obyvatelstva.

Všechny kraje spojuje prodlužování lidského života.

Přes rozdílné populační trendy mají kraje jeden společný pozitivní rys: lidé se dožívají vyššího věku než na začátku tohoto století. Pro další demografický vývoj však bude zásadní, zda se podaří zmírnit dlouhodobý pokles porodnosti a jak se budou vyvíjet migrační proudy. Právě jejich kombinace bude rozhodovat o budoucím počtu obyvatel i tempu stárnutí jednotlivých regionů.

Sociální vývoj

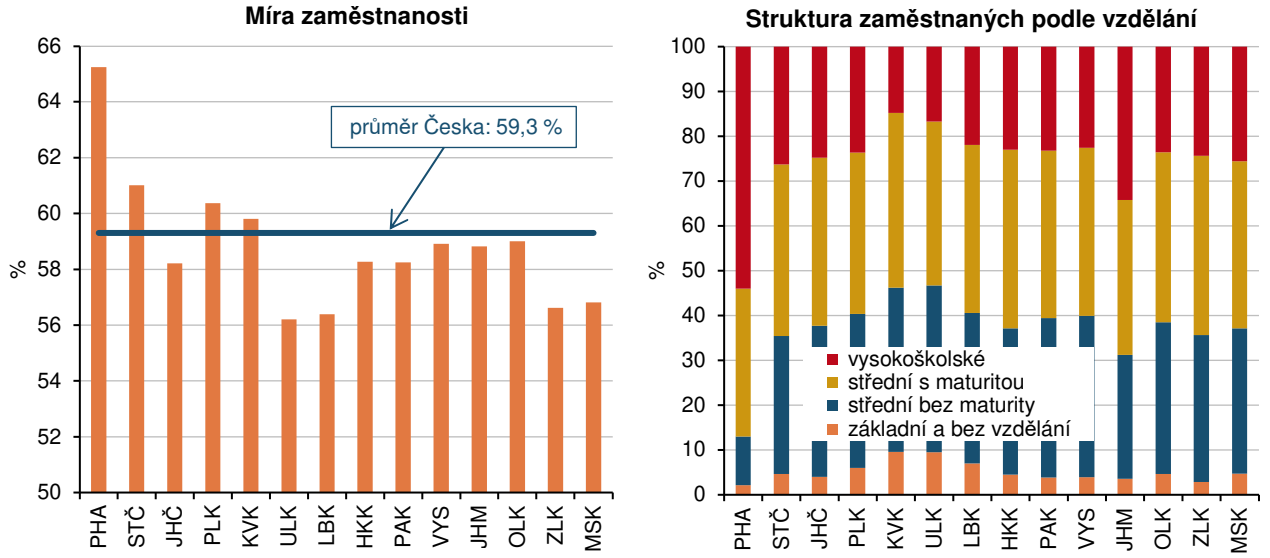
Oživení trhu práce a růst míry zaměstnanosti pokračuje, v čele je opět hl. m. Praha a Středočeský kraj.

Mezi ekonomickým, demografickým vývojem a trhem práce existuje velmi úzká souvislost a jakákoliv změna v jedné z těchto oblastí ovlivní po určité době oblasti ostatní. Růst zaměstnanosti v letech 2014–2019 přerušila v roce 2020 rozsáhlá protiepidemická opatření. Celková míra zaměstnanosti tehdy meziročně klesla o 0,9 p. b., na propadu se podílely výrazněji ženy (pokles o 1,1 p. b.) než muži (pokles o 0,8 p. b.).

Postupné uvolňování restrikcí v roce 2021 přineslo oživení, které se však projevilo v jednotlivých regionech různě. Zatímco v osmi krajích zaměstnanost stále klesala (nejvíce v Karlovarském o 1,7 p. b.), Jihočeský kraj zaznamenal nárůst o 0,8 p. b. Růstový trend pokračoval i v dalších letech.

Data z roku 2025 pozitivní vývoj potvrzují, míra zaměstnanosti vzrostla o 0,3 p. b. na 59,3 %. Za tímto výsledkem stály především ženy s průměrným meziročním nárůstem o 1,5 p. b., zatímco zaměstnanost mužů klesla o 1,0 p. b. Z regionů vykázalo nejvyšší míru zaměstnanosti tradičně hlavní město Praha (65,2 %) a Středočeský kraj (61,0 %), naopak nejnižší hodnoty zaznamenal kraj Ústecký (56,2 %) a Liberecký (56,4 %).

Graf 5.2 Míra zaměstnanosti a struktura zaměstnaných osob podle vzdělání v krajích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

Podíl zaměstnaných se středoškolským vzděláním s maturitou roste, podíl zaměstnaných bez maturitní zkoušky má klesající tendenci.

Úroveň dosaženého vzdělání přímo určuje míru ekonomického zapojení obyvatel, což významně ovlivňuje celkovou zaměstnanost. Za uplynulou dekádu prošla vzdělanostní struktura zaměstnaných ve všech krajích výraznou proměnou. Podíl pracovníků se základním vzděláním a středním vzděláním bez maturity dlouhodobě klesá ve prospěch maturitních a vysokoškolských oborů. Nejnovější data z roku 2025 potvrzují pokračující úbytek zaměstnaných osob se středním vzděláním bez maturity. Ten se nejvýrazněji projevil v Libereckém kraji (o 4,0 p. b.), který zároveň zaznamenal největší nárůst zaměstnaných s maturitou (o 2,3 p. b.). Naopak podíl vysokoškoláků na trhu práce v Česku mírně vzrostl, a to nejvíce ve Středočeském kraji (o 2,9 p. b.). Zcela opačný trend vykázal v roce 2025 Karlovarský kraj, kde podíl zaměstnaných osob s vysokoškolským diplomem poklesl oproti roku 2024 o téměř 4 procentní body.

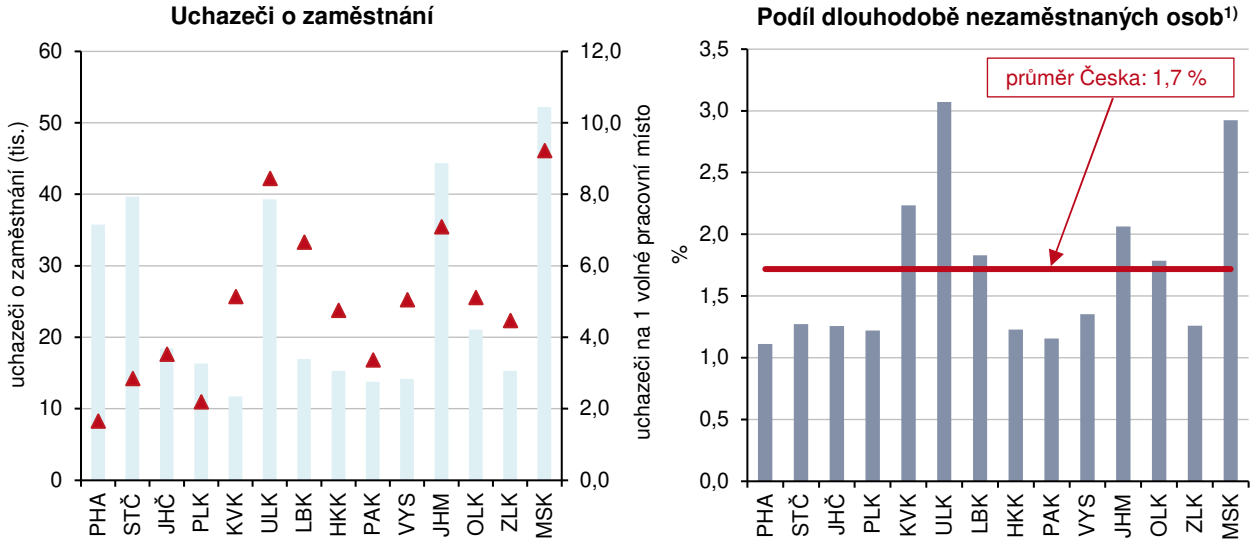
Zaměstnanost v sektoru služeb se dlouhodobě zvyšuje.

Vývoj celkové zaměstnanosti v Česku byl provázen pokračujícími změnami v odvětvové skladbě pracujících. Klíčovým sektorem z hlediska zaměstnanosti zůstávají služby (terciér), jejichž podíl na celkovém počtu pracujících dlouhodobě roste, regionální rozdíly jsou však výrazné. Významný vliv na průměrnou zaměstnanost ve službách v Česku má zejména hlavní město Praha, kde dlouhodobě pracuje ve službách více než 80 % zaměstnaných osob (85,1 % v roce 2025). V ostatních krajích působila ve službách více než polovina zaměstnaných. V primárním sektoru, zaměřeném na zemědělství, lesnictví a rybářství zaznamenal nejvyšší podíl zaměstnaných Kraj Vysočina (7,3 %). Nejvyšší podíl zaměstnaných v sekundárním sektoru, tj. v průmyslu a stavebnictví, evidoval Zlínský a Pardubický kraj (43,1 %; resp. 42,5 %).

Nezaměstnanost v krajích v roce 2025 rostla.

Z dlouhodobého hlediska podíl nezaměstnaných osob v Česku rostl od roku 2007 a maxima dosáhl v roce 2013. Následně se ve všech krajích snižoval a ve většině z nich dosáhl minimálních hodnot v letech 2018 a 2019. Od roku 2022 lze opět sledovat postupný růst nezaměstnanosti. Ke konci roku 2025 činil podíl nezaměstnaných osob v Česku 4,78 %. V mezikrajském srovnání se pohyboval od 3,58 % v hlavním městě Praze po 7,11 % v Ústeckém kraji. Nadprůměrný podíl nezaměstnaných osob vykázaly rovněž Moravskoslezský či Karlovarský kraj. Pod celorepublikovým průměrem se pohybovalo celkem 8 krajů, například Plzeňský, Pardubický nebo Středočeský kraj.

Graf 5.3 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost v krajích k 31. 12. 2025

1) podíl nezaměstnaných 12 měsíců a déle na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Dlouhodobě nezaměstnaní tvořili 1,7 % obyvatel v produktivním věku.

Dlouhodobě nezaměstnaní, tedy osoby s délkou evidence na úřadu práce delší než 12 měsíců, tvořili v roce 2025 v Česku 1,7 % obyvatel ve věku 15–64 let. Nejvyšší podíl dlouhodobě nezaměstnaných evidovaly kraje Ústecký (3,1 %) a Moravskoslezský (2,9 %). Naopak nejnižší podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob vykázalo hlavní město Praha (1,1 %) a pouze o desetinu procentního bodu vyšší hodnoty zaznamenaly kraje Pardubický, Plzeňský a Královéhradecký.

Na jedno volné pracovní místo připadalo v průměru 4,1 uchazeče o zaměstnání.

Ke konci roku 2025 bylo v Česku evidováno 87 422 volných pracovních míst. Na jedno volné pracovní místo připadalo v průměru 4,1 uchazeče o zaměstnání. Nejpříznivější situace byla v hlavním městě Praze, kde na jedno volné pracovní místo připadalo 1,6 uchazeče, zatímco v Moravskoslezském kraji 9,2 uchazeče. Vysoký počet uchazečů na jedno volné pracovní místo vykazovaly také Ústecký a Jihomoravský kraj.

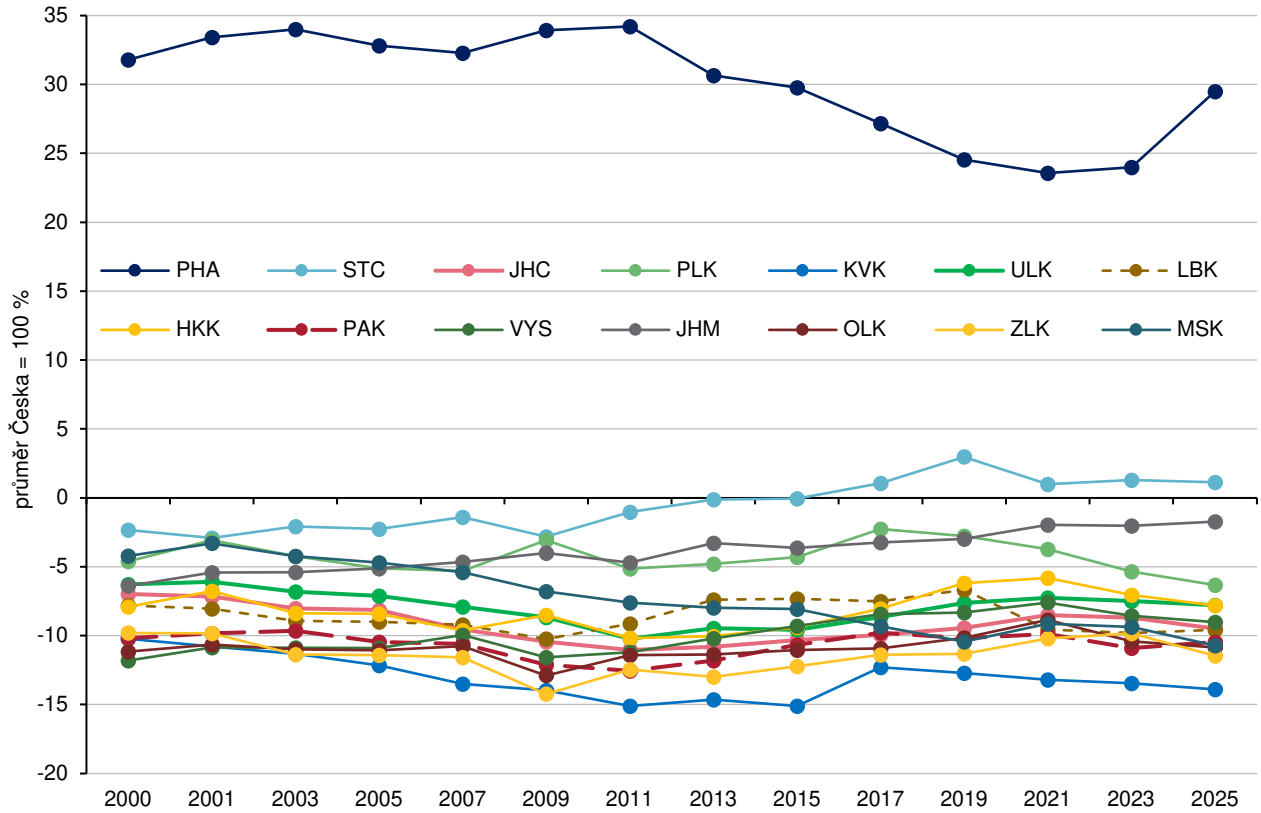
Čistý disponibilní důchod domácností v roce 2024 rostl.

Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele dosáhl podle posledních dostupných údajů v roce 2024 v Česku 399,7 tis. Kč a ve všech krajích meziročně vzrostl. Nejvyšší hodnoty dlouhodobě vykazovalo hlavní město Praha, kde dosáhl 528,3 tis. Kč na 1 obyvatele a převyšoval celorepublikový průměr o 32,2 %. Nadprůměrnou hodnotu vykázal kromě hlavního města Prahy pouze Středočeský kraj (431,3 tis. Kč na 1 obyvatele). Naopak nejnižší čistý disponibilní důchod na 1 obyvatele měly domácnosti v Ústeckém (348,6 tis. Kč) a Karlovarském kraji (352,7 tis. Kč). Rozdíl mezi krajem s nejvyšší a nejnižší hodnotou činil téměř 180 tis. Kč na 1 obyvatele.

Vývoj mezd odráží změny v národním hospodářství.

Mzdový vývoj v letech 2000–2025 ovlivnila období konjunktury i hospodářské recese. Krize na globálních finančních trzích, která se následně přelila i do celého hospodářství, se v Česku naplno projevila až v roce 2009, její sekundární dozvuky byly ovšem patrné ještě v roce 2013. Druhá hlubší recese na samém počátku současné dekády souvisela s hospodářskými restrikcemi zavedenými v souvislosti s šířením viru covid-19. Navázalo na ni prudké zvýšení cen a zbrzdění růstu ekonomiky v důsledku války na Ukrajině.

Graf 5.4 Mzdová úroveň krajů oproti průměru Česka

V roce 2000 činila průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance v Česku nominálně 13 219 Kč, až do roku 2008 rostla meziročním tempem od 5,0 % (2005) až do 8,8 %

(2001). V následujících letech se tempo růstu snižovalo až do roku 2013, kdy došlo dokonce k nepatrnému meziročnímu poklesu výše mezd. V následujícím období se výdělky opět postupně zvyšovaly a jejich růstové tempo vystoupalo až k 8 % (2018 až 2019). Také v dalších letech docházelo k růstu mezd i přes restrikce spojené s pandemií covidu-19 (v některých profesích důležitých pro chod státu se mzdy zvyšovaly výrazněji).

Nejvyšší průměrné mzdy dostávají zaměstnaní v hl. m. Praze, nejnižší mzdy jsou vypláceny v Karlovarském kraji.

V roce 2025 byla průměrná mzda v Česku na úrovni 48 670 Kč. Nejvyšších mezd dosáhly hlavní město Praha (63 022 Kč), sousední Středočeský kraj (49 220 Kč) a kraj Jihomoravský (47 831 Kč). Nejmenší úrovně mezd zaznamenaly Karlovarský (41 903 Kč), Zlínský (43 091 Kč) a Olomoucký kraj (43 381 Kč).

Regionem s nejvyšší průměrnou mzdou zůstalo po celé hodnocené období hlavní město Praha, s odstupem následované Středočeským krajem. Třetí nejvyšší mzdu měl na začátku tisíciletí Moravskoslezský kraj. Ten se ale postupně svou úrovní výdělků propadal níže a v roce 2025 tak disponoval pouze čtvrtou nejnižší průměrnou mzdou ze všech regionů Česka. Na jeho místě se postupně střídaly kraj Plzeňský a Jihomoravský. Nejnižší průměrnou mzdu měl v letech 2000 až 2002 Kraj Vysočina, jehož pozice se posléze začala zlepšovat. Poté zaujímal poslední příčku zpravidla pouze Karlovarský kraj. Na předposledních pozicích se v průběhu let střídal Olomoucký, Zlínský a Pardubický kraj.

Mzdové rozdíly mezi kraji se nepatrně snižují.

V celém období 2002 až 2015 byl rozdíl mezi krajem s nejvyšší a nejnižší mzdou na úrovni 50 až 58 %, v období 2016 až 2024 byl menší než poloviční (42 až 49 %). V roce 2025 měl kraj s nejvyšší mzdou (hl. m. Praha) o 50 % vyšší mzdu než kraj, kde jsou zaměstnanci odměňováni nejhůře (Karlovarský kraj). V roce 2025 si oproti roku 2000 nejvíce polepšili zaměstnanci v Jihomoravském a Středočeském kraji a dále také na Vysočině, když jejich mzda překročila republikový průměr nebo se k němu významně přiblížila. Naopak relativně nejvíce si pohoršili zaměstnanci ve strukturálně postižených regionech (Moravskoslezském a Karlovarském kraji) a dále též v Jihočeském kraji.

Nejvíce důchodců žije ve Středočeském kraji, nejméně v Karlovarském kraji.

Obecně lze říct, že v delším časovém horizontu počet příjemců důchodů v návaznosti na demografický vývoj a stárnutí populace spíše roste. Dlouhodobý trend nárustu počtu důchodců také ovlivňovalo postupné zvyšování věkové hranice pro odchod do důchodu, která v současné době činí 65 let.

Nejvyšší absolutní počty důchodců bez ohledu na druh důchodu dlouhodobě vykazují Středočeský kraj, Moravskoslezský kraj, Jihomoravský kraj a hlavní město Praha, zatímco nejnižší počty evidují Karlovarský a Liberecký kraj. Rozdíly mezi kraji však odrážejí především jejich velikost a počet obyvatel.

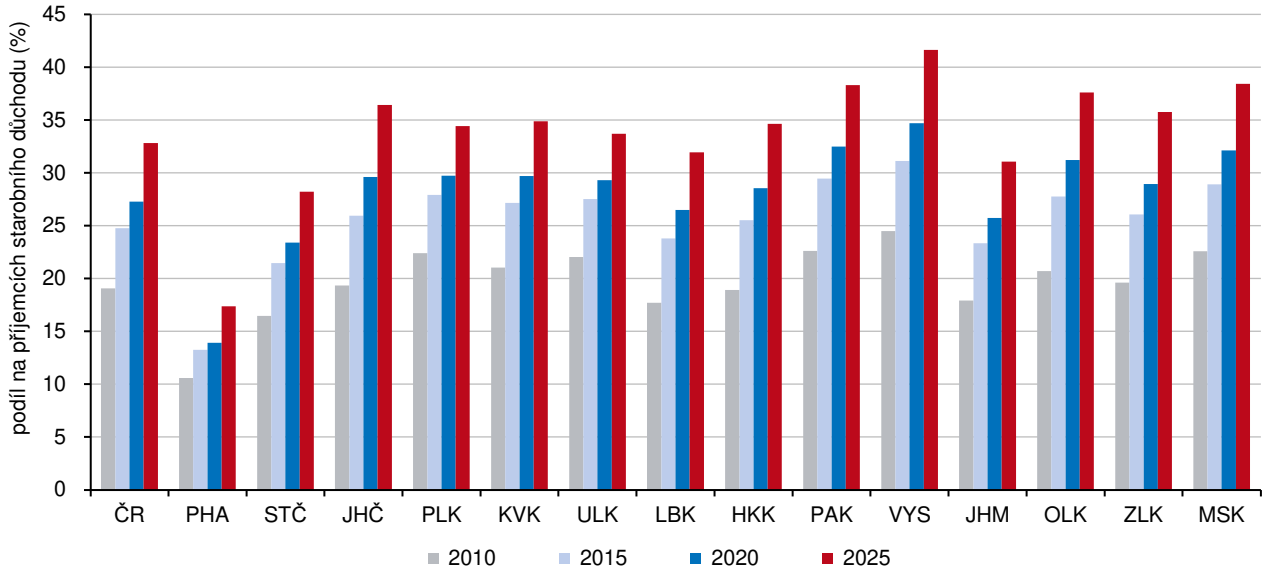
V roce 2025 pobíralo některý z důchodů 2,38 milionu osob.

Na konci roku 2025 pobíralo v České republice některý z důchodů 2,83 milionu osob, což bylo o 9,5 % více než v roce 2001. Růst počtu důchodců se očekává i nadále, a to v důsledku stárnutí silných populačních ročníků narozených v 60. a 70. letech 20. století.

Zvyšuje se počet osob, které odcházejí do předčasného starobního důchodu.

Významným trendem posledních let je růst počtu osob, které se rozhodly odejít do předčasného starobního důchodu. Důvody souvisí se zvyšováním hranice pro odchod do důchodu a s obtížnějším uplatněním starších osob na trhu práce, od konce roku 2022 také s mimořádnými valorizacemi důchodů.

Graf 5.5 Příjemci předčasného starobního důchodu v krajích v prosinci daného roku

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Nejvíce důchodců v předčasném starobním důchodu žije v Moravskoslezském kraji, nejméně v Karlovarském kraji.

V prosinci roku 2025 bylo v Česku evidováno 765,4 tis. osob v předčasném starobním důchodu, což bylo téměř o 80 % více než v roce 2010. Nejvyšší počet důchodců v předčasném starobním důchodu byl zjištěn v Moravskoslezském (105,0 tis. osob) a Jihomoravském kraji (81,0 tis. osob), nejnižší počet v Karlovarském (22,2 tis. osob) a Libereckém kraji (31,3 tis. osob). Nejvyšší relativní nárůst počtu důchodců v předčasném starobním důchodu od roku 2010 vykázal Jihočeský kraj (+106,8 %) a nejnižší Ústecký kraj (+52,6 %).

Častěji odcházejí do předčasného důchodu muži než ženy.

Nejvyšší podíl příjemců předčasného starobního důchodu ze všech příjemců starobních důchodů dlouhodobě vykazuje Kraj Vysočina, Moravskoslezský a Pardubický kraj; naopak nejnižší podíl je evidován v hl. m. Praze a Středočeském kraji. Častěji odcházejí do předčasného důchodu muži než ženy. Pro obě pohlaví byl nejvyšší podíl osob v předčasném starobním důchodu v roce 2025 evidován v Kraji Vysočina (44,3 % ze všech starobních důchodců – mužů v kraji a 39,7 % žen), nejnižší podíl byl zjištěn v hl. m. Praze (18,7 % mužů a 16,5 % žen).

Průměrná výše starobních důchodů roste, regionální rozdíly zůstávají.

Od roku 2001 se průměrná výše starobních důchodů ve všech krajích Česka výrazně zvýšila, a to především vlivem pravidelných valorizací, růstu mezd a změn v důchodovém systému. Rozdíly mezi kraji přetrvávají. Nejvyšší důchody dlouhodobě pobírají starobní důchodci v hlavním městě Praze a ve Středočeském kraji, nižší průměrné důchody jsou typické zejména pro Karlovarský či Olomoucký kraj.

V prosinci 2025 činila průměrná výše starobního důchodu (plného, bez pozůstalostního) v Česku 21 175 Kč, v rámci krajů se pohybovala od 22 386 Kč v hlavním městě Praze po 20 329 Kč v Karlovarském kraji.

Rozdíl mezi důchody podle pohlaví se zmírňuje.

Muži pobírají ve všech krajích vyšší starobní důchody než ženy. Tento rozdíl souvisí především s vyššími celoživotními výdělky mužů a kratšími pracovními přerušeními. Přesto se rozdíl mezi důchody mužů a žen v posledních letech postupně zmírňuje, protože do nově přiznávaných důchodů se promítá vyšší ekonomická aktivita i příjmy žen.

Poměr průměrného starobního důchodu a mediánu hrubé měsíční mzdy dosáhl maxima v roce 2023, v letech následujících klesal.

Od roku 2001 se ve všech krajích Česka poměr průměrného starobního důchodu a mediánu hrubé měsíční mzdy snižoval vlivem rychlejšího růstu mezd, avšak po mimořádných valorizacích důchodů v letech 2022 až 2023 se tento poměr zvýšil a v roce 2023 ve všech krajích kromě hl. m. Prahy (46,3 %) překročil 50 %. V letech následujících se poměr starobního důchodu a mediánu mezd snižoval a v roce 2025 se pohyboval v rozmezí od 49,9 % ve Zlínském kraji až po 42,4 % v hl. m. Praze.

Mezi regiony s nižší kriminalitou se řadí kraj Zlínský, Pardubický a Vysočina.

Počet registrovaných trestných činů se v prvním desetiletí 21. století v krajích Česka udržoval na vysoké úrovni, přičemž nejvyšší kriminalita byla dlouhodobě zaznamenávána v hlavním městě Praze, Ústeckém a Moravskoslezském kraji. Následoval pozvolný pokles celkové kriminality ve všech krajích s výrazným propadem v důsledku restrikcí v období pandemie. Regionální rozdíly však přetrvávají a kraje s vyšší koncentrací obyvatel a ekonomických aktivit na daném území vykazují nadprůměrnou kriminalitu, zatímco kraje jako Zlínský, Vysočina nebo Pardubický se dlouhodobě řadí mezi bezpečnější regiony s nižším počtem registrovaných trestných činů v přepočtu na obyvatele.

Klesá počet dopravních nehod se zraněním nebo usmrcením osob.

Vývoj dopravní nehodovosti v čase se vyznačuje značnými výkyvy. Do roku 2005 se počet evidovaných dopravních nehod v krajích většinou zvyšoval, následně došlo k výraznému poklesu, který souvisel mimo jiné se změnou metodiky evidence nehod od roku 2009 a následně i postupným zvyšováním bezpečnosti silničního provozu. Nejvyšší počet dopravních nehod spojených se zraněním nebo usmrcením osob se soustřeďuje do Středočeského, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje, zatímco nejnižší hodnoty vykazují zpravidla Karlovarský a Liberecký kraj. Přestože se počet dopravních nehod v posledních letech opět zvyšoval, počet usmrcených a těžce zraněných osob v důsledku dopravních nehod se ve všech krajích postupně snižuje, což ukazuje na postupné zlepšování bezpečnosti silničního provozu.

Ekonomický vývoj

Ekonomika reálně rostla, ale ne ve všech krajích.

Po období stagnace začala česká ekonomika v roce 2024 opět reálně růst, hrubý domácí produkt (HDP) ve srovnatelných cenách se v Česku meziročně zvýšil o 1,3 %. Nejlepších výsledků v roce 2024 dosahovaly kraje Pardubický (nárůst o 4,1 %), Olomoucký (o 4,0 %) a Liberecký (o 3,7 %), nedařilo se regionálním ekonomikám v Jihočeském (pokles o 0,8 %), Ústeckém (o 0,7 %), Královéhradeckém (o 0,2 %) a Zlínském kraji (o 0,1 %). Po vypuknutí pandemie covidu-19 v roce 2020 se HDP ve srovnatelných cenách propadl ve všech regionech, v průměru o 5,3 %. Rok poté již ale krajské ekonomiky většinou rostly. Během posledních let postupně téměř všechny regiony překonaly hospodářské výsledky z roku 2019, jen čtyřem krajům (Ústeckému, Zlínskému, Karlovarskému a Moravskoslezskému) se to zatím nepodařilo.

K tvorbě HDP přispěly nejvíce hl. m. Praha, Středočeský a Jihomoravský kraj.

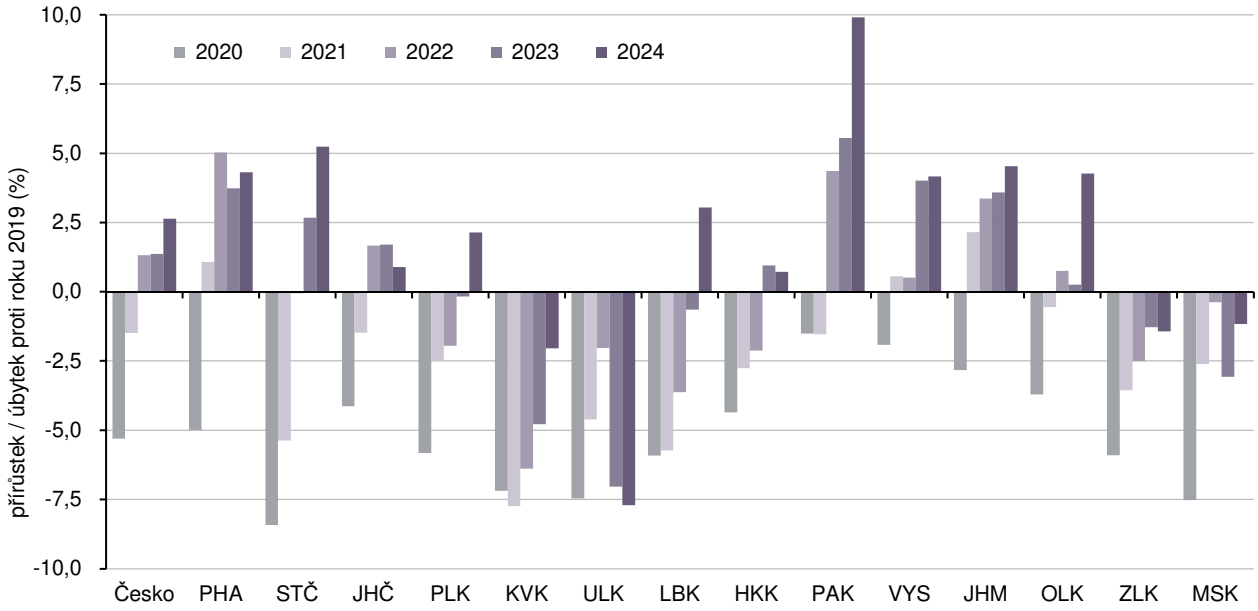
V Česku byl v roce 2024 vytvořen HDP ve výši 8 058,2 mld. Kč. Nejvíce k tomu přispěly ekonomicky nejsilnější regiony, a to hlavní město Praha (27,0 %), Středočeský (12,4 %) a Jihomoravský kraj (10,9 %). Podíly těchto regionů se dlouhodobě postupně navyšují, nejzásadněji v hlavním městě Praze. Naopak svůj vliv v průběhu let pomalu ztrácí Ústecký a Moravskoslezský kraj. U ostatních regionálních ekonomik se tyto podíly příliš nemění, respektive nepatrně klesají.

Dlouhodobě dochází ve všech regionech k vzestupu služeb zejména na úkor průmyslu.

Odvětvovou strukturu hospodářství můžeme sledovat prostřednictvím hrubé přidané hodnoty (HPH), ze které se následně HDP odvozuje. Je dána rozdílem mezi celkovou produkcí a mezispotřebou a v roce 2024 činila 7 355,7 mld. Kč v běžných

cenách. Dlouhodobý růst HPH byl přerušen naposledy v covidovém roce 2020, kdy se její hodnota snížila o 0,3 %. Pokles se týkal osmi krajů a nejvíce byla zasažena odvětví ubytování, stravování a pohostinství (pokles o 39,6 %), kulturních, zábavních a rekreačních činností (o 12,9 %), administrativních a podpůrných činností (o 11,8 %) a zpracovatelského průmyslu (o 7,0 %). O rok později už pak přidaná hodnota opět rostla ve všech regionech. V průběhu let sledujeme ve struktuře přidané hodnoty vzestup služeb především na úkor průmyslu. Tato tendence je patrná napříč všemi kraji.

Graf 5.6 Změny regionálního HDP ve srovnatelných cenách v krajích (rok 2019 = 100)

Zemědělství dominuje na Vysočině…

Zastoupení primárního sektoru (zemědělství, lesnictví a rybářství) na HPH dlouhodobě klesá. V roce 2000 dosahovalo 3,5 %, v roce 2024 už jen 2,1 %, nejvíce jeho význam klesal v Kraji Vysočina, v Olomouckém a Jihočeském kraji. I přesto mají Vysočina a Jihočeský kraj nejvyšší podíly primárního sektoru a jsou považovány za naše tradiční zemědělské regiony.

…průmysl ve Zlíně…

Propad sekundárního sektoru, který zahrnuje veškerý průmysl včetně stavebnictví, je patrný za dobu existence krajů. Jeho podíl, jenž v roce 2024 v Česku dosáhl 32,0 %, se během této doby snížil o 4,5 p. b., v Karlovarském kraji dokonce o 12,7 p. b. Sekundární sektor má nejvyšší zastoupení ve Zlínském (44,6 %) a Pardubickém kraji (42,3 %), přes 50 % hrubé přidané hodnoty tvořil naposledy v roce 2017 ve Zlínském kraji.

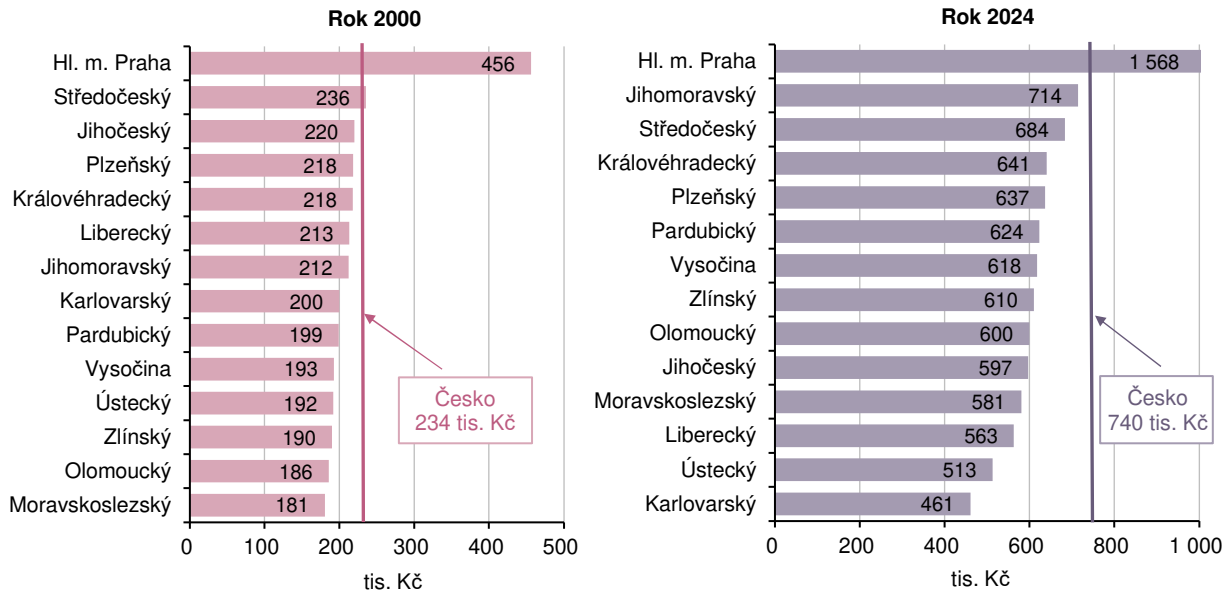
…a služby v hl. m. Praze.

Na tvorbě HPH se rozhodující měrou podílí terciární sektor, tedy tržní a netržní služby. Jeho význam neustále roste a od roku 2020 je jeho zastoupení ve všech regionech Česka více než 50%. Ve sledovaném období se služby nejvíce rozvíjely v kraji Karlovarském a Jihomoravském. A zatímco v hlavním městě Praze, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji rostl také význam odvětví informačních a komunikačních činností, v ostatních regionech to byla především oblast zdravotní a sociální péče. Největší podíl terciární sféry má s velkým odstupem hl. m. Praha (83,7 %), dále pak Karlovarský (69,6 %) a Jihomoravský kraj (68,8 %). Nejnižší je naopak na Vysočině (52,5 %) a ve Zlínském kraji (53,2 %).

Ekonomicky nejsilnějším regionem je hl. m. Praha, nejslabším Karlovarský kraj..

Ekonomickou výkonnost jednotlivých krajů lze vzájemně porovnávat prostřednictvím hrubého domácího produktu přepočteného na 1 obyvatele, který dosáhl v roce 2024 v Česku 740,2 tis. Kč. Tato průměrná hodnota je ovšem zásadním způsobem ovlivněna výší tohoto ukazatele v hlavním městě Praze a celorepublikové hodnoty nedosahuje kromě naší metropole žádný jiný kraj. Hl. m. Praha patří v rámci EU k regionům s výkonnější ekonomikou (HDP na 1 obyvatele převyšuje průměr zemí EU o 92 %), na které se podílí nejen pracovní síla s vyšší kvalifikací a vzděláním, ale i obyvatelstvo z ostatních krajů, které do hlavního města za prací dojíždí. Pokud do republikového průměru HDP na 1 obyvatele nezahrneme Prahu, klesne hodnota tohoto ukazatele zhruba o 120 tis. Kč. V tomto případě pak průměr Česka vedle Jihomoravanů a Středočechů přesahují ještě kraje Královéhradecký, Plzeňský a Pardubický. Na opačné straně žebříčku se nachází Karlovarský, Ústecký, Liberecký a Moravskoslezský kraj.

Graf 5.7 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v krajích

Přepočet HDP na 1 zaměstnaného zohledňuje počet osob, které produkt vytváří.

Výrazný náskok hlavního města Prahy před ostatními kraji se o něco sníží, pokud vezmeme v úvahu počet osob, které produkt vytvořily. HDP na 1 zaměstnaného dosáhl v roce 2024 v Česku 1,5 mil. Kč. Produktivita práce se neustále zvyšuje, i když v posledních dvou letech tempo růstu postupně zpomaluje především díky hlavnímu městu Praze, která vykázala mezi regiony nejnižší růst, v roce 2024 spíše téměř stagnaci. Republikový průměr překročili kromě Pražanů také ve Středočeském kraji, přes 90% hranici se dostali ještě v Jihomoravském a Královéhradckém kraji. Nejnižší HDP na 1 zaměstnaného mají v Karlovarském kraji, kde nedosáhl ani 70 % průměrné hodnoty v Česku, a dále v Ústeckém kraji (80,9 %). Aby produktivita práce i nadále rostla, je potřeba podporovat výzkum a vývoj a efektivně investovat do inovací.

THFK se poprvé od covidového roku 2020 meziročně snížila.

Investiční aktivity (např. nové investice, rekonstrukce, modernizace) popisuje tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK), která v Česku dosáhla v roce 2024 hodnoty 2 135,6 mld. Kč v běžných cenách a poprvé od covidového roku 2020 meziročně poklesla. Investice slábly v polovině regionů, nejvíce ve Středočeském kraji (o 6,0 %). Čtvrtina peněžních prostředků směřovala do činností v oblasti nemovitostí, 22,4 % do průmyslu a 15,6 % do odvětví obchodu, dopravy, ubytování a pohostinství. Investice do průmyslu dominovaly v Ústeckém, Středočeském,

Moravskoslezském, Zlínském a Pardubickém kraji. Odvětví obchodu, dopravy, ubytování a pohostinství bylo zase nejdůležitější pro Karlovarský a Jihočeský kraj. Hlavní město Praha na rozdíl od ostatních regionů Česka vkládá méně prostředků do průmyslu, ale více do informačních a komunikačních činností nebo do profesních, vědeckých, technických a administrativních činností.

Dlouhodobě je míra investic nejvyšší v hl. m. Praze a Středočeském kraji, nejnižší v kraji Královéhradeckém.

Republiková míra investic vyjádřená podílem THFK na HDP měla od roku 2000 klesající tendenci, svého minima dosáhla v roce 2017 a od té doby s občasnými výkyvy roste. V roce 2024 směřovalo do THFK v Česku 26,5 % HDP, v rámci regionů se toto procento pohybovalo mezi 22,2 % a 29,9 %. Dlouhodobě mají vyšší míru investic hlavní město Praha a Středočeský kraj, v posledních pěti letech k nim ještě přibyl Karlovarský kraj. Nejnižší míru vykazují kraje Královéhradecký a Vysočina.

Počet jednotek zapsaných v Registru ekonomických subjektů nadále roste.

Počet jednotek zapsaných v registru ekonomických subjektů se od roku 2019 ve všech krajích zvolna zvyšoval. V roce 2023 však došlo k narušení tohoto trendu vlivem zhruba desetiprocentního úbytku počtu fyzických osob, který byl pravděpodobně vyvolaný povinností využívat datové schránky. Z vývoje počtu subjektů se zjištěnou ekonomickou aktivitou, který i v roce 2023 rostl, se můžeme domnívat, že svou činnost ukončily především tzv. „spící“ subjekty.

Nejvíce ekonomických subjektů má sídlo v hl. m. Praze.

Nejvíce ekonomických subjektů mělo své sídlo k 31. 12. 2025 v hlavním městě Praze (23,9 % z celorepublikového počtu), ve Středočeském (12,2 %) a Jihomoravském (11,4 %) kraji.

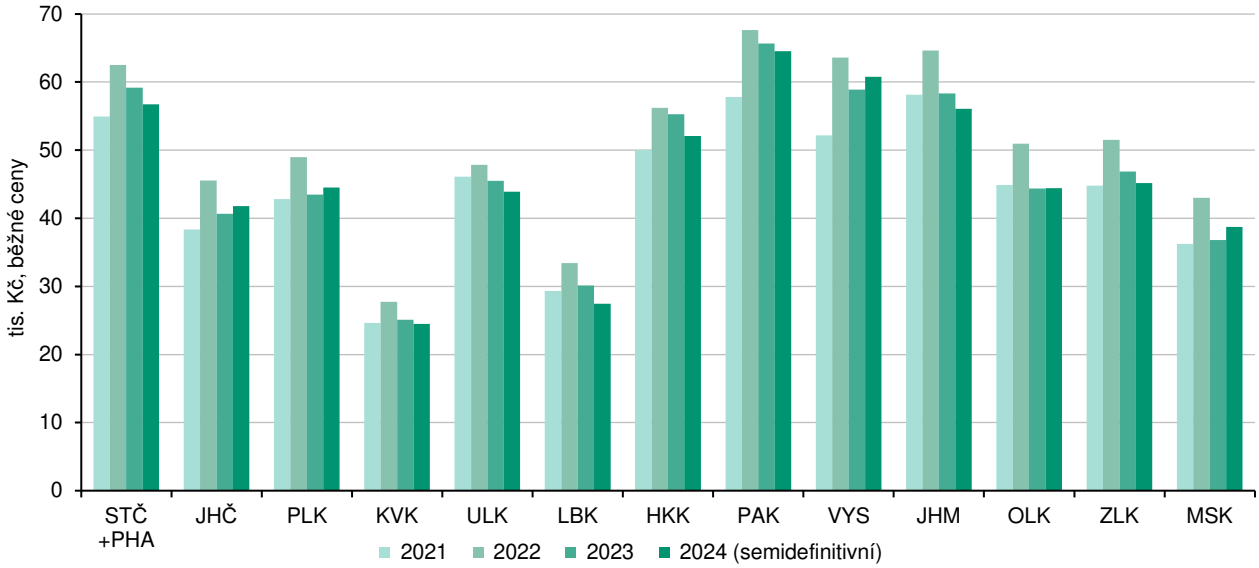
Zemědělská produkce až do roku 2022 rostla, od té doby se snižuje, především vlivem rostlinné produkce.

Zemědělská produkce v běžných cenách v letech 2019 až 2022 ve všech krajích meziročně rostla, v roce 2022 dosáhla nevyšší hodnoty a v letech 2023 a 2024 naopak poklesla, a to zejména vlivem snížení objemu rostlinné produkce. K poklesu došlo v roce 2023 ve všech krajích a v roce 2024 (podle semidefinitivních výsledků) ve většině krajů, pouze ve 4 krajích bylo zaznamenáno mírné zvýšení objemu produkce. Ve stálých cenách roku 2000 dosáhla zemědělská produkce nejvyšší hodnoty v roce 2021, od té doby se objem ve většině krajů snižuje. V roce 2024 byla nižší ve všech krajích, s výjimkou Jihočeského kraje a Kraje Vysočina, kde zůstala prakticky na stejné úrovni. Ve struktuře zemědělské produkce převládala ve většině krajů rostlinná produkce, která až do roku 2021 zvyšovala svůj podíl na zemědělské produkci (v Česku tehdy její podíl dosáhl 62,0 %), ale v posledních 3 letech její podíl na produkci v běžných cenách klesal. Přesto ve většině krajů i převládala – nejvíce v Ústeckém a Olomouckém kraji s tříčtvrtinovým, resp. dvoutřetinovým podílem. V dlouhodobém pohledu za posledních 20 let převažovala živočišná produkce nad rostlinnou většinou jen v Pardubickém kraji a zhruba v polovině roků také v Kraji Vysočina a v Plzeňském kraji. V roce 2024 byl nejnižší podíl rostlinné produkce v Pardubickém kraji a Kraji Vysočina (38,4 %, resp. 41,1 %), kde byl naopak nejvyšší podíl živočišné produkce.

Největší část produkce dlouhodobě vytváří ve Středočeském a Jihomoravském kraji, v přepočtu na hektar je pak nejúspěšnější Pardubický kraj.

Produkci zemědělského odvětví České republiky dlouhodobě vytvářejí více než z poloviny kraje s největší výměrou obhospodařované zemědělské a orné půdy – Středočeský, Jihomoravský, Vysočina a Jihočeský. Po přepočtu zemědělské produkce na 1 hektar obhospodařované zemědělské půdy se v čele regionálního žebříčku držel od roku 2012 většinou Pardubický kraj díky drůbežářství, jen v roce 2021 ho těsně předstihl Jihomoravský kraj zásluhou vynikajících výsledků v rostlinné produkci. Na konci žebříčku se dlouhodobě umisťoval Karlovarský kraj, jehož produkce na 1 ha nedosahovala hodnot Pardubického kraje ani z poloviny.

Graf 5.8 Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy v krajích

V roce 2025 byla sklizeň obilovin, brambor i řepky meziročně vyšší, ale sklizeň řepky pětiletého průměru nedosáhla.

Celorepublikově byly v uplynulých pěti letech z hlediska objemu sklizně obilovin na zrno úrodnější roky 2022, 2023 a 2025, sklizeň brambor a pícnin na orné půdě byla nadprůměrná v letech 2021 a 2025, sklizeň řepky v roce 2022 a 2023, sklizeň řepy cukrové v letech 2021 a 2024 a sklizeň sena byla nadprůměrná v roce 2021 (srovnáno s 5letými průměry sklizně). Největší objem sklizně produkovaly kraje s největší výměrou orné půdy. Více než třetina sklizně obilovin Česka pocházela v předchozích pěti letech ze Středočeského a Jihomoravského kraje, více než třetina z celorepublikové sklizně brambor z Kraje Vysočina, 43,7 % sklizně řepky z krajů Středočeského, Jihočeského a Kraje Vysočina a téměř dvě třetiny sklizně řepy cukrové ze Středočeského, Královéhradeckého a Olomouckého kraje.

Výroba mléka se dlouhodobě zvyšovala, v roce 2024 byla nejvyšší za posledních 30 let.

V živočišné výrobě stavy turů a krav kolísaly, jejich chov byl nejrozšířenější v Jihočeském kraji a v Kraji Vysočina (zde chovali zhruba třetinu z celorepublikového počtu). Ve struktuře stád krav tvořily krávy dojené v Jihočeském kraji zhruba polovinu a v Kraji Vysočina dokonce 82,2 %. Výroba mléka se dlouhodobě zvyšovala, v roce 2024 byla nejvyšší za posledních 30 let, ale v roce 2025 došlo k mírnému poklesu. Dojivost se však nadále zvyšovala. Nejvíce mléka se produkuje v Kraji Vysočina. Výroba jatečného skotu od roku 2010 kolísala, v letech 2019 až 2021 se snižovala, ale od roku 2022 ve většině krajů opět rostla. Nejvíce jatečného skotu bylo tradičně vyprodukováno v Kraji Vysočina a v Jihočeském kraji.

Stavy prasat v krajích už neklesají, ale spíše kolísají. Největšími producenty jatečných prasat byly Středočeský kraj a Kraj Vysočina.

Stavy prasat strmě klesaly až do roku 2012, od té doby klesaly jen mírně; jsou ale kraje, ve kterých stavy kolísaly s rostoucím trendem (Kraj Vysočina a Středočeský kraj). Významněji stavy prasat klesaly např. v Jihočeském, Olomouckém, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji. Výroba jatečných prasat po výrazném poklesu v první dekádě tohoto století od roku 2013 již spíše jen kolísala. V posledních letech opět mírně klesala, ale v samotném roce 2025 se znovu zvýšila. Největšími producenty jatečných prasat byl Středočeský kraj a Kraj Vysočina.

Snáška konzumních vajec se v posledních 2 letech zvyšovala.

Chov drůbeže je nejrozšířenější ve Středočeském, Jihomoravském a Pardubickém kraji (55,5 % z republikového počtu), což jsou kraje s největší výrobou jatečné drůbeže (62,1 % z celorepublikové produkce). Snáška konzumních vajec v zemědělských podnicích (nezahrnuje snášku vajec v malochovech domácností, která je s ní prakticky srovnatelná) měla do roku 2021 dlouhodobě spíše rostoucí

trend, který se v roce 2022 otočil, ale v posledních dvou letech se snáška opět zvýšila. Nejvíce konzumních vajec bylo v roce 2025 vyprodukováno v krajích Středočeském, Pardubickém a Plzeňském (74,0 % celorepublikové produkce).

Těžba dřeva po několika letech dramatického růstu od roku 2021 klesala.

Těžba dřeva v letech 2018 až 2020 dramaticky rostla v souvislosti s likvidací následků kůrovcové kalamity a polomů. Od roku 2021 sice již v Česku klesala, ale stále dosahovala vysokých hodnot, v roce 2023 srovnatelných s těžbou z roku 2007, kdy byly odstraňovány polomy po orkánu Kyrill. V roce 2025 bylo vytěženo 16,7 mil. m^3 dřeva (bez kůry), z toho 86,0 % tvořily jehličnaté dřeviny (hlavně smrk) a 14,0 % listnaté dřeviny (hlavně buk a dub).

Nejvíce dřeva se vytěžilo v Kraji Vysočina, kde se jednalo hlavně o nahodilou těžbu vlivem polomů nebo poškození porostů hmyzem.

Nejvíce dřeva se v uplynulých pěti letech vytěžilo v Kraji Vysočina, 16,3 % z celorepublikového objemu, kdy se z 87,6 % jednalo o nahodilou těžbu (především hmyzovou). Nahodilá těžba v polovině krajů v posledních pěti letech představovala více než 60 % z celkového objemu těžby. Nejméně byly kůrovcem a polomy zasaženy lesy v Jihočeském a Karlovarském kraji, ve kterých podíl nahodilé těžby tvořil 48,0 %, resp. 41,8 %.

Po kůrovcové kalamitě se od roku 2019 intenzivně zalesňovalo, ale od roku 2021 výměra ploch klesá a opět převažují jehličnaté dřeviny.

Plocha zalesňování byla nejvyšší v roce 2021 (40,7 tis. ha). Od té doby se každoročně zmenšuje, v roce 2025 bylo zalesněno o 43,3 % plochy méně. Ve struktuře kromě tří let 2019 až 2021 vždy převažovaly jehličnaté dřeviny, v roce 2025 jejich podíl dosáhl 56,3 %. V roce 2025 se nejvíce zalesňovalo v Kraji Vysočina (ze 39,0 % listnáči). Podíl listnatých dřevin na zalesnění byl mezi kraji v posledních pěti letech nejvyšší v Moravskoslezském kraji (64,1 %) a nejnižší v Jihočeském kraji (35,7 %).

Regionální data z průmyslu jsou za průmyslové podniky se 100 a více zaměstnanci a sídlem v kraji.

Z oblasti průmyslu má statistika do úrovně krajů k dispozici údaje za podniky, které v daném roce zaměstnávaly 100 a více zaměstnanců a sídlily v příslušném kraji. Výsledky a zejména jejich srovnání v čase mohou být ovlivněny tím, že se zařazení podniku do souboru vykazujících subjektů na základě neměnných kritérií může rok od roku lišit. Přepočty na srovnatelnou organizační strukturu se neprovádějí, a proto se v této části omezíme pouze na vývoj počtu subjektů a jejich zaměstnanců.

Počet průmyslových podniků i jejich zaměstnanců dlouhodobě klesá.

Z vývoje posledních 25 let je zřejmé, že průmysl negativně ovlivnila globální hospodářská krize z roku 2008. V Česku se recese projevila zejména v průběhu roku 2009 prudkým propadem zaměstnanosti ve velkých průmyslových podnicích a následně i snížením počtu těchto subjektů. Postupné oživení, které probíhalo až do roku 2018, vystřídal v letech 2020 až 2021 vlivem dopadů koronavirových opatření mírný pokles počtu velkých průmyslových podniků i jejich zaměstnanců ve většině krajů. Ačkoliv počet průmyslových subjektů v následujících dvou letech mírně rostl, vývoj zaměstnanosti už tak příznivý nebyl. V roce 2022 se počet zaměstnanců zvýšil jen v polovině regionů, v roce 2023 už ve většině krajů klesal. Od roku 2024 se k pokračujícímu snižování počtu zaměstnanců přidává také úbytek velkých průmyslových podniků. V loňském roce zaměstnávalo 2 143 velkých průmyslových podniků celkem 770 tisíc osob. Od roku 2019 do roku 2025 opustilo velké průmyslové podniky přes 80 tisíc pracovníků a počet podniků se snížil o 201. Ve sledovaném období počet těchto subjektů klesl ve všech krajích, nejvíce ve Středočeském a Jihočeském. Zaměstnanost se zvýšila jen v kraji Jihomoravském.

Nejvíce osob bylo zaměstnáno ve velkých průmyslových firmách Středočeského kraje.

Do roku 2017 byl největším průmyslovým zaměstnavatelem mezi regiony Moravskoslezský kraj (88,8 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 11,5 %), od roku 2018 ho na druhé místo posunul Středočeský kraj (108,5 tis. zaměstnanců

v roce 2025, podíl na Česku 14,1 %). Dlouhodobě nejméně zaměstnanců ve velkém průmyslu pracuje na Karlovarsku (13,7 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 1,8 %).

Objem stavebních prací „S“ (v běžných cenách) v krajích většinou rostl, největší část prací byla provedena v hl. m. Praze.

Největší stavební aktivita dlouhodobě probíhala v hlavním městě Praze, a to jak z pohledu celkového objemu stavebních prací, tak po jejich přepočtu na obyvatele. Zhruba pětina stavebních prací podle dodavatelských smluv (hodnota „S“) v tuzemsku byla v posledních 5 letech provedena v Praze (20,2 %). Druhý největší objem byl v tomto období realizován v Jihomoravském kraji (12,2 %). Po přepočtu na obyvatele se v posledních 5 letech intenzivněji stavělo také v Pardubickém a Jihočeském kraji. V dlouhodobějším pohledu (od roku 2001) se po přepočtu na obyvatele realizovaly nadprůměrné objemy stavebních prací každoročně v hlavním městě Praze a převážně v Jihočeském a Jihomoravském kraji. Naopak podprůměrné zůstaly hodnoty tohoto ukazatele dlouhodobě ve Středočeském, Libereckém a Zlínském kraji. Ve struktuře stavebních prací podle směru výstavby mělo v posledních 5 letech hl. m. Praha největší podíl bytových budov (více než jednu třetinu) a naopak nejmenší podíl inženýrských staveb (28,9 %) z objemu prací provedených v kraji. Největší podíl inženýrských staveb byl naopak zaznamenán ve Zlínském (55,2 %), Pardubickém a Ústeckém kraji (v obou téměř 49 %).

V úhrnu let 2021 až 2025 dosahoval podíl prací pro veřejné zadavatele více než 48 %.

Z celkového objemu stavebních prací „S“ v posledních pěti letech tvořily v Česku práce pro veřejné zadavatele 48,1 %, přitom nejvyšší (50,7 %) byl jejich podíl při pandemické krizi v roce 2020. Většinou se jednalo o inženýrské a vodohospodářské stavby, které v Česku z objemu prací pro veřejné zadavatele v úhrnu let 2021 až 2025 tvořily 64,3 %. Regionálně byl podíl prací pro veřejné zadavatele z objemu prací provedených na stavbách v kraji nejvyšší ve Zlínském a Pardubickém kraji (60,6 %, resp. 60,3 %) a nejnižší v Karlovarském kraji a v hlavním městě Praze (32,7 %, resp. 37,0 %).

Pozastavení a odložení výstavby v době pandemie se v Česku v roce 2021 promítlo do rekordního počtu zahájených bytů. Od roku 2023 je každoročně zahajována výstavba cca 23 tis. bytů.

Od roku 2001 byla v Česku zahájena výstavba nejvíce bytů v roce 2021 (téměř 45 tis. bytů), což bylo zřejmě ovlivněno tím, že pandemická krize v předchozím roce bytovou výstavbu téměř zastavila. Výraznější počet bytů byl dále zahájen v letech 2006–2008 (každoročně téměř 44 tis. bytů) a v roce 2022 (42,2 tis. bytů). Od roku 2023 je ročně zahajována výstavba cca 36 tis. bytů. Na zahajování výstavby bytů se dlouhodobě nejvíce podílely kraje s největším počtem obyvatel, tedy hlavní město Praha, Středočeský a Jihomoravský kraj. Počet zahájených bytů v nových rodinných domech dosáhl maxima v roce 2021, kdy byla zahájena výstavba 21 271 bytů, což byl za posledních 25 let druhý největší počet (v roce 2008 bylo zahájeno 22 918 bytů). Od roku 2022 počet zahájených bytů v nových rodinných domech klesá, a to jak v celém Česku, tak ve většině krajů, zřejmě v souvislosti s rostoucími cenami a problémy s dodávkami stavebních materiálů. Ale v roce 2025 došlo proti roku 2024 v 8 krajích ke zvýšení. Počet bytů zahájených v nových bytových domech dosáhl maxima za posledních 25 let v roce 2021 (17 098 bytů), těsně následovaný rokem 2024 (17 079 bytů). Zhruba polovina bytů v nových bytových domech byla zahájena v Praze nebo v Brně.

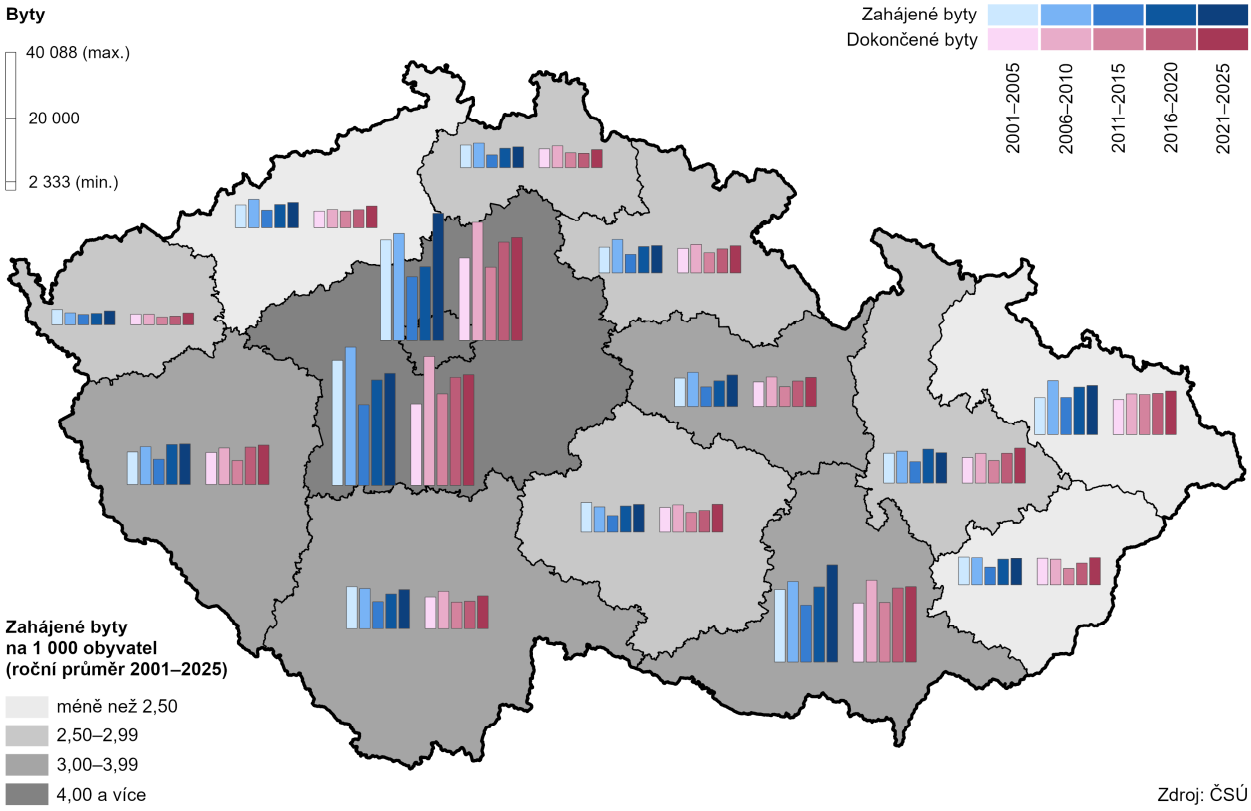
Počet dokončených bytů dosáhl maxima v roce 2022, především vlivem bytů v nových bytových domech. Téměř polovina bytů byla dokončena ve 3 krajích.

V návaznosti na zahajování bytové výstavby bylo v Česku po roce 2001 dokončeno nejvíce bytů v roce 2007 (41,6 tis. bytů), dále v roce 2022 (39,4 tis. bytů) a v letech 2008, 2009 a 2023 (přes 38 tis. bytů). Na počtu dokončených bytů se dlouhodobě podílely stejné kraje jako na počtu bytů zahájených. V těchto 3 krajích bylo od roku 2001 dokončeno 392,6 tis bytů z celkového počtu 798,1 tis. bytů, tedy téměř 50 %.

Nejvyšší podíl bytů v nových rodinných domech byl v roce 2025 dokončen v Pardubickém kraji, a naopak nejmenší v hl. m. Praze.

V roce 2025 bylo dokončeno 33,4 tis. bytů, z toho bylo 13,9 tis. bytů v nových rodinných domech a 10,8 tis. bytů v nových bytových domech. Podíl bytů v nových rodinných domech se mezi kraji samozřejmě liší, což je mimo jiné ovlivněno charakterem osídlení příslušného kraje. Největší podíl bytů v nových rodinných domech byl v roce 2025 dokončen v Pardubickém (62,1 %) a Středočeském (53,4 %) kraji, naopak nejmenší podíl zaznamenalo hlavní město Praha (7,5 %).

Bytová výstavba v krajích v letech 2001 až 2025

Zdroj: ČSÚ

V přepočtu na obyvatele se nejvíce bytů stavělo ve Středočeském kraji, v hl. m. Praze a v Jihomoravském kraji.

Výše uvedené 3 kraje byly na špici také v intenzitě bytové výstavby (po přepočtu na 1 000 obyvatel), když se mezi ně zařadil ještě Plzeňský kraj s nadprůměrnou intenzitou dokončování bytové výstavby za uplynulých pět let. V ostatních krajích byla intenzita podprůměrná, nejnižší v Ústeckém kraji. V dlouhodobém pohledu od roku 2001 měl každoročně nadprůměrnou intenzitu dokončování Středočeský kraj, hlavní město Praha a s výjimkou 1 roku Jihomoravský kraj. Naopak podprůměrnou intenzitu dokončování bytové výstavby každým rokem vykazovaly kraje Ústecký a Moravskoslezský a s výjimkou 1 roku také Karlovarský kraj.

V roce 2025 byl počet hostů ve všech krajích vyšší než v předpandemickém roce 2019, ale v počtu přenocování 3 kraje této úrovně nedosáhly.

Vývoj cestovního ruchu byl ve všech krajích velmi výrazně ovlivněn pandemií koronaviru, která ve 2. čtvrtletí roku 2020 zvrátila do té doby rostoucí trend návštěvnosti a toto odvětví v podstatě ochromila téměř na 2 roky. Pouze letní sezóna (3. čtvrtletí roku 2020 a roku 2021), kdy došlo k uvolnění opatření, byla srovnatelná se stejnými sezónami před pandemií, i když s rozdílnou skladbou hostů, kdy výpadek hostů ze zahraničí alespoň částečně nahradili hosté z Česka. Od roku 2022 již došlo k oživení a ve 4 krajích byl překonán předpandemický počet hostů i počet přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních. V roce 2025 již počet hostů

převýšil návštěvnosti z roku 2019 ve všech krajích, ale počet přenocování ve třech krajích úrovně roku 2019 nedosáhl (Ústecký, Moravskoslezský a Olomoucký).

Cestovnímu ruchu jednoznačně dominuje hl. m. Praha, druhý největší počet hostů se ubytoval v Jihomoravském kraji a druhý největší počet přenocování patřil díky lázeňství Karlovarskému kraji.

Počtu hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních dlouhodobě a jednoznačně dominuje hlavní město Praha (v roce 2025 sem směřovalo 35,2 % ze všech hostů a uskutečnilo se zde 32,1 % ze všech přenocování). S velkým odstupem v podílu na počtu hostů následuje Jihomoravský kraj (9,6 %) a v počtu přenocování Karlovarský kraj (9,2 %), především vlivem delších pobytů hostů v lázeňských zařízeních. Struktura hostů není ve všech krajích stejná. Největší podíl hostů ze zahraničí dlouhodobě vykazuje hl. m. Praha, v roce 2025 to bylo 81,0 % všech hostů, a Karlovarský kraj (54,2 %), obdobné byly podíly na přenocování. Ve všech ostatních krajích naopak převažují hosté z Česka, nejvíce v Kraji Vysočina, kde tvoří 87,5 % všech hostů.

Do hl. m. Prahy dlouhodobě směřuje nejvíce hostů, kteří přijeli ze zahraničí, ale také hostů, kteří přijeli z Česka.

Hosty ze zahraničí přitahuje zejména hlavní město Praha, kam v roce 2025 směřovalo 61,5 % z hostů, kteří do Česka přijeli a 61,2 % z jejich přenocování. Hosté ze zahraničí dále směřovali do Karlovarského kraje (7,2 %) a Jihomoravského kraje (7,1 %). Pokud jde o hosty z Česka, také oni nejvíce směřovali do hl. m. Prahy (12,5 %), ale vzhledem ke kratším pobytům dosáhl jejich podíl na počtu přenocování jen 8,1 %. Druhý největší podíl hostů z Česka se ubytoval v Jihomoravském kraji (11,6 %), třetí pak v Jihočeském kraji (9,8 %). Nejvíce přenocování zaznamenali hosté z Česka v Královéhradeckém a v Jihočeském kraji.

Životní prostředí

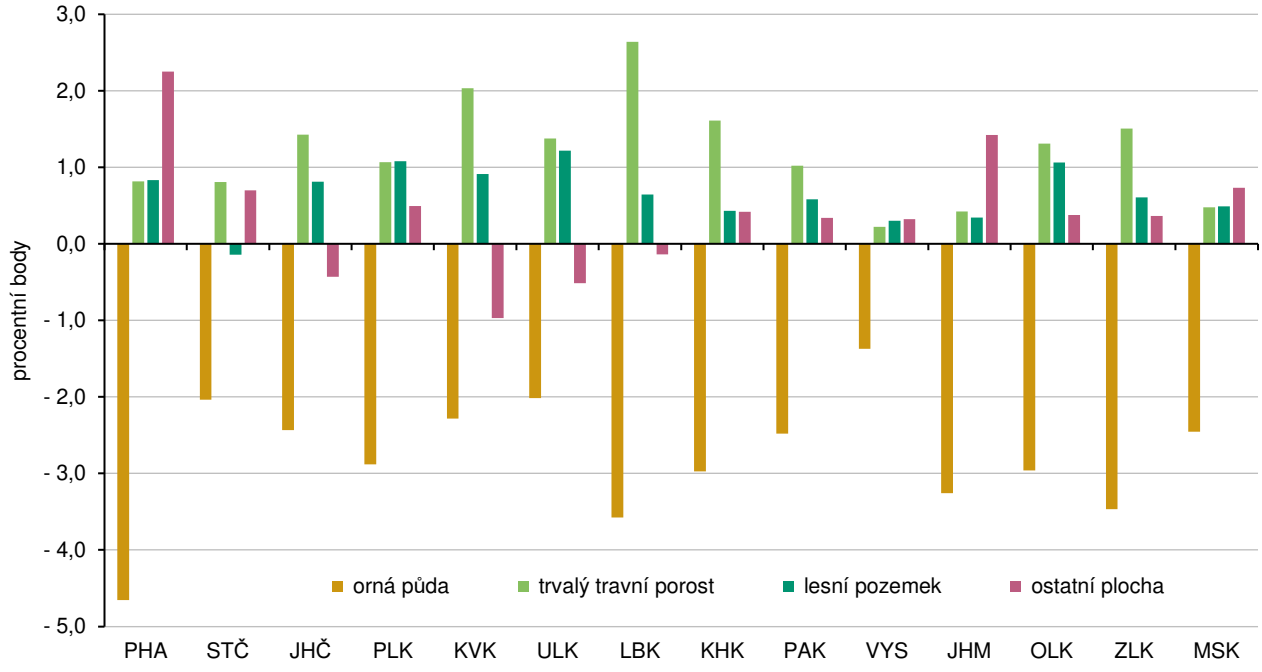
Výměra orné půdy klesá, …

V období let 2001 až 2025 docházelo v Česku k postupnému úbytku zemědělské půdy. Příčinou je dlouhodobý trend úbytku orné půdy, jejíž výměry v Česku za sledované období poklesly o 201,2 tis. ha (o 6,5 %). Podíl orné půdy na celkové výměře Česka se za stejné období snížil o 2,6 p. b. K poklesu došlo ve všech krajích, nejvíce v hlavním městě Praze (o 4,7 p. b.). Ve většině krajů rovněž došlo k poklesu výměry ovocných sadů, s výjimkou Libereckého a Moravskoslezského kraje, kde se naopak plochy ovocných sadů v průběhu sledovaného období rozšířily. Snižují se rovněž výměry chmelnic. V Ústeckém, Středočeském a Olomouckém kraji, odkud pochází každoročně více než 99 % veškeré produkce chmele v Česku, se výměry chmelnic snížily v souhrnu za období 2021 až 2025 o 24,7 %. Ve srovnání se změnami orné půdy se změny ve výměře ovocných sadů a chmelnic s ohledem na jejich nižší výměry neprojevují ve struktuře pozemků tak výrazně.

…a to především ve prospěch trvalých travních porostů.

Ve většině krajů se výše uvedené poklesy výměr uskutečnily především ve prospěch trvalých travních porostů. Především ve prospěch ostatních ploch se naproti tomu podíl orné půdy snížil v hl. m. Praze, Jihomoravském kraji a Kraji Vysočina. Podíl trvalých travních porostů stejně jako zahrad a vodních ploch rostl ve všech krajích. Podíl trvalých travních porostů na celkové výměře vzrostl v průběhu období 2001 až 2025 nejvíce v Libereckém kraji (o 2,6 p. b.), celorepublikově se zvýšil o 1,1 p. b. Podíl zahrad se zvýšil nejvíce ve Zlínském kraji (o 0,8 p. b.). Podíl lesní půdy se zvýšil ve všech krajích Česka s výjimkou Středočeského, kde došlo v porovnání s rokem 2001 k poklesu o 0,1 p. b. Největší nárůst podílu lesních ploch na celkové výměře zaznamenali v Ústeckém kraji (o 1,2 p. b.). Podíl ostatních ploch a zastavěných ploch a nádvoří se nejvíce zvýšil v hl. m. Praze, a to o 2,3 p. b., resp. o 0,7 p. b. Podíl vodních ploch na celkové výměře území nejvíce vzrostl v Jihočeském kraji (o 0,4 p. b.). Výše uvedené změny byly ovlivněny rovněž územními změnami.

Graf 5.9 Změna podílů vybraných druhů půdy na celkové výměře kraje za období 2001–2025

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Výměry ekologicky obhospodařované půdy se rozšiřují.

Dlouhodobě se rozšiřuje plocha obhospodařovaná šetrně k životnímu prostředí. Nejvíce se takové půdy v letech 2011 až 2025 soustředilo v Jihočeském kraji, v roce 2025 to bylo 98 722 ha. Nejrychleji se v uplynulých pěti letech rozšiřovaly plochy v ekologickém zemědělství ve Středočeském kraji a také v hlavním městě Praze. Ta ale disponuje v porovnání s ostatními kraji výrazně menší výměrou zemědělské půdy a nárůst výměry v absolutním vyjádření je tak zanedbatelný. K největšímu absolutnímu nárůstu došlo od roku 2011 v Plzeňském kraji, kde se plochy ekologicky obhospodařované půdy rozšířily o 35 664 ha (o 72,5 %).

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů vzrostl.

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů byl v roce 2025 nejvyšší v hlavním městě Praze, kde v jako jediném kraji dosáhl 100 %. V porovnání s ostatními kraji vykázaly vloni vysoký podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů ještě Moravskoslezský (99,8 %), Ústecký (99,7 %) a Karlovarský kraj (99,4 %). Naopak nejméně obyvatel bylo vodou z vodovodů zásobováno v Plzeňském kraji (87,5 %). Meziročně se podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů zvýšil ve většině krajů s výjimkou Karlovarského a Jihomoravského, kde došlo k poklesu, a Moravskoslezského, kde meziročně stagnoval.

Nejvíce vody spotřebují domácnosti v hl. m. Praze.

Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele meziročně rostlo. V porovnání s rokem 2024 vzrostla spotřeba vody v roce 2025 ve většině krajů, nejvíce v Olomouckém kraji (o 6,8 %). K poklesu spotřeby došlo meziročně jen ve dvou krajích, a to v Ústeckém a v hl. m. Praze (o 0,5 %, resp. 0,2 %). Největší spotřebu vody měly v roce 2025 domácnosti v hl. m. Praze, kterým bylo vloni v průměru fakturováno 106,8 litrů/osobu/den. Naopak nejméně to bylo ve Zlínském kraji, a to 81,0 litrů/osobu/den. Celorepublikově byla spotřeba vody v domácnostech vloni při porovnání s rokem 2024 vyšší o 1,4 litru/osobu/den (o 1,6 %).

Zvýšil se podíl obyvatel napojených na kanalizaci.

Na kanalizaci v Česku bylo v roce 2025 připojeno 90,8 % všech obyvatel, meziročně se tento podíl zvýšil o 0,5 p. b. Nejmenší podíl obyvatel připojených na kanalizaci vykázal vloni Liberecký kraj, a to 74,9 %. Naproti tomu v hlavním městě Praze bylo

na kanalizaci připojeno 100 % obyvatel. Z celkového množství vypouštěných odpadních vod jich bylo v roce 2025 v Česku čištěno 97,6 %. Nejmenší podíl čištěných odpadních vod byl zjištěn v Pardubickém kraji, kde dosáhl 90,8 %, naopak v hlavním městě Praze a Karlovarském kraji bylo čištěno 100,0 % odpadních vod a ve Středočeském kraji to bylo 99,9 %.

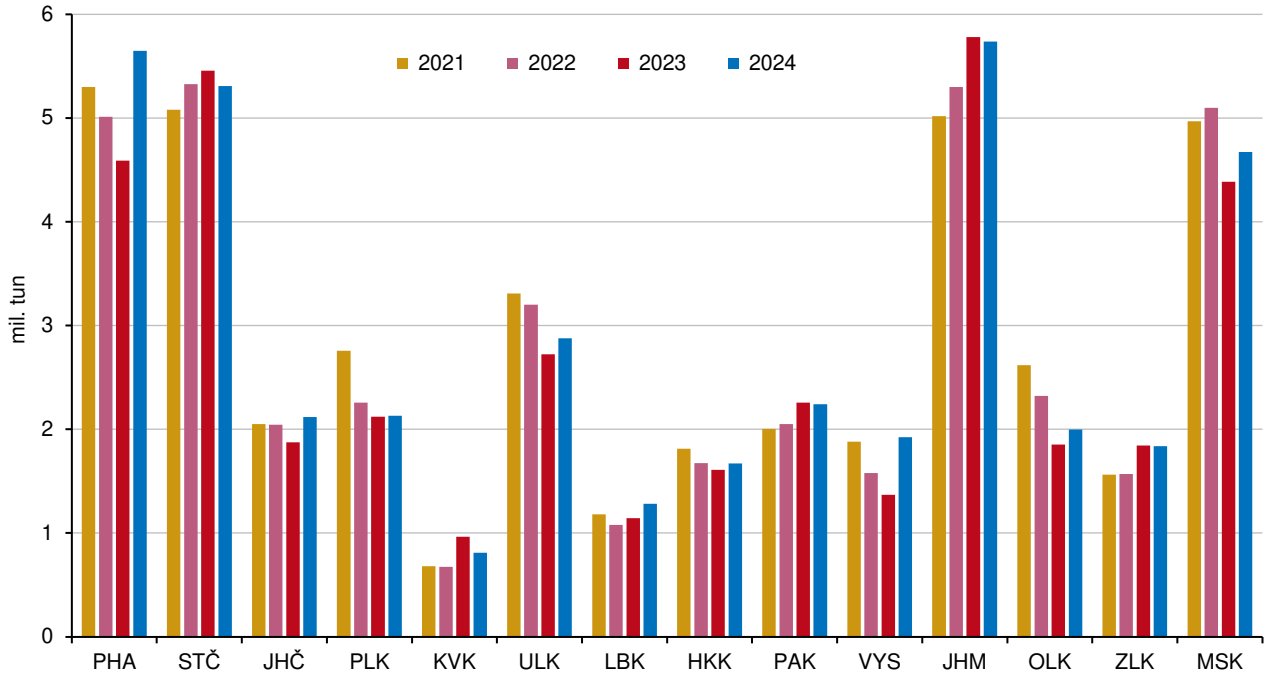
Nejvíce znečištěné ovzduší má hl. m. Praha, Ústecký a Moravskoslezský kraj.

Nejvíce znečištěné ovzduší bylo v letech 2015 až 2024 v hl. m. Praze především vlivem mobilních zdrojů (REZZO 4), v Ústeckém a Moravskoslezském kraji byly příčinou vysoké měrné emise převážně ze stacionárních zdrojů (REZZO 1–3). Z dlouhodobého pohledu bylo celkové znečištění (REZZO 1–4) nejvyšší v případě tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku v hl. m. Praze. Emisemi oxidu siřičitého byl nejvíce zasažen Ústecký kraj a emise CO byly nejvyšší v Moravskoslezském kraji. V porovnání s ostatními kraji byly emise CO rovněž výrazně vyšší i v hl. m. Praze.

Nejrychleji klesají emise v nejvíce znečištěných krajích.

Objem emisí sledovaných znečišťujících látek (TZL, SO_2, NO_X, CO) pocházejících ze stacionárních zdrojů i mobilních zdrojů REZZO 1–4 v Česku z dlouhodobého pohledu klesá. Emise tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku nejrychleji klesaly v Moravskoslezském kraji, kde byly v roce 2024 při porovnání s rokem 2015 emise tuhých znečišťujících látek nižší o 57,2 % a emise oxidů dusíku byly nižší o 55,2 %. Emise oxidu siřičitého za stejné období nejvíce poklesly v Karlovarském kraji (o 85,8 %), v případě oxidu uhelnatého byl největší pokles zaznamenán v hlavním městě Praze (o 70,0 %).

Graf 5.10 Produkce odpadů v krajích

Celková produkce odpadů nejvíce vzrostla v Pardubickém kraji.

Produkce odpadů se v období 2019 až 2024 zvýšila v jedenácti krajích, nejvíce v Pardubickém kraji (o 31,8 %), což se projevilo i v nejvýraznějším nárůstu produkce odpadů v přepočtu na 1 obyvatele (o 29,7 %). Nejnižší celková produkce odpadů byla v Olomouckém kraji, v porovnání s rokem 2019 byla v roce 2024 nižší o 8,7 %. V přepočtu na 1 obyvatele činil tento pokles 8,6 %. Pomyslného prvenství z pohledu produkce odpadu na 1 obyvatele dosáhl v letech 2019 a 2022 až 2024 Jihomoravský kraj, v roce 2024 se zde vyprodukovalo 4 678 kg odpadu na 1 obyvatele. Naproti

tomu nejnižší objemy odpadu jsou dlouhodobě vykazovány v Libereckém kraji, který byl v letech 2019 až 2024 krajem s nejnižší nebo druhou nejnižší produkcí odpadů na 1 obyvatele. Méně odpadu vykázal v letech 2021, 2022 a 2024 pouze Karlovarský kraj, kde v roce 2024 připadalo na 1 obyvatele 2 756 kg odpadu.

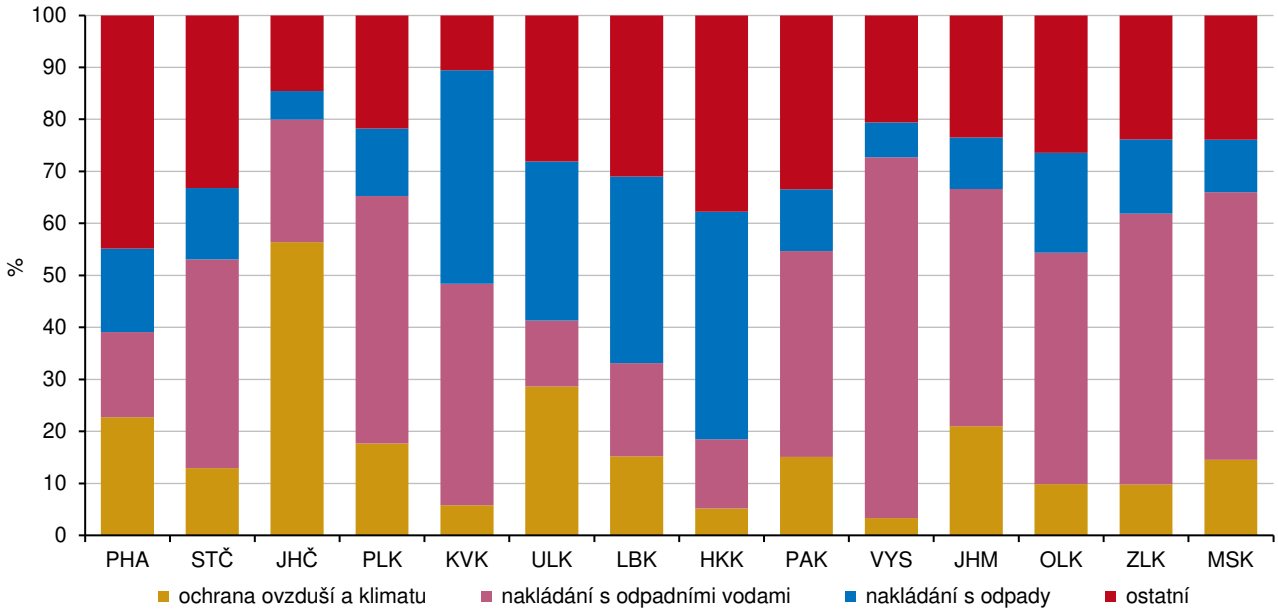
Objem vyprodukovaného komunálního odpadu nejrychleji rostl v Moravskoslezském kraji.

Stejně jako celková produkce odpadů vzrostla za sledované období celorepublikově i produkce komunálního odpadu. Nejvyšší nárůst zaznamenali v Moravskoslezském kraji, kde byla produkce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele v roce 2024 v porovnání s rokem 2019 vyšší o 27,5 %. Ve třech krajích produkce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele poklesla, a to v hl. m. Praze (o 4,7 %), Královéhradeckém kraji (o 2,7 %) a Kraji Vysočina (o 1,4 %). V období 2019 až 2023 se nejvíce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele vyprodukovalo nejčastěji ve Středočeském kraji, s výjimkou roku 2022. Tehdy bylo více odpadu vyprodukováno jen v Olomouckém kraji, v roce 2024 měl nejvyšší produkci komunálního odpadu na 1 obyvatele jen Moravskoslezský kraj (651 kg). Nejméně komunálního odpadu naopak produkovali v letech 2019 až 2023 obyvatelé Karlovarského kraje, v roce 2024 byla produkce nejnižší v Libereckém kraji (482 kg).

Nejvíce se investovalo do životního prostředí Moravskoslezského kraje.

Celkové investice na ochranu životního prostředí vynaložené v roce 2025 v České republice dosáhly hodnoty 41 150,0 mil. Kč, v přepočtu na 1 obyvatele Česka připadaly investice ve výši 3 778 Kč. Z pohledu posledních sedmi let patřily v přepočtu na 1 obyvatele k nejvyšším investice do ochrany životního prostředí Moravskoslezského kraje. Vloni zde bylo na 1 obyvatele investováno 5 763 Kč, následoval Jihočeský kraj (5 067 Kč) a Ústecký kraj (4 805 Kč). Nejméně se v letech 2019 až 2025 v přepočtu na 1 obyvatele investovalo do životního prostředí v Karlovarském a Libereckém kraji, v roce 2025 to bylo 1 535 Kč, resp. 2 464 Kč.

Graf 5.11 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v roce 2025

Největší objem prostředků pocházel od investorů z hl. m. Prahy.

Z pohledu sídla investora investovali nejvíce do životního prostředí investoři se sídlem v hl. m. Praze. V jednotlivých letech období 2019 až 2025 se tento podíl na celkovém objemu vynaložených investic v Česku pohyboval v intervalu od 24,9 % (rok 2025) po 32,1 % (rok 2023). Nejméně naopak investovali do ochrany životního prostředí investoři se sídlem v Karlovarském a Libereckém kraji.

Nejvyšší prioritu mělo nakládání s odpadními vodami.

V souhrnu za období 2019 až 2025 směřovali investoři z jednotlivých krajů finanční prostředky nejčastěji do nakládání s odpadními vodami. Tento účel měl nejvyšší prioritu investorů z 8 krajů, přičemž největší podíl prostředků do něj směřovali investoři se sídlem v Kraji Vysočina, a to 70,3 %. Ve třech krajích, Jihočeském, Ústeckém a Pardubickém, měla vyšší prioritu ochrana ovzduší a klimatu, nejvyšší u investorů se sídlem v Jihočeském kraji, kteří směřovali do této oblasti 56,6 % investic. Investoři se sídlem v Královéhradeckém a Libereckém kraji investovali největší objem prostředků do nakládání s odpady (37,5 %, resp. 30,2 % všech výdajů v kraji). Ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod měla nejvyšší prioritu u investorů v hl. m. Praze, v průběhu období 2019 až 2025 do ní směřovali 22,1 % všech prostředků jimi investovaných do ochrany životního prostředí. Obdobně vysoký podíl investovali do ochrany a sanace půdy, podzemních a povrchových vod investoři se sídlem v Libereckém kraji, a to 21,4 % všech vynaložených prostředků.

Největší objemy neinvestičních prostředků směřovaly do nakládání s odpady.

V případě neinvestičních nákladů převažovaly u investorů ve všech krajích náklady spojené s nakládáním s odpady. V souhrnu za období 2019 až 2025 se jejich podíl na celkovém objemu vynaložených nákladů pohyboval v intervalu od 41,8 % (Ústecký kraj) po 84,6 % (Královéhradecký kraj). Programovým zaměřením, kam směřoval druhý největší objem nákladů investorů v jednotlivých krajích, bylo nakládání s odpadními vodami. V souvislosti s ním vykázali druhý největší objem výdajů investoři ve 12 krajích. Pouze v Libereckém kraji byl vynaložen druhý největší objem výdajů v souvislosti s ochranou a sanací půdy, podzemních a povrchových vod a v hlavním městě Praze to byly neinvestiční náklady programového zaměření spojené s ochranou ovzduší a klimatu.